TITLUL VII
Taxa pe valoarea adăugată

CAP. I
Definiţii
ART. 265
Definiţia taxei pe valoarea adăugată
Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului şi care este colectat conform prevederilor prezentului titlu.

ART. 266
Semnificaţia unor termeni şi expresii
(1) În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
1. achiziţie reprezintă bunurile şi serviciile obţinute sau care urmează a fi obţinute de o persoană impozabilă, prin următoarele operaţiuni: livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, efectuate sau care urmează a fi efectuate de altă persoană către această persoană impozabilă, achiziţii intracomunitare şi importuri de bunuri;
2. achiziţie intracomunitară are înţelesul art. 273;
3. active corporale fixe reprezintă orice imobilizare corporală amortizabilă, construcţiile şi terenurile de orice fel, deţinute pentru a fi utilizate în producţia sau livrarea de bunuri ori în prestarea de servicii, pentru a fi închiriate terţilor sau pentru scopuri administrative;
4. activitate economică are înţelesul prevăzut la art. 269 alin. (2). Atunci când o persoană desfăşoară mai multe activităţi economice, prin activitate economică se înţelege toate activităţile economice desfăşurate de aceasta;
5. baza de impozitare reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri sau prestări de servicii impozabile, a unui import impozabil sau a unei achiziţii intracomunitare impozabile, stabilită conform cap. VII al prezentului titlu;
6. bunuri reprezintă bunuri corporale mobile şi imobile. Energia electrică, energia termică, gazele naturale, agentul frigorific şi altele de această natură se consideră bunuri corporale mobile;
7. produse accizabile sunt produsele energetice, alcoolul şi băuturile alcoolice, precum şi tutunul prelucrat, astfel cum sunt definite la titlul VIII, cu excepţia gazului livrat prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem;
8. codul de înregistrare în scopuri de TVA reprezintă codul prevăzut la art. 318 alin. (1), atribuit de către autorităţile competente din România persoanelor care au obligaţia să se înregistreze conform art. 316 sau 317, sau un cod de înregistrare similar, atribuit de autorităţile competente dintr-un alt stat membru;
9. codul NC reprezintă poziţia tarifară, subpoziţia tarifară sau codul tarifar, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1.101/2014 al Comisiei din 16 octombrie 2014. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată stabilită prin Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87, corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în prezentul titlu şi noile coduri NC se realizează potrivit prevederilor din normele metodologice;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

1. (1) Potrivit art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în titlul VII din Codul fiscal, în normele, ordinele şi instrucţiunile date în aplicarea acestuia şi noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun.
---

10. data aderării României la Uniunea Europeană este data de 1 ianuarie 2007;

11. decont de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 323;

12. decontul special de taxă reprezintă decontul care se întocmeşte şi se depune conform art. 324;

13. Directiva 112 este Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L, nr. 347 din 11 decembrie 2006, cu modificările şi completările ulterioare. Referirile din facturile transmise de furnizori/prestatori din alte state membre la articolele din Directiva a 6-a, respectiv Directiva 77/388/CE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri - Sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată: baza unitară de stabilire, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L, nr. 145 din 3 iunie 1977, vor fi considerate referiri la articolele corespunzătoare din Directiva 112, conform tabelului de corelări din anexa XII la această directivă;

14. factura reprezintă documentul prevăzut la art. 319;

15. importator reprezintă persoana pe numele căreia sunt declarate bunurile, în momentul în care taxa la import devine exigibilă, conform art. 285 şi care în cazul importurilor taxabile este obligată la plata taxei conform art. 309;

16. întreprindere mică reprezintă o persoană impozabilă care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 sau, după caz, un regim de scutire echivalent, în conformitate cu prevederile legale ale statului membru în care persoana este stabilită, potrivit art. 281-292 din Directiva 112;

16^1. locuinţe care în momentul livrării pot fi locuite ca atare, în sensul dispoziţiilor art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3, reprezintă locuinţele care la data livrării îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) acces liber individual la spaţiul locuibil, fără tulburarea posesiei şi a folosinţei exclusive a spaţiului deţinut de către o altă persoană sau familie;

b) acces la energie electrică şi apă potabilă, evacuarea controlată a apelor uzate şi a reziduurilor menajere;

c) sunt formate cel puţin dintr-un spaţiu pentru odihnă, un spaţiu pentru pregătirea hranei şi un grup sanitar;

d) finisajele exterioare includ cel puţin: acoperiş, dacă, în funcţie de tipul construcţiei, este prevăzut acest element constructiv, geamuri, uşă de/la intrare;

e) finisajele interioare includ cel puţin: pereţi finisaţi cu vopsea, tapet, faianţă sau alte elemente utilizate pentru finisare, podele finisate cu gresie, parchet sau alte elemente utilizate pentru finisare, uşi interioare, în funcţie de proiect;

f) instalaţii sanitare şi obiecte sanitare, respectiv vas WC, lavoar şi spălător cu cuvă, cu bateriile aferente;

g) instalaţii electrice, inclusiv tablou, doze, întrerupătoare/ comutatoare şi prize;

(la 01-01-2024 Punctul 16^1., Alineatul (1), Articolul 266, Capitolul I, Titlul VII a fost modificat de Punctul 37., Articolul III, Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

17. livrare intracomunitară are înţelesul prevăzut la art. 270 alin. (9);

18. livrare către sine are înţelesul prevăzut la art. 270 alin. (4);

19. operaţiuni imobiliare reprezintă operaţiunile constând în livrarea, închirierea, leasingul, arendarea, concesionarea de bunuri imobile sau alte operaţiuni prin care un bun imobil este pus la dispoziţia altei persoane, precum şi acordarea cu plată pe o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil;

20. perioada fiscală este perioada prevăzută la art. 322;

21. persoană impozabilă are înţelesul art. 269 alin. (1) şi reprezintă persoana fizică, grupul de persoane, instituţia publică, persoana juridică, precum şi orice entitate capabilă să desfăşoare o activitate economică;

22. persoană juridică neimpozabilă reprezintă instituţia publică, organismul internaţional de drept public şi orice altă persoană juridică, care nu este persoană impozabilă, în sensul art. 269 alin. (1);

23. persoană parţial impozabilă are înţelesul prevăzut la art. 300;

24. persoană reprezintă o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă sau o persoană neimpozabilă;

25. plafon pentru achiziţii intracomunitare reprezintă plafonul stabilit conform art. 268 alin. (4) lit. b);

26. plafon pentru vânzări la distanţă reprezintă plafonul stabilit conform art. 275 alin. (2) lit. a);

27. prestarea către sine are înţelesul prevăzut la art. 271 alin. (4);

28. serviciile furnizate pe cale electronică includ, în special, serviciile prevăzute în anexa II la Directiva 112 şi la art. 7 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul în care prestatorul unui serviciu şi clientul său comunică prin intermediul poştei electronice, acest lucru nu înseamnă, în sine, că serviciul furnizat este un serviciu furnizat pe cale electronică;

(la 20-04-2019 Punctul 28. din Alineatul (1) , Articolul 266 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

29. serviciile de telecomunicaţii sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea şi recepţia de semnale, înscrisuri, imagini şi sunete sau informaţii de orice natură, prin cablu, radio, mijloace

optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepţii. Serviciile de telecomunicaţii cuprind, de asemenea, şi furnizarea accesului la reţeaua mondială de informaţii;

30. serviciile de radiodifuziune şi televiziune includ, în special, serviciile prevăzute la art. 6b alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare;

31. taxă înseamnă taxa pe valoarea adăugată, aplicabilă conform prezentului titlu;

32. taxă colectată reprezintă taxa aferentă livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii taxabile la momentul exigibilităţii taxei, efectuate sau care urmează a fi efectuate de persoana impozabilă, precum şi taxa aferentă operaţiunilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei, conform art. 307-309;

33. taxă deductibilă reprezintă suma totală a taxei datorate sau achitate de către o persoană impozabilă pentru achiziţiile efectuate sau care urmează a fi efectuate;

34. taxă dedusă reprezintă taxa deductibilă care a fost efectiv dedusă;

35. vânzarea intracomunitară de bunuri la distanţă înseamnă o livrare de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziţii intracomunitare de bunuri nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România în temeiul art. 268 alin. (4) şi alin. (8) lit. a) şi art. 315^1 alin. (9) sau corespondentul acestor articole din legislaţia statului membru de destinaţie, în cazul în care acesta este altul decât România, sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;

(la 03-09-2021 Litera a) din Punctul 35. , Alineatul (1) , Articolul 266 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificată de Punctul 43, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcţionare de probă, de către furnizor sau în numele acestuia;

(la 01-07-2021 Punctul 35. din Alineatul (1) , Articolul 266 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

36. vânzare la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe înseamnă o livrare de bunuri expediate sau transportate de furnizor sau în numele acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în transportul sau expedierea bunurilor, dintr-un teritoriu terţ sau dintr-o ţară terţă către un client dintr-un stat membru, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) livrarea de bunuri este efectuată pentru o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă ale cărei achiziţii intracomunitare de bunuri nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România în temeiul art. 268 alin. (4) şi alin. (8) lit. a) şi art. 315^1 alin. (9) sau

corespondentul acestor articole din legislaţia statului membru de destinaţie, în cazul în care acesta este altul decât România, sau pentru orice altă persoană neimpozabilă;

(la 03-09-2021 Litera a) din Punctul 36. , Alineatul (1) , Articolul 266 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificată de Punctul 44, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

b) bunurile livrate nu sunt mijloace de transport noi sau bunuri livrate după asamblare sau instalare, cu sau fără funcţionare de probă, de către furnizor sau în numele acestuia.

(la 01-07-2021 Alineatul (1) din Articolul 266 , Capitolul I , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

37. zahăr adăugat, în sensul art. 291 alin. (2) lit. e) pct. 3, are înţelesul prevăzut la art. 439 alin. (4).

(la 01-01-2024 Alineatul (1), Articolul 266, Capitolul I, Titlul VII a fost completat de Punctul 38., Articolul III, Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

(2) În înţelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice şi umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

Articolul LIX, Secţiunea a 2-a, Capitolul IV din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023, cu modificările aduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, prevede:

Articolul LIX

(1) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015
, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021
privind administrarea, funcţionarea şi implementarea sistemului naţional privind factura electronică RO e-Factura şi factura electronică în România, precum şi pentru completarea

Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate a vehiculului şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piaţă, punerii la dispoziţie pe piaţă, înmatriculării sau înregistrării în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2022, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(2) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia cu instituţii publice, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. w) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, altele decât cele efectuate în relaţia B2G, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. m) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, şi altele decât cele prevăzute la art. 6 din acelaşi act normativ, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(3) Operatorii economici - persoane impozabile nestabilite, dar înregistrate în scopuri de TVA în România, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia începând cu data de 1 ianuarie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(4) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1)-(3): a) livrările de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) şi alin. (2) din Legea nr. 227/2015 cu modificările şi completările ulterioare:

b) livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către persoane impozabile care nu sunt stabilite şi nici înregistrate în scopuri de TVA în România, conform art. 266 alin. (2) şi, respectiv, art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care se emit facturi simplificate conform prevederilor art. 319 alin. (12) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

d) prestările de servicii pentru care emiterea facturii nu face obiectul normelor de facturare aplicabile în România conform art. 319 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Furnizorii prevăzuţi la alin. (1)-(3) sunt obligaţi să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia situaţiei în care atât furnizorul/prestatorul, cât şi destinatarul sunt înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(6) Termenul-limită pentru transmiterea facturilor prevăzute la alin. (1)-(3) în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data-limită prevăzută pentru emiterea facturii la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (6) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mari, definiţi potrivit legii, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii, definiţi potrivit legii, şi cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), nerespectarea prevederilor alin. (6) în perioada 1 ianuarie-31 martie 2024 nu se sancţionează.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

1.

(2) În aplicarea prevederilor art. 266 alin. (2) din Codul fiscal, locul în care o persoană impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice este locul în care se desfăşoară funcţiile de administrare centrală a societăţii. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activităţii sale economice se iau în considerare locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societăţii, locul în care se află sediul social al societăţii şi locul în care se întâlneşte conducerea societăţii. În cazul în care aceste criterii nu permit determinarea cu certitudine a locului de stabilire a sediului unei activităţi economice, locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societăţii este criteriul care prevalează. O persoană impozabilă poate avea sediul activităţii economice într-un stat membru chiar dacă nu realizează efectiv activităţi economice în statul respectiv. Prezenţa unei cutii poştale sau a unor reprezentanţe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activităţii economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile menţionate în tezele anterioare.

(3) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activităţii economice în sensul alin. (2), domiciliul stabil al acestor persoane este considerat sediul activităţii economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 266 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(4) În aplicarea titlului VII al Codului fiscal, "domiciliul stabil" al unei persoane fizice, impozabile sau nu, înseamnă adresa înregistrată în registrul de evidenţă a populaţiei ori într-un registru similar sau adresa indicată de persoana respectivă autorităţilor fiscale competente, cu excepţia cazului în care există dovada că această adresă nu reflectă realitatea.

(5) "Reşedinţa obişnuită" a unei persoane fizice, impozabile sau nu, menţionată în titlul VII al Codului fiscal reprezintă locul în care persoana fizică respectivă locuieşte în mod obişnuit, ca rezultat al unor legături personale şi profesionale. Atunci când există legături profesionale într-o altă ţară decât cea în care există legături personale sau când nu există legături profesionale, locul "reşedinţei obişnuite" se determină pe baza legăturilor personale care indică existenţa unor legături strânse între persoana respectivă şi locul în care locuieşte.

(6) În scopul aplicării prevederilor art. 266 alin. (2) lit. c) şi art. 307 din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice şi/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operaţiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operaţiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operaţiuni sau conform unor înţelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operaţiunilor pentru operaţiuni postvânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanţie şi această potenţială participare nu constituie o operaţiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane şi/sau materiale în legătură cu aceste operaţiuni nu este relevantă, deoarece se consideră că în orice situaţie acest sediu fix participă la realizarea operaţiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice şi/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor şi colectarea titlurilor de creanţă, utilizarea acestor resurse nu se consideră ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligaţiilor legate de aceste operaţiuni. În această situaţie, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operaţiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta se consideră că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(7) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deţine în România o licenţă care îi permite să desfăşoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând şi cumpărări şi revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existenţa licenţei în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condiţiile art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(8) În aplicarea art. 266 alin. (1) pct. 35 şi art. 266 alin. (1) pct. 36 din Codul fiscal, se consideră că bunurile au fost expediate sau transportate de către furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în expedierea sau transportul bunurilor, în situaţii precum cele prevăzute la art. 5a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare), cu modificările şi completările ulterioare.

---

(3) Mijloacele de transport noi la care se face referire la art. 268 alin. (3) lit. b) şi la art. 294 alin. (2) lit. b) sunt cele prevăzute la lit. a) şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute la lit. b), respectiv:

a) mijloacele de transport reprezintă o navă care depăşeşte 7,5 m lungime, o aeronavă a cărei greutate la decolare depăşeşte 1.550 kg sau un vehicul terestru cu motor a cărui capacitate depăşeşte 48 cmc sau a cărui putere depăşeşte 7,2 kW, destinate transportului de pasageri sau bunuri, cu excepţia:

1. navelor atribuite navigaţiei în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi a navelor utilizate pentru salvare ori asistenţă pe mare sau pentru pescuitul de coastă; şi

2. aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată;

b) condiţiile care trebuie îndeplinite sunt:

1. în cazul unui vehicul terestru, acesta să nu fi fost livrat cu mai mult de 6 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări care depăşesc 6.000 km;

2. în cazul unei nave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat deplasări a căror durată totală depăşeşte 100 de ore;

3. în cazul unei aeronave, aceasta să nu fi fost livrată cu mai mult de 3 luni de la data intrării în funcţiune sau să nu fi efectuat zboruri a căror durată totală depăşeşte 40 de ore.

ART. 267

Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) Uniunea Europeană şi teritoriul Uniunii Europene înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru şi teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Uniunii Europene pentru care se aplică Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene, în conformitate cu art. 349 şi 355 din acesta, cu excepţia teritoriilor prevăzute la alin. (2) şi (3);

(la 01-07-2024 Litera b) , Alineatul (1) , Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1. , Litera A. , Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 78 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 596 din 26 iunie 2024)

c) teritorii terţe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) şi (3);

d) ţară terţă înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului privind funcţionarea Uniunii Europene.

(1^1) În sensul dispoziţiilor prevăzute la alin. (1) lit. b), teritoriul României reprezintă teritoriul delimitat de frontiera de stat a României, în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2024 Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost completat de Punctul 2. , Litera A. , Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 78 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 596 din 26 iunie 2024)

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;

2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;
2. Melilla;

c) Republica Italiană:

Livigno.

(la 03-02-2020 Alineatul (2) din Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene se exclud din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;
b) teritoriile franceze menţionate la art. 349 şi art. 355 alin. (1) din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;
c) Muntele Athos;
d) Insulele Aland;
e) Insulele anglo-normande;
f) Campione d'Italia;
g) apele italiene ale lacului Lugano.

(la 03-02-2020 Alineatul (3) din Articolul 267 , Capitolul I , Titlul VII a fost modificat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menţionate mai jos:
a) Republica Franceză: Principatul Monaco;
b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;
c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

2. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 267 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Uniunii Europene. (2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit

al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operaţiunile cu originea sau destinaţia în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinaţia în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinaţia în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinaţia în Republica Cipru.

(3) *Abrogat.*

CAP. II

Operaţiuni impozabile

ART. 268

Operaţiuni impozabile

(1) Din punctul de vedere al taxei sunt operaţiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) operaţiunile care, în sensul art. 270-272, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 269 alin. (1), acţionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la art. 269 alin. (2).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (1) Dacă o operaţiune îndeplineşte cumulativ condiţiile prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, dar nu îndeplineşte condiţia prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, operaţiunea nu este impozabilă în România. (2) Condiţia referitoare la "plată" prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal implică existenţa unei legături directe între operaţiune şi contrapartida obţinută. O livrare de bunuri sau o prestare de servicii este impozabilă în condiţiile în care această operaţiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obţinută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiţia referitoare la existenţa unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absenţa plăţii, când operaţiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiţie este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligaţie legală;

b) condiţia existenţei unei legături între operaţiune şi contrapartida obţinută este îndeplinită chiar dacă preţul nu reflectă valoarea normală a operaţiunii, respectiv ia forma unor cotizaţii, bunuri sau servicii, reduceri de preţ, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terţ.

---

(2) Este, de asemenea, operaţiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 277.

(3) Sunt, de asemenea, operaţiuni impozabile şi următoarele operaţiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 276:

a) o achiziţie intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acţionează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de excepţia prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acţionează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 275 alin. (2) cu privire la vânzările la distanţă;

b) o achiziţie intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziţie intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acţionează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (3) Achiziţia intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 276 din Codul fiscal.

(4) Achiziţia intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 276 din Codul fiscal.

---

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este depăşit, persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care persoana respectivă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(9) Persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 317 alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepţie, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puţin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziţii de bunuri este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

---

(5) Plafonul pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază ori se transportă bunurile, a achiziţiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (6) În aplicarea art. 268 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziţii intracomunitare de bunuri se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cu excepţia achiziţiilor prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacţiei ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achiziţiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achiziţiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare intracomunitară de bunuri la distanţă, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

e) valoarea achiziţiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecţie şi antichităţi, aşa cum sunt definite la art. 312 din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 312 din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achiziţiilor de gaze naturale, energie electrică, energie termică sau agent frigorific a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

---

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru excepţia prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) Conform prevederilor art. 268 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operaţiuni pentru care taxa nu este deductibilă şi persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia de a fi înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri de la data la care îşi exercită opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 317 alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 268 alin. (6) şi art. 317 alin. (7) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior,

situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

---

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opţiunii sunt stabilite prin normele metodologice.

(8) Nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România:

a) achiziţiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 294 alin. (1) lit. h)-n);

b) achiziţia intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

1. achiziţia de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziţia de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziţionate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana căreia urmează să îi efectueze livrarea ulterioară, denumită beneficiarul livrării ulterioare;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 307 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (13) În scopul aplicării prevederilor art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relaţia de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condiţiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării ulterioare, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operaţiuni triunghiulare. Obligaţiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România, indiferent dacă este sau nu înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu prevederile art. 307 alin. (4) şi art. 326 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal, după caz;

b) să înscrie achiziţia efectuată în rubricile alocate achiziţiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 323 sau art. 324 din Codul fiscal, precum şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal.

(14) În cazul operaţiunilor triunghiulare efectuate în condiţiile art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să emită factura prevăzută la art. 319 din Codul fiscal, în care să fie înscrise codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziţia intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal în declaraţia recapitulativă privind achiziţiile intracomunitare, prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziţii se înscriu la rubrica rezervată achiziţiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;

2. codul T în rubrica corespunzătoare;

3. valoarea livrării efectuate.

---

c) achiziţiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi de antichităţi, în sensul prevederilor art. 312, atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 şi 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitaţie publică, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziţia intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operaţiunile impozabile pot fi:

a) operaţiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 291;

b) operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 292^1 şi art. 294-296;

(la 01-07-2021 Litera b) din Alineatul (9) , Articolul 268 , Capitolul II , Titlul VII a fost modificată de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

c) operaţiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 292;

d) importuri şi achiziţii intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 293;

e) operaţiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii.

f) operaţiuni pentru care se aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315^1.

(la 01-01-2017 Alineatul (9) din Articolul 268 , Capitolul II , Titlul VII a fost completat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(10) Operaţiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. Dreptul de deducere pentru achiziţiile destinate realizării proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-300.

(la 30-03-2018 Articolul 268 din Capitolul II , Titlul VII a fost completat de Punctul 28, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018)

---

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. II-IV si XIV din ORDONANŢĂ DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018:

Articolul II

(1) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, modelul şi conţinutul declaraţiei informative prevăzute la art. 42 alin. (3) şi la art. 56 alin. (1^3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Măsurile instituite potrivit prevederilor art. I pct. 28 se aplică cu respectarea legislaţiei în domeniul ajutorului de stat, pentru motorina achiziţionată începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, cu încadrarea în creditele de angajament şi bugetare aprobate prin legea bugetului de stat pentru Programul „Ajutoare de stat pentru finanţarea proiectelor pentru investiţii din cadrul bugetului Ministerului Finanţelor Publice - Acţiuni generale“.

(3) În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, procedura de aplicare a prevederilor art. 68^1 alin. (7) şi (8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

Articolul III

(1) Cerinţa prevăzută la art. 364 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică şi persoanelor care au solicitat eliberarea autorizaţiei de antrepozit fiscal, ale căror cereri de autorizare ca antrepozit fiscal sunt în curs de soluţionare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2) Sumele încasate şi neutilizate reprezentând taxele speciale pentru promovarea turistică a localităţii, de către sectoarele municipiului Bucureşti, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă se virează la bugetul local al municipiului Bucureşti.

Articolul IV

(1) Pentru veniturile din contractele de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, realizate, în anul 2018, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, contribuabilii au obligaţia să depună declaraţia prevăzută la art. 122 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, să efectueze calculul venitului net potrivit regulilor prevăzute la art. 68 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, să determine şi să plătească impozitul până la data de 15 martie 2019 inclusiv.

(2) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din contracte de activitate sportivă, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, obligaţiile privind calcularea, reţinerea la sursă, plata şi declararea impozitului sunt cele prevăzute la art. 68^1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice din activităţi agricole impuse pe baza normelor de venit se aplică următoarele reguli:

a) declaraţiile privind veniturile din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221, depuse de către contribuabili la organul fiscal competent în cursul anului 2018, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, vor fi înlocuite cu declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, care se va depune până la data de 15 iulie 2018 inclusiv;

b) în cazul asocierilor fără personalitate juridică, contribuabilii care nu au depus declaraţia privind veniturile din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit - formular 221 la organul fiscal competent până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă au obligaţia depunerii declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 iulie 2018 inclusiv.

(4) Impozitul pe venit stabilit pentru anul 2018 prin decizii de plăţi anticipate emise în temeiul Legii nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi comunicate contribuabililor se anulează, din oficiu, de către organul fiscal central competent, prin emiterea unei decizii de anulare a obligaţiilor fiscale, care se comunică contribuabilului.

(5) În cazul în care, anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă, organul fiscal central competent a emis, dar nu a comunicat decizia de impunere prin care a stabilit plăţi anticipate de impozit pe venit, acesta nu mai comunică decizia de impunere, iar obligaţiile fiscale se scad din evidenţa analitică pe plătitor, pe bază de borderou de scădere.

(6) În cazul în care anterior intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă organul fiscal competent nu a emis decizia de stabilire a plăţilor anticipate pentru anul 2018, aceasta nu se mai emite.

(7) Pentru veniturile realizate în anul 2018 de către persoanele fizice în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, pentru care contribuţia de asigurări sociale şi contribuţia de asigurări sociale de sănătate se reţin la sursă de către plătitorul de venit, acesta are obligaţia ca până la data de 15 martie 2019 inclusiv să

stabilească, să reţină, să plătească şi să declare contribuţiile anuale datorate de beneficiarul de venit pentru anul 2018.

(8) Persoanele prevăzute la art. 180 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, care optează pentru plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate potrivit legii, înainte de data emiterii ordinului privind modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice, prevăzut la art. 122 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, depun Declaraţia pentru stabilirea obligaţiilor de plată cu titlu de contribuţie de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Codul fiscal- formular 604 şi efectuează plata contribuţiei conform prevederilor art. 180 alin. (2) lit. a) şi alin. (3) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) În cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizii de plăţi anticipate, care se anulează potrivit prezentului articol, a fost stins, contribuabilii pot solicita restituirea acestuia potrivit art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

Articolul XIV

Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevederile art. I intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepţia prevederilor pct. 3 şi 5, care intră în vigoare la data de 1 aprilie 2018.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

3. (15) În sensul art. 268 alin. (10) din Codul fiscal, operaţiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane, în acest caz nefiind îndeplinită prima condiţie prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal pentru ca acestea să fie operaţiuni impozabile din punct de vedere al TVA, respectiv să constituie sau să fie asimilate, conform prevederilor art. 270-272 din Codul fiscal, unor livrări de bunuri sau prestări de servicii, în sfera taxei. Persoanele impozabile care realizează activităţi de cercetare-dezvoltare în vederea desfăşurării activităţii lor economice îşi pot exercita dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor destinate realizării acestor activităţi, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297 -300 din Codul fiscal, chiar dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. În situaţia în care rezultatele cercetării se transferă altei persoane, operaţiunile respective reprezintă livrări de bunuri/prestări de servicii care sunt impozabile din punctul de vedere al TVA în măsura în care sunt îndeplinite condiţia referitoare la plată prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi celelalte condiţii de la art. 268 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal.

CAP. III

Persoane impozabile

ART. 269

Persoane impozabile şi activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (14) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (1) din Codul fiscal, organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe, astfel cum acestea sunt definite de art. 124 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare, sunt considerate persoane impozabile.

---

(2) În sensul prezentului titlu, activităţile economice cuprind activităţile producătorilor, comercianţilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (1) În sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanţă cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacţii, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menţionează în constatările Curţii Europene de Justiţie în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM). (2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obţin venituri din vânzarea locuinţelor proprietate personală sau a altor bunuri, care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcţiile şi, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuinţă, inclusiv casele de vacanţă, orice alte bunuri utilizate în scop personal de către persoana fizică, precum şi bunurile de orice natură moştenite sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activităţi, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acţionează ca atare, de o manieră independentă, şi activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către o persoană fizică, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenţionează să efectueze o astfel de activitate, iar intenţia acesteia trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare iniţierii activităţii economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând şi livrarea bunului sau părţilor din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziţiei de terenuri şi/sau de construcţii de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacţie în cursul unui an calendaristic. Dacă persoana fizică realizează o singură livrare într-un an aceasta este considerată ocazională şi nu este considerată o livrare impozabilă. Dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiaşi an, prima livrare nu se impozitează, dar este luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Totuşi, dacă persoana fizică derulează deja construcţia unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută şi continuă, orice alte tranzacţii efectuate ulterior nu mai au caracter ocazional. Livrările de construcţii şi terenuri, scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activităţii economice, cât şi la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În situaţia în care persoana fizică nu se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dar începe activitatea economică, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici conform art. 310 din Codul fiscal, obligativitatea înregistrării în scopuri de TVA intervenind la termenul prevăzut la art. 310 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacţii cu bunuri imobile în anii precedenţi, a livrat în cursul anului 2015 două terenuri care nu sunt construibile. Aceste terenuri au fost achiziţionate în cursul anului 2012, în vederea revânzării şi nu pentru a fi utilizate în scopuri personale. Deşi persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuşi livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligaţia înregistrării în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal. Dacă aceeaşi persoană fizică ar fi livrat în cursul anului 2015 o construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, ar fi avut obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă dacă valoarea livrării respective cumulată cu valoarea livrărilor anterioare ar fi depăşit plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, cel mai târziu în termen de 10 zile de la data depăşirii plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depăşit, conform prevederilor art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică vinde în luna ianuarie 2020 un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi, în principiu, operaţiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează şi alte operaţiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2020, această operaţiune este considerată ocazională şi persoana fizică nu datorează TVA pentru respectiva livrare. Dacă în acelaşi an, în luna martie, aceeaşi persoană fizică livrează un teren sau o construcţie, indiferent dacă livrarea este taxabilă sau scutită conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă după cea de-a doua tranzacţie. Dacă valoarea cumulată a celor două tranzacţii depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, persoana fizică are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, cel târziu în termen de 10 zile de la data depăşirii

plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depăşit, conform art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2015 cinci livrări care ar fi scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi în anul 2015 persoana fizică a devenit în principiu persoană impozabilă, nu a avut obligaţia de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA deoarece a realizat numai operaţiuni scutite. Dacă în anul 2016, în luna februarie, persoana fizică va livra o construcţie nouă sau un teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, chiar dacă este prima tranzacţie din acest an, aceasta nu mai este considerată ocazională, deoarece persoana fizică devenise deja persoană impozabilă în anul precedent şi va avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă până pe 10 martie 2016, dacă valoarea livrării respective va depăşi plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2015 construcţia unui bun imobil cu intenţia de a vinde această construcţie, devenind astfel persoană impozabilă. În cursul anului 2015 nu a încasat avansuri şi în principiu nu are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2016, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părţi ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o altă construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă cel mai târziu până pe data de 10 a lunii următoare celei în care depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcţiei, respectiv din anul 2015.

Exemplul nr. 5: În luna martie 2015 o persoană fizică vinde o casă pe care a utilizat-o în scop de locuinţă, operaţiunea fiind neimpozabilă. În luna aprilie vinde o casă pe care a moştenit-o, nici această operaţiune nefiind impozabilă. În luna mai, aceeaşi persoană fizică cumpără o construcţie nouă pe care o vinde în luna iulie. Nici după această vânzare persoana fizică nu devine persoană impozabilă, deoarece această tranzacţie, fiind prima vânzare a unui bun care nu a fost utilizat în scopuri personale, este considerată ocazională. Dacă persoana fizică va mai livra de exemplu un teren construibil în luna august, aceasta este considerată a doua tranzacţie în sfera TVA, iar persoana fizică va deveni persoană impozabilă şi va avea obligaţia să solicite înregistrarea cel mai târziu până pe data de 10 septembrie, dacă livrarea din luna iulie cumulată cu cea din luna august depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. Primele două vânzări din lunile martie şi aprilie nu sunt luate în calculul plafonului de scutire deoarece nu sunt în sfera de aplicare a TVA.

Exemplul nr. 6: O familie deţine un teren situat într-o zonă construibilă pe care l-a utilizat pentru cultivarea de produse agricole. În luna ianuarie 2016 familia respectivă împarte în loturi terenul în vederea vânzării. Pentru a analiza dacă terenul a fost utilizat în scop personal sau pentru activităţi economice trebuie să se constate dacă produsele cultivate erau folosite numai pentru consumul familiei sau şi pentru comercializare. În situaţia în care cantitatea de produse obţinute nu justifică numai consumul în scop personal, se consideră că terenul a fost utilizat în scopul unei activităţi economice şi livrarea lui intră în sfera de aplicare a TVA consecinţă, dacă livrarea primului lot are loc în luna februarie nu se consideră o operaţiune ocazională şi dacă depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, familia respectivă ar avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA, prin unul dintre soţi. Înregistrarea în scopuri de TVA trebuie solicitată cel mai târziu în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 7: În cursul anului 2015 o persoană fizică începe să construiască un bun imobil. Încasează avansuri care depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal în luna

decembrie 2015. Fiind avansuri încasate pentru livrarea de părţi de construcţie noi, operaţiunile sunt taxabile, dar persoana respectivă poate aplica regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal până la depăşirea plafonului. Astfel, persoana respectivă va avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA cel mai târziu până pe data de 10 ianuarie 2016. Dacă livrarea unor apartamente din construcţia respectivă are loc în luna martie 2016, avansurile încasate în regim de scutire în anul 2015 vor trebui să fie regularizate la data livrării prin aplicarea cotei de TVA corespunzătoare.

(6) În cazul exemplelor prezentate la alin. (5) au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activităţi economice desfăşurate şi faptul că orice livrare de locuinţe personale, de case de vacanţă sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activităţii nefiind considerată operaţiune în sfera de aplicare a taxei.

(7) În cazul în care bunurile imobile sunt deţinute în devălmăşie de o familie, unul dintre soţi va fi desemnat să exercite toate drepturile şi să îndeplinească toate obligaţiile, din punct de vedere al TVA, inclusiv obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA, dacă aceasta există, pentru vânzarea acestor bunuri imobile.

(8) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziţionate sau dobândite de persoanele fizice şi care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfăşurarea de activităţi economice, nu este o operaţiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 304 şi 305 din Codul fiscal.

---

(3) Situaţiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile se prevăd prin normele metodologice.

(4) Nu acţionează de o manieră independentă angajaţii sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condiţiile de muncă, remunerarea sau alte obligaţii ale angajatorului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (9) Persoanele care nu sunt legate de angajator printr-un contract individual de muncă, ci prin alte instrumente juridice, nu acţionează de o manieră independentă în condiţiile prevăzute la art. 269 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv atunci când activitatea este exercitată de o persoană care nu dispune de o libertate de organizare corespunzătoare în ceea ce priveşte resursele materiale şi umane folosite pentru exerciţiul activităţii în discuţie, cum ar fi libertatea de a alege colaboratorii, orarul de lucru, baza materială necesare desfăşurării activităţii sale, şi riscul economic inerent acestei activităţi nu este suportat de această persoană. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-202/90 Ayuntamiento de Sevilla împotriva Recaudadores de Tributos de las Zonas primera y segunda.

---

(5) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public nu sunt persoane impozabile pentru activităţile care sunt desfăşurate în calitate de autorităţi publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activităţi se percep cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi, cu excepţia acelor activităţi care ar produce distorsiuni concurenţiale dacă instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (6) şi (7). În sensul prezentului articol, prin organisme internaţionale de drept public se înţelege organizaţiile internaţionale interguvernamentale, constituite de către state care sunt părţi la acestea, în baza unor tratate sau a altor instrumente juridice specifice dreptului internaţional public şi care funcţionează conform actelor lor constitutive, statutelor lor sau altor documente care emană de la acestea, fiind guvernate de normele dreptului internaţional public şi nu de dreptul intern al vreunui stat.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (10) Nu sunt considerate activităţi economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial;

b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciuliţe şi medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activităţii de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepţia celor decorative şi a celor pentru nunţi şi botezuri.

(11) În sensul art. 269 alin. (5) din Codul fiscal, distorsiuni concurenţiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, faţă de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxă contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(12) În situaţia în care instituţia publică desfăşoară activităţi pentru care este tratată ca persoană impozabilă, este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activităţi sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activităţi. Prin excepţie, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

---

(6) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în calitate de autorităţi publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 292.

(7) Instituţiile publice şi organismele internaţionale de drept public prevăzute la alin. (5) sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activităţi:

a) telecomunicaţii;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor şi expoziţiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activităţile organismelor de publicitate comercială;

i) activităţile agenţiilor de călătorie;

j) activităţile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;

k) operaţiunile posturilor publice de radio şi televiziune;

l) operaţiunile agenţiilor agricole de intervenţie efectuate asupra produselor agricole şi în temeiul regulamentelor privind organizarea comună a pieţei respectivelor produse.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

4. (13) În sensul art. 269 alin. (8) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi, în conformitate cu prevederile art. 316 alin. (3) din Codul fiscal.

---

(9) În condiţiile şi în limitele prevăzute în normele metodologice, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relaţii strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar şi economic.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

5. (1) În sensul art. 269 alin. (9) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal unic, cu următoarele condiţii cumulative:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal;

b) opţiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puţin 2 ani;

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opţiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Organul fiscal competent în administrarea persoanelor impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal este organul fiscal central desemnat în acest scop, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, denumită în continuare Codul de procedură fiscală.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deţinut direct sau indirect în proporţie de mai mult de 50% de către aceeaşi asociaţi. Termenul "asociaţi" include şi acţionarii, conform Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Îndeplinirea acestei condiţii se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către registrul comerţului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent prevăzut la alin. (4) o cerere semnată de către reprezentanţii legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi să comunice acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentaţiei complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoţită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal intră în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului trebuie să notifice organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1)-(5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situaţie;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent anulează tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a încetat opţiunea, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situaţie în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care s-a produs evenimentul, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(11) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. c)-e) organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi să comunice această decizie reprezentantului. Această decizie intră în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus iniţial opţiunea de a fi trataţi ca grup fiscal unic şi au fost acceptaţi în acest sens de către organul fiscal competent. În situaţia în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. b), organul fiscal competent, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organul fiscal competent în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organul fiscal competent, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. raportează în decontul de taxă menţionat la art. 323 din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri sau orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu plăteşte nicio taxă datorată şi nu solicită nicio rambursare conform decontului său de taxă;

b) reprezentantul:

1. preia, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârşitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum şi soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. raportează în propriul decont de taxă, menţionat în art. 323 din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum şi orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. raportează într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alţi membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. depune la organul fiscal competent toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

5. plăteşte sau, după caz, solicită rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, la organul fiscal competent;

b) să se supună controlului organului fiscal competent;

c) să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparţine respectivului grup fiscal;

d) să întocmească primul decont de TVA, după părăsirea grupului fiscal, doar pe baza operaţiunilor efectuate în perioada ulterioară părăsirii grupului, fără preluarea soldului din decontul aferent perioadei fiscale anterioare, depus în vederea întocmirii decontului consolidat.

(15) Livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VII din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terţi sau către ceilalţi membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

---

(10) Orice asociat sau partener al unei asocieri ori organizaţii fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

(11) Asocierile în participaţiune nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, indiferent dacă sunt tratate sau nu drept asocieri în participaţiune, nu dau naştere unei persoane impozabile separate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

6. Obligaţiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operaţiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 269 alin. (11) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 102.

102. (1) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (11) şi art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, asocierilor în participaţiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participaţiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) veniturile şi cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator şi sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal;

b) persoana desemnată prin contractul încheiat între părţi să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este persoana care emite facturi în nume propriu către terţi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere;

c) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi. Această condiţie se consideră îndeplinită inclusiv în situaţia în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi se efectuează şi livrări/prestări între membrii asociaţi conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1) participaţiile la o asociere pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziţia asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părţii ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obţinerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268 coroborat cu art. 271 din Codul fiscal. Faptul că aceste operaţiuni sunt desfăşurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) şi (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operaţiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalţi membri a operaţiunilor ce depăşesc această parte, acele operaţiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268 coroborat cu art. 270 şi 271 din Codul fiscal. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operaţiunilor ce depăşesc partea prevăzută pentru el în contractul de asociere.

(7) Aportul la asociere nu este considerat avans la o livrare/prestare, în măsura în care sunt respectate prevederile prezentelor norme referitoare la asocierile în participaţiune, respectiv în situaţia în care nu au loc livrări de bunuri/prestări de servicii exclusiv între membrii asociaţi.

(8) Membrii asocierii transmit pe bază de decont către asociatul administrator cheltuielile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (3) şi (4), cu excepţia situaţiei în care părţile optează pentru taxarea operaţiunilor respective, conform alin. (10).

(9) Pentru achiziţiile bunurilor prevăzute la alin. (3), altele decât bunurile de capital pentru care se aplică prevederile alin. (12)-(16), precum şi pentru achiziţiile necesare efectuării serviciilor prevăzute la alin. (5), membrii asocierii îşi pot exercita dreptul de deducere astfel:

a) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, dreptul de deducere se exercită integral;

b) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care nu dau drept de deducere a TVA, nu se exercită dreptul de deducere, sau,

după caz, dacă acesta a fost exercitat anterior semnării contractului de asociere, se efectuează o ajustare negativă potrivit prevederilor art. 304 din Codul fiscal;

c) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, asociatul administrator trebuie să comunice fiecărui membru al asocierii, la sfârşitul fiecărei perioade fiscale, modul de alocare a bunurilor şi serviciilor puse la dispoziţia asocierii de membrii asociaţi, conform art. 300 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, în funcţie de care fiecare membru asociat îşi va exercita dreptul de deducere, sau, după caz va proceda la ajustări conform art. 304 din Codul fiscal. În măsura în care pentru anumite bunuri/servicii este necesară aplicarea pro rata, asociatul administrator trebuie să notifice autoritatea fiscală de care aparţine în vederea aplicării prevederilor art. 300 alin. (17) din Codul fiscal.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. c), prin excepţie, în scopul simplificării operaţiunilor derulate de asociere, membrii acesteia pot opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (3) şi (4).

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal revin asociatului administrator, care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achiziţiile de bunuri/servicii, precum şi livrările de bunuri/prestările de servicii aferente asocierii. Prin drepturi şi obligaţii legale se înţelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziţiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297-301 din Codul fiscal, obligaţia de a emite facturi către beneficiari şi de a colecta taxa în cazul operaţiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligaţia de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304, în cazul propriilor bunuri, şi 305 din Codul fiscal, atât pentru bunurile de capital proprii, cât şi de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii, şi care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociaţii care au pus la dispoziţia asocierii bunuri de capital conform alin. (3), ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcţionării asocierii, întrucât această obligaţie, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o menţiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziţia asocierii, perioadă în care membrii asociaţi nu fac ajustări.

(13) În cazul în care pe perioada de existenţă a asocierii intervin evenimente care generează ajustarea, asociatul administrator are dreptul/obligaţia de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile de capital pe care membrii asociaţi le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (3).

(14) În situaţiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), asociatul administrator aplică regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deţine aceste bunuri/servicii. În situaţia prevăzută la alin. (13) lit. c), momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obţinerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziţia asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării.

(15) Asociatul administrator trebuie să păstreze copie de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 305 alin. (8) din Codul fiscal şi va menţiona ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existenţă a asocierii.

(16) Atunci când asocierea îşi încetează existenţa sau unul ori mai mulţi asociaţi se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul să ajusteze taxa aferentă bunurilor de capital prevăzute la alin. (13) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparţinut, în cazul în care pe perioada existenţei asocierii a fost necesară efectuarea unei ajustări negative efectuate de asociatul administrator. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparţin sunt alocate unei activităţi cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcţie de activităţile pe care le va realiza după încetarea existenţei asocierii.

(17) În cazul operaţiunilor realizate de o asociere pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se aplică regulile asocierii prevăzute la alin. (3)-(16).

(18) Exemple privind asocierile:

Exemplul nr. 1: Două societăţi încheie un contract de asociere în participaţiune al cărei scop este prestarea de servicii de consultanţă în domeniul imobiliar, operaţiuni taxabile care dau drept de deducere integrală a taxei. Prin contract se prevede că procentele în care se vor împărţi veniturile şi cheltuielile sunt de 40% pentru asociatul secund şi 60% pentru asociatul administrator, calculate pe baza aportului la asociere. Cheltuielile aferente realizării scopului asocierii efectuate de asociatul secund se transmit pe bază de decont asociatului administrator. Ulterior, asociatul administrator va împărţi cheltuielile respective conform cotei de participare a fiecărui asociat.

Exemplul nr. 2: Într-o asociere formată din trei persoane impozabile, unul dintre asociaţi aduce ca aport la asociere, conform contractului, un utilaj pentru care a dedus TVA. Operaţiunea de aport la asociere nu este o operaţiune în sfera de aplicare a TVA în limita cotei de participare stabilite prin contract. Scopul asocierii este realizarea unor produse care vor fi livrate de către asociatul administrator. Operaţiunile respective sunt taxabile. În consecinţă, asociatul administrator nu are obligaţia să ajusteze TVA pentru utilajul respectiv pe perioada de existenţă a asocierii.

Exemplul nr. 3: O asociere formată din două persoane impozabile are ca obiect prestarea de servicii de jocuri de noroc. Asociatul secund achiziţionează maşini pentru jocuri de noroc, care sunt bunuri de capital, pe care le pune la dispoziţia asocierii. Pentru achiziţia acestor maşini asociatul secund va deduce TVA. Întrucât scopul asocierii este prestarea de servicii de jocuri de noroc, scutite de TVA fără drept de deducere, asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA dedusă de asociatul secund pentru maşinile de jocuri de noroc puse la dispoziţia asocierii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: Asociatul administrator al unei asocieri în participaţiune deţine o clădire din anul 2010 la achiziţia căreia a dedus TVA. În anul 2016, când se constituie asocierea cu alte două persoane, scopul acesteia este prestarea de servicii de închiriere. Clădirea respectivă va fi utilizată în acest scop şi nu s-a optat pentru taxarea operaţiunii, prin urmare se aplică scutirea de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA aferentă achiziţiei clădirii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal. Dacă clădirea respectivă ar fi fost utilizată pentru închirierea în regim de taxare, nu ar mai fi intervenit obligaţia ajustării TVA de către asociatul administrator.

Exemplul nr. 5: În cadrul unei asocieri în participaţiune, unul dintre asociaţii secunzi a pus în anul 2016 la dispoziţia asocierii un imobil care a fost achiziţionat în anul 2014, drept aport la asociere conform contractului. Valoarea imobilului a fost de 1.000.000 lei şi TVA aferentă 240.000 lei, care a fost dedusă. Scopul asocierii este deschiderea unei clinici de stomatologie care va presta servicii scutite de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator, care preia registrul bunurilor de capital de la asociatul secund, are obligaţia să ajusteze TVA aferentă acestui imobil, întrucât va fi utilizată pentru operaţiuni scutite de TVA. Ajustarea negativă se va calcula proporţional astfel: 240.000/20 x 18 = 216.000 lei, şi va fi înscrisă de asociatul administrator în decontul de TVA. Dacă asocierea îşi încetează existenţa după 5 ani, asociatul administrator are dreptul să efectueze o ajustare pozitivă când restituie imobilul către asociatul secund, astfel: 240.000/20 x 13 = 156.000 lei.

Exemplul nr. 6: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce ca aport în natură la asociere o sumă de bani. Deşi contractul este numit contract de asociere în participaţiune, persoana juridică nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său. Conform contractului, după finalizarea clădirii, persoanei fizice i se va atribui un număr de apartamente în imobilul respectiv. Întrucât nu sunt respectate prevederile art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv asociatul administrator nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său şi de asemenea scopul asocierii nu este livrarea de bunuri către terţi, nu se aplică prevederile alin. (3)-(16) referitoare la asocierea în participaţiune, cu următoarele consecinţe: – asociatul administrator trebuie să colecteze TVA pentru suma de bani încasată drept aport la asociere, aceasta fiind tratată ca un avans la livrarea unei clădiri noi,

– la finalizarea clădirii, când va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi, regularizând avansul încasat.

Exemplul nr. 7: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce drept aport la asociere terenul, construcţia urmând a fi executată de persoana juridică care este asociatul administrator. Prin contractul de asociere se prevede că o parte din apartamentele din clădire vor fi livrate către terţi şi o altă parte va reveni persoanei fizice care a adus terenul în asociere. La finalizarea clădirii, când se va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului persoană fizică, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi. Livrarea unei părţi din construcţie către unul din asociaţi nu exclude aplicarea regulilor referitoare la asocierea în participaţiune pentru apartamentele care sunt livrate către terţi de asociatul administrator. Contravaloarea terenului adus ca aport de persoana fizică nu este considerat avans pentru livrarea apartamentelor care îi sunt transferate de către asociatul administrator.

---

*) Notă:

Potrivit art. IV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 4 decembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1222 din 5 decembrie 2024, persoanele impozabile în sensul art. 269 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, care efectuează achiziţii pentru care au dedus TVA, în scopul realizării unor obiective de investiţii din

cadrul unor programe de interes public sau social, finanţate din fonduri publice, pe care, ulterior recepţiei, le predau cu titlu gratuit beneficiarului obiectivului de investiţii pe bază de protocol, trebuie să emită o autofactură conform art. 319 alin. (8) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

CAP. IV

Operaţiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 270

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. (1) Preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfăşurării activităţii sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 270 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleaşi prevederi se aplică şi prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal.

(1^1) Nu este considerat livrare de bunuri în sensul alin. (1) transferul dreptului de proprietate asupra unui bun imobil de către o persoană impozabilă către o instituţie publică, în scopul stingerii unei obligaţii fiscale restante.

(la 24-12-2020 Articolul 270 din Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 155, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziţionat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(3) În sensul art. 270 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care nu deţine proprietatea bunurilor dar primeşte facturi pe numele său de la furnizor şi emite facturi pe numele său către client, pentru respectivele bunuri se consideră că acţionează în nume propriu. Persoana respectivă este considerată din punctul de vedere al taxei cumpărător şi revânzător al bunurilor. Indiferent de natura contractului încheiat de părţi, dacă o persoană impozabilă primeşte şi/sau

emite facturi pe numele său, acest fapt o transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile art. 304, 305 şi 306 din Codul fiscal şi ale pct. 78, 79 şi 80.
---

(3) Următoarele operaţiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (1^1);

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificată de Punctul 156, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(6) În sensul art. 270 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.
---

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislaţia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operaţiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziţia altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

c) Abrogată.

(la 11-10-2019 Litera c) din Alineatul (4) , Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 2, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019)

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociaţii sau acţionarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepţia transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(7) Distribuirea de produse agricole de către societăţile agricole reglementate de Legea nr. 36/1991 privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, cu modificările ulterioare, către asociaţii acestora este asimilată din punct de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul art. 270 alin. (5) din Codul fiscal, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parţial.

Exemplu: O societate agricolă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal achiziţionează seminţe, îngrăşăminte, servicii de arat şi semănat pentru realizarea producţiei agricole. Societatea deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă tuturor achiziţiilor de bunuri şi servicii. După recoltare, societatea distribuie o parte din produsele agricole către asociaţii săi. Întrucât societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii destinate realizării întregii producţii agricole, distribuirea de produse agricole din producţia realizată către asociaţii săi este asimilată din punctul de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, pentru care societatea are obligaţia de a colecta TVA, aplicând cota corespunzătoare.

---

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare tranzacţie este considerată o livrare separată a bunului.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operaţiuni decât divizarea sau fuziunea, precum vânzarea sau aportul în natură la capitalul unei societăţi, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), în condiţiile stabilite prin normele metodologice. Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2). Atât în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, şi de pasive, realizat ca urmare a altor operaţiuni decât divizarea sau fuziunea, cât şi în cazul transferului tuturor activelor sau al unei părţi a acestora efectuat cu ocazia divizării sau fuziunii, primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului, inclusiv în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(la 24-12-2020 Alineatul (7) din Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 157, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. (8) Transferul de active prevăzut la art. 270 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri şi/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parţial de active. Se consideră transfer parţial de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părţi din activele investite într-o anumită ramură a activităţii economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activităţi economice separate. De asemenea, se consideră că transferul parţial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activităţii aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activităţi economice în orice situaţie. Pentru ca o operaţiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să facă dovada intenţiei de a desfăşura activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, şi nu să lichideze imediat activitatea respectivă şi, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligaţia să transmită cedentului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiţii. Pentru calificarea unei activităţi ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfăşurarea activităţii care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C - 497/01 - Zita Modes. Cerinţele prevăzute de prezentul alineat nu se aplică în cazul divizării şi fuziunii, care sunt în orice situaţie considerate transfer de active conform art. 270 alin. (7) din Codul fiscal.

(9) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligaţiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 304 şi 305 din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305, 306 sau 332 din Codul fiscal, după caz, şi să depună în acest sens declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obţinerii bunului de către cedent, conform art. 305 sau 332 din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, cu excepţia situaţiei în care se constată că tranzacţia a fost taxată în scopuri fiscale.

---

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

b) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

7. (10) În sensul art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obişnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de acelaşi fel ca şi cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă şi/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obişnuit de persoana impozabilă şi/sau nu sunt de acelaşi fel ca şi cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu se consideră livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziţionat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final şi valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit în cadrul campaniilor promoţionale, mostre acordate pentru încercarea produselor sau pentru demonstraţii la punctele de vânzare.

(11) Pe lângă situaţiile prevăzute la alin. (10), nu constituie livrare de bunuri conform prevederilor art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscalbunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice a persoanei impozabile. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile acordate gratuit în vederea respectării obligaţiilor de compensare prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 189/2002 privind operaţiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziţii pentru nevoi de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 354/2003, cu modificările şi completările ulterioare, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaţilor săi şi care sunt legate de desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt, de exemplu: echipamentul de protecţie şi uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajaţi, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuităţi acordate propriilor angajaţi sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane şi altele de aceeaşi natură.

Exemplu: Pentru facilitarea accesului la un centru comercial, o societate a depus diligenţele necesare pentru construirea unui sens giratoriu. O parte a sensului giratoriu a fost construită pe terenul aparţinând domeniului public, iar o parte pe terenul societăţii. După finalizarea lucrărilor, pentru care primăria a obţinut autorizaţie de construire, sensul giratoriu şi partea din terenul aferent aparţinând societăţii vor fi donate primăriei. Deşi contractul prevede că sensul giratoriu va fi donat primăriei, întrucât bunurile construite pe domeniul public aparţin unităţii administrativ-teritoriale, din punctul de vedere al TVA nu se consideră că are loc o livrare de bunuri de la societate la primărie pentru lucrările efectuate pe terenul primăriei. Acestea reprezintă din punctul de vedere al TVA servicii acordate gratuit. În ceea ce priveşte donaţia părţii din sensul giratoriu construite pe terenul societăţii şi a terenului aferent, aceasta reprezintă din punctul de vedere al TVA o livrare de bunuri cu titlu gratuit. Atât prestările de servicii, cât şi livrarea de bunuri, acordate gratuit, se consideră că au fost efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, respectiv pentru facilitarea accesului la centrul comercial, nefiind în sfera de aplicare a TVA. Societatea în cauză beneficiază de dreptul de deducere a TVA conform prevederilor art. 297 din Codul fiscal.

---

c) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

---

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. VIII-XIV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 20 din 7 martie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 231 din 08 martie 2022:

Articolul VIII

(1) Persoanele fizice şi persoanele juridice, cu excepţia instituţiilor şi autorităţilor publice, pot dona sume de bani care se colectează de Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă într-un cont distinct de disponibil în lei deschis la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, potrivit prevederilor art. X pentru acordarea de sprijin şi asistenţă umanitară cetăţenilor străini sau apatrizilor aflaţi în situaţii deosebite, proveniţi din zona conflictului armat din Ucraina.

(2) Campania de donare de sume potrivit prevederilor alin. (1) se desfăşoară de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă până la data de 31 decembrie 2022.

Articolul IX

(1) Prin derogare de la prevederile art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, contribuabilii potrivit titlului II „Impozitul pe profit“ din acelaşi act normativ deduc la calculul rezultatului fiscal sumele reprezentând donaţiile în bani acordate potrivit prevederilor art. VIII.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 53 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, persoanele juridice - contribuabili potrivit titlului III „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor“ din acelaşi act normativ scad din baza impozabilă sumele reprezentând donaţiile în bani acordate potrivit prevederilor art. VIII.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 68 alin. (4) şi alin. (7) lit. e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, persoanele fizice care determină venitul net anual, în sistem real, pe baza datelor din contabilitate pot deduce cheltuielile reprezentând donaţiile în bani acordate potrivit prevederilor art. VIII.

Articolul X

(1) Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă solicită deschiderea contului 50.07.03 „Disponibil din donaţii aferente ajutoarelor umanitare pentru Ucraina“ la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti şi poate deschide conturi în lei şi valută la orice instituţie de credit, care se vor comunica public pe pagina proprie de internet, a Ministerului Afacerilor Interne şi pe pagina Guvernului României, precum şi pe alte căi mediatice.

(2) Contul distinct de disponibil în lei deschis la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti potrivit alin. (1) nu este purtător de dobândă şi nu este supus executării silite.

(3) În contul distinct de disponibil în lei deschis la Trezoreria Statului potrivit alin. (1) persoanele juridice şi persoanele fizice pot achita sume prin virament bancar, precum şi online prin intermediul „Sistemului naţional electronic de plată“ - SNEP, dezvoltat, implementat, administrat şi operat de Autoritatea pentru Digitalizarea României, disponibil la adresa www.ghişeul.ro, prin intermediul cardurilor de debit şi al cardurilor de credit.

(4) Sumele prevăzute la art. VIII alin. (1) pot fi achitate şi în numerar la casieriile unităţilor Trezoreriei Statului sau prin intermediul POS-urilor instalate la unităţile Trezoreriei Statului. Pentru sumele încasate prin intermediul POS-urilor instalate la unităţile Trezoreriei Statului, comisioanele se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul instituţiilor publice din structura cărora fac parte unităţile Trezoreriei Statului.

(5) Sumele colectate prin intermediul unităţilor Trezoreriei Statului potrivit alin. (4) se virează zilnic în contul prevăzut la alin. (1) deschis pe numele Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, potrivit instrucţiunilor elaborate de Ministerul Finanţelor.

(6) Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă virează sumele colectate în conturile deschise la instituţiile de credit, în ultima zi lucrătoare a fiecărei săptămâni, în contul prevăzut la alin. (1), deschis pe numele acestuia la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti.

(7) În situaţia în care sumele colectate au fost depuse în valută la instituţiile de credit, acestea se transferă în echivalent lei calculat la cursul de schimb valutar al instituţiei de credit din ziua transferului.

Articolul XI

Toate cheltuielile necesare pentru colectarea fondurilor şi pentru gestionarea conturilor deschise în lei şi în valută la instituţii de credit vor fi suportate prin sume puse la dispoziţie de Ministerul Afacerilor Interne în bugetul Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă.

Articolul XII

(1) În prima zi lucrătoare a fiecărei săptămâni, sumele colectate în contul de disponibilităţi prevăzut la art. X alin. (1) în săptămâna anterioară, deschis la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, se transferă de Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă într-un cont de venituri ale bugetului de stat corespunzător unei poziţii distincte de clasificaţie, codificat cu codul de identificare fiscală al acestuia.

(2) Se autorizează Ministerul Finanţelor ca la propunerea Ministerului Afacerilor Interne să introducă modificările ce decurg din aplicarea prezentei ordonanţe de urgenţă în volumul şi structura bugetului de stat şi în volumul şi structura bugetului aprobat Ministerului Afacerilor Interne pe anul 2022.

(3) Se autorizează Ministerul Afacerilor Interne să detalieze modificările prevăzute la alin. (2) şi să introducă modificările corespunzătoare în anexele la bugetul propriu.

Articolul XIII

(1) Prin derogare de la prevederile art. 25 şi 56 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru cheltuielile cu bunurile acordate şi serviciile prestate, destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, se aplică următoarele reguli fiscale, după caz:

a) pentru plătitorii de impozit pe profit:

1. deducere limitată la calculul rezultatului fiscal; contribuabilii care efectuează aceste cheltuieli le însumează cu cheltuielile sociale prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi le deduc în limita cotei de până la 5% aplicate asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii;

2. nededucere la calculul rezultatului fiscal; contribuabilii care efectuează aceste cheltuieli le însumează cu cele prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi scad valoarea însumată a acestora din impozitul pe profit datorat, în limita prevăzută la art. 25 alin. (4) lit. i) din acelaşi act normativ;

b) pentru plătitorii de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, aceste cheltuieli se însumează cu cele prevăzute la art. 56 alin. (1^1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi valoarea însumată a acestora se scade din impozitul datorat, în limita prevăzută la art. 56 alin. (1^1) din acelaşi act normativ.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 68 alin. (4) şi alin. (7) lit. e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul persoanelor fizice care determină venitul net anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, sunt cheltuieli deductibile bunurile şi/sau serviciile acordate gratuit ca ajutoare umanitare, destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, cu condiţia încadrării acestora în aceleaşi limite cu cele prevăzute la art. 68 alin. (5) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, după caz.

(3) Bunurile şi/sau serviciile prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina şi sunt acordate sau prestate în baza solicitării Departamentului pentru Situaţii de Urgenţă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind distribuite direct de către acesta sau prin intermediul organizaţiilor neguvernamentale care şi-au exprimat intenţia, pe baza documentelor de predare-primire a bunurilor/ prestare a serviciilor.

(4) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2022 inclusiv, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Articolul XIV

(1) Bunurile acordate gratuit ca ajutoare umanitare de către persoane impozabile, potrivit prevederilor art. XIII alin. (3), destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, se consideră bunuri acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau de mecenat conform art. 270 alin. (8) lit. c) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Serviciile prestate în mod gratuit în scop umanitar de către persoane impozabile, potrivit prevederilor art. XIII alin. (3), destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, se consideră servicii prestate în mod gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau de mecenat conform art. 271 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică până la data de 31 decembrie 2022 inclusiv, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(12) În sensul art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situaţia în care persoana impozabilă a oferit şi cadouri care depăşesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depăşirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, şi colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parţial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit şi a fost depăşit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depăşirilor de plafon, şi taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la art. 319 alin. (8) din Codul fiscal, care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acţiunilor de protocol şi a depăşit plafonul;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum şi din operaţiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările şi acţiunile de mecenat, acordate în numerar, şi nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depăşirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv.

---

d) transferul alimentelor destinate consumului uman, aflate aproape de expirarea datei durabilităţii minimale, în situaţia în care acesta este efectuat potrivit prevederilor legale privind diminuarea risipei alimentare.

(la 18-07-2020 Alineatul (8) din Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 131 din 15 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 623 din 15 iulie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(12^1) În aplicarea prevederilor art. 270 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal:

a) transferul alimentelor destinate consumului uman are înţelesul prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, republicată, cu modificările ulterioare;

b) alimentele pot face obiectul transferului prevăzut la lit. a) oricând în ultimele 10 zile de valabilitate până la data durabilităţii minimale, conform art. 6 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 51/2019;

c) data durabilităţii minimale are înţelesul prevăzut la pct. 4 din anexa la Legea nr. 217/2016, republicată, cu modificările ulterioare.

---

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înţelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparţinând activităţii sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepţia nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

7.

(13) Transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal este o operaţiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condiţiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operaţiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal şi, pe cale de consecinţă, aceeaşi persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor trebuie să declare şi achiziţia intracomunitară de bunuri asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacţii în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situaţia în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat membru în vederea reparării şi care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situaţie în care nontransferul iniţial devine transfer, transportul/expedierea din România de materii prime în vederea prelucrării în alt stat membru şi care, ulterior, nu se mai întorc în România, situaţie în care nontransferul iniţial al materiilor prime devine transfer.

(14) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru al Uniunii Europene de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(15) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoţită de licenţă obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestora şi care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal. Programele

informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosinţă generală care conţine date preînregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienţi în formatul standard pentru aceleaşi aplicaţii şi funcţii.

(16) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul art. 270 din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul art. 271 din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoţită de prestări de servicii complementare care pot avea, ţinând seama de importanţa pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale şi de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operaţiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

(17) În cazul contractelor de construire, al antecontractelor de vânzare-cumpărare şi al contractelor de promisiune de vânzare a unui imobil neconstruit, finalizate prin transferul titlului de proprietate asupra construcţiilor rezultate prin contract de vânzare-cumpărare, se consideră că are loc o livrare de bunuri imobile în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul în care nu are loc transferul titlului de proprietate asupra construcţiilor rezultate, are loc o prestare de servicii în sensul art. 271 alin. (1) din Codul fiscal.

(18) În aplicarea art. 270 alin. (15) şi (16) din Codul fiscal, termenul «facilitează» are înţelesul prevăzut la art. 5b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(19) În aplicarea prevederilor art. 270 alin. (15), art. 293 alin. (1) lit. d), art. 315^2 şi 315^3 din Codul fiscal, termenul «loturi» reprezintă bunuri ambalate împreună şi expediate simultan de acelaşi furnizor către acelaşi destinatar şi acoperite de acelaşi contract de transport.

---

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia dintre următoarele operaţiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (2) privind vânzarea intracomunitară de bunuri la distanţă;

(la 03-09-2021 Litera a) din Alineatul (12) , Articolul 270 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificată de Punctul 45, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Uniunii Europene, în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la art. 294 alin. (1) lit. h), i), j), l) şi n) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizaţiilor internaţionale şi forţelor NATO;

e) livrarea de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, livrarea de electricitate, livrarea de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire, în conformitate cu condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică evaluarea bunurilor mobile corporale sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea ori transportul bunului, cu condiţia ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate iniţial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinaţie, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condiţiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terţ, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu exonerare totală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una dintre condiţiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiţia nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

(15) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfeţe electronice cum ar fi o piaţă online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 euro, se consideră că această persoană impozabilă a primit şi a livrat ea însăşi bunurile respective. Noţiunea «valoare intrinsecă» are sensul stabilit la art. 1 pct. 48 din Regulamentul Delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului în ceea ce priveşte normele detaliate ale anumitor dispoziţii ale Codului vamal al Uniunii, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2021 Articolul 270 din Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(16) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfeţe electronice cum ar fi o piaţă online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează livrarea de bunuri în Uniunea Europeană de către o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană către o

persoană neimpozabilă, se consideră că persoana impozabilă care a facilitat livrarea a primit şi a livrat ea însăşi bunurile respective.

(la 01-07-2021 Articolul 270 din Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ART. 270^1
Stocuri la dispoziţia clientului

(1) Transferul de către o persoană impozabilă de bunuri care fac parte din activele activităţii sale economice către un alt stat membru în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului nu este tratat ca o livrare de bunuri efectuată cu titlu oneros.

(2) În sensul prezentului articol, se consideră că regimul de stocuri la dispoziţia clientului există atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) bunurile sunt expediate sau transportate de o persoană impozabilă sau de o parte terţă în numele său către un alt stat membru, în vederea livrării bunurilor respective în acel stat membru, într-un stadiu ulterior şi după sosire, către altă persoană impozabilă care are dreptul să intre în posesia respectivelor bunuri în conformitate cu un acord existent între ambele persoane impozabile;

b) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile nu şi-a stabilit activitatea economică şi nici nu are un sediu fix în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile;

c) persoana impozabilă căreia îi sunt destinate a fi livrate bunurile este identificată în scopuri de TVA în statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile şi atât identitatea sa, cât şi codul de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost atribuit de statul membru respectiv sunt cunoscute de persoana impozabilă menţionată la lit. b) în momentul în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În situaţia în care bunurile sunt expediate din alt stat membru în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile căreia îi sunt destinate bunurile este reprezentat de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 sau 317;

d) persoana impozabilă care expediază sau transportă bunurile înregistrează transferul bunurilor în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6), în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din România în alt stat membru sau în cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate din alt stat membru în România, în registrul corespunzător prevăzut în legislaţia acelui stat membru şi include identitatea persoanei impozabile care achiziţionează bunurile, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit acesteia de statul membru către care sunt expediate sau transportate bunurile în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 sau la corespondentul acestui articol din legislaţia statului membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(3) În cazul în care sunt îndeplinite condiţiile stabilite la alin. (2) şi transferul dreptului de a dispune de bunuri ca proprietar către persoana impozabilă menţionată la alin. (2) lit. c) are loc în termenul menţionat la alin. (4), în momentul transferului se consideră:

a) că a fost realizată o livrare de bunuri în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) de către persoana impozabilă care a expediat sau a transportat bunurile, fie ea însăşi, fie prin intermediul

unei terţe părţi, în situaţia în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o achiziţie intracomunitară în statul membru de destinaţie;

b) că a fost realizată o achiziţie intracomunitară de bunuri în România de către persoana impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile respective, conform art. 273 alin. (1), în situaţia în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o livrare intracomunitară în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(4) În cazul în care, în termen de 12 luni de la sosirea bunurilor în statul membru către care au fost expediate sau transportate, bunurile nu au fost livrate persoanei impozabile căreia i-au fost destinate menţionate la alin. (2) lit. c) şi la alin. (6) şi nu a survenit niciuna dintre circumstanţele prevăzute la alin. (7), se consideră că:

a) are loc un transfer în înţelesul art. 270 alin. (10) şi (11), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situaţia în care România este statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile, şi o achiziţie intracomunitară în statul membru de destinaţie;

b) are loc o achiziţie intracomunitară în înţelesul art. 273 alin. (2) lit. a), în ziua următoare expirării perioadei de 12 luni, în situaţia în care România este statul membru către care au fost expediate sau transportate bunurile, şi un transfer în statul membru din care au fost expediate sau transportate bunurile.

(5) Nu se consideră că are loc un transfer în înţelesul art. 270 alin. (10) şi (11) în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiţii:

a) dreptul de a dispune de bunuri nu a fost transferat, iar bunurile respective sunt returnate în statul membru din care au fost expediate sau transportate, în termenul menţionat la alin. (4); şi

b) persoana impozabilă care a expediat sau transportat bunurile înregistrează returul acestora în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(6) În cazul în care în termenul menţionat la alin. (4), persoana impozabilă menţionată la alin. (2) lit. c) este înlocuită cu o altă persoană impozabilă, nu se consideră că are loc un transfer în înţelesul art. 270 alin. (10) şi (11) în momentul înlocuirii, cu următoarele condiţii:

a) sunt îndeplinite toate celelalte condiţii aplicabile de la alin. (2); şi

b) înlocuirea se înregistrează de către persoana impozabilă prevăzută la alin. (2) lit. b) în registrul prevăzut la art. 321 alin. (6).

(7) În cazul în care în termenul prevăzut la alin. (4) nu mai este îndeplinită oricare dintre condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6), în conformitate cu art. 270 alin. (10) şi (11) se consideră a avea loc un transfer de bunuri în momentul în care condiţia respectivă nu mai este îndeplinită.

(8) În cazul în care bunurile sunt livrate unei alte persoane decât persoana impozabilă menţionată la alin. (2) lit. c) sau la alin. (6), condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de o astfel de livrare.

(9) În cazul în care bunurile sunt expediate sau transportate în altă ţară decât statul membru din care au fost transferate iniţial, condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite imediat înainte de începerea unei astfel de expedieri sau a unui astfel de transport în altă ţară.

(10) În caz de distrugere, pierdere sau furt al bunurilor, condiţiile stabilite la alin. (2) şi (6) se consideră că încetează să mai fie îndeplinite la data la care bunurile au fost efectiv pierdute, furate sau distruse sau, dacă este imposibil să se determine respectiva dată, de la data în care s-a constatat lipsa sau distrugerea bunurilor.

(la 03-02-2020 Capitolul IV din Titlul VII a fost completat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 271

Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 270.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acţiune ori o situaţie;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau de către personalul acesteia ori pentru a fi puse la dispoziţie, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;

b) serviciile prestate în mod gratuit de către o persoană impozabilă pentru uzul propriu sau al personalului acesteia ori pentru uzul altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată în sensul alin. (4), fără a se limita la acestea, operaţiuni precum:

a) utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

---

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. VIII-XIV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 20 din 7 martie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 231 din 08 martie 2022:

Articolul VIII

(1) Persoanele fizice şi persoanele juridice, cu excepţia instituţiilor şi autorităţilor publice, pot dona sume de bani care se colectează de Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă într-un cont distinct de disponibil în lei deschis la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, potrivit prevederilor art. X pentru acordarea de sprijin şi asistenţă umanitară cetăţenilor străini sau apatrizilor aflaţi în situaţii deosebite, proveniţi din zona conflictului armat din Ucraina.

(2) Campania de donare de sume potrivit prevederilor alin. (1) se desfăşoară de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă până la data de 31 decembrie 2022.

Articolul IX

(1) Prin derogare de la prevederile art. 25 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, contribuabilii potrivit titlului II „Impozitul pe profit“ din acelaşi act normativ deduc la calculul rezultatului fiscal sumele reprezentând donaţiile în bani acordate potrivit prevederilor art. VIII.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 53 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, persoanele juridice - contribuabili potrivit titlului III „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor“ din acelaşi act normativ scad din baza impozabilă sumele reprezentând donaţiile în bani acordate potrivit prevederilor art. VIII.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 68 alin. (4) şi alin. (7) lit. e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, persoanele fizice care determină venitul net anual, în sistem real, pe baza datelor din contabilitate pot deduce cheltuielile reprezentând donaţiile în bani acordate potrivit prevederilor art. VIII.

Articolul X

(1) Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă solicită deschiderea contului 50.07.03 „Disponibil din donaţii aferente ajutoarelor umanitare pentru Ucraina“ la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti şi poate deschide conturi în lei şi valută la orice instituţie de credit, care se vor comunica public pe pagina proprie de internet, a Ministerului Afacerilor Interne şi pe pagina Guvernului României, precum şi pe alte căi mediatice.

(2) Contul distinct de disponibil în lei deschis la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti potrivit alin. (1)
nu este purtător de dobândă şi nu este supus executării silite.

(3) În contul distinct de disponibil în lei deschis la Trezoreria Statului potrivit alin. (1) persoanele juridice şi persoanele fizice pot achita sume prin virament bancar, precum şi online prin intermediul „Sistemului naţional electronic de plată“ - SNEP, dezvoltat, implementat, administrat şi operat de Autoritatea pentru Digitalizarea României, disponibil la adresa www.ghişeul.ro, prin intermediul cardurilor de debit şi al cardurilor de credit.

(4) Sumele prevăzute la art. VIII alin. (1) pot fi achitate şi în numerar la casieriile unităţilor Trezoreriei Statului sau prin intermediul POS-urilor instalate la unităţile Trezoreriei Statului. Pentru sumele încasate prin intermediul POS-urilor instalate la unităţile Trezoreriei Statului, comisioanele se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul instituţiilor publice din structura cărora fac parte unităţile Trezoreriei Statului.

(5) Sumele colectate prin intermediul unităţilor Trezoreriei Statului potrivit alin. (4) se virează zilnic în contul prevăzut la alin. (1) deschis pe numele Inspectoratului General pentru

Situaţii de Urgenţă la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, potrivit instrucţiunilor elaborate de Ministerul Finanţelor.

(6) Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă virează sumele colectate în conturile deschise la instituţiile de credit, în ultima zi lucrătoare a fiecărei săptămâni, în contul prevăzut la alin. (1), deschis pe numele acestuia la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti.

(7) În situaţia în care sumele colectate au fost depuse în valută la instituţiile de credit, acestea se transferă în echivalent lei calculat la cursul de schimb valutar al instituţiei de credit din ziua transferului.

Articolul XI

Toate cheltuielile necesare pentru colectarea fondurilor şi pentru gestionarea conturilor deschise în lei şi în valută la instituţii de credit vor fi suportate prin sume puse la dispoziţie de Ministerul Afacerilor Interne în bugetul Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă.

Articolul XII

(1) În prima zi lucrătoare a fiecărei săptămâni, sumele colectate în contul de disponibilităţi prevăzut la art. X alin. (1) în săptămâna anterioară, deschis la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, se transferă de Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă într-un cont de venituri ale bugetului de stat corespunzător unei poziţii distincte de clasificaţie, codificat cu codul de identificare fiscală al acestuia.

(2) Se autorizează Ministerul Finanţelor ca la propunerea Ministerului Afacerilor Interne să introducă modificările ce decurg din aplicarea prezentei ordonanţe de urgenţă în volumul şi structura bugetului de stat şi în volumul şi structura bugetului aprobat Ministerului Afacerilor Interne pe anul 2022.

(3) Se autorizează Ministerul Afacerilor Interne să detalieze modificările prevăzute la alin. (2) şi să introducă modificările corespunzătoare în anexele la bugetul propriu.

Articolul XIII

(1) Prin derogare de la prevederile art. 25 şi 56 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru cheltuielile cu bunurile acordate şi serviciile prestate, destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, se aplică următoarele reguli fiscale, după caz:

a) pentru plătitorii de impozit pe profit:

1. deducere limitată la calculul rezultatului fiscal; contribuabilii care efectuează aceste cheltuieli le însumează cu cheltuielile sociale prevăzute la art. 25 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi le deduc în limita cotei de până la 5% aplicate asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Codului muncii;

2. nededucere la calculul rezultatului fiscal; contribuabilii care efectuează aceste cheltuieli le însumează cu cele prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi scad valoarea însumată a acestora din impozitul pe profit datorat, în limita prevăzută la art. 25 alin. (4) lit. i) din acelaşi act normativ;

b) pentru plătitorii de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, aceste cheltuieli se însumează cu cele prevăzute la art. 56 alin. (1^1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi valoarea însumată a acestora se scade din impozitul datorat, în limita prevăzută la art. 56 alin. (1^1) din acelaşi act normativ.

(2) Prin derogare de la prevederile art. 68 alin. (4) şi alin. (7) lit. e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul persoanelor fizice care determină venitul net

anual în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, sunt cheltuieli deductibile bunurile şi/sau serviciile acordate gratuit ca ajutoare umanitare, destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, cu condiţia încadrării acestora în aceleaşi limite cu cele prevăzute la art. 68 alin. (5) lit. a) şi c) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, după caz.

(3) Bunurile şi/sau serviciile prevăzute la alin. (1) şi (2) sunt destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina şi sunt acordate sau prestate în baza solicitării Departamentului pentru Situaţii de Urgenţă din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, fiind distribuite direct de către acesta sau prin intermediul organizaţiilor neguvernamentale care şi-au exprimat intenţia, pe baza documentelor de predare-primire a bunurilor/ prestare a serviciilor.

(4) Prevederile prezentului articol se aplică până la data de 31 decembrie 2022 inclusiv, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

Articolul XIV

(1) Bunurile acordate gratuit ca ajutoare umanitare de către persoane impozabile, potrivit prevederilor art. XIII alin. (3), destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, se consideră bunuri acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau de mecenat conform art. 270 alin. (8) lit. c) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Serviciile prestate în mod gratuit în scop umanitar de către persoane impozabile, potrivit prevederilor art. XIII alin. (3), destinate persoanelor afectate de conflictul armat din Ucraina, se consideră servicii prestate în mod gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau de mecenat conform art. 271 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică până la data de 31 decembrie 2022 inclusiv, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanţe de urgenţă.

---

b) serviciile prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice, în condiţiile stabilite prin normele metodologice;

c) serviciile prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanţie de către persoana care a efectuat iniţial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Prevederile art. 270 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 2-a

Prestarea de servicii

8. (1) Prestările de servicii prevăzute la art. 271 din Codul fiscal cuprind orice operaţiuni care nu sunt considerate livrări de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal, inclusiv vânzarea de active imobilizate necorporale. (2) În sensul art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, când pentru aceeaşi prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acţionează în nume propriu, prin tranzacţii succesive, indiferent de natura contractului, se consideră că fiecare persoană este cumpărător şi revânzător, respectiv a primit şi a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacţie se consideră o prestare separată şi se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

Exemplu: Societatea A prestează servicii de publicitate pentru produsele societăţii B. Serviciile sunt facturate către societatea C şi aceasta le facturează către societatea B. Societatea C se consideră că a primit şi a prestat în nume propriu servicii de publicitate.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).

(4) Transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 271 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârşitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârşitul perioadei de leasing şi data la care locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârşitul perioadei de leasing, situaţie în care valoarea de transfer va cuprinde şi suma ratelor care nu au mai ajuns la scadenţă, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operaţiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziţia locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanţatorului, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operaţiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleaşi obligaţii ca şi cedentul în ceea ce priveşte taxa.

(5) Este considerată prestare de servicii, conform art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acţionează în numele şi în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acţionează în numele şi în contul altei persoane este persoana care se obligă faţă de client să îl pună în legătură cu un terţ, în vederea încheierii unui contract, fiind remunerat cu un comision. Pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, furnizorul/prestatorul emite factura direct către beneficiar, în timp ce intermediarul emite factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către clientul său, care poate fi furnizorul/prestatorul sau beneficiarul livrării de bunuri/prestării de servicii intermediate.

(6) Emiterea de către intermediar a unei facturi în numele său către cumpărător/beneficiar, pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, intermediarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primeşte de la furnizor/prestator o factură întocmită pe numele său.

(7) În sensul art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum şi prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a

fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziţia grădiniţei de copii organizate în cadrul societăţii comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

Exemplul nr. 2: O societate comercială care distribuie apă minerală pune gratuit frigidere la dispoziţia magazinelor care comercializează apa minerală. Având în vedere scopul urmărit de distribuitor, şi anume expunerea mai bună a produselor sale şi vânzarea acestora la o temperatură optimă consumului, operaţiunea nu este asimilată unei prestări de servicii cu plată, fiind considerată o prestare legată de activitatea economică a acestuia, care nu intră în sfera de aplicare a taxei.

Exemplul nr. 3: În cazul unor contracte prin care o persoană impozabilă pune la dispoziţia altei persoane impozabile bunuri pe care aceasta din urmă le utilizează pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care i-a pus bunurile la dispoziţie, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile exclusiv pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care deţine bunul, se consideră că are loc o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziţia altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată. Nu are loc transferul dreptului de proprietate a bunurilor către persoana care utilizează bunurile respective.

Exemplul nr. 4: În cazul contractelor prin care o persoană impozabilă având calitatea de furnizor de bunuri/prestator de servicii, pentru realizarea unor bunuri în beneficiul altei persoane, utilizează o matriţă sau alte echipamente destinate realizării comenzilor clientului său, în funcţie de natura contractului se pot distinge următoarele situaţii:

a) dacă se face transferul de proprietate a matriţei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator către persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, are loc o livrare în sensul art. 270 din Codul fiscal. Achiziţia acestor matriţe/ echipamente este considerată a fi efectuată în scopul desfăşurării activităţii economice a persoanei impozabile care a contractat realizarea unor bunuri cu furnizorul/prestatorul, chiar dacă aceste bunuri sunt utilizate de furnizorul de bunuri/ prestatorul de servicii. Punerea acestora la dispoziţia furnizorului/prestatorului este o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziţia altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii exclusiv în beneficiul persoanei care deţine bunul;

b) dacă nu se face transferul de proprietate a matriţei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator, dar furnizorul/ prestatorul recuperează contravaloarea acestora de la persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, se consideră că recuperarea contravalorii matriţelor/ echipamentelor este accesorie operaţiunii principale, respectiv livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, care urmează acelaşi regim fiscal ca şi operaţiunea principală.

(8) În sensul art. 271 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de protocol în măsura în care acţiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economică a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevăzut la pct. 7 alin. (12) lit. a). Prevederile pct. 7 alin. (12) lit. b) se aplică în mod corespunzător pentru utilizarea bunurilor care

fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau pentru prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(9) Prevederile pct. 7 alin. (10) şi (11) se aplică corespunzător şi pentru operaţiunile prevăzute la art. 271 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

(10) Prevederile pct. 7 alin. (8) şi (9) se aplică corespunzător şi pentru prevederile art. 271 alin. (6) din Codul fiscal.

(11) În sensul art. 271 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă reţea electronică şi care este în principal automatizată, necesitând intervenţie umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 266 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licenţe în cadrul unui contract de licenţă privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse staţii de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 271 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar şi în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienţilor, conform cerinţelor exprimate de aceştia;

d) transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la altul. Sumele plătite drept compensaţie pentru încetarea contractului sau drept penalităţi pentru neîndeplinirea unor obligaţii prevăzute de părţile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(12) În aplicarea art. 271 din Codul fiscal, titularii drepturilor de reproducere nu efectuează o prestare de servicii, în sensul TVA, în favoarea producătorilor şi a importatorilor de suporturi neînregistrate şi de aparate de înregistrare şi de reproducere de la care organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe percep pe seama acestor titulari, însă în nume propriu, remuneraţii compensatorii pentru vânzarea acestor aparate şi suporturi. Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică pentru colectarea remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, aceasta nereprezentând contravaloarea unei prestări de servicii în sfera TVA. Organismele de gestiune colectivă realizează o prestare de servicii în sfera taxei către titularii drepturilor de reproducere, a cărei contrapartidă este reprezentată de comisionul de gestiune reţinut din sumele colectate.

(13) Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal sunt aplicabile pentru alte sume decât cele prevăzute la alin. (12), colectate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe, provenite din drepturile gestionate.

ART. 272

Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operaţiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

9. (1) Operaţiunile prevăzute la art. 272 din Codul fiscal includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obţinere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operaţiune din cadrul schimbului este tratată separat, aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcţie de calitatea persoanei care realizează operaţiunea, cotele şi regulile aplicabile fiecărei operaţiuni în parte.

ART. 273

Achiziţiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziţie intracomunitară de bunuri obţinerea dreptului de a dispune, ca şi un proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinaţia indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activităţii economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziţionate, dobândite ori importate de către aceasta, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (10) şi (11);

b) preluarea de către forţele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forţelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziţie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel stat membru în situaţia în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. h).

c) utilizarea de către forţele armatei române care participă la o acţiune de apărare desfăşurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate şi apărare comune, pentru uzul acestora sau pentru uzul personalului civil care le însoţeşte, a unor bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, la a căror achiziţie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel stat membru, atunci când importul bunurilor respective nu poate beneficia de scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. (g^1).

(la 01-07-2022 Alineatul (2) din Articolul 273 , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 1, Articolul I din ORDONANŢA nr. 4 din 27 ianuarie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 92 din 28 ianuarie 2022)

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziţii intracomunitare şi achiziţionarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Uniunea Europeană şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică

neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziţia sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinaţie a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea prevederilor alin. (2) lit. a).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10. (1) În sensul art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziţie intracomunitară de bunuri în funcţie de locul acestei operaţiuni stabilit conform prevederilor art. 276 din Codul fiscal.

(2) Prevederea art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiţii, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punctul de vedere al legislaţiei române operaţiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operaţiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naştere unei operaţiuni asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca şi achiziţii intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelaşi transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 273 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziţionate de forţele armate române în alt stat membru, în situaţia în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forţele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 273 alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în ţară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 273 alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operaţiunea respectivă este asimilată unei achiziţii intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziţiei intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziţia intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziţii intracomunitare efectuate cu plată utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru al Uniunii Europene de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

ART. 274

Importul de bunuri

Importul de bunuri reprezintă:

a) intrarea pe teritoriul Uniunii Europene de bunuri care nu se află în liberă circulaţie în înţelesul art. 29 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene;

b) pe lângă operaţiunile prevăzute la lit. a), intrarea în Uniunea Europeană a bunurilor care se află în liberă circulaţie, provenite dintr-un teritoriu terţ, care face parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene.

ART. 274^1

Dispoziţii comune livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii

(1) În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiţii:

a) cupon valoric înseamnă un instrument care presupune obligaţia de a-l accepta drept contrapartidă sau drept o parte din contrapartida unei livrări de bunuri sau prestări de servicii şi care presupune indicarea bunurilor sau a serviciilor ce urmează a fi livrate sau prestate sau a identităţilor potenţialilor furnizori/prestatori ai acestora, fie pe instrumentul în sine, fie în cadrul documentaţiei aferente, inclusiv în cadrul termenilor şi condiţiilor de utilizare a instrumentului;

b) cupon valoric cu utilizare unică înseamnă un cupon valoric în cazul căruia locul livrării bunurilor sau al prestării serviciilor la care se referă cuponul valoric şi TVA datorată pentru acele bunuri sau servicii sunt cunoscute în momentul emiterii cuponului valoric;

c) cupon valoric cu utilizări multiple înseamnă un cupon valoric, altul decât un cupon valoric cu utilizare unică.

(2) Fiecare transfer al unui cupon valoric cu utilizare unică efectuat de o persoană impozabilă care acţionează în nume propriu se consideră a fi o livrare a bunurilor sau o prestare a serviciilor la care se referă cuponul valoric. Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizare unică acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, nu se consideră a fi o tranzacţie independentă, pentru partea contrapartidei acoperită de cupon. Pentru partea contrapartidei care nu este acoperită de cuponul valoric cu utilizare unică se consideră că are loc o tranzacţie independentă.

(3) În cazul în care furnizorul/prestatorul bunurilor sau serviciilor nu este persoana impozabilă care, acţionând în nume propriu, a emis cuponul valoric cu utilizare unică, se consideră că furnizorul/prestatorul a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă cuponul valoric către persoana impozabilă care a emis în nume propriu cuponul, la data la care este utilizat cuponul.

(4) În cazul în care transferul unui cupon valoric cu utilizare unică este realizat de un intermediar - persoană impozabilă care acţionează în numele altei persoane impozabile, respectivul transfer se consideră a fi livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor la care se referă cuponul valoric, efectuată de persoana impozabilă în numele căreia acţionează intermediarul.

(5) Predarea efectivă a bunurilor sau prestarea efectivă a serviciilor, în schimbul unui cupon valoric cu utilizări multiple acceptat drept contrapartidă sau parte a contrapartidei de către furnizor/prestator, intră în sfera TVA potrivit art. 268, în timp ce fiecare transfer anterior al respectivului cupon valoric cu utilizări multiple nu intră în sfera TVA.

(6) În cazul în care cuponul valoric cu utilizări multiple este transferat de o persoană impozabilă, alta decât persoana impozabilă care efectuează operaţiunea în sfera TVA potrivit alin. (5), orice prestare de serviciu care poate fi identificată, cum ar fi serviciile de distribuţie sau de promovare, intră în sfera TVA.

(la 20-04-2019 Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

Potrivit art. II din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019, prevederile art. I pct. 2 şi 4 se aplică numai cupoanelor valorice emise după intrarea în vigoare a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

10^1.

(1) În sensul art. 274^1 din Codul fiscal, cupoanele valorice pot fi în format fizic sau electronic.

(2) Instrumentele care îi conferă deţinătorului dreptul să beneficieze de o reducere la achiziţionarea de bunuri sau servicii, dar nu îi conferă dreptul de a primi aceste bunuri sau servicii, nu sunt considerate cupoane valorice în sensul art. 274^1 din Codul fiscal.

(3) Tichetele pentru care nu se cunosc toate elementele necesare determinării taxei datorate, cum ar fi tichetele de masă, tichetele de vacanţă, tichetele cadou şi altele asemenea, sunt considerate cupoane valorice cu scop multiplu.

CAP. V

Locul operaţiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

ART. 275

Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului european, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (1) În sensul art. 275 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ care acţionează în numele şi în contul unuia dintre aceştia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terţa persoană care realizează transportul în numele şi în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele şi în contul furnizorului ori al

cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.
---

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor ori de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (2) Prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situaţia în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. b).

---

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

11. (3) Conform art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum şi orice alte bunuri mobile corporale care, deşi sunt livrate, între vânzător şi cumpărător nu există relaţie de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relaţia A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relaţia B-C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relaţia A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia lui B, iar în relaţia B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

---

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Uniunii Europene reprezintă partea transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Uniunii Europene, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Uniunii Europene, eventual după o oprire în afara Uniunii Europene;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Uniunii Europene pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Uniunii Europene, eventual înainte de o oprire în afara Uniunii Europene;

e) în cazul livrării de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră a fi locul în care acel comerciant persoană impozabilă îşi are sediul activităţii economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile ori, în absenţa unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaz, de energie electrică şi de energie termică sau agent frigorific, o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem, al livrării de energie electrică ori al livrării de energie termică sau agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire ori de răcire, în situaţia în care unei astfel de livrări nu i se aplică lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv bunurile. Atunci când cumpărătorul nu consumă efectiv gazul, energia electrică, energia termică sau agentul frigorific ori le consumă doar parţial, se consideră că bunurile în cauză neconsumate au fost utilizate şi consumate în locul în care cumpărătorul îşi are sediul activităţii economice ori un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absenţa unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedinţa obişnuită.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării în cazul vânzărilor intracomunitare de bunuri la distanţă este considerat a fi locul în care se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client.

(la 01-07-2021 Alineatul (2) din Articolul 275 , Capitolul V , Titlul VII a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării în cazul vânzărilor la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe într-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client este considerat a fi locul unde se află bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul acestora către client.

(la 01-07-2021 Alineatul (3) din Articolul 275 , Capitolul V , Titlul VII a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării în cazul vânzărilor la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client este considerat a fi statul membru respectiv, cu condiţia ca TVA pentru aceste bunuri să fie declarată în cadrul regimului special prevăzut la art. 315^2.

(la 01-07-2021 Alineatul (4) din Articolul 275 , Capitolul V , Titlul VII a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(5) Prevederile alin. (2)-(4) nu se aplică livrărilor de bunuri second-hand, obiecte de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, care fac obiectul regimului special prevăzut la art. 312.

(la 01-07-2021 Alineatul (5) din Articolul 275 , Capitolul V , Titlul VII a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(6) În cazul în care se consideră că o persoană impozabilă a primit şi a livrat bunuri în conformitate cu art. 270 alin. (15) și (16), expedierea sau transportul bunurilor se atribuie livrării efectuate de persoana impozabilă în cauză.

(la 01-07-2021 Alineatul (6) din Articolul 275 , Capitolul V , Titlul VII a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(7) Abrogat.

(la 01-07-2021 Alineatul (7) din Articolul 275 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(8) Abrogat.

(la 01-07-2021 Alineatul (8) din Articolul 275 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(9) În cazul în care aceleaşi bunuri sunt livrate succesiv şi sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanţ, expedierea sau transportul este atribuit numai livrării efectuate către operatorul intermediar.

(la 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(10) Prin excepţie de la dispoziţiile alin. (9), expedierea sau transportul este atribuit numai livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său codul său de înregistrare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile.

(la 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(11) În sensul prezentului articol, ”operator intermediar” înseamnă un furnizor din lanţ, altul decât primul furnizor din lanţ, care expediază sau transportă bunurile, fie el însuşi, fie prin intermediul unei părţi terţe care acţionează în numele său.

(la 03-02-2020 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(12) Prevederile alin. (9)-(11) nu se aplică situaţiilor care intră sub incidenţa art. 270 alin. (15) şi (16).

(la 01-07-2021 Articolul 275 din Capitolul V , Titlul VII a fost completat de Punctul 7, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

Articolul LIX, Secţiunea a 2-a, Capitolul IV din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023, cu modificările aduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, prevede:

Articolul LIX

(1) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcţionarea şi implementarea sistemului naţional privind factura electronică RO e-Factura şi factura electronică în România, precum şi pentru completarea Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate a vehiculului şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piaţă, punerii la dispoziţie pe piaţă, înmatriculării sau înregistrării în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2022, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(2) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia cu instituţii publice, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. w) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, altele decât cele efectuate în relaţia B2G, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. m) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările

ulterioare, şi altele decât cele prevăzute la art. 6 din acelaşi act normativ, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(3) Operatorii economici - persoane impozabile nestabilite, dar înregistrate în scopuri de TVA în România, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia începând cu data de 1 ianuarie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(4) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1)-(3): a) livrările de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) şi alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare:

b) livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către persoane impozabile care nu sunt stabilite şi nici înregistrate în scopuri de TVA în România, conform art. 266 alin. (2) şi, respectiv, art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care se emit facturi simplificate conform prevederilor art. 319 alin. (12) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

d) prestările de servicii pentru care emiterea facturii nu face obiectul normelor de facturare aplicabile în România conform art. 319 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Furnizorii prevăzuţi la alin. (1)-(3) sunt obligaţi să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia situaţiei în care atât furnizorul/prestatorul, cât şi destinatarul sunt înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(6) Termenul-limită pentru transmiterea facturilor prevăzute la alin. (1)-(3) în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data-limită prevăzută pentru emiterea facturii la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (6) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mari, definiţi potrivit legii, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii, definiţi potrivit legii, şi cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), nerespectarea prevederilor alin. (6) în perioada 1 ianuarie-31 martie 2024 nu se sancţionează.

ART. 276

Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (1) Conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziţii intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică reţeaua de siguranţă, respectiv achiziţia intracomunitară se consideră că are loc şi în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.
---

(2) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autorităţile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziţii intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziţie intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (2) În sensul art. 276 alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziţia intracomunitară şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor şi în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziţiei intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal a achiziţiei intracomunitare şi a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal achiziţionează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franţa. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franţa codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizate de furnizorul din Franţa. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria şi plata TVA aferente achiziţiei intracomunitare conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziţiei intracomunitare, care a avut loc şi în România conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal.

---

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1).

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (3) În conformitate cu prevederile art. 276 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 276 alin. (2) din Codul fiscal.

---

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în cazul operaţiunilor triunghiulare, atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 316 face dovada că a efectuat o achiziţie intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru, în condiţii similare celor prevăzute la art. 268 alin. (8) lit. b), în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligaţiile persoanelor implicate în operaţiuni triunghiulare sunt prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

13. (4) Obligaţiile părţilor implicate în operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 3 alin. (13) şi (14).

ART. 277

Locul importului de bunuri

(1) Locul importului de bunuri se consideră pe teritoriul statului membru în care se află bunurile când intră pe teritoriul european.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 274 lit. a), care nu se află în liberă circulaţie, sunt plasate, la intrarea în Uniunea Europeană, în unul dintre regimurile sau situaţiile la care se face referire la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situaţii.

(3) Atunci când bunurile la care se face referire în art. 274 lit. b), care se află în liberă circulaţie la intrarea în Uniunea Europeană, sunt în una dintre situaţiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Uniunea Europeană, în sensul art. 274 lit. a), să beneficieze de unul dintre

regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

ART. 278

Locul prestării de servicii

(1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfăşoară şi activităţi sau operaţiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 268 alin. (1)-(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acţionează ca atare este locul unde respectiva persoană care primeşte serviciile îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana îşi are sediul activităţii sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primeşte serviciile. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primeşte aceste servicii îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul îşi are stabilit sediul activităţii sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absenţa unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde prestatorul îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (2) şi (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experţi şi agenţi imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcţie similară, precum tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire şi coordonare a lucrărilor de construcţii, precum serviciile prestate de arhitecţi şi de societăţile care asigură supravegherea pe şantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant şi catering, cu excepţia celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în cadrul Uniunii Europene;

d) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziţia clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înţelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

e) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană. Parte a unei operaţiuni de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană înseamnă acea parte a operaţiunii efectuate,

fără escală în afara Uniunii Europene, între punctul de plecare şi punctul de sosire al transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Uniunii Europene, dacă este cazul, după o oprire în afara Uniunii Europene. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Uniunii Europene a călătorilor care s-au îmbarcat în Uniunea Europeană, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Uniunii Europene. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operaţiune de transport separată.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operaţiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acţionează în numele şi în contul altei persoane şi beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporţional cu distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înţelege orice transport de bunuri al cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanţele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau îşi are domiciliul stabil ori reşedinţa obişnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în afara Uniunii Europene, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;

2. operaţiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepţia tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul şi/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanţilor, inginerilor, juriştilor şi avocaţilor, contabililor şi experţilor contabili, ale birourilor de studii şi alte servicii similare, precum şi prelucrarea de date şi furnizarea de informaţii;

6. operaţiunile de natură financiar-bancară şi de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepţia închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziţie de personal;

8. acordarea accesului la un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Uniunii Europene sau la o reţea conectată la un astfel de sistem, la reţeaua de energie electrică ori la reţelele de încălzire sau de răcire, transportul şi distribuţia prin intermediul acestor sisteme ori reţele, precum şi alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. obligaţia de a se abţine de la realizarea sau exercitarea, total sau parţial, a unei activităţi economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă;

f) locul în care activităţile se desfăşoară efectiv, în cazul serviciilor principale şi auxiliare legate de activităţi culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau de activităţi similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, inclusiv în cazul serviciilor prestate de organizatorii acestor activităţi, prestate către persoane neimpozabile;

g) locul de închiriere, cu excepţia închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport unei persoane neimpozabile, este locul în care clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită. Prin închiriere se înţeleg inclusiv serviciile de leasing de mijloace de transport. Prin excepţie, locul de închiriere a unei ambarcaţiuni de agrement unei persoane neimpozabile, cu excepţia închirierii pe termen scurt, este locul unde ambarcaţiunea de agrement este pusă efectiv la dispoziţia clientului, în cazul în care serviciul respectiv este prestat efectiv de către prestator din locul în care este situat sediul activităţii sale economice sau sediul său fix. Prin termen scurt se înţelege deţinerea sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile şi, în cazul ambarcaţiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

h) locul unde beneficiarul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:

1. serviciile de telecomunicaţii;
2. serviciile de radiodifuziune şi televiziune;
3. serviciile furnizate pe cale electronică.

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) în România, pentru serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea şi servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) locul în care evenimentele se desfăşoară efectiv, pentru serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau alte evenimente similare, cum ar fi târgurile şi expoziţiile, precum şi pentru serviciile auxiliare legate de acordarea acestui acces, prestate unei persoane impozabile.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), pentru serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă stabilită în România, locul prestării se consideră a fi în afara Uniunii Europene, dacă utilizarea şi exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Uniunii Europene. În aplicarea prezentului alineat, serviciile de transport de bunuri efectuate în afara Uniunii Europene sunt serviciile de transport ale cărui punct de plecare şi punct de sosire se află în afara Uniunii Europene, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate în afara Uniunii Europene.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 3-a

Locul prestării de servicii

14. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se are în vedere noţiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influenţează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primeşte servicii.

(2) În aplicarea art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată ca resurse umane şi tehnice care îi permit să primească şi să utilizeze serviciile care sunt furnizate pentru necesităţile proprii ale sediului respectiv.

(3) În aplicarea art. 278 alin. (3) şi art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată ca resurse umane şi tehnice care îi permit să furnizeze serviciile respective.

(4) Faptul că dispune de un cod de înregistrare în scopuri de TVA nu este suficient pentru ca un sediu să fie considerat sediu fix.

(5) În aplicarea art. 278 din Codul fiscal, locul în care este stabilită o persoană juridică neimpozabilă este:

a) locul în care se exercită funcţiile de administrare centrală a acesteia; sau

b) locul oricărui alt sediu care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată, în ceea ce priveşte resursele umane şi tehnice, care îi permit să primească şi să utilizeze serviciile care îi sunt prestate pentru necesităţile proprii.

(6) În aplicarea art. 278 alin. (2) şi alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, în cazul în care un prestator de servicii de telecomunicaţii, de servicii de radiodifuziune sau televiziune ori de servicii prestate pe cale electronică furnizează serviciile respective într-un loc precum o cabină telefonică, un punct de acces la internet fără fir (wi-fi hot spot), un internet cafe, un restaurant sau holul unui hotel, iar prezenţa fizică a beneficiarului serviciului în locul respectiv este necesară pentru ca serviciul să îi fie furnizat de prestatorul în cauză, se prezumă că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul respectiv şi că serviciul este utilizat sau exploatat efectiv acolo.

(7) În cazul în care locul menţionat la alin. (6) este la bordul unei nave, al unei aeronave sau al unui tren care efectuează transport de călători în interiorul Uniunii Europene, ţara în care se consideră că este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită clientul este ţara în care începe operaţiunea de transport de călători.

(8) Prevederile referitoare la stabilirea locului prestării serviciilor se completează cu prevederile din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care sunt de directă aplicare.

15. (1) Regulile prevăzute la art. 278 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepţiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepţiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal, întotdeauna excepţia prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

(2) În cazul în care o prestare de servicii efectuată în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerate a fi o persoană impozabilă intră sub incidenţa art. 278 alin. (2) din Codul fiscal:

a) dacă persoana impozabilă respectivă este stabilită într-o singură ţară sau, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, are domiciliul stabil şi reşedinţa obişnuită într-o singură ţară, prestarea de servicii în cauză se consideră că are locul în ţara respectivă. Prestatorul stabileşte respectivul loc pe baza informaţiilor furnizate de client şi verifică aceste informaţii pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii. Aceste informaţii pot cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care este stabilit clientul;

b) dacă persoana impozabilă este stabilită în mai multe ţări, prestarea în cauză se consideră că are locul în ţara în care respectiva persoană impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice. Cu toate acestea, în cazul în care serviciul este prestat către un sediu fix al persoanei impozabile aflat în altă ţară decât cea în care clientul şi-a stabilit sediul activităţii economice, prestarea în cauză este impozabilă în locul în care se află acel sediu fix care primeşte serviciul respectiv şi îl utilizează pentru propriile sale nevoi. În cazul în care persoana impozabilă nu dispune de un sediu al activităţii economice sau de un sediu fix, serviciul este impozabil la locul unde este domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită a acesteia.

(3) În scopul identificării sediului fix al clientului căruia îi este prestat serviciul, prestatorul examinează natura şi utilizarea serviciului prestat. Atunci când natura şi utilizarea serviciului furnizat nu îi permit să identifice sediul fix căruia îi este furnizat serviciul, prestatorul, pentru a identifica sediul fix respectiv, trebuie să urmărească în special dacă contractul, formularul de comandă şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru al clientului şi comunicat acestuia de către client identifică sediul fix ca fiind client al serviciului şi dacă sediul fix este entitatea care plăteşte pentru serviciul în cauză.

(4) În cazul în care sediul fix al clientului căruia îi este furnizat serviciul nu poate fi stabilit în conformitate cu alin. (3) sau în cazul în care serviciile sunt prestate către o persoană impozabilă în temeiul unui contract încheiat pentru unul sau mai multe servicii utilizate, în mod neidentificabil şi necuantificabil, prestatorul consideră în mod valabil că serviciile sunt furnizate la locul în care clientul şi-a stabilit sediul activităţii economice.

(5) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activităţii sale economice. În situaţia în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix şi acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(6) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul Uniunii Europene, se numesc prestări de servicii intracomunitare şi se declară în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii şi care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 316 şi 317 din Codul fiscal.

(7) Serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi în afara Uniunii Europene sau,

după caz, prestate de prestatori stabiliţi în afara Uniunii Europene către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul României, urmează aceleaşi reguli ca şi serviciile intracomunitare în ceea ce priveşte determinarea locului prestării şi celelalte obligaţii impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligaţii referitoare la declararea în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, şi nici obligaţii referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 şi 317 din Codul fiscal.

(8) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru şi serviciul este prestat către sediul activităţii economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în Uniunea Europeană. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în alt stat membru are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA şi dacă prestatorul obţine confirmarea validităţii codului de înregistrare respectiv, precum şi a numelui şi adresei aferente acestuia, în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, şi dacă prestatorul obţine orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum şi dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(9) Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Uniunea Europeană are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Cu toate acestea, indiferent de existenţa unor informaţii contrare, prestatorul de servicii de telecomunicaţii, de servicii de radiodifuziune şi televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică poate considera un client stabilit în alt stat membru drept persoană neimpozabilă, atât timp cât clientul în cauză nu a comunicat prestatorului numărul său individual de identificare în scopuri de TVA.

(10) În scopul punerii în aplicare a regulilor privind locul de prestare a serviciilor prevăzut la art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă considerată persoană impozabilă, care primeşte servicii destinate exclusiv uzului privat, inclusiv celui al personalului său, este considerată drept o persoană neimpozabilă. Dacă nu dispune de informaţii contrare, cum ar fi natura serviciilor prestate, prestatorul poate considera că serviciile sunt destinate activităţii economice a clientului în cazul în care, pentru această operaţiune, clientul i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Dacă unul şi acelaşi serviciu este destinat atât uzului privat, inclusiv celui al personalului clientului, cât şi uzului activităţii economice, prestarea acestui serviciu este reglementată exclusiv de art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, cu condiţia să nu existe nicio practică abuzivă.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Uniunii Europene, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleaşi servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara

Uniunii Europene, fiind aplicabile prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situaţii este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Uniunii Europene. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activităţii economice sau a sediului fix ori, în absenţa acestora, a domiciliului stabil sau a reşedinţei obişnuite din afara Uniunii Europene. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Uniunii Europene şi care intră sub incidenţa art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în afara Uniunii Europene. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Uniunii Europene are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obţine din partea beneficiarului un certificat eliberat de autorităţile fiscale competente din ţara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfăşoară activităţi economice, astfel încât să i se permită acestuia să obţină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii;

b) atunci când beneficiarul nu deţine certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de ţara de stabilire şi utilizat pentru a identifica societăţile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă şi dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România şi care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 291 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 292, 294, 295 sau 296 din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziţie intracomunitară de servicii care se declară în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situaţia în care beneficiarul, persoană impozabilă stabilită în România, nu este înregistrat în scopuri de taxă şi serviciul este taxabil, trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare pentru achiziţii intracomunitare de servicii prevăzute la art. 316 sau 317 din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 278 din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operaţiunile umane şi mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau ştiinţifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcţie de statutul beneficiarului, prevederile art. 278 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (6) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărţilor sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcţie de modul de derulare a operaţiunilor, astfel:

a) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să şi editeze cartea ori altă tipăritură, utilizând hârtia şi/sau alte materiale proprii necesare realizării cărţii ori altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 270 din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 275 din Codul fiscal;

b) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri transmite tipografiei conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, precum şi hârtia necesară realizării acestora şi/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărţii/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 271 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabileşte conform prevederilor art. 278 alin. (2) sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. d) ori alin. (6) lit. a) din Codul fiscal, în funcţie de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabileşte conform prevederilor art. 278 alin. (2) sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 292 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 sau 295 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa.

16. (1) Prin excepţie de la regulile generale prevăzute la art. 278 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, respectiv persoană impozabilă sau persoană neimpozabilă, locul prestării serviciilor prevăzute la art. 278 alin. (4) din Codul fiscal se stabileşte în funcţie de regulile prevăzute la alin. (4) al art. 278 din Codul fiscal. Aceste servicii nu se declară în declaraţia recapitulativă menţionată la art. 325 din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, şi nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor şi achiziţiilor intracomunitare de servicii.

(1^1) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, sunt considerate bunuri imobile bunurile prevăzute la art. 13b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Serviciile legate de bunuri imobile prevăzute la art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal includ numai acele servicii care au o legătură suficient de directă cu bunul imobil în cauză. Serviciile sunt considerate ca având o legătură suficient de directă cu bunul imobil în următoarele cazuri:

a) sunt derivate dintr-un bun imobil, iar respectivul bun imobil este un element constitutiv al serviciului şi este central şi esenţial pentru serviciile prestate;

b) sunt furnizate în beneficiul unui bun imobil sau vizează un bun imobil şi au drept obiectiv modificarea caracteristicilor fizice sau a statutului juridic al respectivului bun.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în special pentru următoarele:

a) elaborarea de planuri pentru o construcţie sau părţi ale unei construcţii destinate să fie edificată pe un anumit lot de teren, indiferent dacă construcţia este sau nu edificată;

b) prestarea de servicii de supraveghere sau de securitate la faţa locului;

c) edificarea unei construcţii pe un teren, precum şi lucrările de construcţie şi de demolare executate asupra unei construcţii sau a unor părţi ale unei construcţii;

d) construirea de structuri permanente pe un teren, precum şi lucrările de construcţie şi de demolare executate asupra unor structuri permanente precum reţelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare şi altele similare;

e) lucrări executate pe terenuri, inclusiv servicii agricole precum aratul, semănatul, irigarea şi fertilizarea;

f) studierea şi evaluarea riscului şi a integrităţii bunurilor imobile;

g) evaluarea bunului imobil, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopuri legate de asigurări, pentru a determina valoarea unui bun imobil ca garanţie pentru un împrumut sau pentru a evalua riscurile şi daunele în litigii;

h) leasingul sau închirierea de bunuri imobile, în alte situaţii decât cele vizate de alin. (4) lit. c), inclusiv depozitarea de bunuri într-o parte specifică a bunului imobil alocată utilizării exclusive de către client;

i) prestarea de servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu o funcţie similară, cum ar fi tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, inclusiv dreptul de a sta într-un loc specific rezultat din conversia drepturilor de folosinţă pe durată limitată şi situaţiile similare;

j) cesiunea sau transferul de drepturi, altele decât cele vizate de lit. h) şi i), legate de utilizarea unui întreg bun imobil sau a unor părţi ale acestuia, inclusiv autorizaţia de a utiliza o parte a unei proprietăţi, cum ar fi acordarea de drepturi de pescuit şi de vânătoare sau a accesului în săli de aşteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se percep taxe, cum ar fi un pod sau un tunel;

k) întreţinerea, renovarea şi repararea unei clădiri sau a unor părţi ale unei clădiri, inclusiv lucrări de curăţenie, montare de gresie şi faianţă, tapet şi parchet;

l) întreţinerea, renovarea şi repararea unor structuri permanente precum reţelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare şi altele similare;

m) instalarea sau montarea unor maşini sau echipamente care, la instalare sau montare, sunt considerate bunuri imobile, respectiv care nu pot fi deplasate fără distrugerea sau modificarea clădirii sau a construcţiei în care au fost instalate permanent;

n) întreţinerea şi repararea, inspecţia şi controlul maşinilor sau al echipamentelor în cazul în care maşinile sau echipamentele sunt considerate bunuri imobile;

o) administrarea de proprietăţi, alta decât administrarea de portofolii de investiţii imobiliare care face obiectul alin. (4) lit. g), constând în exploatarea de bunuri imobile de către proprietar sau pe seama acestuia;

p) serviciile de intermediere privind vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile şi stabilirea sau transferul de anumite drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unor bunuri imobile, altele decât serviciile de intermediere care fac obiectul alin. (4) lit. d);

q) serviciile juridice privind transferul unui titlu de proprietate imobiliară, stabilirea sau transferul anumitor drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unui bun imobil, cum ar fi acte notariale, sau elaborarea unui contract pentru vânzarea sau achiziţionarea unor bunuri imobile, chiar dacă operaţiunea care priveşte bunul imobil în cauză nu este finalizată.

(4) Alin. (2) nu se aplică pentru următoarele:

a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părţi ale unei construcţii dacă aceasta nu este destinată să fie edificată pe un anumit lot de teren;

b) depozitarea de bunuri într-un bun imobil dacă nicio parte specifică a bunului imobil nu este alocată utilizării exclusive de către client;

c) serviciile de publicitate, chiar dacă implică utilizarea de bunuri imobile;

d) serviciile de intermediere în prestarea de servicii de cazare la hotel sau în sectoare cu o funcţie similară, cum ar fi tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, dacă intermediarul acţionează în numele şi pe seama unei alte persoane;

e) punerea la dispoziţie a unui stand la locul de desfăşurare a unui târg sau a unei expoziţii, împreună cu alte servicii conexe care permit expozantului să prezinte obiecte, cum ar fi conceperea standului, transportul şi depozitarea obiectelor, punerea la dispoziţie de maşini, cablarea, asigurarea şi publicitatea;

f) instalarea sau montarea, întreţinerea şi repararea, inspecţia sau supravegherea maşinilor sau a echipamentelor care nu fac parte şi nu devin parte din bunul imobil;

g) administrarea portofoliului de investiţii imobiliare;

h) serviciile juridice, altele decât cele care fac obiectul alin. (2) lit. q), legate de contracte, inclusiv consultanţa privind termenii unui contract pentru transferarea unui bun imobil sau executarea unui astfel de contract, ori vizând dovedirea existenţei unui astfel de contract, în cazul în care aceste servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate asupra unui bun imobil.

(5) În cazul în care se pun echipamente la dispoziţia unui client în scopul realizării de lucrări asupra unui bun imobil, această operaţiune constituie o prestare de servicii legate de bunuri imobile numai dacă prestatorul îşi asumă responsabilitatea execuţiei lucrărilor. Un prestator care pune la dispoziţia clientului echipamente împreună cu suficient personal pentru operarea acestora în vederea executării lucrărilor se presupune că şi-a asumat responsabilitatea execuţiei lucrărilor. Prezumţia conform căreia prestatorul are responsabilitatea execuţiei lucrărilor poate fi infirmată prin orice mijloace relevante de fapt sau de drept.

(6) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidenţa prevederilor art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

17. (1) Conform art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse.

(2) Transporturile naţionale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare şi punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaţionale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara ţării, fie ambele puncte sunt situate în afara ţării. Locul prestării serviciilor de transport internaţional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul ţării, denumită traseu naţional.

(4) Pentru transportul internaţional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcaţi în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)-c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat şi debarcat în interiorul ţării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internaţional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se consideră a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa.

18. (1) În sensul TVA, serviciile de restaurant şi de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoţită de servicii conexe suficiente care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spaţiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(2) Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul alin. (1).

19. (1) Noţiunea de mijloc de transport prevăzută la art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. e) pct. 1 şi 2 şi lit. g) din Codul fiscal include vehiculele, motorizate sau nu, şi alte echipamente şi dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, şi care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport şi pot realiza efectiv acest lucru.

(2) În sensul alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete şi rulote;

b) remorcile şi semiremorcile;

c) vagoanele feroviare;

d) navele;

e) aeronavele;

f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;

g) tractoarele agricole şi alte vehicule agricole;

h) vehiculele pentru invalizi acţionate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanenţă şi containerele.

(4) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a unui mijloc de transport care face obiectul închirierii se determină pe baza contractului dintre părţile implicate. Contractul serveşte drept prezumţie, care poate fi contestată prin orice element de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei reale a posesiei sau utilizării continue. Depăşirea în caz de forţă majoră a perioadei contractuale pentru închirierea pe termen scurt nu afectează stabilirea duratei sau utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În cazul în care închirierea aceluiaşi mijloc de transport face obiectul mai multor contracte succesive încheiate între aceleaşi părţi contractante, durata reprezintă durata posesiei sau utilizării continue a respectivului mijloc de transport în temeiul tuturor contractelor. Un contract şi prelungirile sale se consideră a fi contracte succesive. Cu toate acestea, durata contractului sau a contractelor de închiriere pe termen scurt care precedă contractul care este considerat pe termen lung este reevaluată numai dacă există o practică abuzivă.

(6) Cu excepţia cazurilor de practică abuzivă, contractele de închiriere succesive încheiate între aceleaşi părţi contractante, dar care au ca obiect mijloace de transport diferite, nu sunt considerate drept contracte succesive în sensul alin. (5). Fiecare contract se analizează separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, dacă nu se dovedeşte o încălcare a legii.

(7) În sensul art. 278 alin. (4) lit. d) şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziţia clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul sau un terţ care acţionează în numele acestuia preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziţia clientului a mijlocului de transport.

(8) Acordarea de către o persoană impozabilă care deţine vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcţie de perioada de utilizare. Acelaşi regim se aplică şi pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internaţional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internaţional, aprobat de Uniunea Internaţională a Căilor Ferate.

20. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor, în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut la art. 278 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Prestarea de servicii de restaurant şi de catering în afara unei astfel de părţi, însă pe teritoriul unui stat membru sau al unei ţări terţe ori al unui teritoriu terţ intră sub incidenţa art. 278 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Partea dintr-o operaţiune de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană se determină în funcţie de călătoria mijlocului de transport, şi nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.

(3) Locul prestării unui serviciu de restaurant sau de catering furnizat în interiorul Uniunii Europene parţial în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană şi parţial în afara unei astfel de părţi, însă pe teritoriul unui stat membru, se determină în întregime conform regulilor de stabilire a locului prestării aplicabile la începutul respectivei prestări de servicii de restaurant sau de catering.

21. (1) Pentru serviciile prevăzute la art. 278 alin. (5) din Codul fiscal, prin excepţie de la regula generală a serviciilor prestate către persoane neimpozabile prevăzută la art. 278 alin. (3)

din Codul fiscal, locul prestării se determină în funcţie de criteriile prevăzute la alin. (5) al art. 278 din Codul fiscal.

(2) În cazul în care, în conformitate cu art. 278 alin. (5) lit. e), g) şi h) din Codul fiscal, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absenţa unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informaţiilor faptice furnizate de client şi verifică aceste informaţii pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(3) În cazul în care serviciile care intră sub incidenţa art. 278 alin. (5) lit. e), g) şi h) din Codul fiscal sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe ţări sau care are domiciliul stabil într-o ţară şi reşedinţa obişnuită în alta, se acordă prioritate:

a) în cazul unei persoane juridice neimpozabile, locului menţionat la pct. 14 alin. (5) lit. a), cu excepţia cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la sediul menţionat la pct. 14 alin. (5) lit. b);

b) în cazul unei persoane fizice, locului în care aceasta îşi are reşedinţa obişnuită, cu excepţia cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la domiciliul stabil al acesteia.

(4) Pentru aplicarea art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, în cazul în care serviciile de telecomunicaţii, serviciile de radiodifuziune şi televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică sunt prestate către o persoană neimpozabilă:

a) prin linia sa telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul în care este instalată linia telefonică fixă;

b) prin reţele mobile, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în ţara identificată prin codul mobil de ţară al cartelei SIM utilizate pentru primirea serviciilor respective;

c) pentru care este necesară utilizarea unui decodor sau a unui dispozitiv similar sau a unei cartele de vizionare şi pentru care nu se utilizează o linie telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul în care este situat decodorul sau dispozitivul similar respectiv sau, dacă acest loc nu este cunoscut, în locul în care este trimisă cartela de vizionare pentru a fi utilizată;

d) în alte circumstanţe decât cele menţionate la lit. a), b) şi c) şi la pct. 14 alin. (6) şi (7), se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul identificat ca atare de către prestator prin intermediul a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la alin. (6).

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, pentru stabilirea locului unde este stabilit beneficiarul, în cazul în care serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât închirierea pe termen scurt, sunt prestate unei persoane neimpozabile, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul identificat ca atare de către prestator pe baza a două elemente de probă care nu sunt contradictorii. În special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) detaliile bancare, precum locaţia în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului deţinută de banca în cauză;

c) datele de înmatriculare a mijlocului de transport închiriat de client, dacă înmatricularea este necesară în locul în care mijlocul de transport este utilizat, sau alte informaţii similare;

d) alte informaţii relevante din punct de vedere comercial.

(6) În scopul aplicării prevederilor alin. (4) lit. d) şi alin. (7), pentru determinarea locului în care se găseşte clientul, în special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) adresa IP a dispozitivului utilizat de către client sau orice altă metodă de geolocalizare;

c) detaliile bancare, precum locaţia în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului cunoscută de banca în cauză;

d) codul mobil de ţară al identificatorului internaţional al abonatului mobil stocat pe cartela SIM utilizată de client;

e) locul instalării liniei telefonice fixe a clientului prin care serviciul este prestat acestuia;

f) alte informaţii relevante din punct de vedere comercial.

(7) În cazul în care un prestator prestează un serviciu menţionat la art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal, acesta poate infirma prezumţia prevăzută la pct. 14 alin. (6) şi (7) sau la alin. (4) lit. a), b) şi c) pe baza a trei elemente de probă care nu sunt contradictorii şi care arată că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în altă parte.

(8) O autoritate fiscală poate infirma prezumţiile instituite la alin. (4), (5) şi pct. 14 alin. (6) şi (7) dacă există indicii de utilizare improprie sau de abuz din partea prestatorului.

(9) În sensul art. 278 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul "activităţi" include şi evenimentele la care se face referire în art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal.

22. (1) În aplicarea art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea, se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile ale căror punct de plecare şi punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operaţiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 291 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 292, 294, 295, 296 şi 310 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în situaţia în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara Uniunii Europene, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru şi adresa unui sediu fix din Uniunea Europeană la care sunt prestate serviciile.

(4) Serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau evenimentele similare, prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal, includ prestarea serviciilor ale căror caracteristici esenţiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăţi, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizaţii periodice.

(5) Alin. (4) include în special acordarea:

a) dreptului de acces la spectacole, reprezentaţii teatrale, reprezentaţii de circ, târguri, parcuri de distracţii, concerte, expoziţii şi alte evenimente culturale similare;

b) dreptului de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiţii;

c) dreptului de acces la evenimente educaţionale şi ştiinţifice, precum conferinţe şi seminare.

(6) Nu intră sub incidenţa art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal utilizarea, în schimbul plăţii unei cotizaţii, a unor facilităţi precum cele oferite de sălile de gimnastică şi altele asemănătoare.

(7) Serviciile auxiliare prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau la alte evenimente similare, furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plăţii unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalaţiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(8) Furnizarea de bilete de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau evenimente similare, de către un intermediar care acţionează în nume propriu, dar în contul organizatorului, sau de către o persoană impozabilă, alta decât organizatorul, care acţionează în contul său, face obiectul art. 278 alin. (5) lit. f) şi alin. (6) lit. b) din Codul fiscal.

---

(8) Abrogat.

(la 01-07-2021 Alineatul (8) din Articolul 278 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(9) Abrogat.

(la 01-07-2021 Alineatul (9) din Articolul 278 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(10) Abrogat.

(la 01-07-2021 Alineatul (10) din Articolul 278 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(11) Abrogat.

(la 01-07-2021 Alineatul (11) din Articolul 278 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(12) Abrogat.

(la 01-07-2021 Alineatul (12) din Articolul 278 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 8, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

Articolul LIX, Secţiunea a 2-a, Capitolul IV din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023, cu modificările aduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, prevede:

Articolul LIX

(1) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcţionarea şi implementarea sistemului naţional privind factura electronică RO e-Factura şi factura electronică în România, precum şi pentru completarea Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate a vehiculului şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piaţă, punerii la dispoziţie pe piaţă, înmatriculării sau înregistrării în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2022, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(2) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia cu instituţii publice, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. w) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, altele decât cele efectuate în relaţia B2G, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. m) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, şi altele decât cele prevăzute la art. 6 din acelaşi act normativ, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(3) Operatorii economici - persoane impozabile nestabilite, dar înregistrate în scopuri de TVA în România, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia începând cu data de 1 ianuarie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(4) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1)-(3):

a) livrările de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) şi alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare:

b) livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către persoane impozabile care nu sunt stabilite şi nici înregistrate în scopuri de TVA în România, conform art. 266 alin. (2) şi, respectiv, art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care se emit facturi simplificate conform prevederilor art. 319 alin. (12) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

d) prestările de servicii pentru care emiterea facturii nu face obiectul normelor de facturare aplicabile în România conform art. 319 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Furnizorii prevăzuţi la alin. (1)-(3) sunt obligaţi să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia situaţiei în care atât furnizorul/prestatorul, cât şi destinatarul sunt înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(6) Termenul-limită pentru transmiterea facturilor prevăzute la alin. (1)-(3) în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data-limită prevăzută pentru emiterea facturii la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (6) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mari, definiţi potrivit legii, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii, definiţi potrivit legii, şi cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), nerespectarea prevederilor alin. (6) în perioada 1 ianuarie-31 martie 2024 nu se sancţionează.

ART. 278^1

Pragul pentru persoanele impozabile care efectuează operaţiunile prevăzute la art. 275 alin. (2) şi art. 278 alin. (5) lit. h)

(1) Prevederile art. 275 alin. (2) si art. 278 alin. (5) lit. h) nu se aplică dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) furnizorul sau prestatorul este stabilit sau, dacă nu este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită într-un singur stat membru;

b) sunt prestate servicii către persoane neimpozabile care sunt stabilite, îşi au domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în orice stat membru, altul decât statul membru prevăzut la lit. a), sau sunt expediate ori transportate bunuri către un stat membru, altul decât statul membru prevăzut la lit. a); şi

c) valoarea totală, fără TVA, a operaţiunilor prevăzute la lit. b) nu depăşeşte, în anul calendaristic curent, 10.000 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională şi nici nu a depăşit această sumă în cursul anului calendaristic precedent.

(2) Atunci când, în cursul unui an calendaristic, pragul prevăzut la alin. (1) lit. c) este depăşit, prevederile art. 275 alin. (2) şi art. 278 alin. (5) lit. h) se aplică de la momentul depăşirii pragului.

(3) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (1) care sunt stabilite sau, dacă nu sunt stabilite, îşi au domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în România au dreptul de a opta ca locul livrării sau

prestării să fie stabilit în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (2) şi art. 278 alin. (5) lit. h). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.

(4) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală ia măsurile corespunzătoare pentru a monitoriza îndeplinirea de către persoana impozabilă a condiţiilor prevăzute la alin. (1)-(3).

(5) Valoarea echivalentă în moneda naţională a statelor membre a sumei prevăzute la alin. (1) lit. c) se calculează prin aplicarea cursului de schimb publicat de Banca Centrală Europeană la data adoptării Directivei (UE) 2017/2.455 a Consiliului din 5 decembrie 2017 de modificare a Directivei 2006/112/CE şi a Directivei 2009/132/CE în ceea ce priveşte anumite obligaţii privind taxa pe valoarea adăugată pentru prestările de servicii şi vânzările de bunuri la distanţă. Pentru România, valoarea echivalentă în moneda naţională este de 46.337 lei.

(la 01-07-2021 Capitolul V din Titlul VII a fost completat de Punctul 9, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ART. 279

Locul operaţiunilor legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 275-278 pentru operaţiunile legate de podul de frontieră peste fluviul Dunărea între Calafat şi Vidin se aplică prevederile alin. (2) şi (3).

(2) Pentru a determina locul operaţiunilor impozabile în ceea ce priveşte întreţinerea sau repararea podului de frontieră, frontiera teritorială este considerată ca fiind la mijlocul podului, pentru livrările de bunuri, prestările de servicii, achiziţiile intracomunitare şi importurile de bunuri, destinate întreţinerii sau reparării podului.

(3) Pentru a determina locul operaţiunii impozabile în ceea ce priveşte perceperea taxei de trecere a podului se consideră toată lungimea podului ca fiind:

a) parte a teritoriului României, pentru călătoriile dinspre România spre Bulgaria;

b) parte a teritoriului Bulgariei, pentru călătoriile dinspre Bulgaria spre România.

Articolul LIX, Secţiunea a 2-a, Capitolul IV din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023, cu modificările aduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, prevede:

Articolul LIX

(1) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcţionarea şi implementarea sistemului naţional privind factura electronică RO e-Factura şi factura electronică în România, precum şi pentru completarea Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate a vehiculului şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piaţă, punerii la dispoziţie pe piaţă, înmatriculării sau înregistrării în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2022, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30

iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(2) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia cu instituţii publice, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. w) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, altele decât cele efectuate în relaţia B2G, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. m) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, şi altele decât cele prevăzute la art. 6 din acelaşi act normativ, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(3) Operatorii economici - persoane impozabile nestabilite, dar înregistrate în scopuri de TVA în România, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia începând cu data de 1 ianuarie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(4) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1)-(3): a) livrările de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) şi alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare:

b) livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către persoane impozabile care nu sunt stabilite şi nici înregistrate în scopuri de TVA în România, conform art. 266 alin. (2) şi, respectiv, art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care se emit facturi simplificate conform prevederilor art. 319 alin. (12) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

d) prestările de servicii pentru care emiterea facturii nu face obiectul normelor de facturare aplicabile în România conform art. 319 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Furnizorii prevăzuţi la alin. (1)-(3) sunt obligaţi să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia situaţiei în care atât furnizorul/prestatorul, cât şi destinatarul sunt înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(6) Termenul-limită pentru transmiterea facturilor prevăzute la alin. (1)-(3) în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data-limită prevăzută pentru emiterea facturii la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (6) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mari, definiţi potrivit legii, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii, definiţi potrivit legii, şi cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), nerespectarea prevederilor alin. (6) în perioada 1 ianuarie-31 martie 2024 nu se sancţionează.

CAP. VI

Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată

ART. 280

Faptul generator şi exigibilitatea - definiţii

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condiţiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptăţită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plăţii taxei reprezintă data la care o persoană are obligaţia de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 326 alin. (1).

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operaţiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilităţii taxei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

23. (1) Pentru a determina regimul de impozitare aplicabil pentru operaţiunile impozabile, conform prevederilor art. 280 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie determinate:

a) natura operaţiunii, respectiv dacă este o livrare de bunuri sau o prestare de servicii;

b) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiaşi contract sau aceleiaşi tranzacţii, trebuie să se determine dacă există o operaţiune principală şi alte operaţiuni accesorii sau dacă fiecare operaţiune poate fi considerată independentă. O livrare/prestare trebuie să fie considerată ca accesorie unei livrări/prestări principale dacă nu constituie pentru client un scop în sine, ci un mijloc de a beneficia în cele mai bune condiţii de livrarea/prestarea principală realizată de furnizor/prestator. Operaţiunile accesorii beneficiază de tratamentul fiscal al operaţiunii principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile, ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. În acest sens s-a pronunţat şi Curtea Europeană de Justiţie în Cauza C-349/96 Card Protection Plan şi în cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV;

c) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiaşi contract sau aceleiaşi tranzacţii, şi nu se poate stabili o operaţiune principală şi alte operaţiuni accesorii, fiecare dintre ele constituind pentru client un scop în sine, dar care sunt atât de legate între ele încât nu pot fi tratate ca tranzacţii independente, se consideră că se efectuează o operaţiune complexă unică.

---

(5) În cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul de TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3), regimul de impozitare aplicabil este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care se emite o factură sau se încasează un avans, înainte de data la care intervine faptul generator. În aceste situaţii se aplică regimul de impozitare în vigoare la data emiterii facturii sau la data încasării avansului, după caz.

(6) În cazul schimbării regimului de impozitare se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, şi la art. 282 alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puţin în cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, pentru care se aplică regulile stabilite la art. 282 alin. (7). Prin excepţie, micile întreprinderi prevăzute la art. 310, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) şi b), pentru facturile emise şi/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parţială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

23.

(2) În aplicarea prevederilor art. 280 alin. (6) din Codul fiscal:

a) în cazul persoanelor impozabile scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, care, înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parţială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, al căror fapt generator de taxă intervine după scoaterea din evidenţă, se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare şi taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304 şi 305 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal. Aceste prevederi nu se aplică în

situaţia în care factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă;

b) în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, se procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal, pentru facturile emise şi/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parţială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul, după înregistrarea în scopuri de TVA, emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare aferentă livrării/prestării în regim de scutire facturată/încasată înainte de înregistrarea în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul corespunzător operaţiunii respective, respectiv taxare sau scutire fără drept de deducere prevăzută la art. 292 din Codul fiscal ori scutire cu drept de deducere prevăzută la art. 294-296 din Codul fiscal ori alt regim special prevăzut de titlul VII al Codului fiscal, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Aceste prevederi se aplică indiferent dacă factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă.

---

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (4)-(6), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 291 alin. (4) şi (6), iar pentru operaţiunile prevăzute la art. 331 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei conform art. 282 alin. (1) şi (2).

ART. 281

Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, în conformitate cu regulile stabilite de prezentul articol.

(la 01-10-2017 Alineatul (1) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, prevăzut la art. 281 alin. (2) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi. În sensul titlului VII din Codul fiscal, contractul de consignaţie reprezintă un contract prin care

consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acţionează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.
---

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau verificării conformităţii, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, conform art. 281 alin. (3) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietăţii bunurilor are loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformităţii sunt bunurile oferite de furnizor clienţilor, aceştia având dreptul fie să le achiziţioneze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiţionată de obţinerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potenţial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv. Pentru medicamentele care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, conform prevederilor art. 12 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuţii pentru finanţarea unor cheltuieli în domeniul sănătăţii, aprobată prin Legea nr. 184/2015, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care se înregistrează rezultatul medical, astfel cum acesta a fost definit în contractele încheiate între deţinătorii de autorizaţie de punere pe piaţă/reprezentanţii legali ai acestora şi Casa Naţională de Asigurări de Sănătate şi, după caz, Ministerul Sănătăţii. Aceste prevederi se aplică tranzacţiilor efectuate pe întregul lanţ de distribuţie a medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat.

---

(4) Pentru stocurile la dispoziţia clientului se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul retrage bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producţie.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (3) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, prevăzute la art. 281 alin. (4) din Codul fiscal, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietăţii bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziţia clientului reprezintă o operaţiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietăţii bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producţie, dar şi pentru alte activităţi economice.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în situaţia în care bunurile provin din import şi beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană

obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 285 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru importul de bunuri.

---

(5) Prin normele metodologice sunt definite contractele de consignaţie, stocurile la dispoziţia clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformităţii.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca un proprietar. Prin excepţie, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăţi succesive, cum sunt serviciile de construcţii-montaj, consultanţă, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situaţii de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcţie de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari.

(8) În cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt livrările de gaze naturale, de apă, de energie electrică, serviciile de telefonie, de închiriere, de leasing, de consesionare, de arendare de bunuri, de acordare cu plată pentru o anumită perioadă a unor drepturi reale, precum dreptul de uzufruct şi superficia, asupra unui bun imobil, şi alte livrări/prestări asemenea, se consideră că livrarea de bunuri/prestarea de servicii este efectuată la fiecare dată prevăzută în contract pentru plata bunurilor livrate/serviciilor prestate sau, în lipsa unei astfel de prevederi contractuale, la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an.

(la 01-10-2017 Alineatul (8) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

24. (5) În cazul contractelor de prestări de servicii în cadrul cărora clientul s-a angajat să plătească sume forfetare cu titlu de remuneraţie convenită între părţi, independent de volumul şi de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se raportează această remuneraţie, serviciile trebuie considerate efectuate în perioada la care se raportează plata, indiferent dacă prestatorul a furnizat sau nu a furnizat efectiv servicii clientului său în această perioadă. În cazul unor astfel de contracte, obiectul prestării de servicii nu este furnizarea unor servicii bine definite, ci faptul de a se afla la dispoziţia clientului pentru a-i oferi serviciile contractate, prestarea de servicii fiind efectuată de prestator prin însuşi faptul de a se afla la dispoziţia clientului în perioada stabilită în contract, independent de volumul şi de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se referă această remuneraţie. Faptul generator al taxei intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, fără să prezinte importanţă dacă beneficiarul a

apelat efectiv sau cât de des a apelat la serviciile prestatorului. În acest sens a fost dată şi decizia Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-463/14 Asparuhovo Lake Investment Company OOD. Aceste prevederi se aplică inclusiv în cazul serviciilor de consultanţă, juridice, de contabilitate, de expertiză, de mentenanţă, de service şi alte servicii similare, pentru care nu se întocmesc rapoarte de lucru sau alte situaţii pe baza cărora prestatorul atestă serviciile prestate, fiind încheiate contracte în condiţiile descrise de prezentul alineat.

(6) În aplicarea prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care sunt efectuate continuu, faptul generator de taxă intervine la data stipulată în contract pentru plata acestora sau la emiterea unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an. În cazul în care contractul nu stipulează o dată pentru plata bunurilor/serviciilor livrate/prestate în mod continuu, faptul generator de taxă intervine la data la care se emite o factură, iar dacă pe factură se menţionează un termen de plată, acesta nu este considerat fapt generator de taxă.

(7) Avansul perceput pentru transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerat o rată de leasing, respectiv o prestare de servicii, pentru care faptul generator de taxă intervine conform art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care include şi încasarea în avans a unei părţi din contravaloarea livrării de bunuri care are loc la sfârşitul perioadei de leasing, când se transferă dreptul de proprietate asupra bunului care face obiectul contractului de leasing, conform prevederilor pct. 8 alin. (4).

---

(9) Abrogat.

(la 24-07-2017 Alineatul (9) din Articolul 281 , Capitolul VI , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 35, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(10) Prestările de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 307 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an şi care nu determină decontări sau plăţi în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

(11) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), livrarea continuă de bunuri, altele decât cele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f), pe o perioadă care depăşeşte o lună calendaristică, care sunt expediate sau transportate într-un alt stat membru decât cel în care începe expedierea ori transportul bunurilor şi care sunt livrate în regim de scutire de TVA sau care sunt transferate în regim de scutire de TVA într-un alt stat membru de către o persoană impozabilă în scopul desfăşurării activităţii sale economice, în conformitate cu condiţiile stabilite la art. 294 alin. (2), se consideră ca fiind efectuată în momentul încheierii fiecărei luni calendaristice, atât timp cât livrarea de bunuri nu a încetat.

(12) Prestările de servicii care nu se regăsesc la alin. (7) -(10) se consideră efectuate la data finalizării prestării serviciului respectiv.

ART. 282

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plăţile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Avansurile reprezintă plata parţială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării ori prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi alin. (2) lit. a), exigibilitatea taxei intervine la data încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, în cazul persoanelor impozabile care optează în acest sens, denumite în continuare persoane care aplică sistemul TVA la încasare. Sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care au sediul activităţii economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a căror cifră de afaceri în anul calendaristic precedent nu a depăşit plafonul de 4.500.000 lei. Persoana impozabilă care în anul precedent nu a aplicat sistemul TVA la încasare, dar a cărei cifră de afaceri pentru anul respectiv este inferioară plafonului de 4.500.000 lei şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care persoana impozabilă şi-a exercitat opţiunea, cu condiţia ca la data exercitării opţiunii să nu fi depăşit plafonul pentru anul în curs. Cifra de afaceri pentru calculul plafonului de 4.500.000 lei este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite de TVA, precum şi a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform art. 275 şi 278, realizate în cursul anului calendaristic;

(la 01-01-2021 Litera a) din Alineatul (3) , Articolul 282 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificată de Punctul 158, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

b) persoanele impozabile, care au sediul activităţii economice în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare fie începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, fie ulterior în cursul anului înregistrării în scopuri de TVA. Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA aplică sistemul TVA la încasare începând cu această dată. Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare ulterior, în cursul anului înregistrării în scopuri de TVA, aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care şi-a exercitat opţiunea, cu condiţia ca la data exercitării opţiunii să nu fi depăşit plafonul prevăzut la lit. a).

(la 01-03-2021 Litera b) din Alineatul (3) , Articolul 282 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificată de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 13 din 24 februarie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 197 din 26 februarie 2021)

(4) Nu sunt eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare:

a) persoanele impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor art. 269 alin. (9);

b) persoanele impozabile care nu sunt stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. a);

c) persoanele impozabile care în anul precedent au depăşit plafonul de 4.500.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a);

(la 01-03-2021 Litera c) din Alineatul (4) , Articolul 282 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificată de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 13 din 24 februarie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 197 din 26 februarie 2021)

d) persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 în cursul anului şi care au depăşit plafonul de 4.500.000 lei prevăzut la alin. (3) lit. a) în anul precedent sau în anul calendaristic în curs, calculat în funcţie de operaţiunile realizate în perioada în care respectiva persoană a avut un cod valabil de TVA conform art. 316.

(la 01-03-2021 Litera d) din Alineatul (4) , Articolul 282 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificată de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 13 din 24 februarie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 197 din 26 februarie 2021)

(5) Persoana impozabilă care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare este obligată să aplice sistemul respectiv cel puţin până la sfârşitul anului calendaristic în care a optat pentru aplicarea sistemului, cu excepţia situaţiei în care în cursul aceluiaşi an cifra de afaceri depăşeşte plafonul de 4.500.000 lei, caz în care sistemul se aplică până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. Dacă în primul an de aplicare a sistemului TVA la încasare persoana impozabilă nu depăşeşte plafonul de 4.500.000 lei, poate aplica sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul de 4.500.000 lei, calculat pentru fiecare an calendaristic în parte, a fost depăşit pe parcursul unui an calendaristic. Orice persoană impozabilă care a optat pentru aplicarea sistemului TVA la încasare şi care nu depăşeşte în cursul unui an plafonul de 4.500.000 lei poate renunţa la aplicarea sistemului respectiv oricând în cursul anului, prin depunerea unei notificări la organul fiscal competent între datele de 1 şi 20 ale lunii, cu excepţia primului an în care a optat pentru aplicarea sistemului. Radierea persoanei respective din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se realizează de organele fiscale competente începând cu prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(la 01-03-2021 Alineatul (5) din Articolul 282 , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 13 din 24 februarie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 197 din 26 februarie 2021)

(6) Persoanele impozabile care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul respectiv numai pentru operaţiuni pentru care locul livrării, conform prevederilor art. 275, sau locul prestării, conform prevederilor art. 278, se consideră a fi în România, dar nu aplică sistemul respectiv pentru următoarele operaţiuni care intră sub incidenţa regulilor generale privind exigibilitatea TVA:

a) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331;

b) livrările de bunuri/prestările de servicii care sunt scutite de TVA;

c) operaţiunile supuse regimurilor speciale prevăzute la art. 311-313;

d) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 pct. 26.

(7) În cazul facturilor emise de persoanele impozabile înainte de intrarea sau ieşirea în/din sistemul de TVA la încasare se aplică următoarele reguli:

a) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt sau nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după intrarea în sistemul TVA la încasare, nu se aplică prevederile alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data intrării în sistemul de TVA la încasare, care au fost ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după data intrării persoanei impozabile în sistem, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) pentru diferenţele care vor fi facturate după data intrării în sistemul de TVA la încasare al persoanei impozabile;

b) în cazul facturilor pentru contravaloarea totală a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, indiferent dacă acestea sunt ori nu încasate, pentru care faptul generator de taxă intervine după ieşirea din sistemul TVA la încasare, se continuă aplicarea sistemului, respectiv exigibilitatea taxei intervine conform alin. (3) şi (5). În cazul facturilor pentru contravaloarea parţială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii emise înainte de data ieşirii din sistemul de TVA la încasare, pentru care faptul generator de taxă intervine după data ieşirii persoanei impozabile din sistemul TVA la încasare, se vor aplica prevederile alin. (3) şi (5) numai pentru taxa aferentă contravalorii parţiale a livrărilor/prestărilor facturate înainte de ieşirea din sistem a persoanei impozabile.

(8) Pentru determinarea taxei aferente încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, care devine exigibilă potrivit prevederilor alin. (3), fiecare încasare totală sau parţială se consideră că include şi taxa aferentă.

(9) În cazul evenimentelor menţionate la art. 287, taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimente, iar regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente.

(10) În situaţia livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, în cazul evenimentelor menţionate la art. 287, regimul de impozitare, cotele aplicabile şi cursul de schimb valutar sunt aceleaşi ca şi ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, dar pentru stabilirea exigibilităţii taxei se aplică următoarele prevederi:

a) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. a):

1. în cazul în care operaţiunea este anulată total înainte de livrare/prestare, exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii, pentru contravaloarea pentru care a intervenit exigibilitatea taxei. Pentru contravaloarea pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei se operează anularea taxei neexigibile aferente;

2. în cazul în care operaţiunea este anulată parţial înainte de livrare/prestare, se operează reducerea taxei neexigibile aferente contravalorii pentru care nu a intervenit exigibilitatea taxei, iar în situaţia în care cuantumul taxei aferente anulării depăşeşte taxa neexigibilă, pentru diferenţă exigibilitatea taxei intervine la data anulării operaţiunii;

b) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. b) se aplică corespunzător prevederile lit. a);

c) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. c) se aplică corespunzător prevederile lit. a) pct. 2;

d) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. d) se operează anularea taxei neexigibile aferente;

e) pentru situaţia prevăzută la art. 287 lit. e) se aplică corespunzător prevederile lit. a).

(11) În cazul livrărilor de bunuri de către o persoană impozabilă care se consideră că a primit şi a livrat bunurile în conformitate cu art. 270 alin. (15) şi (16) şi al livrării de bunuri către persoana impozabilă respectivă, faptul generator intervine şi TVA devine exigibilă în momentul în care plata a fost acceptată, determinat conform art. 41a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2021 Articolul 282 din Capitolul VI , Titlul VII a fost completat de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 3-a

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

25. (1) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situaţia în care facturile totale ori parţiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă şi includ şi situaţia în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 282 alin. (9) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, ulterior datei la care se modifică cota de TVA şi/sau regimul de impozitare, pentru ajustarea bazei de impozitare sunt aplicabile cota şi regimul de impozitare ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operaţiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este acelaşi ca al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea de bază. Totuşi, în cazul în care nu se poate determina operaţiunea de bază care a generat aceste evenimente, se vor aplica cota de TVA şi regimul de impozitare în vigoare la data la care a intervenit evenimentul şi, corespunzător, şi cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operaţiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, ulterior datei de la care se modifică cota de TVA, pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară potrivit art. 284 din Codul fiscal. În situaţia în care nu se poate determina achiziţia intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziţie intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 decembrie 2015. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 decembrie 2015, respectiv 4,41 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: 1.000 euro x 4,41 lei/euro x 24% = 1.058,4 lei.

În luna ianuarie 2016, societatea primeşte factura emisă la data de 16 ianuarie 2016 pentru diferenţa până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziţionate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 ianuarie 2016,

respectiv 4,45 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 20%, astfel: 5.000 euro x 4,45 lei/euro x 20% = 4.450 lei.

La data de 5 august 2016, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preţ de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziţia intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligaţia să ajusteze baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,41 lei/euro x 24% = 105,84 lei

5.000 euro x 10% x 4,45 lei/euro x 20% = 445 lei

(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 32 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare şi a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la art. 287 din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304 şi 305 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal.

(5) Sumele încasate pentru vânzarea unui voucher cu scop unic reprezintă avansuri pentru care intervine exigibilitatea TVA conform art. 282 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. Voucher în sensul TVA reprezintă un instrument prin care un furnizor de bunuri şi/sau un prestator de servicii îşi asumă obligaţia de a-l accepta drept contrapartidă sau parte a contrapartidei pentru o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii. Voucher cu scop unic înseamnă un voucher pentru care toate informaţiile relevante privind regimul TVA aplicabil operaţiunii la care acesta se referă, respectiv livrarea de bunuri/prestarea de servicii ulterioară, trebuie să fie cunoscute la momentul vânzării acestuia şi bunurile şi serviciile trebuie să fie identificate. În cazul bonurilor de valoare pentru carburanţi auto, biletelor de călătorie, biletelor la spectacole şi al altor vouchere cu scop unic similare, care acoperă integral contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate, se aplică prevederile alin. (6).

(6) Vânzarea unei cartele telefonice preplătite sau reîncărcarea cu credit a unei cartele care poate fi utilizată numai pentru servicii de telecomunicaţii reprezintă o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros pentru care faptul generator şi exigibilitatea TVA intervin la momentul vânzării cartelei. Un operator de servicii de telecomunicaţii constând în servicii de telefonie care vinde către un distribuitor cartele telefonice care conţin toate informaţiile necesare pentru a efectua apeluri telefonice prin infrastructura pusă la dispoziţie de operatorul respectiv şi care sunt revândute de distribuitor, în nume propriu, unor utilizatori finali, fie în mod direct, fie prin intermediul altor persoane impozabile, furnizează o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros către distribuitor. Distribuitorul, precum şi orice altă persoană impozabilă care intervine în nume propriu în vânzarea cartelei telefonice realizează o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros, pentru care faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data vânzării cartelei. Operatorul de telefonie nu realizează o a doua prestare de servicii cu titlu oneros către utilizatorul final atunci când acesta, după ce a achiziţionat cartela telefonică, îşi exercită

dreptul de a efectua apeluri telefonice folosind informaţiile înscrise pe această cartelă. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C520/2010 Lebara.

(7) Voucher cu scop multiplu înseamnă un voucher, altul decât cel cu scop unic, respectiv un voucher pentru care la momentul vânzării nu sunt cunoscute toate informaţiile relevante privind regimul TVA aplicabil operaţiunii la care acesta se referă şi/sau bunurile şi serviciile nu sunt identificate. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu este cea care realizează şi livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, sumele încasate din vânzarea voucherului nu sunt considerate avansuri pentru livrările de bunuri/prestările de servicii care pot fi obţinute în schimbul acestora, exigibilitatea TVA intervenind la livrarea bunurilor/prestarea serviciilor. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu nu realizează şi livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, se consideră că sumele încasate din vânzarea voucherului nu reprezintă contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a taxei. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C419/02 BUPA Hospitals Ltd. De exemplu, tichetele de masă şi cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, respectiv pentru servicii de telefonie şi pentru alte diverse operaţiuni, cum ar fi achiziţionarea unor jocuri, melodii, donaţii, sunt considerate vouchere cu scop multiplu. Prin excepţie, se aplică prevederile alin. (6) pentru cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, dacă persoana impozabilă care comercializează cartela telefonică/reîncarcă cu credit cartela şi distribuitorii care intervin pe lanţul de comercializare nu au posibilitatea de a asigura colectarea corectă a taxei, de a determina momentul utilizării creditului şi destinaţia acestuia, respectiv operaţiunile pentru care a fost utilizat.

(8) Prevederile alin. (5)-(7) nu se aplică în cazul voucherelor care conferă dreptul de a beneficia de livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii pentru care se aplică regimul special pentru agenţiile de turism prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

26. (1) Persoanele impozabile eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, prevăzute la art. 282 alin. (3) din Codul fiscal, care optează pentru aplicarea sistemului trebuie să aplice prevederile art. 324 alin. (12) din Codul fiscal.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, aceasta trebuie să aplice sistemul TVA la încasare pentru toate operaţiunile realizate, cu excepţia operaţiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal, precum şi a operaţiunilor prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal, pentru care se aplică regulile generale privind exigibilitatea TVA prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), art. 283, 284 şi 285 din Codul fiscal.

(3) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal, pe facturile emise de persoanele care aplică sistemul TVA la încasare este obligatorie menţiunea "TVA la încasare", cu excepţia operaţiunilor pentru care persoanele respective au obligaţia să aplice regulile generale de exigibilitate prevăzute la alin. (2).

(4) La determinarea cifrei de afaceri care serveşte drept referinţă pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei, prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal corespunzătoare operaţiunilor taxabile şi/sau scutite de TVA conform art. 292, 294, 295 şi 296 din Codul fiscal, operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate conform prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal, precum şi rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise

în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecţia fiscală, informaţii privind TVA neexigibilă sau nedeductibilă. În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal aplică sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile art. 324 alin. (14) din Codul fiscal.

(6) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, se aplică următoarele reguli:

a) în situaţia în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal şi au radiat persoana impozabilă din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal are loc în acelaşi an, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1) şi (2), art. 283, 284 şi 285 din Codul fiscal sau poate solicita să fie reînregistrată în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare dacă la data înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal cifra de afaceri, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, realizată în anul calendaristic precedent şi, respectiv, în anul calendaristic în curs, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabilă nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situaţia în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1) şi (2), art. 283, 284 şi 285 din Codul fiscal sau poate solicita reînregistrarea în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, dacă la data înregistrării cifra de afaceri din anul calendaristic precedent şi, respectiv, din anul calendaristic în curs, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA.

(7) În sensul art. 282 alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înţelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obţine contrapartida pentru aceste operaţiuni de la beneficiarul său ori de la un terţ, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanţe, utilizarea unor instrumente de plată.

(8) În situaţia în care are loc o cesiune de creanţe:

a) dacă furnizorul/prestatorul cesionează creanţele aferente unor facturi emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, se consideră că la data cesiunii creanţelor, indiferent de preţul cesiunii creanţelor, este încasată întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creanţelor. Indiferent de faptul că furnizorii/prestatorii au cesionat creanţele, în cazul beneficiarilor care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi al celor care achiziţionează bunuri/servicii de la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziţionate a fost plătită;

b) dacă persoana care achiziţionează bunuri/servicii cesionează furnizorului/prestatorului, drept plată a acestor achiziţii, orice creanţe, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevăzută la art. 28 din Codul de procedură fiscală, data cesiunii este data la care se consideră că beneficiarul a efectuat plata, respectiv că furnizorul a încasat contravaloarea livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii la nivelul creanţei cesionate. În cazul în care cesionarul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei aferente livrărilor/prestărilor efectuate în beneficiul cedentului creanţei intervine la data cesiunii creanţei şi corespunzător valorii creanţei cesionate. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creanţei şi este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare sau achiziţionează bunuri/servicii de la o persoană care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creanţei corespunzător valorii creanţei cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei diferenţe între contravaloarea achiziţiilor de bunuri/servicii şi contravaloarea creanţei cesionate este amânat până la data la care taxa aferentă diferenţei respective este plătită.

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. a): Societatea A, având perioada fiscală luna calendaristică, care aplică sistemul TVA la încasare, emite o factură pentru livrarea unui bun în sumă de 120.000 lei (inclusiv TVA de 20%) la data de 10 octombrie 2016 către societatea B. TVA în sumă de 20.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă", nefiind încasată de la beneficiar în perioada fiscală respectivă. La data de 15 noiembrie 2016, societatea A cesionează către societatea N creanţa aferentă acestei facturi, care nu este încasată de la beneficiarul B. Preţul cesiunii este de 80.000 lei şi este încasat în data de 20 decembrie 2016. În ceea ce priveşte factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 octombrie 2016, se consideră că aceasta este încasată şi exigibilitatea TVA intervine la data de 15 noiembrie 2016, societatea A având obligaţia să colecteze TVA în sumă de 20.000 lei, respectiv evidenţiază suma TVA de 20.000 lei în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată".

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. b): Societatea B, care aplică sistemul TVA la încasare, livrează la data de 11 octombrie 2016 către societatea A bunuri (cărţi supuse cotei de TVA de 5%) a căror valoare, inclusiv TVA, este de 105.000 lei. În data de 10 noiembrie 2016, societatea A cesionează societăţii B dreptul său de rambursare conform art. 28 din Codul de procedură fiscală, în sumă de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 noiembrie 2016, se consideră că societatea A a plătit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 105.000 lei. La această dată: – societatea A va putea să deducă taxa aferentă achiziţiei astfel: 100.000 x 5/105 = 4.761,9 lei. Diferenţa de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă" va putea fi dedusă la momentul plăţii;

– societatea B va colecta TVA aferentă livrării corespunzător creanţei care i-a fost cesionată, respectiv 4.761,9 lei. Pentru diferenţa de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă", exigibilitatea va interveni la data efectuării plăţii de către A a diferenţei de 5.000 lei.

(9) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se consideră că furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a plătit contravaloarea bunurilor/serviciilor, la data la care se sting total sau parţial datoriile, respectiv:

a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacităţii de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, cu modificările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar şi a pierderilor din economie, şi a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările şi completările ulterioare;

b) în cazul compensărilor în care cel puţin una dintre părţi nu este persoană juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: denumirea părţilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părţilor şi data semnării procesului-verbal de compensare.

(10) În cazul încasărilor prin bancă de tipul transfer-credit, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(11) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;

b) data girului, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află menţiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată.

(12) Data încasării în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător este data înscrisă în extrasul de cont ori în alt document asimilat acestuia.

(13) În cazul plăţii în natură, data încasării este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrarea/prestarea obţinută drept contrapartidă pentru livrarea/prestarea efectuată.

(14) În sensul art. 282 alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, se exclud de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrările de bunuri/prestările de servicii dacă, la momentul emiterii facturii sau, după caz, la data termenului-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situaţia în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 pct. 26 din Codul fiscal.

(15) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (7) din Codul fiscal:

a) în cazul unei facturi parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată/plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la intrarea în sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar;

b) în cazul unei facturi parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieşirea din sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de ieşirea din sistem, orice sumă încasată/plătită după ieşirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la ieşirea din sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar.

(16) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (8) din Codul fiscal, persoana impozabilă care încasează/plăteşte parţial o factură cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conţin mai multe cote de TVA şi/sau mai multe regimuri de impozitare are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate/plătite parţial pentru a determina suma taxei încasate/plătite în funcţie de cote, respectiv regimul aplicabil.

(17) Persoana impozabilă care este scoasă din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente şi din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care intră într-un grup fiscal unic este radiată din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare de la data la care intră în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 5 alin. (8).

ART. 283

Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 282, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă conform art. 294 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute la art. 319 alin. (15) sau, după caz, la emiterea autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

(2) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. b) nu se aplică în ceea ce priveşte livrările şi transferurile de bunuri prevăzute la alin. (1).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

27. (1) Pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri nu intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 283 alin. (2) din Codul fiscal. Dacă persoana impozabilă optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform art. 283 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 323 din Codul fiscal şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal.

ART. 284

Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziţia.

(2) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislaţia altui stat membru la articolul care transpune prevederile art. 222 din Directiva 112 sau, după caz, la data emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (9) ori în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator, dacă nu a fost emisă nicio factură/autofactură până la data respectivă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

28. (1) Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri şi faptul generator în cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri intervin în acelaşi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. În situaţia medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, transportate din alt stat membru în România, persoana impozabilă care primeşte medicamentele nu realizează o achiziţie intracomunitară de bunuri taxabilă în România, beneficiarul realizând o achiziţie intracomunitară taxabilă numai la data transferului dreptului de proprietate asupra medicamentelor conform prevederilor pct. 24 alin. (2). Prin excepţie, beneficiarul achiziţiei intracomunitare poate opta pentru aplicarea prevederilor art. 282 din Codul fiscal în ce priveşte faptul generator şi exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară a medicamentelor în România, chiar dacă pentru livrările ulterioare în România aplică prevederile pct. 24 alin. (2).

(2) Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform art. 284 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligaţia să emită autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru determinarea taxei se utilizează cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal, respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situaţia în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primeşte factura de la furnizor, care este emisă la o dată anterioară datei autofacturii, acesta are obligaţia de a ajusta baza de impozitare în funcţie de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Exemplul nr. 1: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat	*România*
Livrare	*Achiziţie*
intracomunitară	*intracomunitară*

scutită de TVA *Data livrării:* *25.01.2016* *Data facturii:* *12.02.2016* *Faptul generator:* *25.01.2016* *Exigibilitatea:* *12.02.2016* *Livrarea este* *inclusă în* *declaraţia* *recapitulativă şi în* *decontul de TVA* *aferente lunii* *februarie 2016.*	*supusă TVA şi* *taxabilă* *Faptul generator:* *25.01.2016* *Exigibilitatea:* *12.02.2016* *Achiziţia* *intracomunitară* *se* *evidenţiază în* *declaraţia* *recapitulativă şi* *în decontul de* *TVA aferente* *lunii februarie* *2016.*

Exemplul nr. 2: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeaşi lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat *Livrare* *intracomunitară* *scutită de TVA* *Data livrării:* *25.01.2016* *Data facturii:* *29.01.2016* *Faptul generator:* *25.01.2016* *Exigibilitatea:* *29.01.2016* *Livrarea este inclusă* *în declaraţia* *recapitulativă* *aferentă lunii* *ianuarie* *şi se evidenţiază în* *decontul* *de TVA din luna* *ianuarie 2016.*	*România* *Achiziţie* *intracomunitară* *supusă TVA şi* *taxabilă* *Faptul* *generator:* *25.01.2016* *Exigibilitatea:* *29.01.2016* *Achiziţia* *intracomunitară* *este inclusă în* *declaraţia* *recapitulativă* *aferentă lunii* *ianuarie şi se* *evidenţiază în* *decontul de TVA* *din luna* *ianuarie 2016.*

ART. 285

Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe europene similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea respectivelor taxe europene.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

29. (1) În sensul art. 285 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import şi în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe ale Uniunii Europene similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.
---

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor europene prevăzute la alin. (1), faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe europene dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d), faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

(4) În cazul în care, la import, bunurile sunt destinate să asigure protecţia intereselor naţionale de apărare ale României şi sunt supuse taxelor vamale, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la 30 de zile de la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe vamale.

(la 30-07-2022 Articolul 285 din Capitolul VI , Titlul VII a fost completat de Articolul II din LEGEA nr. 266 din 22 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 752 din 27 iulie 2022)

(5) În cazul în care, la import, bunurile sunt destinate să asigure protecţia intereselor naţionale de apărare ale României şi nu sunt supuse taxelor vamale, faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la 30 de zile de la data la care intervin faptul generator şi exigibilitatea acelor taxe europene, dacă bunurile importate ar fi supuse unor astfel de taxe.

(la 30-07-2022 Articolul 285 din Capitolul VI , Titlul VII a fost completat de Articolul II din LEGEA nr. 266 din 22 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 752 din 27 iulie 2022)

CAP. VII
Baza de impozitare
ART. 286
Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării
(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care urmează a fi obţinută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

30. (1) Potrivit art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvenţiile legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei. Sunt luate în considerare subvenţiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenţii intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenţia este legată direct de preţ dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) subvenţia este concret determinabilă în preţul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenţia acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că preţul bunurilor/serviciilor achiziţionate de aceştia trebuie să fie mai mic decât preţul la care aceleaşi produse/servicii s-ar vinde/presta în absenţa subvenţiei.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvenţiile sau alocaţiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvenţiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvenţiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situaţii similare.
---

b) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (3) lit. c), compensaţia aferentă;

c) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) şi pentru achiziţiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la art. 273 alin. (2) şi (3), preţul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unor astfel de preţuri de cumpărare, preţul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin normele metodologice;

(la 29-03-2021 Litera c) din Alineatul (1) , Articolul 286 , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 2, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 19 din 25 martie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 315 din 29 martie 2021)

d) pentru operaţiunile prevăzute la art. 271 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii pentru care beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit prevederilor art. 7 pct. 26, baza de impozitare este considerată valoarea de piaţă în următoarele situaţii:

1. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar beneficiarul livrării sau al prestării nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297, 298 şi 300;

2. atunci când contrapartida este mai mică decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are un drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300 şi livrarea sau prestarea este scutită conform art. 292;

3. atunci când contrapartida este mai mare decât valoarea de piaţă, iar furnizorul sau prestatorul nu are drept complet de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 şi 300.

f) fără a aduce atingere prevederilor lit. a), baza de impozitare aferentă livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru care a fost acceptat drept contrapartidă un cupon valoric cu utilizări multiple, este contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informaţiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentaţia aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate. În cazul în care un cupon valoric cu utilizări multiple este acceptat drept contrapartidă parţială pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, la stabilirea bazei de impozitare este avută în vedere contravaloarea plătită pentru cuponul valoric sau, în lipsa informaţiilor privind contravaloarea respectivă, valoarea monetară indicată pe cuponul valoric cu utilizări multiple sau în documentaţia aferentă, din care se scade cuantumul TVA aferente bunurilor livrate sau serviciilor prestate.

(la 20-04-2019 Alineatul (1) din Articolul 286 , Capitolul VII , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019)

Potrivit art. II din LEGEA nr. 60 din 15 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 296 din 17 aprilie 2019, prevederile art. I pct. 2 şi 4 se aplică numai cupoanelor valorice emise după intrarea în vigoare a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

30.

(3) În sensul art. 286 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 270 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, precum şi în cazul bunurilor de natură alimentară al căror termen de consum a expirat şi care nu mai pot fi valorificate, fiind acordate gratuit unor organizaţii fără scop patrimonial, instituţii publice sau unităţi de cult şi structuri ale cultelor religioase recunoscute în România, conform prevederilor în vigoare privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, care fac dovada că le vor acorda gratuit în scopuri sociale sau filantropice, baza de impozitare este zero.

(4) Orice cheltuieli cu impozitele şi taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în preţul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienţi prin refacturare, se cuprind în baza de

impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 286 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu:

– în cazul închirierii unei clădiri, impozitul pe clădiri datorat conform art. 455 alin. (1) din Codul fiscal de proprietarul clădirii se cuprinde în baza de impozitare a TVA, dacă operaţiunea este taxabilă prin opţiune;

– ecotaxa datorată potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările şi completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în preţul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

---

(2) În sensul alin. (1) lit. e), valoare de piaţă înseamnă suma totală pe care, pentru obţinerea bunurilor ori serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeaşi etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiţii de concurenţă loială unui furnizor ori prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoare de piaţă înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât preţul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unui preţ de cumpărare, preţul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

30. (7) În sensul art. 286 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piaţă a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la art. 11 alin. (4) din Codul fiscal.

---

(3) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

30. (5) În sensul art. 286 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Există o singură livrare/prestare în cazul în care unul sau mai multe elemente trebuie considerate ca reprezentând tranzacţia principală, în timp ce unul sau mai multe elemente trebuie considerate cheltuieli accesorii care beneficiază de tratamentul fiscal al tranzacţiei principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/ prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 31 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii şi nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite şi taxe conform prevederilor alin. (4).

Exemplul nr. 1: Pentru prestarea unor servicii de consultanţă, prestatorul stabileşte cu beneficiarul său că acesta va suporta şi cheltuielile cu deplasările consultanţilor, respectiv transport, cazare, diurnă, alte cheltuieli. Toate aceste cheltuieli sunt accesorii serviciului principal, respectiv cel de consultanţă şi se includ în baza de impozitare a acestuia.

Exemplul nr. 2: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA încheie un contract pentru livrarea unor bunuri pe teritoriul României către o altă persoană impozabilă. Toate cheltuielile de transport, asigurare pe timpul transportului, încărcare-descărcare, manipulare sunt în sarcina furnizorului, dar se recuperează de la client. Respectivele cheltuieli reprezintă cheltuieli accesorii livrării de bunuri, care se includ în baza de impozitare a livrării, beneficiind de tratamentul fiscal al tranzacţiei principale. Refacturarea acestora nu reprezintă o refacturare de cheltuieli în sensul pct. 31.

(6) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

---

(4) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

31. (1) În sensul art. 286 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări.

Exemplul nr. 1: Un furnizor livrează bunuri şi, potrivit înţelegerii dintre părţi, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparaţii ale bunurilor livrate în condiţiile în care aceste operaţiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preţ, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

Exemplul nr. 2: La data livrării unor bunuri, furnizorul acordă o reducere de preţ de 10% din valoarea acestora. Sunt livrate bunuri supuse cotei standard de TVA de 20% în valoare de 2.000 lei şi bunuri supuse cotei de 9% în valoare de 5.000 lei.

Pe factură se înscrie baza impozabilă a celor două livrări, respectiv 2.000 lei plus 5.000 lei, baza se reduce cu 10%, iar TVA se aplică asupra bazei reduse: [2000 - (2000 x 10/100)] x 20% = 360 lei şi [5000 - (5000 x 10/100)] x 9% = 405 lei.

Se consideră că factura este corectă inclusiv dacă TVA este menţionată integral înainte de reducerea bazei şi apoi se menţionează cu minus TVA aferentă reducerii.

(2) În cazul reducerilor de preţ acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoţionale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianţilor care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianţi s-au interpus unul sau mai mulţi intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conţină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preţ în scopuri promoţionale;

b) produsul pentru care se face promoţia;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conţine şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menţionată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) menţiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoţiei în cauză;

f) instrucţiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

---

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă/definitivă şi irevocabilă, după caz, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare;

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

31. (9) În sensul art. 286 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(10) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. Furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de un an calendaristic.

---

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, inclusiv atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing financiar sau operaţional şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, precum şi sumele încasate de o persoană impozabilă în numele şi în contul unei alte persoane.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

31.

(3) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverşi furnizori/prestatori pe numele altei persoane şi care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele şi în contul altei persoane nu primeşte facturi pe numele său şi nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane se poate emite, în mod opţional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situaţia în care părţile convin să îşi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu se menţionează distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoţită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare şi nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană îşi va deduce în condiţiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplu: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B îşi exercită dreptul de deducere a TVA în condiţiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C doar se ataşează acestei facturi.

(4) În cazul refacturării de cheltuieli, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 7 alin. (4) sau, după caz, ale pct. 8 alin. (3). Totuşi, structura de comisionar nu se aplică în situaţia în care se aplică prevederile pct. 30 alin. (4) şi (5), respectiv dacă sunt cheltuieli cu impozite şi taxe sau sunt cheltuieli accesorii, care cad în sarcina furnizorului/prestatorului în legătură cu operaţiunile pe care le-a realizat, fiind recuperate de la client.

(5) Se consideră că are loc o refacturare de cheltuieli, în sensul alin. (4), atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) persoana impozabilă urmăreşte doar recuperarea contravalorii unor achiziţii de bunuri/servicii care au fost efectuate pe numele său, dar în contul altei persoane;

b) persoana impozabilă nu recuperează mai mult decât cheltuiala efectuată.

(6) În măsura în care persoana impozabilă poate face dovada că singurul scop este refacturarea de cheltuieli, fiind îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (5), nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situaţia prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condiţiile legii, şi are obligaţia de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile taxabile. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar exigibilitatea pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operaţiunilor refacturate. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va aplica regimul fiscal al operaţiunii refacturate, referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile livrării/prestării refacturate.

Exemplul nr. 1: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiţia de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuşi, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura costul exact al serviciul lui B. Din perspectiva stabilirii naturii serviciului prestat, se consideră că A a primit şi a prestat el însuşi serviciul de transport, dar nu este tratat ca şi un cumpărător revânzător, ci ca o persoană care refacturează cheltuieli, deoarece persoana impozabilă nu recuperează o cheltuială mai mare decât cea efectuată. Acest serviciu de transport se facturează de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. A refacturează transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O societate care derulează operaţiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spaţii dintr-un bun imobil. În cadrul acestei activităţi, ea refacturează prestaţii care cuprind, pe de o parte, furnizarea anumitor utilităţi, şi anume electricitate, încălzire şi apă, precum şi, pe de altă parte, colectarea deşeurilor, serviciile de curăţenie în spaţiile comune ale imobilului, transferând chiriaşului costurile pe care le-a suportat pentru cumpărarea acestor bunuri şi servicii de la terţi furnizori. Trebuie să se verifice în cadrul fiecărei închirieri dacă, în ceea ce priveşte utilităţile, chiriaşul are libertatea să decidă în privinţa consumului său în cantitatea pe care o doreşte. Dacă chiriaşul are posibilitatea să îşi aleagă prestatorii şi/sau modalităţile de utilizare a bunurilor sau a serviciilor în cauză, prestaţiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În special, dacă chiriaşul poate să decidă în legătură cu consumul de apă, de electricitate sau de energie pentru încălzire, care poate fi verificat prin montarea unor contoare individuale şi facturat în funcţie de consumul respectiv, prestaţiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În ceea ce priveşte serviciul de curăţenie a părţilor comune a bunului imobil, acestea trebuie să fie considerate distincte de închiriere dacă pot fi organizate de fiecare chiriaş individual sau de chiriaşi în mod colectiv şi dacă în toate cazurile facturile adresate chiriaşului menţionează furnizarea acestor bunuri şi prestarea acestor servicii în rubrici diferite de chirie. În ceea ce priveşte colectarea deşeurilor, dacă chiriaşul poate alege prestatorul sau

poate încheia un contract direct cu acesta, chiar dacă, pentru motive care ţin de facilitate, nu îşi exercită această alegere sau această posibilitate, ci obţine această prestaţie de la operatorul desemnat de locator pe baza unui contract încheiat între aceştia din urmă, această împrejurare constituie un indiciu în favoarea existenţei unei prestaţii distincte de închiriere. În acest sens a fost pronunţată şi Hotărârea Curţii de Justiţie Europene în Cauza C-42/14. În toate situaţiile în care livrările/prestările sunt distincte de serviciul de închiriere, locatorul aplică structura de comisionar, aplicând regimul fiscal adecvat pentru fiecare livrare/prestare în parte, în funcţie de natura acestora.

Exemplul nr. 3: Societatea A din Franţa îşi trimite angajaţii în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înţelegerii dintre părţi, facturile pentru cazare, transport local şi alte cheltuieli efectuate pentru angajaţii trimişi din Franţa vor fi emise către partenerii din România, aceştia urmând să îşi recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franţa. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA.

Exemplul nr. 4: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaţilor lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menţionează separat costul proiectării şi costul aşa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situaţie nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli. Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare şi trebuie să urmeze aceleaşi reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca şi serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 30 alin. (5). În acest exemplu nu se refacturează cheltuieli, deoarece toate cheltuielile respective sunt accesorii serviciului de proiectare, întrucât cad în sarcina prestatorului, chiar dacă sunt recuperate de la client prin refacturare.

Exemplul nr. 5: O societate X înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal închiriază către alte societăţi spaţii dintr-un imobil pe care-l deţine în proprietate. Societatea X are încheiate contracte cu furnizorii de utilităţi, respectiv cu furnizorii de energie electrică, energie termică şi apă. Conform contractelor încheiate, societatea X refacturează către chiriaşi aceste utilităţi, care sunt considerate distincte de închiriere. În luna decembrie 2015 furnizorii de utilităţi emit facturi către societatea X cu TVA 24%. Faptul generator pentru aceste livrări intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal la data emiterii facturilor, respectiv în luna decembrie 2015. În luna ianuarie 2016, societatea X refacturează utilităţile către chiriaşi. Exigibilitatea taxei pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către societatea X către chiriaşi. Întrucât faptul generator pentru operaţiunile refacturate rămâne neschimbat şi a intervenit în luna decembrie 2015, cota aplicabilă la refacturare este cota în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv 24%.

(7) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operaţiuni precum:

a) cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi încasate în contul unei instituţii publice, dacă pentru acestea instituţia publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 269 din Codul fiscal, iar persoana de la care sunt percepute aceste plăţi nu este şi persoana care suportă costul acestora;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terţ. Pentru decontarea sumelor încasate de la terţ cu persoana care a emis factura, conform înţelegerii dintre părţi, pot fi întocmite facturi de decontare conform prevederilor alin. (3).

(8) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acţionează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienţi şi primeşte facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 7 alin. (4) sau, după caz, la pct. 8 alin. (3), chiar dacă nu există un contract de comision între părţi.

Exemplu: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienţi, pe care o virează apoi companiilor de radio şi televiziune. Această taxă este menţionată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate.

Întrucât taxa radio TV reprezintă contravaloarea unei operaţiuni scutite de TVA conform art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio şi televiziune, compania B va păstra acelaşi regim la facturarea acestei taxe către clienţi. Conform structurii de comisionar, posturile de radio şi televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(9) În sensul art. 286 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(10) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. Furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de un an calendaristic.

(11) În sensul prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, în cazul contractelor de leasing, atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, costul asigurării nu reprezintă o cheltuială accesorie serviciului de leasing în sensul art. 286 alin. (3) din Codul fiscal, nefiind inclus în baza de impozitare a serviciului de leasing. Refacturarea de către locator a costului exact al asigurării reprezintă o operaţiune de asigurare scutită de TVA conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, distinctă şi independentă de operaţiunea de leasing.

ART. 287

Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii:

a) în cazul desfiinţării totale sau parţiale a contractului pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, înainte de efectuarea acestora, dar pentru care au fost emise facturi în avans;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea ori preţurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum şi în cazul desfiinţării totale ori parţiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părţi sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti definitive/definitive şi irevocabile, după caz, sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care se acordă reduceri de preţ după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

(la 08-03-2024 Litera c) , Articolul 287 , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a intrării în faliment a beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis şi confirmat printr-o sentinţă judecătorească, prin care creanţa creditorului este modificată sau eliminată. Ajustarea este permisă începând cu data pronunţării hotărârii judecătoreşti de confirmare a planului de reorganizare, iar, în cazul falimentului beneficiarului, începând cu data sentinţei sau, după caz, a încheierii, prin care s-a decis intrarea în faliment, conform legislaţiei privind insolvenţa. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a pronunţat hotărârea judecătorească de confirmare a planului de reorganizare, respectiv a celui în care s-a decis, prin sentinţă sau, după caz, prin încheiere, intrarea în faliment. În cazul în care intrarea în faliment a avut loc anterior datei de 1 ianuarie 2019 şi nu a fost pronunţată hotărârea judecătorească definitivă/definitivă şi irevocabilă de închidere a procedurii prevăzute de legislaţia insolvenţei până la această dată, ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie 2019. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanţelor respective, se anulează corespunzător ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate, prin decontul perioadei fiscale în care acestea sunt încasate.

(la 20-01-2019 Litera d) din Articolul 287 , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 28^1, Punctul 20, Articolul I din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019)

Potrivit literei a) a art. VI din LEGEA nr. 30 din 10 ianuarie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 44 din 17 ianuarie 2019, articolul I punctul 20 din lege cu referire la articolul I punctul 28^1 [din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 25 din 29 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 291 din 30 martie 2018], se aplică începând cu 1 ianuarie 2019.

---

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

f) în cazul în care contravaloarea totală sau parţială a bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu a fost încasată de la beneficiarii persoane fizice în termen de 12 luni de la termenul de plată stabilit de părţi, ori în lipsa acestuia, de la data emiterii facturii, cu excepţia situaţiei în care furnizorul/prestatorul şi beneficiarul sunt părţi afiliate în sensul art. 7 pct. 26. Ajustarea se efectuează în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit

termenul de plată stabilit de părţi, ori în lipsa acestuia, a anului următor celui în care s-a emis factura. Ajustarea este permisă numai în cazul în care se face dovada că s-au luat măsuri comerciale pentru recuperarea creanţelor de până la 1.000 lei, inclusiv, respectiv că au fost întreprinse proceduri judiciare pentru recuperarea creanţelor mai mari de 1.000 lei. Ajustarea este permisă chiar dacă s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, conform Codului de procedură fiscală. Prin efectuarea ajustării se redeschide rezerva verificării ulterioare pentru perioada fiscală în care a intervenit exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea care face obiectul ajustării. În cazul în care, ulterior ajustării bazei de impozitare, sunt încasate sume aferente creanţelor respective, se anulează ajustarea efectuată, corespunzător sumelor încasate. Ajustarea efectuată se anulează, în cazul creanţelor mai mari de 1.000 de lei, dacă furnizorul/prestatorul renunţă la procedurile judiciare întreprinse până la emiterea unei hotărâri definitive.

(la 01-01-2021 Articolul 287 din Capitolul VII , Titlul VII a fost completat de Punctul 159, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform art. IV din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, prevederile art. I pct. 159 din prezenta lege se aplică pentru creanţele al căror termen de plată stabilit de părţi, ori în lipsa acestuia, data emiterii facturii, intervine începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 2-a

Ajustarea bazei de impozitare

32. (1) În situaţiile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidenţele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(2) În cazul în care persoanele care aplică sistemul TVA la încasare se află în situaţiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce, ori, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.

(3) În sensul art. 287 lit. b) din Codul fiscal, desfiinţarea unui contract reprezintă orice modalitate prin care părţile renunţă la contract de comun acord sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti sau a unui arbitraj. În cazul bunurilor, dacă desfiinţarea contractului presupune şi restituirea bunurilor deja livrate, nu se consideră că are loc o nouă livrare de la cumpărător către

vânzătorul iniţial. În cazul prestărilor de servicii, art. 287 lit. b) din Codul fiscal se aplică numai pentru servicii care nu au fost prestate, desfiinţarea unui contract care are ca obiect prestări de servicii având efecte numai pentru viitor în ce priveşte reducerea bazei de impozitare.

(4) Beneficiarii au obligaţia să ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial, potrivit prevederilor art. 304 alin. (1) lit. b) şi art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operaţiunile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achiziţiile intracomunitare.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), în cazul achiziţiilor realizate de/de la persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal în situaţiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, emite către beneficiarul B o factură pentru o livrare de bunuri la data de 10 ianuarie 2016, în valoare de 5.000 lei plus 20% TVA, respectiv 1.000 lei, total factură 6.000 lei. TVA în sumă de 1.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă". La data de 20 martie 2016 încasează suma de 2.000 lei de la beneficiarul său. TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: 2.000 x 20/120 = 333 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată". În data de 25 aprilie 2016, societatea A acordă o reducere de preţ beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor livrate.

Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv 5.000 x 10/100 = 500 lei, şi TVA aferentă, respectiv 1.000 x 10/100 = 100 lei. Conform prevederilor art. 282 alin. (10) din Codul fiscal, în luna noiembrie 2014, societatea A va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de preţ de la societatea A, va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

(6) În sensul art. 287 lit. d) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii realizate.

(7) Reducerile de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoţionale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăţi specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preţ acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societăţile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preţ acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ

acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice.

ART. 288

Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare

(1) Pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 286 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul ţării. În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, conform art. 273 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c) şi ale art. 286 alin. (3).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziţia intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziţiei intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziţionat bunurile obţine o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

33. În sensul art. 288 din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (3) din Codul fiscal şi nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal şi/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 287 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziţionate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părţi.

ART. 289

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislaţiei vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane şi alte taxe datorate în afara României, precum şi cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele, cheltuieli de ambalare, transport şi asigurare, care intervin până la primul loc de destinaţie a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1), precum şi cele care decurg din transportul către alt loc de destinaţie din Uniunea Europeană, în cazul în care locul respectiv este cunoscut la momentul la care intervine faptul generator. Primul loc de destinaţie a bunurilor îl reprezintă destinaţia indicată în documentul de transport sau în orice alt document în baza căruia bunurile sunt importate în România ori, în absenţa unei astfel de menţiuni, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 4-a

Baza de impozitare pentru import

34. (1) În sensul art. 289 din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 285 din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situaţiei emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziţionate din afara Uniunii Europene şi care înainte de a fi importate pe teritoriul Uniunii Europene sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate înainte ca bunurile să fie importate se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde şi valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal.

ART. 290

Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor europene care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operaţiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Centrală Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, valabil la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză, iar, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8), la data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare. În situaţia în care se utilizează cursul de schimb publicat de Banca Centrală

Europeană, conversia între monede, altele decât moneda euro, se realizează prin intermediul cursului de schimb al monedei euro pentru fiecare dintre monede. În contractele încheiate între părţi trebuie menţionat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb publicat de Banca Centrală Europeană.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 5-a

Cursul de schimb valutar

35. (1) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României se înţelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară şi care este valabil pentru operaţiunile care se vor desfăşura în ziua următoare.

(2) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv la data regularizării operaţiunii, inclusiv în cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna ianuarie 2016, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal

încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul ţării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA: 1.000 euro x 4,5 lei/euro = 4.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 4.500 lei x 20% = 900 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,4 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul şi taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.500 lei şi 900 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,5 lei/euro) + (4.000 euro x 4,4 lei/euro)] = 22.100 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

22.100 lei x 20% = 4.420 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna decembrie 2015 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul ţării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii ianuarie la preţul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,45 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna decembrie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans: 2.000 euro x 4,45 lei/euro = 8.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 8.900 lei x 24% = 2.136 lei.

În ianuarie 2016, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 ianuarie 2016. Cursul din data livrării bunului este de 4,5 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.900 lei şi 2.136 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,45 lei/euro) + (4.000 euro x 4,5 lei/euro)] = 8.900 lei + 18.000 lei = 26.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 26.900 lei x 20% = 5.380 lei.

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare de 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2016. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2016. Cursul de schimb valutar valabil în data de 20 februarie 2016 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2016, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 6.300 lei, calculată astfel:

– baza impozabilă: 7.000 euro x 4,5 lei/euro = 31.500 lei;

– TVA neexigibilă aferentă livrării: 31.500 lei x 20% = 6.300 lei.

Exigibilitatea TVA aferente livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2016, dată la care societatea A trebuie să colecteze TVA în sumă de 6.300 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul ţării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plăţii, diferenţele de curs dintre cursul de schimb menţionat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferenţe de preţ şi nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la art. 284 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepţionate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la art. 283 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operaţiunile în interiorul ţării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor art. 280, 281 şi 282 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, transformarea în lei se efectuează la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare, respectiv conform prevederilor art. 280-282 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplică şi pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Uniunea Europeană ori în afara Uniunii Europene, precum şi pentru serviciile achiziţionate de la prestatori stabiliţi în Uniunea Europeană sau în afara Uniunii Europene, precum şi în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 275 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achiziţiilor de bunuri care au

locul în România şi pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

CAP. VIII
Cotele de taxă
ART. 291
Cotele
(1) Cota standard se aplică asupra bazei de impozitare pentru operaţiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse, iar nivelul acesteia este 21%.

(la 01-08-2025 Alineatul (1) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 42. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(2) Cota redusă de 11% se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) livrarea de medicamente de uz uman;
b) livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, destinate consumului uman şi animal, animale şi păsări vii din specii domestice, ale căror coduri NC se stabilesc prin normele metodologice, cu excepţia:

1. băuturilor alcoolice;
2. băuturilor nealcoolice care se încadrează la codul NC 2202;
3. alimentelor cu zahăr adăugat, al căror conţinut total de zahăr este de minimum 10 g/100 g produs, altele decât laptele praf pentru nou-născuţi, sugari şi copii de vârstă mică;
4. suplimentelor alimentare definite de Legea nr. 56/2021 privind suplimentele alimentare, cu modificările şi completările ulterioare;

c) serviciile de alimentare cu apă şi de canalizare;
d) livrarea apei pentru irigaţii în agricultură;
e) livrarea de îngrăşăminte şi pesticide de tipul celor utilizate în mod normal în producţia agricolă, altele decât cele prevăzute la lit. f), seminţe şi alte produse agricole destinate însămânţării sau plantării, precum şi prestările de servicii de tipul celor utilizate în mod normal în producţia agricolă, prevăzute prin ordin comun al ministrului finanţelor şi al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale;
f) livrarea de îngrăşăminte chimice şi de pesticide chimice de tipul celor utilizate în mod normal în producţia agricolă, prevăzute prin ordin comun al ministrului finanţelor şi al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale;
g) livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, pe suport fizic şi/sau pe cale electronică, cu excepţia celor care au, în totalitate sau în mod predominant, un conţinut video sau un conţinut muzical audio şi a celor destinate exclusiv sau în principal publicităţii;
h) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice;

i) livrarea către persoanele fizice de lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, vreascuri, ramuri sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 11 00 şi 4401 12 00, şi de rumeguş, deşeuri şi resturi de lemn aglomerate sub formă de pelete din lemn, brichete din lemn sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 31 00 şi 4401 32 00; livrarea pentru utilizarea drept combustibil de încălzire a rumegușului, deşeurilor şi resturilor de lemn neaglomerate, care se încadrează la codurile NC 4401 41 00 şi 4401 49 00, realizată către persoanele fizice în calitate de utilizatori finali, pe baza unei declaraţii pe propria răspundere a beneficiarului;

j) livrarea către persoane juridice sau alte entităţi, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, inclusiv şcoli, spitale, dispensare medicale şi unităţi de asistenţă socială, de lemn de foc, sub formă de trunchiuri, butuci, vreascuri, ramuri sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 11 00 şi 4401 12 00, şi de rumeguş, deşeuri şi resturi de lemn, aglomerate sub formă de pelete din lemn, brichete din lemn sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 31 00 şi 4401 32 00; livrarea pentru utilizarea drept combustibil de încălzire a rumegușului, deşeurilor şi resturilor de lemn neaglomerate, care se încadrează la codurile NC 4401 41 00 şi 4401 49 00, realizată către persoane juridice sau alte entităţi, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, inclusiv şcoli, spitale, dispensare medicale şi unităţi de asistenţă socială, în calitate de utilizatori finali, pe baza unei declaraţii pe propria răspundere a beneficiarului;

k) livrarea de energie termică în sezonul rece, destinată următoarelor categorii de consumatori:

1. populaţie;

2. spitale publice şi private, reglementate conform Legii nr. 95/2006, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, unităţi de învăţământ publice şi private, definite conform Legii educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare;

3. organizaţii neguvernamentale reglementate potrivit legii, precum şi unităţile de cult, astfel cum sunt reglementate de Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, republicată;

4. furnizori de servicii sociale, publici şi privaţi, acreditaţi, care prestează servicii sociale prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum şi a regulamentelor-cadru de organizare şi funcţionare a serviciilor sociale, cu modificările şi completările ulterioare;

l) livrarea locuinţelor ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite. Terenul pe care este construită locuinţa include şi amprenta la sol a locuinţei. În sensul prezentului titlu, prin locuinţă livrată ca parte a politicii sociale se înţelege:

1. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept cămine de bătrâni şi de pensionari;

2. livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, destinate a fi utilizate drept case de copii şi centre de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap;

m) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

n) serviciile de restaurant şi de catering, cu excepţia băuturilor alcoolice, precum şi a băuturilor nealcoolice care se încadrează la codul NC 2202.

(la 01-08-2025 Alineatul (2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 42. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(3) Abrogat.

(la 01-08-2025 Alineatul (3) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 43. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(3^1) Abrogat.

(la 01-01-2023 Alineatul (3^1) din Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 98, Articolul I din ORDONANŢA nr. 16 din 15 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 716 din 15 iulie 2022)

(3^2) Prin sezon rece, în sensul prevederilor alin. (2) lit. k), se înţelege perioada de 5 luni cuprinsă între data de 1 noiembrie a anului curent şi data de 31 martie a anului următor.

(la 01-08-2025 Alineatul (3^2) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 44. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(3^3) Prevederile alin. (2) lit. f) se aplică până la data de 31 decembrie 2031 inclusiv.

(la 01-08-2025 Alineatul (3^3) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 44. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(3^4) Prevederile alin. (2) lit. i) şi j) se aplică până la data de 31 decembrie 2029 inclusiv.

(la 01-08-2025 Alineatul (3^4) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 44. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(3^5) Se organizează «Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023», în format electronic, pe baza informaţiilor din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele prevăzute la alin. (3) lit. c) pct. 3, autentificate începând cu data de 1 ianuarie 2023. Procedura privind organizarea «Registrului achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023» se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu consultarea Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România. Notarii publici au obligaţia:

a) să verifice îndeplinirea condiţiei referitoare la achiziţia unei singure locuinţe a cărei valoare nu depăşeşte suma de 600.000 lei, exclusiv TVA, cu cota redusă de TVA de 5%, prin consultarea «Registrului achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023», înainte de autentificarea actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de

proprietate sau plata în avans pentru achiziţia unei astfel de locuinţe şi, în situaţia în care constată că nu este îndeplinită această condiţie, să le autentifice doar dacă livrarea se efectuează cu cota standard de TVA;

b) să completeze «Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023» la data autentificării actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele prevăzute la alin. (3) lit. c) pct. 3;

c) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziţia unei locuinţe prevăzute la alin. (3) lit. c) pct. 3 menţiuni cu privire la respectarea obligaţiilor prevăzute la lit. a) şi, după caz, la lit. b);

d) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru locuinţele prevăzute la alin. (3) lit. c) pct. 3 cota de TVA aplicată, indiferent dacă TVA se aplică la preţ sau este inclusă în preţ.

(la 01-01-2023 Articolul 291 din Capitolul VIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 99, Articolul I din ORDONANŢA nr. 16 din 15 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 716 din 15 iulie 2022)

Articolul III din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025 prevede:

Articolul III

(1) Persoana fizică, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, poate achiziţiona în perioada 1 august 2025-31 iulie 2026 inclusiv o singură locuinţă cu cota redusă de TVA de 9%, dacă se îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) locuinţa are o suprafaţă utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodăreşti, şi o valoare, inclusiv a terenului pe care este construită, care nu depăşeşte suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

b) locuinţa în momentul livrării, care nu poate depăşi data de 31 iulie 2026, să poată fi locuită ca atare, conform condiţiilor legale în vigoare la data încheierii actelor juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziţionarea unei astfel de locuinţe. Suprafaţa utilă a locuinţei este cea definită prin Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Anexele gospodăreşti sunt cele definite prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) nu a achiziţionat o altă locuinţă cu cotă redusă de TVA începând cu 1 ianuarie 2023, conform informaţiilor din „Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA“, prevăzut de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

d) a încheiat până la data de 1 august 2025 un act juridic între vii care are ca obiect plata în avans pentru achiziţionarea unei astfel de locuinţe.

(2) Pentru a beneficia de cota redusă de 9%, pe lângă condiţiile prevăzute la alin. (1), persoana fizică, în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, pentru actele juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziţionarea unei locuinţe, încheiate în perioada 3 iulie-31 iulie 2025 inclusiv, la data livrării locuinţei trebuie să facă dovada achitării unui avans de 20% din valoarea locuinţei exclusiv TVA, achitat integral până la data de 31 iulie 2025 inclusiv.

(3) În „Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA“ se înscriu şi informaţiile din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele prevăzute la alin. (1) şi (2), autentificate până la data de 31 iulie 2026 inclusiv. Notarii publici sunt obligaţi:

a) să verifice îndeplinirea condiţiei referitoare la achiziţia unei singure locuinţe cu cota redusă de TVA, prin consultarea „Registrului achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA“, înainte de autentificarea actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziţia unei astfel de locuinţe şi, în situaţia în care constată că nu este îndeplinită această condiţie, să le autentifice doar dacă livrarea se efectuează cu cota standard de TVA;

b) să completeze „Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA“ la data autentificării actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele prevăzute la alin. (1) şi (2);

c) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziţia unei astfel de locuinţe cu cota redusă de TVA de 9% menţiuni cu privire la respectarea obligaţiilor prevăzute la lit. a) şi, după caz, la lit. b);

d) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru locuinţele prevăzute la alin. (1) şi (2) cota de TVA aplicată, indiferent dacă TVA se aplică la preţ sau este inclusă în preţ.

(4) Până la data de 1 august 2026 se aplică o cotă redusă de TVA de 9% pentru livrarea de clădiri, inclusiv a terenului pe care sunt construite, către primării în vederea atribuirii de către acestea cu chirie subvenţionată unor persoane sau familii a căror situaţie economică nu le permite accesul la o locuinţă în proprietate sau închirierea unei locuinţe în condiţiile pieţei, dacă au fost încheiate până la data de 1 august 2025 acte juridice între vii care au ca obiect plata în avans pentru achiziţionarea acestora.

Conform alin. (6) al art. II din ORDONANŢA nr. 16 din 15 iulie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 716 din 15 iulie 2022, ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la art. I pct. 99 se emite în termen de 120 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanţe, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, şi intră în vigoare la 1 ianuarie 2023.

(3^6) Abrogat.

(la 01-08-2025 Alineatul (3^6) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 45. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(3^7) Abrogat.

(la 01-08-2025 Alineatul (3^7) , Articolul 291 , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 45. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(3^8) Se organizează «Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA», în format electronic, pe baza informaţiilor din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3, autentificate începând cu data de 1 ianuarie 2024, şi a informaţiilor din «Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023». Procedura privind organizarea «Registrului achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA» se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu consultarea Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România. Notarii publici au obligaţia:

a) să verifice îndeplinirea condiţiei referitoare la achiziţia unei singure locuinţe a cărei valoare nu depăşeşte suma de 600.000 lei, exclusiv TVA, cu cota redusă de TVA, prin consultarea «Registrului achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA», înainte de autentificarea actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziţia unei astfel de locuinţe, şi, în situaţia în care constată că nu este îndeplinită această condiţie, să le autentifice doar dacă livrarea se efectuează cu cota standard de TVA;

b) să completeze «Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA» la data autentificării actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3;

c) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru achiziţia unei locuinţe prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3 menţiuni cu privire la respectarea obligaţiilor prevăzute la lit. a) şi, după caz, la lit. b);

d) să înscrie în actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata în avans pentru locuinţele prevăzute la alin. (2) lit. m) pct. 3 cota de TVA aplicată, indiferent dacă TVA se aplică la preţ sau este inclusă în preţ.

(la 01-01-2024 Articolul 291, Capitolul VIII, Titlul VII a fost completat de Punctul 45., Articolul III, Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

PROCEDURĂ 28/12/2023 din data 2023-12-28

CAP. I

Dispoziţii generale

1. În temeiul dispoziţiilor art. 291 alin. (3^8) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare (Codul fiscal), se organizează Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA, denumit în continuare registru.

2. Registrul este organizat în format electronic, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta procedură, şi este gestionat cu ajutorul aplicaţiei informatice puse la dispoziţie de Centrul Naţional pentru Informaţii Financiare din cadrul Ministerului Finanţelor. Registrul se organizează pe baza informaţiilor din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3 din Codul fiscal, autentificate începând cu data de 1 ianuarie 2024, şi a informaţiilor din "Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023", organizat potrivit Procedurii privind organizarea Registrului achiziţiilor de locuinţe cu cota

redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023, aprobată prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 2.053/2022.

3. Ghidul privind accesul notarilor publici la registru şi modalitatea de utilizare a acestuia sunt elaborate de Centrul Naţional pentru Informaţii Financiare, cu consultarea Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România, şi sunt puse la dispoziţia notarilor publici, prin intermediul Uniunii Naţionale a Notarilor Publici din România.

4. Registrul se completează de notarii publici la data autentificării actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziţionate de persoane fizice în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, pentru care se aplică cota redusă de TVA.

5. Registrul se utilizează în situaţia în care transmiţătorul dreptului de proprietate asupra locuinţei este înregistrat în scopuri de TVA în România, potrivit art. 316 din Codul fiscal, precum şi în cazul în care codul de înregistrare în scopuri de TVA al acestuia a fost anulat potrivit art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) şi h) din Codul fiscal.

6. Registrul cuprinde următoarele informaţii:

a) datele de identificare ale dobânditorului/dobânditorilor persoană fizică/persoane fizice;

b) datele de identificare ale transmiţătorului/transmiţătorilor dreptului de proprietate;

c) adresa completă a locuinţei achiziţionate cu cota redusă de TVA, în condiţiile art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3 din Codul fiscal;

d) valoarea, fără TVA, la care s-a încheiat operaţiunea economică prin care se transferă dreptul de proprietate asupra locuinţei, inclusiv asupra terenului pe care este construită;

e) numărul şi data încheierii notariale prin care s-a autentificat actul juridic între vii care are ca obiect transferul dreptului de proprietate;

f) datele de identificare ale notarului public care a autentificat actul juridic între vii care are ca obiect transferul dreptului de proprietate;

g) datele de identificare ale notarului public care a efectuat înregistrarea în registru a actului juridic între vii care are ca obiect transferul dreptului de proprietate, în situaţia în care înregistrarea se face de către un notar asociat al notarului care a autentificat actul;

h) data şi numărul de înregistrare ale înscrierii în registru, care sunt generate automat de aplicaţia informatică;

i) informaţiile înscrise în "Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023".

7. În sensul pct. 6 lit. a), datele de identificare ale dobânditorului/dobânditorilor persoană fizică/persoane fizice sunt numele, prenumele şi codul numeric personal. În cazul dobânditorilor persoane fizice nerezidente, datele de identificare sunt numele şi prenumele, codul numeric personal/numărul de identificare fiscală, data şi locul naşterii, tipul, seria şi numărul actului de identitate, statul emitent al actului de identitate. În situaţia în care dobânditorii sunt căsătoriţi, în registru se înregistrează ambii soţi, cu excepţia situaţiei în care, prin convenţie, s-a stabilit că bunul se dobândeşte de către un singur soţ ca bun propriu, situaţie în care se înregistrează doar soţul care are calitatea de dobânditor.

8. În sensul pct. 6 lit. b), datele de identificare ale transmiţătorului/transmiţătorilor sunt denumirea şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei juridice sau ale altei entităţi fără personalitate juridică sau numele, prenumele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei fizice. În cazul transmiţătorului/transmiţătorilor al cărui/căror cod de înregistrare în

scopuri de TVA a fost anulat potrivit art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) şi h) din Codul fiscal, se înscrie codul de identificare fiscală.

9. În sensul pct. 6 lit. f), datele de identificare ale notarului public sunt numele şi prenumele notarului public care a autentificat actul juridic înscris în registru, codul de identificare fiscală şi numărul unic de înregistrare din Registrul naţional de evidenţă a notarilor publici (RNENP), gestionat de Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România.

10. În sensul pct. 6 lit. g), datele de identificare ale notarului public care a efectuat înregistrarea, asociat al notarului care a autentificat actul, sunt: numele şi prenumele, codul de identificare fiscală şi numărul unic de înregistrare din Registrul naţional de evidenţă a notarilor publici (RNENP), gestionat de Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România.

11. Notarii publici sunt responsabili pentru înscrierea corectă şi completă a informaţiilor în registru.

12. Accesul notarilor publici la registru, în vederea îndeplinirii atribuţiilor prevăzute de lege, se face pe baza unui certificat digital calificat, deţinut potrivit dispoziţiilor legale.

13. Notarii publici sunt înrolaţi în aplicaţia informatică de gestiune a registrului de către Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România, cu următoarele date de identificare: nume, prenume, codul numeric personal, codul de identificare fiscală, numărul unic de înregistrare din Registrul naţional de evidenţă a notarilor publici (RNENP), certificatul digital calificat şi adresa profesională de e-mail. Înrolarea în aplicaţia informatică se face atât pentru notarii publici care autentifică actele juridice, cât şi pentru notarii publici care efectuează înregistrarea în registru.

14. Registrul se consultă de notarii publici pentru a verifica îndeplinirea condiţiei referitoare la achiziţionarea, cu cota redusă de TVA, de către orice persoană fizică a unei singure locuinţe care are o suprafaţă utilă de maximum 120 mp, exclusiv anexele gospodăreşti, a cărei valoare nu depăşeşte suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, potrivit art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3 din Codul fiscal.

15. Îndeplinirea condiţiei de la pct. 14 se verifică înainte de autentificarea actelor juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate sau plata unui avans reprezentând plata parţială sau integrală a contravalorii pentru achiziţia unei locuinţe a cărei valoare nu depăşeşte suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, cu cota redusă de TVA.

16. După efectuarea fiecărei înscrieri în registru, precum şi după fiecare consultare a registrului, potrivit prezentei proceduri, notarului public i se eliberează un certificat generat de aplicaţia informatică, conform modelului stabilit prin ghidul prevăzut la pct. 3. Certificatul se ataşează la documentaţia actului autentic încheiat.

17. Îndreptarea eventualelor erori materiale produse cu ocazia efectuării înscrierilor în registru se face de către notarul public care a efectuat înscrierea în registru a informaţiilor pentru care este necesară îndreptarea erorii materiale.

CAP. II

Dispoziţii speciale privind organizarea registrului în anul 2024

18. Aplicaţia informatică pusă la dispoziţie de Centrul Naţional pentru Informaţii Financiare din cadrul Ministerului Finanţelor, cu ajutorul căreia se organizează registrul, va asigura preluarea în acest registru a tuturor informaţiilor înscrise până la data de 31 decembrie 2023 în "Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023", organizat potrivit procedurii aprobate prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 2.053/2022.

19. În anul 2024 notarii completează registrul şi cu informaţiile din actele juridice între vii autentificate în anul 2024, care au ca obiect transferul dreptului de proprietate pentru locuinţele

pentru a căror livrare se aplică cota redusă de TVA de 5%, în condiţiile prevăzute la art. V din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilităţii financiare a României pe termen lung, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv locuinţele a căror valoare, inclusiv a terenului pe care sunt construite, nu depăşeşte suma de 600.000 lei, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, achiziţionate de persoane fizice în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, dacă au încheiat în perioada 1 ianuarie-31 decembrie 2023 acte juridice între vii care au ca obiect plata unui avans reprezentând plata parţială sau integrală a contravalorii pentru achiziţionarea unei astfel de locuinţe.

ANEXĂ

la procedură

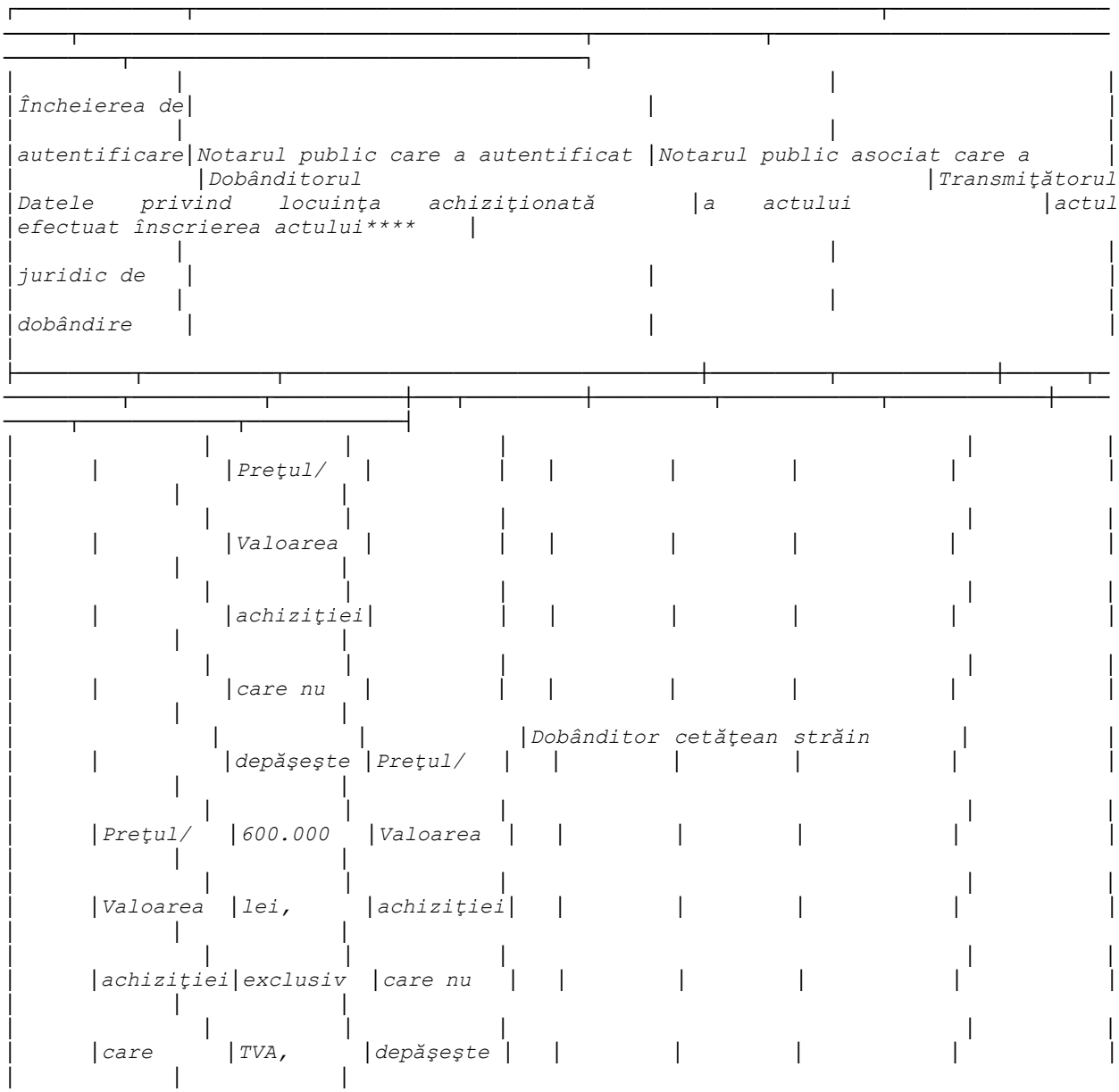

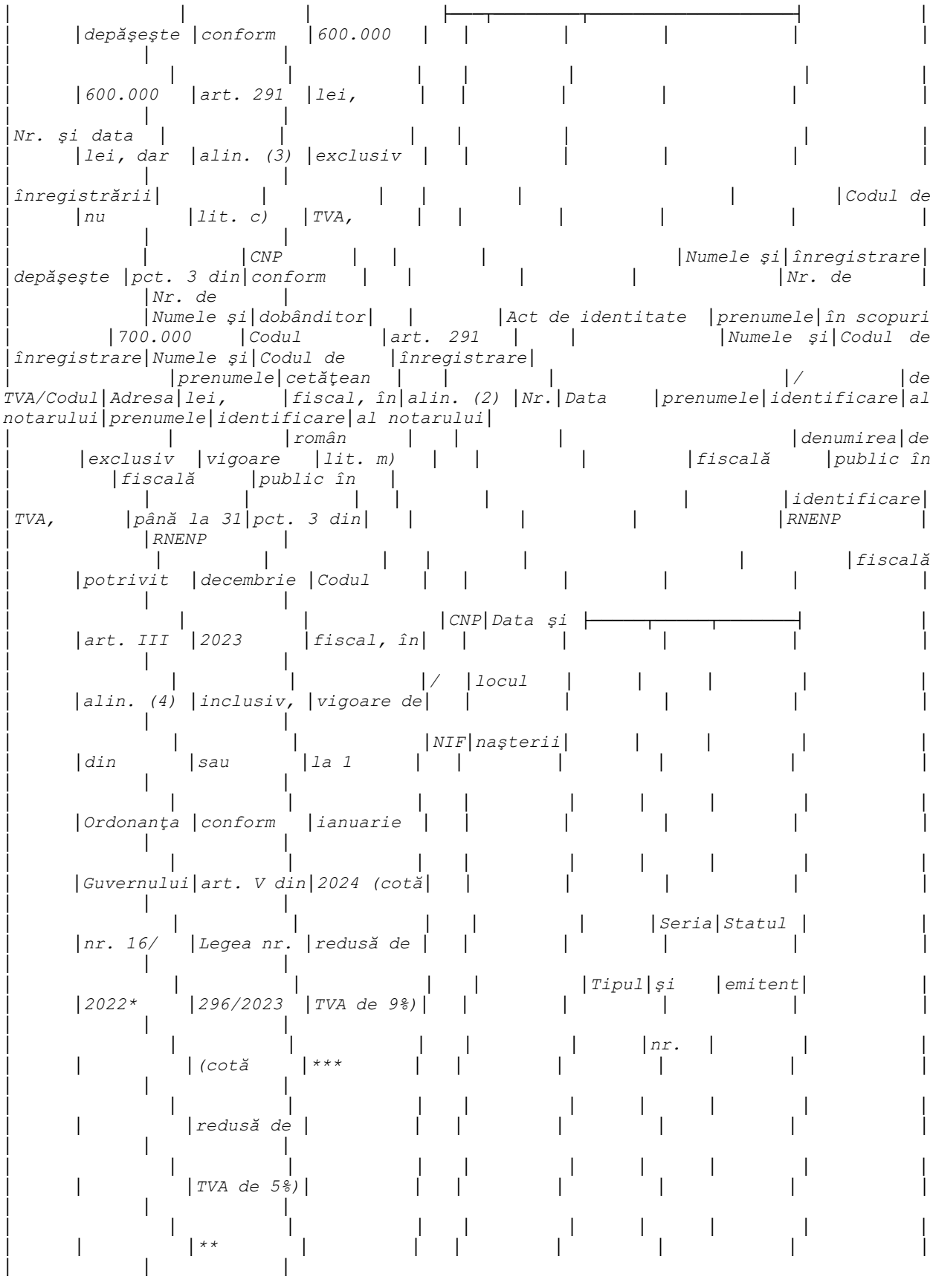

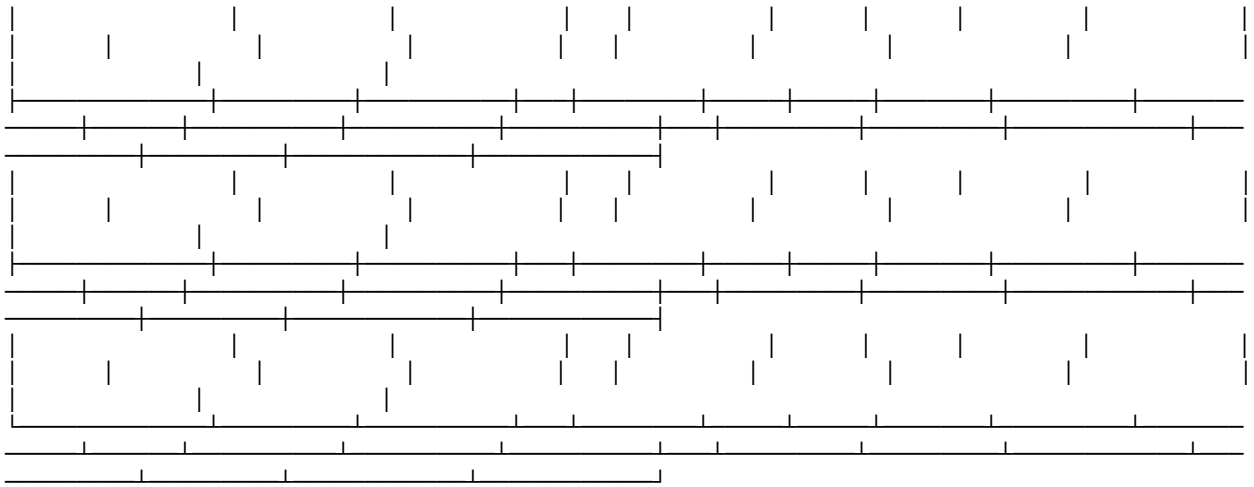

** Informaţiile aferente acestor locuinţe s-au completat doar în anul 2023, pentru locuinţele achiziţionate de persoane fizice în mod individual sau în comun cu altă persoană fizică/alte persoane fizice, dacă aveau încheiate până la 1 ianuarie 2023 acte juridice între vii care au ca obiect plata unui avans reprezentând plata parţială sau integrală a contravalorii pentru achiziţionarea de astfel de locuinţe. Informaţiile aferente acestor locuinţe se preiau din "Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023", organizat potrivit Procedurii privind organizarea Registrului achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023, aprobată prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 2.053/2022.*

*** Informaţiile aferente acestor locuinţe se preiau din "Registrul achiziţiilor de locuinţe cu cota redusă de TVA de 5%, începând cu 1 ianuarie 2023", organizat potrivit procedurii aprobate prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 2.053/2022. Începând cu data de 1 ianuarie 2024, informaţiile aferente acestor locuinţe se completează pentru livrările de locuinţe pentru care sunt aplicabile prevederile art. V din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilităţii financiare a României pe termen lung, cu modificările şi completările ulterioare.*

**** Informaţiile aferente acestor locuinţe se completează din actele juridice între vii care au ca obiect transferul dreptului de proprietate, autentificate începând cu data de 1 ianuarie 2024, în condiţiile prevăzute de art. 291 alin. (2) lit. m) pct. 3 din Codul fiscal.*

***** În situaţia în care înregistrarea actului este efectuată de notarul public care l-a autentificat, rubrica "Notarul public asociat care a efectuat înscrierea actului" nu se mai completează.*

Potrivit alineatului (1) al art. IV din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023, ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la art. III pct. 45 se emite până la data de 1 ianuarie 2024 şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

---

(4) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 282 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(5) În cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare, cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia situaţiilor în care este emisă o factură sau este încasat un avans, înainte de data livrării/prestării, pentru care se aplică cota în vigoare la data la care a fost emisă factura ori la data la care a fost încasat avansul.

(6) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cota în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2), precum şi în situaţia prevăzută la alin. (5).

(7) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(8) Cota aplicabilă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

CAP. VIII

Cotele de taxă

36. Pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile, respectiv cele care sunt supuse cotei standard de TVA sau cotelor reduse de TVA, prevăzute de art. 291 din Codul fiscal, taxa colectată se determină după cum urmează:

a) se aplică cota legală de TVA la contravaloarea livrării/prestării, în cazul în care rezultă că părţile au convenit că TVA nu este inclusă în contravaloarea livrării, sau în cazul în care contrapartida nu este stabilită de părţi, ci este stabilită prin lege, prin licitaţie, printr-o hotărâre a instanţei, sau alte situaţii similare, şi nu include taxa;

b) contrapartida unei livrări de bunuri/prestări de servicii trebuie considerată ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată, taxa determinându-se prin aplicarea procedeului sutei mărite, respectiv 21 x 100/121 în cazul cotei standard şi 11 x 100/111 în cazul cotei reduse, în următoarele situaţii:

1. atunci când părţile au convenit că TVA este inclusă în contravaloarea livrării/prestării;

2. în cazul livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii direct către populaţie pentru care nu este necesară potrivit legii emiterea unei facturi;

3. în orice situaţie în care contrapartida nu este stabilită de părţi, ci este stabilită prin lege, prin licitaţie, printr-o hotărâre a instanţei, sau alte situaţii similare, şi include taxa sau nu există nicio menţiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată;

4. atunci când preţul unui bun/serviciu a fost stabilit de părţi fără nicio menţiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul/prestatorul bunului/serviciului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată colectate pentru operaţiunea supusă taxei, şi furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată care ar fi trebuit colectată pentru operaţiunea respectivă. Poate fi acceptată ca mijloc de probă a faptului că furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată, inclusiv o declaraţie pe propria răspundere a furnizorului.

36^1. În sensul art. 291 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, alimentele destinate consumului uman sunt cele definite la art. 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European şi al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor şi a cerinţelor generale ale legislaţiei alimentare, de instituire a Autorităţii Europene pentru Siguranţa Alimentară şi de stabilire a procedurilor în domeniul siguranţei produselor alimentare, iar alimentele destinate consumului animal reprezintă hrana pentru animale, astfel cum este definită la art. 3 pct. 4 din acelaşi regulament.

37. (1) Abrogat.

(2) Abrogat.

(3) Abrogat.

(4) Cota redusă de taxă de 11% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pe tot lanţul economic de la producţie până la vânzarea către consumatorul final de către toţi furnizorii, indiferent de calitatea acestora, respectiv producători sau comercianţi, pentru livrarea bunurilor care se încadrează la următoarele coduri NC, indiferent de destinaţia acestora, cu excepţia alimentelor cu zahăr adăugat al căror conţinut total de zahăr este de minimum 10 g/100 g produs, altele decât laptele praf pentru nou-născuţi, sugari şi copii de vârstă mică:

a) animale vii şi păsări vii, din specii domestice, care se încadrează la codurile NC 0101-0105, 0106 14 10, 0106 19 00, 0106 33 00, 0106 39 10, 0106 39 80, 0106 41 00 şi 0106 90 00 destinate consumului alimentar uman sau animal sau destinate producerii de alimente pentru consumul uman sau animal, de materii prime sau ingrediente pentru prepararea alimentelor pentru consumul uman sau animal, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate pentru reproducţie;

b) carne şi organe comestibile care se încadrează la codurile NC 0201-0210;

c) peşti şi crustacee, moluşte şi alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 0301-0308, cu excepţia peştilor ornamentali vii care se încadrează la codurile NC 0301 11 00 şi 0301 19 00;

d) lapte şi produse lactate care se încadrează la codurile NC 0401-0406;

e) ouă de păsări care se încadrează la codurile NC 04070408, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 0407 11 00, 0407 19, 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20 şi 0408 99 20;

f) miere naturală care se încadrează la codul NC 0409 00 00;

g) alte produse comestibile de origine animală care se încadrează la codurile NC 0410, 0504 00 00, 0506 90 00, 0507, 0508 00, 0511 91 şi 0511 99;

h) legume, plante, rădăcini şi tuberculi, alimentare, care se încadrează la codurile NC 0701-0714, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 0701 10 00, 0703 10 11, 0712 90 11, 0713 10 10 şi 0713 33 10;

i) fructe comestibile, coji de citrice sau de pepeni, care se încadrează la codurile NC 0801-0814 00 00;

j) cafea, ceai, maté şi mirodenii, care se încadrează la codurile NC 0901-0910;

k) cereale care se încadrează la codurile NC 1001-1008, cu excepţia celor destinate însămânţării care se încadrează la codurile NC 1001 11 00, 1001 91, 1002 10 00, 1003 10 00, 1004 10 00, 1005 10, 1006 10 10, 1007 10 şi 1008 21 00;

l) produse ale industriei morăritului, malţ, gluten de grâu, care se încadrează la codurile NC 1101-1107 şi 1109, cu excepţia celor care se încadrează la codul NC 1106 20 10;

m) seminţe şi fructe oleaginoase, seminţe şi fructe diverse, furaje, care se încadrează la codurile NC 1201-1206, 1208 şi 1214, cu excepţia celor care se încadrează la codurile 1201 10 00, 1202 30 00, 1204 00 10, 1205 10 10 şi 1206 00 10;

n) grăsimi şi uleiuri de origine animală sau vegetală, produse ale disocierii acestora, grăsimi alimentare prelucrate, care se încadrează la codurile NC 1501-1517, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 1503, 1505 şi 1515 30;

o) preparate din carne, din peşte sau din crustacee, din moluşte sau din alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 1601-1605;

p) zaharuri şi produse zaharoase, care se încadrează la codurile NC 1701-1704;

q) cacao şi preparate din cacao, care se încadrează la codurile NC 1801-1806;

r) preparate pe bază de cereale, de făină, de amidon, de fecule sau de lapte, produse de patiserie, care se încadrează la codurile NC 1901-1905;

s) preparate din legume, din fructe sau din alte părţi de plante, care se încadrează la codurile NC 2001-2009;

ş) preparate alimentare diverse care se încadrează la codurile NC 2101-2106, cu excepţia preparatelor ce conţin alcool de la codul 2106 90 20;

t) băuturi, oţet comestibil şi înlocuitori de oţet comestibil obţinuţi din acid acetic, care se încadrează la codurile NC 2201 şi 2209 00;

ţ) reziduuri şi deşeuri ale industriei alimentare, alimente preparate pentru animale, care se încadrează la codurile NC 2301, 2302, 2304-2306, 2308 şi 2309.

Exemplul nr. 1: Un producător agricol vinde caise care se încadrează la codul NC 0809 10 00 către un comerciant. Pentru livrarea efectuată producătorul agricol aplică cota de TVA de 11%. La rândul său, comerciantul vinde caisele cu cota de 11%, indiferent ce destinaţie ulterioară vor avea fructele livrate: alimente, materie primă pentru dulceaţă, compoturi sau producţia de alcool.

Exemplul nr. 2: Un producător de miere livrează mierea, care se încadrează la codul NC 0409 00 00, atât către magazine de vânzare cu amănuntul, cât şi către fabrici de produse cosmetice sau către producători de hidromel. În toate situaţiile va aplica cota redusă de 11% la livrarea mierii.

Exemplul nr. 3: O persoană impozabilă importă ulei de soia, care se încadrează la codul NC 1507, pentru producerea de biodiesel. Cota de TVA aplicabilă pentru importul de ulei de soia este cota redusă de 11%.

(4^1) Conform art. 291 alin. (2) lit. b) pct. 3 din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 11% se aplică pentru laptele praf pentru nou-născuţi, sugari şi copii de vârstă mică, respectiv formulele de lapte praf de început, de continuare şi de creştere, care se încadrează la codurile NC 0402 şi NC 1901 10.

(4^2) Pentru alimentele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. b) pct. 3 din Codul fiscal, pe baza listei ingredientelor se determină dacă au zahăr adăugat, indiferent în ce cantitate, iar conţinutul total de zahăr este cel prevăzut în informaţiile nutriţionale.

(5) Pentru livrarea următoarelor bunuri, cu excepţia alimentelor cu zahăr adăugat, al căror conţinut total de zahăr este de minimum 10 g/100 g produs, datorită naturii lor, cota redusă de TVA de 11% se aplică de orice furnizor numai dacă acesta poate face dovada că sunt utilizate ca alimente destinate consumului uman sau animal:

a) seminţe şi fructe oleaginoase, seminţe şi fructe diverse, paie şi pleavă de cereale brute, care se încadrează la codurile NC 1207, 1212 şi 1213, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 1207 21 00, 1207 40 10, 1207 50 10, 1207 91 10 şi 1207 99 20;

b) reziduuri şi deşeuri ale industriei alimentare, care se încadrează la codurile NC 2303 şi 2307;

c) sare destinată consumului uman sau animal şi care se încadrează la codul NC 2501 00;

d) amidon şi fecule, inulină, care se încadrează la codul NC 1108.

(6) Condiţia prevăzută la alin. (5) se consideră îndeplinită dacă bunurile:

a) fie sunt comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau sunt utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal;

b) fie sunt livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurant sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(7) În cazul importului de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA se aplică pe baza declaraţiei angajament, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, care se depune la organul vamal competent la momentul importului, din care să rezulte:

a) fie că va comercializa bunurile importate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior importului bunurile către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(8) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA de 11% se aplică numai dacă persoana impozabilă poate face dovada:

a) fie că va comercializa bunurile achiziţionate intracomunitar în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior achiziţiei intracomunitare bunurile către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(9) Dacă persoana impozabilă care importă, achiziţionează intracomunitar sau livrează în ţară bunurile prevăzute la alin. (5) nu poate face dovada aplicării cotei reduse de TVA de 11% în condiţiile prevăzute la alin. (6)-(8), se aplică cota standard de TVA, chiar dacă pentru o livrare ulterioară se aplică cota redusă de 11% pentru acelaşi bun.

(10) Abrogat.

(11) În situaţia în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri supuse atât cotei reduse de TVA, cât şi cotei standard de TVA, la un preţ total, şi nu se poate stabili o operaţiune principală, se aplică cota de TVA corespunzătoare fiecărui bun, în măsura în care bunurile care compun pachetul pot fi separate, în caz contrar se consideră că are loc o operaţiune complexă unică, aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a pachetului. Se exceptează bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor în condiţiile prevăzute la pct. 7 alin. (10) lit. a).

Exemplul 1: La vânzarea unui coş care are un preţ total, care cuprinde atât produse alimentare, cât şi băuturi alcoolice şi produse cosmetice, se aplică cota de TVA aferentă fiecărui produs în parte, în măsura în care bunurile care compun coşul pot fi separate, în caz contrar aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a coşului.

Exemplul 2: La vânzarea unui aragaz, dacă comerciantul oferă gratuit un pachet de spaghete, se consideră că acesta este acordat gratuit, în scopul stimulării vânzărilor, iar cota aplicabilă pentru vânzarea aragazului este de 21%.

(12) Abrogat.

(13) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, se aplică cota redusă de TVA de 11% de orice persoană care livrează apă de irigaţii care este transportată prin infrastructura principală şi/sau secundară de irigaţii. În categoria persoanelor care livrează apă destinată irigaţiilor se cuprind inclusiv furnizorii de apă din Dunăre, din râuri interioare, izvoare, lacuri de acumulare sau alte surse de apă, care alimentează sistemele de irigaţii.

(14) În sensul art. 291 alin. (2) lit. m) din Codul fiscal, prin cazare în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară se înţelege cazarea în structurile de primire turistică cu funcţiuni de cazare turistică prevăzute la art. 2 lit. d) din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă de taxă de 11% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. m) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistică cu funcţiune de cazare, prevăzute la art. 2^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul cazării cu mic dejun, cu demipensiune, cu pensiune completă sau cu «all inclusive», astfel cum sunt definite la art. 2^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare, cota redusă de TVA se aplică asupra preţului total al cazării, care poate include şi băuturi alcoolice, băuturi nealcoolice care se încadrează la codul NC 2202, precum şi alimente cu zahăr adăugat, al căror conţinut total de zahăr este de minimum 10 g/100 g produs. Orice persoană care acţionează în condiţiile prevăzute la pct. 8 alin. (2) sau care intermediază astfel de operaţiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 11% a taxei, cu excepţia situaţiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenţii de turism, prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

(15) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. n) din Codul fiscal, prin servicii de restaurant şi de catering se înţelege serviciile prevăzute la pct. 18. Orice combinaţie de băuturi alcoolice şi nealcoolice, indiferent de concentraţia alcoolică, este considerată băutură alcoolică. Pentru băuturile alcoolice, precum şi pentru băuturile nealcoolice care se încadrează la codul NC 2202, servite la restaurant sau oferite în cazul serviciilor de catering, se aplică cota standard de TVA, fără a se considera că are loc o livrare separată de bunuri, oferirea de băuturi făcând parte din serviciile de restaurant sau de catering.

(16) Cota redusă de taxă de 11% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, a locuinţelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca un proprietar de bunurile prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal.

(17) Abrogat.

(18) Abrogat.

(19) Persoanele impozabile care livrează locuinţe vor aplica cota de 11%, inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite condiţiile impuse de art. 291 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal. În situaţia în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei standard de TVA, la livrarea bunului imobil se efectuează regularizările prevăzute la art. 291 alin. (6) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 11%, dacă condiţiile impuse de art. 291 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal sunt îndeplinite la data livrării.

(20) Pentru clădirile prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziţia vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinaţiei prevăzute de lege, care se păstrează de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 11%. Declaraţia trebuie prezentată cel mai târziu până la momentul livrării clădirii respective. Prevederile art. 291 alin. (2) lit. l) din Codul fiscal se aplică şi în cazul livrării de părţi dintr-o clădire destinate scopurilor respective.

(21) În situaţia în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri/servicii supuse atât cotei reduse de TVA, cât şi cotei standard de TVA şi se poate stabili o operaţiune principală, cota de TVA aplicabilă pachetului este cota de TVA aplicabilă operaţiunii principale, conform pct. 23 alin. (1) lit. b), chiar dacă preţul fiecărui element care compune preţul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestaţie poate fi identificat, astfel cum s-a pronunţat şi Curtea Europeană de Justiţie în Cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA oferă posibilitatea achiziţionării unui pachet de bunuri şi servicii constând în acces la un eveniment sportiv şi facilităţi în cadrul evenimentului sportiv, precum: servicii de catering/ restaurant, produse alimentare, acces la parcare. În această situaţie, chiar dacă preţul fiecărui element care compune preţul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestaţie ar putea fi identificat, cota de TVA aplicabilă pachetului este de 21%, respectiv cota de TVA aferentă accesului la evenimentul sportiv care reprezintă prestaţia principală.

38. În sensul art. 291 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, cărţile şi manualele şcolare sunt tipăriturile care au cod ISBN, inclusiv partiturile muzicale imprimate care au cod ISMN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicităţii. Prin sintagma «în principal» se înţelege că mai mult de jumătate din conţinutul cărţii, ziarului sau revistei este destinat publicităţii.

39. (1) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri pentru care exigibilitatea taxei a intervenit integral sau parţial anticipat faptului generator, nu se fac regularizări în situaţia modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit art. 331 sau art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal, în situaţia modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 291 alin. (6) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcţii întocmeşte situaţia de lucrări în cursul lunii decembrie 2015, pentru lucrările efectuate în lunile noiembrie şi decembrie. Contractul prevede că situaţia de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situaţia de lucrări în luna ianuarie 2016. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat,

intervine la data acceptării situaţiei de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 281 alin. (7) din Codul fiscal. În consecinţă, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situaţia în care anterior emiterii situaţiei de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 24%, după data de 1 ianuarie 2016 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 20%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice şi cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1-10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de furnizare emite factura potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, întrucât contractul nu specifică o anumită dată la care trebuie efectuată plata. Dacă pe factură se menţionează un anumit termen de plată a facturii, data plăţii nu constituie fapt generator de taxă în lipsa acestei menţiuni în contract. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 decembrie 2015, iar factura este emisă în cursul lunii ianuarie 2016, cota de TVA aplicabilă este de 20%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situaţia în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile noiembrie, decembrie 2015 şi ianuarie 2016, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 24% în noiembrie şi decembrie 2015 şi 20% în ianuarie 2016. În luna februarie 2016, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferenţe în plus sau în minus faţă de consumul estimat facturat, în luna februarie 2016 intervine o situaţie de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 287 din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situaţia în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferenţele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 287 din Codul fiscal, conform pct. 25 alin. (2), respectiv 20%. Exemplul este valabil şi pentru furnizarea de gaze naturale şi apă, a căror livrare este continuă.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criterii de determinare a cantităţii necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată iniţial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situaţie, factura emisă iniţial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se consideră o factură de avans şi nu dă naştere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator intervine la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 decembrie 2015 se emite factura de avans pentru luna decembrie 2015, se aplică cota de TVA de 24%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 3 ianuarie 2016, factura de avans se reia cu semnul minus şi se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 31 decembrie 2015, la facturarea cantităţii de energie electrică

furnizată se aplică cota de TVA de 24%. Exemplul este valabil şi pentru furnizarea de gaze naturale şi apă, a căror livrare este continuă.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadenţar pentru efectuarea plăţii ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în data de 20 decembrie 2015 se aplică cota de TVA de 24%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în data de 20 ianuarie 2016 se aplică cota de TVA de 20%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru rata de leasing scadentă în ianuarie 2016, aceasta se consideră o factură emisă înainte de faptul generator de taxă. Prin urmare, se efectuează regularizarea facturii emise anticipat pentru a aplica cota de TVA de 20% de la data faptului generator de taxă, potrivit prevederilor art. 291 alin. (4) din Codul fiscal. În cazul acestui exemplu, dacă factura ar fi fost achitată în luna decembrie, nu ar fi modificat faptul generator de taxă, care rămâne data de 20 ianuarie 2016, astfel cum este stipulată în contract. În cazul contractelor care nu au o dată stipulată în contract pentru plata se aplică prevederile pct. 24 alin. (7).

Exemplul nr. 4: O societate de consultanţă fiscală prestează servicii de consultanţă pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanţă fiscală a prestat servicii de consultanţă în lunile noiembrie şi decembrie 2015 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna decembrie 2015, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 24%, termenul de emitere a facturii fiind până la data de 15 ianuarie 2016, potrivit art. 319 alin. (16) din Codul fiscal. În situaţia în care serviciile de consultanţă sunt prestate în baza unui contract în condiţiile prevăzute la pct. 24 alin. (5), respectiv se fac plăţi forfetare, indiferent de volumul serviciilor prestate, fără să fie emise rapoarte sau alte situaţii de lucru, faptul generator de taxă intervine potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal şi a pct. 24 alin. (5).

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primeşte acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna decembrie 2015 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 24%. Faptul generator de taxă intervine la data acordării dreptului de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepţionează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii decembrie 2015. Până la data de 15 ianuarie 2016 societatea nu primeşte factura aferentă bunurilor recepţionate în luna decembrie 2015 şi, în consecinţă, va emite autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 ianuarie 2016, aplicând cota de TVA de 20%. Achiziţia intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA şi în declaraţia recapitulativă aferente lunii ianuarie 2016. În luna februarie 2016, societatea primeşte factura emisă de furnizor având data de 10 decembrie 2015. Întrucât factura are data anterioară faţă de 15 ianuarie 2015, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna februarie 2016, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferenţele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii şi cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziţia intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilităţii de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziţii intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 24%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilităţii achiziţiei intracomunitare de bunuri. În ceea ce priveşte declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declaraţia recapitulativă

aferentă lunii ianuarie 2016, în sensul excluderii achiziţiei intracomunitare de bunuri, cât şi declaraţia recapitulativă aferentă lunii decembrie 2015, în sensul includerii achiziţiei intracomunitare de bunuri.

Exemplul nr. 7: O casă de expediţie prestează servicii de transport, servicii accesorii transportului (încărcare, manipulare), alte servicii necesare pentru transportul de bunuri. Casa de expediţie nu dispune de propriile mijloace de transport, apelând la transportatori pentru transportul efectiv al bunurilor. De asemenea apelează la alţi prestatori de servicii şi pentru celelalte servicii. Pentru a determina faptul generator de taxă al serviciilor prestate de casa de expediţie, se pot distinge două situaţii:

a) Dacă casa de expediţie facturează un singur serviciu, nu un complex de servicii, cum ar fi numai serviciul de transport, faptul generator de taxă intervine la data finalizării serviciului respectiv potrivit prevederilor art. 281 alin. (12) din Codul fiscal. Astfel, dacă din documentele de transport emise de transportator rezultă că transportul s-a finalizat în luna decembrie 2015, acesta va fi facturat cu cota de TVA de 24%, chiar dacă casa de expediţie va factura cu întârziere acest transport către client, de exemplu doar în luna februarie 2016.

b) Dacă casa de expediţie face un pachet de servicii pe care le facturează clientului, care cuprinde de exemplu transport, manipulare, alte servicii de logistică, se consideră că se prestează un serviciu complex unic pentru care faptul generator de taxă intervine la data finalizării ultimului serviciu din pachetul respectiv. Astfel, dacă presupunem că transportul şi serviciile de manipulare s-au finalizat în luna decembrie 2015, dar serviciile logistice s-au finalizat în luna ianuarie 2016, faptul generator de taxă al acestui serviciu complex unic intervine în luna ianuarie 2016 şi se aplică cota de TVA în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv de 20%.

Exemplul nr. 8: O societate de leasing a încheiat un contract de leasing pentru o clădire în anul 2010. Contractul prevedea că pe lângă rata de leasing (capitalul), societatea de leasing mai factura în vederea încasării, pe parcursul derulării contractului de leasing, şi valoarea reziduală a clădirii respective. De asemenea, societatea de leasing mai factura odată cu rata de leasing şi comisionul de administrare, comisioane bancare, diferenţe de curs, alte cheltuieli care intrau în sarcina societăţii de leasing în legătură cu operaţiunea de leasing şi care erau recuperate de la beneficiar şi asigurarea. Societatea de leasing a optat pentru taxarea operaţiunii de leasing potrivit prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Pe perioada derulării contractului de leasing, operaţiunea efectuată de societatea de leasing este o prestare de servicii, conform prevederilor pct. 8 alin. (4), iar la sfârşitul perioadei de leasing, când locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul, respectiv pentru valoarea reziduală prevăzută în contract. Faptul generator de taxă pentru serviciul de leasing (rate) intervine la data prevăzută în contract pentru efectuarea plăţii ratei, iar pentru valoarea reziduală, la data la care are loc transferul dreptului de a dispune de bun ca şi un proprietar. La fiecare rată de leasing facturată, toate cheltuielile accesorii vor urma acelaşi regim ca şi operaţiunea de bază, respectiv, pe lângă capital, vor fi facturate cu TVA şi comisionul de administrare, comisioanele bancare, diferenţele de curs şi celelalte cheltuieli care sunt facturate de societatea de leasing, dar asigurarea se facturează în regim de scutire de TVA, conform prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Facturarea unei părţi din valoarea reziduală odată cu ratele de leasing reprezintă facturarea în avans a contravalorii livrării de bunuri care are loc la sfârşitul contractului de leasing. Pentru ratele facturate s-a aplicat cota în vigoare la data faptului generator de taxă (fiecare dată prevăzută în contract pentru plata ratei) şi nu se mai fac regularizări la data transferului dreptului de proprietate asupra clădirii. Întrucât valoarea

reziduală a fost încasată în avans faţă de data livrării, aplicându-se cota de 24%, dacă livrarea clădirii are loc după data de 1 ianuarie 2016, se va proceda la regularizarea sumelor încasate în avans pentru a aplica cota de TVA de 20% în vigoare la data faptului generator de taxă.

ANEXA NR. 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAŢIE-ANGAJAMENT

privind respectarea destinaţiei bunurilor pentru care se solicită aplicarea cotei reduse de TVA 11%

Subsemnatul (Subsemnata)^1,[.....], în numele^2 [.....], cu sediul în^3 [.....], declar că bunurile clasificate la codul TARIC [.....], codul adiţional [.....] şi care fac obiectul [.....]^4:

[ ] vor fi comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry;

[ ] vor fi utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal;

[ ] vor fi livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

Mă angajez să informez autoritatea vamală în cazul în care bunurile importate sunt comercializate/utilizate în alte scopuri decât cel declarat şi mă oblig să efectuez plata sumelor reprezentând diferenţe de TVA, precum şi a eventualelor dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere datorate ca urmare a regularizării situaţiei bunurilor respective, potrivit prevederilor legale în vigoare.

.....

[data şi semnătura]

```
┌──────────────────────────────────────────────────┐
│Spaţiu destinat autorităţii vamale                │
│Autoritatea Vamală Română                         │
│DRV                                               │
│..................................................│
│Biroul vamal ......................................│
│Documentul se anexează la declaraţia vamală cu MRN│
│.......                                           │
└──────────────────────────────────────────────────┘
```

^1 Numele şi prenumele persoanei care angajează răspunderea legală a operatorului economic.

^2 Denumirea operatorului economic.

^3 Adresa completă a sediului operatorului economic.

^4 Se vor indica numărul şi data facturii sau ale unui alt document comercial în care sunt indicate bunurile care fac obiectul importului ori numărul LRN al declaraţiei vamale de punere în liberă circulaţie.

CAP. IX

Operaţiuni scutite de taxă

ART. 292

Scutiri pentru anumite activităţi de interes general şi scutiri pentru alte activităţi

(1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate să desfăşoare astfel de activităţi;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

40. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare şi alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menţinerea sau refacerea sănătăţii, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge ori alte probe în vederea testării prezenţei unor viruşi, infecţii sau alte boli, în numele angajatorilor ori al asigurătorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operaţiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienţi în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare pacienţilor în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Totuşi scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod şi nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului.

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menţinerea sau refacerea sănătăţii, cum sunt:

1. serviciile cu scop unic estetic;

2. serviciile constând în trimiterea unui kit de colectare a sângelui din cordonul ombilical al nou-născuţilor, testarea şi procesarea acestui sânge şi, dacă este cazul, depozitarea celulelor stem conţinute în el în vederea unei eventuale utilizări terapeutice în viitor, destinate numai pentru a se asigura că o anumită resursă va fi disponibilă pentru tratament medical în ipoteza incertă în care tratamentul ar deveni necesar, dar nu, în sine, pentru a diagnostica, trata sau vindeca boli sau tulburări de sănătate, indiferent dacă serviciile în cauză sunt realizate împreună sau separat.

3. serviciile desfăşurate de medici investigatori pentru efectuarea studiilor clinice cu medicamente de uz uman, astfel cum sunt definite la art. 21 din Normele referitoare la implementarea regulilor de bună practică în desfăşurarea studiilor clinice efectuate cu medicamente de uz uman, aprobate prin Ordinul ministrului sănătăţii publice nr. 904/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 4 august 2006;

4. serviciile care au ca scop furnizarea unor informaţii necesare pentru luarea unei decizii cu consecinţe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum şi examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluţionării unor litigii, precum şi efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fişe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situaţia în care acestea sunt situate în incinta unui spital ori a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-122/87 Comisia Comunităţilor Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unităţi autorizate conform prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 109/2000 privind staţiunile balneare, climatice şi balneoclimatice şi asistenţa medicală balneară şi de recuperare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum şi serviciile de cazare şi masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienţilor ale căror bilete sunt decontate de Casa Naţională de Pensii Publice, cât şi pentru cele prestate pacienţilor care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare şi masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeaşi persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament, astfel cum rezultă din Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-349/96 Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii poate furniza serviciile de tratament, cazare şi masă cu mijloace proprii sau achiziţionate de la terţi. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare şi/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă şi/sau cazare.
---

b) prestările de servicii efectuate în cadrul profesiunii lor de către stomatologi şi tehnicieni dentari, precum şi livrarea de proteze dentare efectuată de stomatologi şi de tehnicieni dentari;

c) prestările de îngrijire şi supraveghere efectuate de personal medical şi paramedical, conform prevederilor legale aplicabile în materie;

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop, de către entităţi autorizate în acest sens;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

41. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor şi răniţilor cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de staţiile de salvare sau de alte unităţi sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătăţii pentru desfăşurarea acestei activităţi.
---

e) livrările de organe, sânge şi lapte, de provenienţă umană;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

ANEXA NR. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se optează pentru taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă, dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral, sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....
Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

ANEXA NR. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor
prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal
.....
3. Adresa .....
4. Data de la care se anulează opţiunea de taxare .....
5. Bunurile imobile pentru care se anulează opţiunea de taxare (adresa completă, dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....
.....
.....
.....
Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

---

f) activitatea de învăţământ prevăzută în Legea educaţiei naţionale nr. 1/2011, cu modificările şi completările ulterioare, formarea profesională a adulţilor, precum şi prestările de servicii şi livrările de bunuri strâns legate de aceste activităţi, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate. Scutirea se acordă în condiţiile prevăzute în normele metodologice;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

42. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulţilor se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanţei Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulţilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviaţia civilă din România, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de Institutul Naţional de Administraţie pentru activitatea de perfecţionare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Institutul Naţional de Administraţie.

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de şcoli, universităţi sau orice altă instituţie de învăţământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică şi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii strâns legate de serviciile educaţionale, precum vânzarea de manuale şcolare, organizarea de conferinţe legate de activitatea de învăţământ, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formarea profesională a adulţilor, prestarea de servicii de examinare în vederea obţinerii accesului la serviciile educaţionale sau de formare profesională a adulţilor.

(4) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achiziţiile de bunuri sau servicii efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formare profesională a adulţilor, destinate activităţii scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

ANEXA NR. 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Bunurile imobile (construcţii, terenuri) pentru care se aplică opţiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafaţa terenului; în cazul în care opţiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil)
.....
.....
.....
.....
Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

---

g) livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate de căminele şi cantinele organizate pe lângă instituţiile publice şi entităţile autorizate prevăzute la lit. f), în folosul exclusiv al persoanelor direct implicate în activităţile scutite conform lit. f);

h) meditaţiile acordate în particular de cadre didactice din domeniul învăţământului şcolar, preuniversitar şi universitar;

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socială, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social, inclusiv cele livrate de căminele de bătrâni;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

43. În sensul art. 292 alin. (1) lit. i) şi j) din Codul fiscal, entităţile recunoscute ca având caracter social sunt furnizorii de servicii sociale prevăzuţi de Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, acreditaţi în condiţiile legii, pentru activitatea acestora de prestare a serviciilor sociale aşa cum sunt acestea clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.

44. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal se aplică şi de către creşele care sunt înfiinţate în baza Legii nr. 263/2007 privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea creşelor, cu modificările şi completările ulterioare.
---

j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

43. În sensul art. 292 alin. (1) lit. i) şi j) din Codul fiscal, entităţile recunoscute ca având caracter social sunt furnizorii de servicii sociale prevăzuţi de Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările ulterioare, acreditaţi în condiţiile legii, pentru activitatea acestora de prestare a serviciilor sociale aşa cum sunt acestea clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015.
---

k) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizaţii fixate conform statutului, de organizaţii fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurenţă;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

45. În sensul art. 292 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) cuantumul cotizaţiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizaţiilor fără scop patrimonial;

b) activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizaţiilor încasate în baza art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea camerelor de comerţ din România nr. 335/2007, cu modificările şi completările ulterioare, de către camerele de comerţ, sunt scutite de taxă.

---

l) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate de organizaţii fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educaţia fizică;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

46. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) prestările să fie efectuate de o organizaţie fără scop patrimonial;

b) prestările de servicii efectuate de astfel de organizaţii să fie strâns legate de sport sau de educaţia fizică şi să fie efectuate în favoarea persoanelor care practică sportul sau educaţia fizică;

c) prestările de servicii să fie esenţiale pentru operaţiunile scutite, şi anume practicarea sportului sau a educaţiei fizice. Scutirea unei operaţiuni se stabileşte în special în funcţie de natura prestării de servicii efectuate şi de raportul acesteia cu practicarea sportului sau a educaţiei fizice.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), în vederea garantării unei aplicări efective a scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, această dispoziţie trebuie interpretată în sensul că prestările de servicii efectuate în special în cadrul sporturilor practicate în grupuri de persoane sau practicate în structuri organizatorice înfiinţate de cluburi de sport pot în principiu beneficia de scutirea prevăzută de această dispoziţie. Rezultă că, pentru a aprecia dacă prestările de servicii sunt scutite, identitatea destinatarului formal al unei prestări de servicii şi forma juridică sub care acesta beneficiază de prestare sunt irelevante.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică indiferent dacă activitatea sportivă este practicată la nivel profesionist, sau în mod regulat sau organizat ori în vederea participării la competiţii sportive, ori activităţile sportive au caracter neorganizat, nesistematic şi nu au ca scop participarea la competiţii sportive, cu condiţia totuşi ca exercitarea acestor activităţi să nu se înscrie într-un cadru de pură recreere şi destindere.

(4) Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive şi încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

---

m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituţiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

47. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 292 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituţiile publice sau de organizaţii culturale nonprofit cuprind activităţi precum: reprezentaţiile de teatru, operă, operetă, balet, dans contemporan, organizarea de expoziţii, festivaluri şi alte activităţi culturale recunoscute de Ministerul Culturii. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care

popularizează o activitate culturală.
---
n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurenţiale;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

48. Potrivit art. 292 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentaţii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziţii, concerte, conferinţe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 47, cu condiţia ca veniturile obţinute din aceste activităţi să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.
---
o) activităţile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activităţile de natură comercială;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

49. În sensul art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, prin posturi publice naţionale de radio şi televiziune se înţelege Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994 privind organizarea şi funcţionarea Societăţii Române de Radiodifuziune şi Societăţii Române de Televiziune, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.
---
p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

50. În sensul art. 292 alin. (1) lit. p) din Codul fiscal, serviciile publice poştale sunt serviciile poştale din sfera serviciului universal prestate de furnizorii de serviciu universal, potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poştale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 187/2013.
---
q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operaţiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităţilor acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părţi de cheltuieli comune, în

limitele şi în condiţiile stabilite prin normele metodologice şi în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

51. (1) În sensul art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal, prin grup independent de persoane se înţelege asocierea, cu sau fără personalitate juridică, dintre două sau mai multe persoane impozabile sau neimpozabile, care sunt de acord să împartă cheltuieli comune şi direct necesare pentru exercitarea unei activităţi scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal sau pentru care nu sunt consideraţi persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal. Alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane.

(2) Scutirea se aplică numai pentru serviciile prevăzute la alin. (1) care sunt legate în mod specific de activităţile scutite sau neimpozabile ale membrilor grupului şi care sunt indispensabile desfăşurării acestor activităţi şi numai în cazul în care grupul solicită membrilor săi rambursarea exactă a cotei-părţi din cheltuielile comune, în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale. Scutirea se aplică indiferent dacă grupul sau membrii acestuia sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(3) Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obţine niciun profit.

(4) Decontarea menţionată la alin. (3) se efectuează în baza unui decont justificativ ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părţi a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(5) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiţia ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(6) În situaţia în care se decontează costurile de administrare a grupului independent către membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condiţiile art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(7) În vederea implementării scutirii de TVA prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal, grupul independent trebuie să depună la organul fiscal competent în administrarea sa o notificare care să cuprindă următoarele elemente:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare fiscală al grupului independent de persoane;

b) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare fiscală ale fiecărui membru;

c) elementele care să demonstreze că membrii desfăşoară activităţi scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal sau pentru care nu sunt consideraţi persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal;

d) data de la care grupul independent de persoane va începe să presteze serviciile scutite conform art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(8) Depunerea cu întârziere a notificării prevăzute la alin. (7) nu va conduce la anularea scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal.

(9) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea notificării prevăzute la alin. (7), dacă grupul independent de persoane nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la grupul independent de persoane sau la membrii acestuia.
---

r) furnizarea de personal de către instituţiile religioase sau filozofice în scopul activităţilor prevăzute la lit. a), f), i) şi j).

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă:

a) prestările următoarelor servicii de natură financiar-bancară:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditelor de către persoana care le acordă;

2. negocierea garanţiilor de credit ori a altor garanţii sau orice operaţiuni cu astfel de garanţii, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

(3^1) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 din Codul fiscalşi operaţiunile de administrare a creditelor şi/sau administrare a garanţiilor de credit, efectuate de către una dintre persoanele care acordă creditul sindicalizat şi care este desemnată de ceilalţi participanţi la contractul de credit sindicalizat pentru administrarea creditului/administrarea garanţiilor de credit.
---

3. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind conturile de depozit sau conturile curente, plăţi, viramente, creanţe, cecuri şi alte instrumente negociabile, exceptând recuperarea creanţelor;

4. tranzacţii, inclusiv negocierea, privind valuta, bancnotele şi monedele utilizate ca mijloc legal de plată, cu excepţia obiectelor de colecţie, şi anume monede de aur, argint sau din alt metal ori bancnote care nu sunt utilizate în mod normal ca mijloc legal de plată sau monede de interes numismatic;

5. tranzacţii, inclusiv negocierea, dar exceptând administrarea sau păstrarea în siguranţă, cu acţiuni, părţi sociale în societăţi comerciale sau asociaţii, obligaţiuni garantate şi alte instrumente financiare, cu excepţia documentelor care stabilesc drepturi asupra bunurilor;

6. administrarea de fonduri speciale de investiţii;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

52. (1) În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operaţiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice şi esenţiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcţie de natura serviciilor, şi nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date şi deciziile Curţii Europene de Justiţie: C-2/95 SDC; C-

235/00 CSC; C-169/04 Abbey Naţional. Serviciile externalizate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate şi/sau de audit nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operaţiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părţi direct implicate, respectiv clientul şi prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relaţie contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor şi furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operaţiuni financiar-bancare, aşa cum rezultă şi din decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal şi împrumuturile acordate de asociaţi/acţionari societăţilor în vederea asigurării resurselor financiare ale societăţii, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(4) Componentele de finanţare din cadrul operaţiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remuneraţiei pentru respectivele bunuri sau servicii. În înţelesul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, un furnizor de bunuri sau servicii care îşi autorizează clientul să amâne plata preţului după data livrării sau prestării, în schimbul plăţii unei dobânzi, efectuează o acordare de credit scutită. Dacă un furnizor de bunuri sau servicii acordă clientului său o amânare a plăţii preţului, în schimbul plăţii unei dobânzi, doar până la momentul livrării sau prestării, acea dobândă nu reprezintă plată pentru acordarea creditului, ci este o parte din contrapartida obţinută pentru furnizarea bunurilor sau serviciilor în înţelesul art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În acest sens a fost dată şi decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C281/91 - Muys' en De Winter's Bouw - en Aannemingsbedrijf BV.

(5) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul şi retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice.

(6) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind şi servicii auxiliare, precum verificarea plăţilor, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziţia clienţilor băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plăţile acestora.

(7) Excepţia prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanţe se aplică în funcţie de natura operaţiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanţe sau factoring.

(8) În situaţia în care, conform contractului, scopul operaţiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanţe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanţele aferente unui credit acordat asumându-şi poziţia creditorului, operaţiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepţiei prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Operaţiunile cu creanţe se clasifică, în funcţie de contractul încheiat între părţi, în:

a) operaţiuni prin care persoana care deţine creanţele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanţelor;

b) operaţiuni care presupun cesiunea creanţelor.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. b) se disting operaţiuni prin care:

a) cesionarul cumpără creanţele, fără ca operaţiunea să aibă drept scop recuperarea creanţei;

b) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanţelor de la cedent;

c) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi riscul neîncasării acestora, la un preţ inferior valorii nominale a creanţelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanţelor de la cedent.

(11) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situaţia prevăzută la alin. (10) lit. b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operaţiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanţelor în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. a) realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul persoanei care deţine creanţele, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(12) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. b) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent nu reprezintă o operaţiune în sfera de aplicare a TVA.

(13) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. a):

a) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mare decât valoarea nominală a creanţei, cedentul realizează o operaţiune scutită de TVA conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanţei, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(14) În cazul cesiunii de creanţă prevăzute la alin. (10) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent reprezintă o operaţiune scutită de TVA în sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b) cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operaţiune.

(15) În sensul alin. (9)-(14) au fost pronunţate şi deciziile în cauzele Curţii Europene de Justiţie nr. C-305/01 Finanzamt Gross-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH şi C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

(16) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanţe prevăzute la alin. (11) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanţare.

(17) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operaţiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeaşi valută şi distribuirea de numerar.

(18) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: furnizarea de informaţii financiare cu caracter general, analize privind evoluţia cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(19) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursă.

(20) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiţii, aşa cum rezultă şi din Decizia Curţii Europene de Justiţie nr. C-169/04 Abbey Naţional, administrarea şi depozitarea titlurilor de valoare.

(21) În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiţii sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislaţiei în vigoare care reglementează aceste organisme;

b) fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative şi fondurile de pensii ocupaţionale;

c) fondurile comune de garantare a creanţelor.

---

b) operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare, precum şi prestările de servicii în legătură cu operaţiunile de asigurare şi/sau de reasigurare efectuate de persoanele impozabile care intermediază astfel de operaţiuni;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

53. (1) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operaţiuni precum serviciile de marketing şi serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor şi a primelor de asigurare, încheierea, administrarea şi rezilierea poliţelor, organizarea şi managementul sistemului informatic, furnizarea de informaţii şi întocmirea rapoartelor pentru părţile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esenţială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existenţa unei relaţii contractuale între prestator şi beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare şi/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul şi care încheie contractul cu clienţii, inclusiv în cazul externalizării tranzacţiilor în domeniul asigurărilor/ reasigurărilor. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor şi/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-8/01 Taksatorringen.

---

c) pariuri, loterii şi alte forme de jocuri de noroc efectuate de persoanele autorizate, conform legii, să desfăşoare astfel de activităţi;

d) livrarea la valoarea nominală de timbre poştale utilizabile pentru serviciile poştale, de timbre fiscale şi alte timbre similare;

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, acordarea unor drepturi reale asupra unui bun imobil, precum dreptul de uzufruct şi superficia, cu plată, pe o anumită perioadă. Fac excepţie următoarele operaţiuni:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spaţii sau locaţii pentru parcarea autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

54. În sensul art. 292 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, maşinile şi utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi.

---

4. închirierea seifurilor;

f) livrarea de construcţii/părţi de construcţii şi a terenurilor pe care sunt construite, precum şi a oricăror altor terenuri. Prin excepţie, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcţii noi, de părţi de construcţii noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcţii, conform legislaţiei în vigoare;

2. construcţie înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcţiei sau a unei părţi a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcţie nouă cuprinde şi orice construcţie transformată sau parte transformată a unei construcţii, dacă costul transformării, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea construcţiei sau a părţii din construcţie, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării, respectiv valoarea înregistrată în contabilitate în cazul persoanelor impozabile care au obligativitatea de a conduce evidenţa contabilă şi care nu aplică metoda de evaluare bazată pe cost în conformitate cu Standardele internaţionale de raportare financiară, sau valoarea stabilită printr-un raport de expertiză/evaluare, în cazul altor persoane impozabile. În cazul în care se înstrăinează doar o parte din construcţie, iar valoarea acesteia şi a îmbunătăţirilor aferente nu pot fi determinate pe baza datelor din contabilitate, acestea vor fi determinate în baza unui raport de expertiză/evaluare;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

55. (1) În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când se livrează un corp funciar unic format din construcţia şi terenul pe care aceasta este edificată, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcţia urmează regimul construcţiei, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcţiei aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

b) construcţia va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

c) dacă terenul şi construcţia au valori egale, aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare, regimul corpului funciar se stabileşte în funcţie de bunul imobil cu suprafaţa cea mai mare. Se va avea în vedere suprafaţa construită desfăşurată a construcţiei.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situaţia în care se livrează un teren pe care se află o construcţie a cărei demolare a început înainte de livrare şi a fost asumată de vânzător. Asemenea operaţiuni de livrare şi de demolare formează o operaţiune unică în ceea ce priveşte TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcţiei existente şi a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcţiei în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financien.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcţii sau al unei părţi din construcţie care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a construcţiei sau a unei părţi din construcţie. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul unei construcţii realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcţia sau partea din construcţie este înregistrată în evidenţele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcţii se referă la construcţii care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înţelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză sau a unei părţi a construcţiei. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii sau a unei părţi din construcţie, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcţiei sau a unei părţi din construcţie cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcţii intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcţii noi.

(6) În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinaţie, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situaţia în care livrarea unui teren pe care se află o construcţie are loc ulterior livrării construcţiei sau independent de livrarea construcţiei, livrarea fiind realizată de persoana care deţine şi titlul de proprietate asupra construcţiei ori de altă persoană care deţine numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.

---

g) livrările de bunuri care au fost afectate unei activităţi scutite, în temeiul prezentului articol, dacă taxa aferentă bunurilor respective nu a fost dedusă, precum şi livrările de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul excluderii dreptului de deducere conform art. 297 alin. (7) lit. b) sau al limitării totale a dreptului de deducere conform art. 298.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

56. În cazul livrării de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere, scutirea prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal se aplică numai în situaţia în care achiziţia bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziţie a făcut obiectul restricţionării la 50% a dreptului de deducere.
---

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

Articolul XIV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020 prevede:

Articolul XIV

(1) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere livrările de dispozitive medicale pentru diagnosticul in vitro al COVID-19, de vaccinuri împotriva COVID-19, precum şi serviciile de vaccinare şi testare aferente, altele decât cele scutite de TVA conform art. 292 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate până la data de 31 decembrie 2022.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se aplică doar pentru livrarea dispozitivelor medicale pentru diagnosticul in vitro al COVID-19 care sunt în conformitate cu cerinţele aplicabile prevăzute în Directiva 98/79/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 331 din 7 decembrie 1998, sau în Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European şi al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro şi de abrogare a Directivei 98/79/CE şi a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 117 din 5 mai 2017, şi în alte acte aplicabile din legislaţia Uniunii, şi pentru livrarea vaccinurilor împotriva COVID-19 autorizate de Comisia Europeană sau de statele membre ale Uniunii Europene.

(3) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată achiziţiile intracomunitare de Remdesivir, efectuate până la data de 31 decembrie 2022, în baza contractului-cadru semnat pe 7 octombrie 2020 de Comisia Europeană cu societatea farmaceutică Gilead pentru livrarea de Veklury, denumirea comercială a Remdesivir.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

57. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor art. 332 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre

operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcţie care are înţelesul prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal şi orice teren.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare se transmite clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu anulează dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare şi nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 297-301 din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situaţia în care opţiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenţionează a fi utilizată pentru operaţiuni taxabile se comunică în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, trebuie să solicite înregistrarea, dacă optează pentru taxare, şi să depună şi notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opţiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ţine loc de opţiune de taxare a operaţiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condiţiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) În cazul persoanelor impozabile care au depus notificări pentru taxarea operaţiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu este necesară modificarea notificării în sensul menţionării suprafeţei bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform menţiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă trebuie să notifice organele fiscale competente cu privire la anularea opţiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente imobilului sau părţii din imobil care face obiectul opţiunii, persoana impozabilă poate efectua o ajustare în favoarea sa în condiţiile prevăzute la art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil sau părţii din bunul imobil trebuie să efectueze ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8) şi (9), pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părţi ale acestora, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292

alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

58. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor scutite prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opţiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice şi se exercită pentru bunurile imobile menţionate în notificare. Opţiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opţiunii de taxare exercitate de vânzător şi nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 297-301 din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie şi cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care se vinde în regim de taxare, identificată cu exactitate, se înscrie în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă doreşte să renunţe la opţiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, trebuie să transmită o înştiinţare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului ce face obiectul opţiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (5) şi (6), pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenţi, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operaţiuni.

59. (1) Cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operaţiunile scutite prevăzute de art. 292 din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 292 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au

dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/ prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operaţiunilor scutite de taxă pentru care prin opţiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 57 şi 58. Prin excepţie, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 57 şi 58, dar a taxat operaţiunile şi nu depune notificarea în timpul inspecţiei fiscale.

(3) Scutirile de taxă prevăzute la art. 292 din Codul fiscal se aplică inclusiv pentru livrările de bunuri către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal şi pentru prestările de servicii către sine prevăzute la art. 271 alin. (4) din Codul fiscal.

ART. 292^1
Scutiri în domeniul comerţului electronic
Este scutită de taxă livrarea bunurilor către persoana impozabilă care se consideră că a primit şi a livrat bunuri în conformitate cu art. 270 alin. (16).

(la 01-07-2021 Capitolul IX din Titlul VII a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ART. 293
Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare
(1) Sunt scutite de taxă:
a) importul şi achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în România este în orice situaţie scutită de taxă în interiorul ţării;
b) achiziţia intracomunitară de bunuri al căror import în România este în orice situaţie scutit de taxă, conform prezentului articol;
c) achiziţia intracomunitară de bunuri atunci când persoana care achiziţionează bunurile ar avea dreptul, în orice situaţie, la rambursarea integrală a taxei care s-ar datora, conform prevederilor art. 302;
d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condiţiile pentru scutire prevăzute de Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de la impozit pentru loturile de mici bunuri cu caracter necomercial din ţările terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 346 din 29 decembrie 2007 şi Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 292 din 10 noiembrie 2009, cu modificările şi completările ulterioare;

(la 01-07-2021 Litera d) din Alineatul (1) , Articolul 293 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificată de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

NORMĂ (A) 22/01/2016 din data 2016-01-22

TITLUL I
Dispoziţii generale
ART. 1
(1) În sensul titlurilor II şi III din prezentele norme:
1. ţară terţă înseamnă orice ţară care nu este stat membru al Uniunii Europene. În baza Acordului fiscal dintre Franţa şi Principatul Monaco din 18 mai 1963 şi a Acordului de prietenie şi bună vecinătate dintre Italia şi Republica San Marino din 31 martie 1939, Monaco nu este considerat ţară terţă, iar San Marino nu este considerat ţară terţă în ceea ce priveşte accizele;
2. teritoriu în care nu se aplică reglementările europene privind TVA sau accizele ori ambele înseamnă teritoriul, altul decât teritoriul unei ţări terţe, în care Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare, sau Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei 92/12/CEE ori ambele nu se aplică. În baza Acordului dintre Guvernul Regatului Unit şi cel al Insulei Man privind taxele vamale, accizele şi alte aspecte conexe din 15 octombrie 1979, Insula Man nu este considerată teritoriu terţ;
3. călători care folosesc transportul aerian şi călători care folosesc transportul maritim înseamnă orice pasageri care efectuează călătorii aeriene sau maritime diferite de călătoriile turistice private de agrement cu avionul sau de călătoriile turistice private de agrement pe mare;
4. călătorie turistică privată de agrement cu avionul şi călătorie turistică privată de agrement pe mare înseamnă folosirea unui avion sau a unei nave maritime de către proprietarul acestuia (acesteia) ori de către persoana fizică sau juridică beneficiară a acestuia (acesteia) în temeiul unui contract de închiriere sau al oricărei altei modalităţi, pentru alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât cele de transport de persoane ori bunuri sau prestare de servicii cu titlu oneros ori altele decât cele pentru nevoile autorităţilor publice.

(2) Dispoziţiile titlurilor II şi III ale prezentelor norme, referitoare la tratamentul fiscal aplicabil importurilor de bunuri din "ţările terţe", produc efecte identice şi în cazul importurilor de bunuri din "teritoriile în care nu se aplică reglementările Uniunii Europene privind TVA sau accizele ori ambele", aşa cum sunt definite acestea la alin. (1) pct. 2.

ART. 2
(1) În sensul titlului IV din prezentele norme, "ţară terţă" are sensul atribuit la art. 267 din Codul fiscal.
(2) Dispoziţiile titlului IV din prezentele norme referitoare la tratamentul fiscal aplicabil importurilor de bunuri din ţările terţe produc efecte identice şi în cazul importurilor de bunuri din "teritoriile terţe", aşa cum sunt acestea definite la art. 267 din Codul fiscal.
TITLUL II

Scutirea de taxa pe valoarea adăugată şi de accize la import, în contextul traficului internaţional de călători

ART. 3

(1) Bunurile conţinute în bagajul personal al călătorilor din ţările terţe, altele decât cele prevăzute la art. 5 alin. (1)-(8), sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată şi de accize la import dacă bunurile respective nu au caracter comercial şi valoarea totală a acestora nu depăşeşte 300 euro de persoană.

(2) În cazul călătorilor care folosesc transportul aerian şi al celor care folosesc transportul maritim, pragul financiar prevăzut la alin. (1) este de 430 euro.

(3) În scopul aplicării scutirilor prevăzute la alin. (1) şi (2), valoarea unui articol individual nu poate fi defalcată.

(4) Valoarea bagajelor personale ale călătorului, care sunt admise temporar sau sunt reimportate ca urmare a exportului lor temporar, precum şi valoarea medicamentelor necesare călătorului pentru nevoile sale personale nu sunt luate în considerare în sensul aplicării scutirilor prevăzute la alin. (1) şi (2).

(5) În sensul aplicării scutirilor prevăzute de prezentul titlu, bagajele personale reprezintă toate bagajele pe care călătorul le poate prezenta la sosire autorităţilor vamale, precum şi bagajele pe care acesta le prezintă mai târziu aceloraşi autorităţi, sub rezerva dovezii că aceste bagaje au fost înregistrate la compania responsabilă pentru transport ca bagaje însoţite, în momentul plecării călătorului. Combustibilul diferit de cel menţionat la art. 5 alin. (8) nu se consideră bagaj personal.

(6) În cazul în care o călătorie implică tranzitarea teritoriului unei ţări terţe sau începe în teritoriul definit la art. 1 alin. (1) pct. 2, dispoziţiile prezentului titlu se aplică în situaţia în care călătorul nu poate să justifice că bunurile transportate în bagajul său au fost dobândite în conformitate cu normele generale privind taxarea pe piaţa naţională a unui stat membru şi nu pot beneficia de restituirea taxei pe valoarea adăugată sau a accizelor.

(7) Survolarea fără aterizare nu va fi considerată tranzit.

ART. 4

(1) În sensul aplicării scutirilor prevăzute de prezentul titlu, sunt considerate importuri cu caracter necomercial importurile de bunuri care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) au loc în mod ocazional;

b) constau exclusiv în bunuri pentru uzul personal sau familial al călătorului ori în bunuri cu destinaţia de cadouri.

(2) Natura sau cantitatea acestor bunuri nu trebuie să indice faptul că sunt importate în scopuri comerciale.

ART. 5

(1) Sunt scutite de TVA şi de accize importurile următoarelor tipuri de produse din tutun, în următoarele limite cantitative:

a) 40 de ţigarete, în cazul călătorilor care sosesc în România din ţări terţe, folosind alte mijloace decât transportul aerian;

a^1) 200 de ţigarete, în cazul călătorilor care sosesc în România din ţări terţe, folosind transportul aerian;

b) 100 de cigarillos (ţigări de foi) de maximum 3 grame fiecare;

c) 50 de trabucuri;

d) 250 de grame de tutun de fumat.

(2) Fiecare dintre cantităţile menţionate la alin. (1) reprezintă, în sensul alin. (3), 100% din totalul admis pentru produsele din tutun.

(3) În cazul oricărui călător, scutirea poate fi aplicată pentru oricare combinaţie de produse din tutun, cu condiţia ca totalul procentelor utilizate din cantităţile individuale permise să nu depăşească 100%.

(4) Sunt scutite de TVA şi de accize alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât vinurile liniştite şi berea, în următoarele limite cantitative:

a) un total de 1 litru de alcool şi băuturi alcoolice cu o concentraţie alcoolică de peste 22% în volum sau alcool etilic nedenaturat de 80% în volum şi peste;

b) un total de 2 litri de alcool şi băuturi alcoolice cu o concentraţie alcoolică mai mică de 22% în volum.

(5) Fiecare dintre cantităţile menţionate la alin. (4) reprezintă, în sensul alin. (6), 100% din totalul admis pentru alcool şi băuturi alcoolice.

(6) În cazul oricărui călător, scutirea poate fi aplicată pentru oricare combinaţie de tipuri de alcool şi băuturi alcoolice menţionate la alin. (4), cu condiţia ca totalul procentelor utilizate din cantităţile individuale permise să nu depăşească 100%.

(7) Este scutit de TVA şi de accize un total de 4 litri de vinuri liniştite şi 16 litri de bere.

(8) Sunt scutite de TVA şi de accize, în cazul oricărui mijloc de transport cu motor, carburantul conţinut în rezervorul standard şi o cantitate de carburant de până la 10 litri conţinută într-un rezervor portabil.

(9) Scutirile prevăzute la alin. (1)-(7) nu se aplică în cazul călătorilor cu vârsta sub 17 ani.

ART. 6

(1) Valorile bunurilor prevăzute la art. 5 alin. (1)-(8) nu vor fi luate în considerare în scopul aplicării scutirilor prevăzute la art. 3.

(2) Nu se datorează taxa pe valoarea adăugată şi accizele în cazul importurilor de bunuri conţinute în bagajul personal al călătorilor, dacă suma totală a acestor taxe care ar trebui percepute nu depăşeşte 10 euro.

TITLUL III

Scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize percepute la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial

ART. 7

(1) Bunurile cuprinse în loturi mici cu caracter necomercial, trimise de către persoane particulare dintr-o ţară terţă unor persoane particulare din România, sunt scutite la import de taxa pe valoarea adăugată şi de accize.

(2) În sensul alin. (1), loturi mici cu caracter necomercial reprezintă acele loturi care:

a) au un caracter ocazional;

b) conţin numai bunuri destinate uzului personal sau al familiei destinatarului, iar natura şi cantitatea lor nu indică faptul că ar fi importate în scopuri comerciale;

c) conţin bunuri cu o valoare totală de cel mult 45 euro;

d) sunt trimise de către expeditor destinatarului cu titlu gratuit.

ART. 8

(1) Scutirea prevăzută la art. 7 se aplică bunurilor enumerate în continuare, respectându-se următoarele limite cantitative:

Bunuri	*Limite*
a) produse din tutun *- ţigarete sau* *- ţigări de foi (ţigări de maximum 3 grame fiecare) sau* *- ţigări sau* *- tutun de fumat*	*50 bucăţi* *25 bucăţi* *10 bucăţi* *50 grame*
b) alcool şi băuturi alcoolice *- băuturi distilate şi băuturi spirtoase cu concentraţie alcoolică de peste 22%; alcool etilic nedenaturat de 80% vol. şi peste sau* *- băuturi distilate şi băuturi spirtoase, aperitive pe bază de vin sau alcool, tafia, sake sau băuturi alcoolice similare, cu o concentraţie alcoolică de până la 22% inclusiv; vinuri spumoase şi vinuri licoroase sau* *- vinuri liniştite*	*o sticlă standard (de până la 1 litru)* *o sticlă standard (de până la 1 litru)* *2 litri*
c) parfumuri sau ape de toaletă *d) cafea sau extracte şi esenţe de cafea*	*50 grame* *0,25 litri sau 8 uncii* *500 grame* *200 grame*
e) ceai sau extracte şi esenţe de ceai	*100 grame* *40 grame*

(2) Bunurile prevăzute la alin. (1) incluse în loturi mici cu caracter necomercial, în cantităţi care le depăşesc pe cele prevăzute la acest alineat, sunt excluse în întregime din sfera de aplicare a scutirii.

TITLUL IV

Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri

CAP. I

Dispoziţii generale

ART. 9

În vederea aplicării prevederilor prezentului titlu, termenii de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) bunuri personale înseamnă orice bunuri destinate uzului personal al persoanelor în cauză sau necesităţilor gospodăreşti ale acestora, în special efectele gospodăreşti, precum şi bicicletele şi motocicletele, autovehiculele particulare şi remorcile acestora, rulotele pentru camping, ambarcaţiunile de agrement şi avioanele private.

De asemenea, sunt considerate bunuri personale proviziile pentru gospodărie corespunzătoare cerinţelor normale de aprovizionare ale unei familii, animalele de companie şi animalele de călărie, precum şi instrumentele portabile pentru arte aplicate sau arte liberale necesare persoanei în cauză în vederea desfăşurării meseriei sau profesiei sale.

Bunurile personale nu trebuie să permită, prin natura sau prin cantitatea lor, desfăşurarea unei activităţi cu caracter comercial;

b) efecte gospodăreşti înseamnă efectele personale, lenjerie şi articole de mobilier sau de dotare folosite în gospodărie, destinate uzului personal al persoanei în cauză sau necesităţilor gospodăreşti;

c) produse alcoolice înseamnă produsele (bere, vinuri, aperitive pe bază de vin sau alcool, coniacuri, lichioruri şi băuturi alcoolice spirtoase etc.) încadrate la codurile NC de la 2203 la 2208.

CAP. II

Importul de bunuri personale ale persoanelor care vin din ţări terţe

SECŢIUNEA 1

Bunuri personale aparţinând persoanelor fizice care îşi mută domiciliul sau reşedinţa obişnuită dintr-o ţară terţă în România

ART. 10

În condiţiile prevăzute la art. 11-18, sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată bunurile aparţinând persoanelor fizice care îşi mută domiciliul sau reşedinţa obişnuită dintr-o ţară terţă pe teritoriul României.

ART. 11

Scutirea este limitată la bunurile personale care:

a) cu excepţia unor cazuri speciale justificate de împrejurări, s-au aflat în posesia şi, în cazul bunurilor neconsumabile, au fost utilizate de către persoana respectivă la domiciliul sau reşedinţa obişnuită anterioară cel puţin o perioadă de 6 luni înainte de data la care a încetat să aibă domiciliul sau reşedinţa obişnuită în afara Uniunii Europene;

b) la noul domiciliu sau reşedinţă, după caz, sunt afectate aceleiaşi destinaţii.

ART. 12

(1) Pot beneficia de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată doar persoanele care au avut domiciliul sau reşedinţa obişnuită într-o ţară terţă cel puţin 12 luni consecutive.

(2) Autorităţile vamale pot acorda derogări de la prevederile alin. (1) în baza unei declaraţii pe propria răspundere din care să rezulte că intenţia de a avea domiciliul sau reşedinţa obişnuită într-o ţară terţă pentru o perioadă de cel puţin 12 luni consecutive a fost reală.

ART. 13

Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată nu se acordă pentru:

a) produse alcoolice;

b) tutun sau produse din tutun;

c) mijloace de transport cu destinaţie comercială;

d) articole folosite în exercitarea meseriei sau profesiei, altele decât instrumentele portabile folosite în artele liberale şi aplicate.

ART. 14

(1) Cu excepţia unor cazuri particulare reglementate prin prezentele norme, precum cel prevăzut la art. 16 alin. (1), scutirea este acordată numai pentru bunurile personale introduse pe o perioadă de 12 luni începând cu data stabilirii domiciliului sau reşedinţei, după caz, pe teritoriul României.

(2) Introducerea bunurilor poate fi făcută de mai multe ori în termenul prevăzut la alin. (1).

ART. 15

(1) Până la expirarea termenului de 12 luni de la data declaraţiei de punere în liberă circulaţie, bunurile personale admise în scutire nu pot face obiectul unui împrumut, unei gajări/garanţii reale mobiliare, locaţiuni sau al unei cesiuni cu titlu oneros ori cu titlu gratuit fără ca autorităţile vamale să fie informate în prealabil.

(2) Împrumutul, gajarea/garanţia reală mobiliară, locaţiunea sau cesiunea realizată înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) atrage plata taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor respective, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data schimbării destinaţiei, la valoarea în vamă stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

ART. 16

(1) Prin derogare de la dispoziţiile art. 14 alin. (1), scutirea poate fi acordată pentru bunurile personale puse în liberă circulaţie înainte de stabilirea domiciliului sau reşedinţei pe teritoriul României, pe baza angajamentului scris privind intenţia persoanei interesate de a se stabili efectiv într-un termen de 6 luni pe teritoriul României. Acest angajament este însoţit de o garanţie ale cărei formă şi cuantum sunt stabilite de autorităţile vamale.

(2) În situaţia menţionată la alin. (1), termenul de 6 luni prevăzut la art. 11 lit. a) se calculează de la data punerii în liberă circulaţie a bunurilor personale pe teritoriul României.

ART. 17

În situaţia în care, motivată de obligaţiile profesionale, persoana interesată părăseşte ţara terţă unde aceasta avea domiciliul sau reşedinţa obişnuită fără să îşi stabilească simultan domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul României, dar cu intenţia de a se stabili ulterior, autorităţile vamale pot permite introducerea în regim de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată a bunurilor personale care sunt transferate cu acest scop pe teritoriul României.

ART. 18

(1) Introducerea cu scutire a bunurilor personale prevăzute la art. 17 se supune condiţiilor prevăzute la art. 10-15, în sensul că:

a) termenele prevăzute la art. 11 lit. a) şi la art. 14 alin. (1) se calculează de la data importului;

b) termenul prevăzut la art. 15 alin. (1) se calculează de la data la care persoana în cauză îşi stabileşte efectiv domiciliul sau reşedinţa obişnuită pe teritoriul României.

(2) Admiterea în scutire este acordată în baza angajamentului scris al persoanei interesate să îşi stabilească domiciliul sau reşedinţa pe teritoriul României într-un termen stabilit de autorităţile vamale. Autorităţile vamale pot cere ca angajamentul să fie însoţit de o garanţie ale cărei formă şi sumă o vor stabili.

SECŢIUNEA a 2-a
Bunuri importate cu ocazia căsătoriei
ART. 19
(1) Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată, în condiţiile prevăzute la art. 20-23, trusourile şi efectele gospodăreşti, indiferent dacă acestea sunt sau nu noi, aparţinând unei persoane care îşi schimbă domiciliul sau reşedinţa dintr-o ţară terţă pe teritoriul României, cu ocazia căsătoriei sale.
(2) De asemenea sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată cadourile care se oferă în mod obişnuit cu ocazia căsătoriei, destinate unei persoane care se încadrează în condiţiile prevăzute la alin. (1), de către persoanele care au domiciliul sau reşedinţa obişnuită într-o ţară terţă. Valoarea fiecărui cadou admis în scutire nu poate depăşi 1.000 euro.

ART. 20
Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată prevăzută la art. 19 se acordă doar persoanelor care:
a) au avut domiciliul sau reşedinţa obişnuită într-o ţară terţă cel puţin 12 luni consecutive. Derogări de la această regulă pot fi acordate de către autorităţile vamale pe baza declaraţiei pe propria răspundere a persoanei în cauză, din care să rezulte că intenţia de a avea domiciliul sau reşedinţa în ţara terţă respectivă pentru o perioadă de cel puţin 12 luni consecutive a fost reală;
b) fac dovada căsătoriei lor.

ART. 21
Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată nu se acordă pentru produse alcoolice, tutun sau produse din tutun.

ART. 22
(1) Cu excepţia unor circumstanţe, scutirea se acordă doar pentru bunurile puse în liberă circulaţie în România:
a) cu cel mult două luni înainte de data stabilită pentru căsătorie. În acest caz, scutirea este acordată numai în baza unei garanţii corespunzătoare, ale cărei formă şi cuantum se stabilesc de către autorităţile vamale;
b) în termen de 4 luni de la data căsătoriei.

(2) Introducerea bunurilor prevăzute la art. 19 poate fi făcută de mai multe ori în termenul prevăzut la alin. (1).

ART. 23

(1) Până la expirarea termenului de 12 luni calculat de la data declaraţiei de punere în liberă circulaţie bunurile admise în scutire nu pot face obiectul unui împrumut, gajări/garanţii reale mobiliare, locaţiuni sau cesiuni cu titlu oneros sau cu titlu gratuit fără ca autorităţile vamale să fie în prealabil informate.

(2) Împrumutul, gajarea/garanţia reală mobiliară, locaţiunea sau cesiunea realizată înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) atrage plata taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor respective, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data schimbării destinaţiei, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

SECŢIUNEA a 3-a

Bunuri personale dobândite prin moştenire

ART. 24

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import bunurile personale dobândite prin moştenire de către o persoană fizică având domiciliul sau reşedinţa obişnuită pe teritoriul României.

ART. 25

Scutirea prevăzută la art. 24 nu se acordă pentru:

a) produse alcoolice;

b) tutun sau produse din tutun;

c) mijloace comerciale de transport;

d) bunuri folosite în exercitarea unei meserii sau profesii, altele decât instrumentele portabile folosite în artele liberale sau aplicate, care au fost necesare pentru exercitarea meseriei sau profesiei de către defunct;

e) stocuri de materii prime şi produsele finite sau semifinite;

f) şeptelul viu şi stocuri de produse agricole în cantităţi care depăşesc cerinţele normale de aprovizionare ale unei familii.

ART. 26

(1) Scutirea se acordă numai pentru bunurile personale puse în liberă circulaţie în termen de cel mult 2 ani de la data la care persoana devine proprietarul bunurilor respective.

(2) Introducerea bunurilor poate fi efectuată de mai multe ori în termenul prevăzut la alin. (1).

ART. 27

Prevederile art. 24-26 se aplică identic bunurilor personale dobândite prin moştenire de către persoane juridice angajate într-o activitate nonprofit, cu sediul pe teritoriul României.

CAP. III

Echipamente şi rechizite şcolare, precum şi alte efecte gospodăreşti de uz şcolar

ART. 28

(1) Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import echipamentele şi rechizitele şcolare, precum şi bunurile reprezentând articole obişnuite existente în camera unui elev sau student şi care aparţin elevilor sau studenţilor care vin să locuiască pe teritoriul României în vederea efectuării studiilor şi destinate uzului personal pe durata studiilor.

(2) În sensul alin. (1):

a) elev sau student înseamnă orice persoană înscrisă într-o unitate de învăţământ pentru a urma cursuri de zi;

b) echipament înseamnă lenjerie de corp şi lenjerie folosită în casă, precum şi îmbrăcăminte, indiferent dacă acestea sunt sau nu noi;

c) rechizite şcolare înseamnă articole şi instrumente, inclusiv calculatoare şi maşini de scris, folosite în mod obişnuit de elevi şi studenţi pentru studii.

ART. 29

Scutirea prevăzută la art. 28 alin. (1) se acordă cel puţin o dată în fiecare an şcolar.

CAP. V

Bunuri de capital şi alte echipamente importate la transferul unei activităţi

ART. 31

(1) Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import, în condiţiile art. 32-35, importurile de bunuri de capital şi alte echipamente care aparţin întreprinderilor care îşi încetează definitiv activitatea într-o ţară terţă pentru a desfăşura activităţi similare în România. Dacă întreprinderea transferată este o exploataţie agricolă, şeptelul acesteia este, de asemenea, scutit la import.

(2) În sensul alin. (1):

a) activitate reprezintă o activitate economică în conformitate cu art. 269 din Codul fiscal;

b) întreprindere înseamnă o unitate economică independentă de producţie sau din industria serviciilor.

ART. 32

Scutirea prevăzută la art. 31 se limitează la bunurile de capital şi echipamentul care:

a) cu excepţia unor cazuri speciale, justificate de împrejurări, au fost folosite efectiv de întreprindere timp de minimum 12 luni înainte de data la care întreprinderea a încetat să funcţioneze în ţara terţă de plecare;

b) sunt destinate folosirii în aceleaşi scopuri după transfer;

c) urmează să fie folosite într-o activitate care nu este scutită în temeiul art. 292 din Codul fiscal;

d) sunt adecvate naturii şi dimensiunii întreprinderii în cauză.

ART. 33

Nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată întreprinderile stabilite într-o ţară terţă şi al căror transfer pe teritoriul României este consecinţa sau se efectuează în scopul unei fuziuni sau preluări, de către o întreprindere stabilită pe teritoriul României, fără iniţierea unei activităţi noi.

ART. 34

Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată nu se acordă pentru:

a) mijloace de transport care prin natura lor nu constituie instrumente de producţie sau instrumente folosite în industria serviciilor;

b) livrări de bunuri destinate consumului uman sau hranei animalelor;

c) combustibil şi stocuri de materii prime sau produse finite sau semifinite;
d) şeptel deţinut de comercianţii de animale.

ART. 35

Scutirea prevăzută la art. 31 se acordă numai pentru bunurile de capital şi alte echipamente, importate înainte de expirarea unui termen de 12 luni începând de la data încetării activităţii întreprinderii în ţara terţă de proveniență.

CAP. VI

Importul anumitor produse agricole şi al produselor destinate uzului agricol

SECŢIUNEA 1

Produse obţinute de producătorii agricoli din România pe proprietăţi aflate într-o ţară terţă

ART. 36

(1) Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import, în condiţiile art. 37 şi 38, produsele agricole, animaliere, apicole, horticole şi forestiere obţinute pe proprietăţi situate într-o ţară terţă aflată în imediata vecinătate a teritoriului României şi exploatate de producători agricoli a căror activitate principală se desfăşoară în România.

(2) Pentru a beneficia de scutirea prevăzută la alin. (1), produsele crescătorilor de animale trebuie să provină de la animale originare din România sau de la animale importate pe teritoriul României.

(3) Caii de rasă, în vârstă de cel mult 6 luni şi fătaţi într-o ţară terţă de către un animal supus montei în România, dar exportat temporar pentru a făta în respectiva ţară terţă, sunt scutiţi la import de la plata taxei pe valoarea adăugată.

ART. 37

Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată se acordă numai produselor care nu au fost supuse altor tratamente decât cele normale după recoltare sau producţie.

ART. 38

Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată se acordă numai pentru produsele importate de producătorul agricol sau în numele acestuia.

ART. 39

Prevederile prezentei secţiuni se aplică identic produselor pescăreşti şi produselor rezultate din activităţi piscicole desfăşurate pe lacurile sau pe căile navigabile care mărginesc teritoriul României de către pescarii stabiliţi în România, precum şi produselor rezultate din activităţi de vânătoare desfăşurate pe astfel de lacuri sau căi navigabile de către sportivii stabiliţi în România.

SECŢIUNEA a 2-a

Seminţe, îngrăşăminte şi produse pentru tratarea solului şi a culturilor

ART. 40

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import, în condiţiile art. 41, seminţele, îngrăşămintele şi produsele pentru tratarea solului şi a culturilor destinate utilizării pe o proprietate aflată pe teritoriul României, în vecinătatea imediată a unei ţări terţe şi exploatate de producătorii agricoli care îşi au principala activitate pe teritoriul ţării terţe respective.

ART. 41

(1) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată se acordă seminţelor, îngrăşămintelor sau altor produse importate în cantităţi necesare desfăşurării activităţii de exploatare a proprietăţii în cauză.

(2) Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată se acordă seminţelor, îngrăşămintelor sau altor produse introduse direct pe teritoriul României de către producătorul agricol sau în numele acestuia.

(3) Scutirea se acordă în condiţii de reciprocitate.

CAP. VII

Importul substanţelor terapeutice, al medicamentelor, al animalelor de laborator şi al substanţelor biologice sau chimice

SECŢIUNEA 1

Animale de laborator şi substanţe biologice sau chimice destinate cercetării

ART. 42

(1) Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import următoarele:

a) animalele special pregătite şi trimise gratuit pentru a fi utilizate în laborator;

b) substanţele biologice sau chimice care sunt importate din ţări terţe, sub rezerva limitelor şi condiţiilor prevăzute în art. 53 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (CE) nr. 1.186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale.

(2) Scutirea prevăzută la alin. (1) se limitează la animalele şi substanţele biologice sau chimice destinate:

a) instituţiilor publice care au ca activitate principală învăţământul sau cercetarea ştiinţifică, inclusiv departamentele acestor instituţii care sunt implicate în activităţile menţionate;

b) instituţiile private care au ca activitate principală învăţământul sau cercetarea ştiinţifică şi care sunt autorizate de Ministerul Educaţiei Naţionale şi Cercetării Ştiinţifice să primească astfel de bunuri în regim de scutire.

SECŢIUNEA a 2-a

Substanţe terapeutice de origine umană şi reactivi pentru determinarea grupei sanguine şi tipurilor de ţesuturi

ART. 43

(1) Fără a contraveni prevederilor art. 293 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import, în condiţiile art. 44, următoarele:

a) substanţele terapeutice de origine umană;

b) reactivii pentru determinarea grupei sanguine;

c) reactivii pentru determinarea tipurilor de ţesuturi.

(2) În sensul alin. (1), prin termenii de mai jos se înţelege:

a) substanţe terapeutice de origine umană - sânge uman şi derivaţi ai acestuia - sânge uman integral, plasmă umană uscată, albumină umană şi soluţii de fixare a proteinelor plasmatice umane, imunoglobulină umană şi fibrinogen uman;

b) reactivi pentru determinarea grupelor sanguine - toţi reactivii de origine umană, animală, vegetală sau de altă natură/origine, folosiţi pentru determinarea grupelor sanguine şi pentru depistarea incompatibilităţilor sanguine;

c) reactivi pentru determinarea tipurilor de ţesuturi - toţi reactivii de origine umană, animală, vegetală sau de altă natură/origine, folosiţi pentru determinarea tipurilor de ţesuturi umane.

ART. 44

Scutirea prevăzută la art. 43 se aplică exclusiv produselor care:

a) sunt destinate instituţiilor şi laboratoarelor autorizate de Ministerul Sănătăţii şi care sunt folosite exclusiv în scopuri medicale sau ştiinţifice, necomerciale;

b) sunt însoţite de un certificat de conformitate emis de un organism autorizat în mod corespunzător în ţara terţă de proveniență;

c) se află în recipiente cu o etichetă de identificare specială.

ART. 45

Scutirea se va aplica şi ambalajelor speciale care sunt esenţiale pentru transportul substanţelor terapeutice de origine umană sau al reactivilor pentru determinarea grupei sanguine sau al reactivilor pentru determinarea tipurilor de ţesuturi, precum şi oricăror solvenţi sau accesorii necesare pentru utilizarea acestora.

SECŢIUNEA a 3-a

Substanţe de referinţă pentru controlul produselor medicale

ART. 46

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import loturile care conţin mostre de substanţe de referinţă aprobate de Organizaţia Mondială a Sănătăţii pentru controlul calităţii materialelor utilizate la producerea produselor medicinale şi ai căror destinatari sunt autorizaţi de către Ministerul Sănătăţii să primească astfel de produse în regim de scutire.

SECŢIUNEA a 4-a

Produse farmaceutice folosite în cadrul evenimentelor sportive internaţionale

ART. 47

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import produsele farmaceutice de uz medical uman sau veterinar, folosite de persoanele sau pentru animalele care participă la evenimentele sportive internaţionale, în limita necesară pentru îndeplinirea nevoilor acestora în timpul şederii în România.

CAP. VIII

Bunuri pentru organizaţii caritabile sau filantropice

SECŢIUNEA 1

Bunuri importate în scopuri generale

ART. 48

(1) În condiţiile prevăzute la art. 49-51, următoarele bunuri sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import:

a) bunurile de strictă necesitate obţinute gratuit, importate de organizaţiile de stat sau de alte organizaţii cu caracter caritabil sau filantropic, autorizate de Autoritatea Vamală Română, prin unităţile sale subordonate, să beneficieze de o astfel de scutire, cu scopul de a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiaşe;

b) bunurile de orice natură trimise cu titlu gratuit de o persoană sau de o organizaţie stabilită într-o ţară terţă şi fără scop comercial din partea expeditorului către organizaţii de stat sau alte organizaţii cu caracter caritabil sau filantropic autorizate de Autoritatea Vamală Română, prin unităţile sale subordonate, să beneficieze de o astfel de scutire, în vederea strângerii de fonduri în cadrul manifestărilor caritabile ocazionale, organizate în beneficiul persoanelor nevoiaşe;

c) echipamentele şi materialele de birou trimise cu titlu gratuit de o persoană sau de o organizaţie stabilită într-o ţară terţă şi fără scop comercial din partea expeditorului către organizaţii cu caracter caritabil sau filantropic autorizate de Autoritatea Vamală Română, prin unităţile sale subordonate, să beneficieze de o astfel de scutire, în vederea utilizării exclusiv în scopul funcţionării acestora sau pentru îndeplinirea obiectivelor caritabile sau filantropice pe care le urmăresc.

(2) În sensul alin. (1), bunuri de strictă necesitate înseamnă acele bunuri necesare pentru îndeplinirea nevoilor imediate ale fiinţelor umane, de exemplu hrană, medicamente, îmbrăcăminte şi lenjerie de pat.

(3) În sensul alin. (1), prin persoană nevoiaşă se înţelege persoana din grupul vulnerabil prevăzut la art. 6 lit. p) din Legea asistenţei sociale nr. 292/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 49

Scutirea prevăzută la art. 48 nu se acordă pentru:

a) produse alcoolice;

b) tutun sau produse din tutun;

c) cafea şi ceai;

d) autovehicule, altele decât ambulanţele.

ART. 50

Scutirea se acordă numai organizaţiilor ale căror evidenţe permit autorităţilor competente să le supravegheze operaţiunile şi care oferă toate garanţiile necesare.

ART. 51

(1) Bunurile scutite nu pot fi utilizate de către organizaţiile care beneficiază de scutire pentru a fi împrumutate, închiriate sau transferate, cu titlu oneros sau gratuit, în alte scopuri decât cele prevăzute la art. 48 alin. (1) lit. a) şi b), cu excepţia cazurilor în care autorităţile vamale au fost informate în prealabil în acest sens.

(2) Dacă bunurile şi echipamentele sunt împrumutate, închiriate sau transferate unei organizaţii care are dreptul la scutire în temeiul art. 48 şi 50, scutirea se acordă în continuare, cu condiţia ca aceasta din urmă să fie autorizată de Autoritatea Vamală Română, prin unităţile sale subordonate, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor cap. I din Procedura privind autorizarea unor organisme pentru a importa bunuri în regim de scutire, prevăzută în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016 pentru aprobarea Normelor privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată şi a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) şi art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum şi a Procedurii privind autorizarea unor organisme pentru a importa bunuri în regim de scutire, cu modificările şi completările ulterioare, şi să utilizeze bunurile şi echipamentele în scopuri care îi conferă dreptul de a beneficia de o asemenea scutire.

(3) În celelalte cazuri, împrumutul, închirierea sau transferul bunurilor face obiectul unei plăţi prealabile a taxei pe valoarea adăugată, la cota aplicabilă la data schimbării destinaţiei, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

ART. 52

(1) Organizaţiile menţionate la art. 48, care nu mai îndeplinesc condiţiile care le dau dreptul la scutire sau care intenţionează să folosească bunurile, echipamentele şi materialele scutite în alte scopuri decât cele prevăzute la articolul menţionat anterior, sunt obligate să informeze autorităţile vamale în acest sens.

(2) Bunurile rămase în posesia organizaţiilor care au încetat să îndeplinească condiţiile care le dau dreptul la scutire sunt supuse la plata taxei pe valoarea adăugată aferente, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care condiţiile încetează a fi îndeplinite şi calculată la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

(3) Utilizarea bunurilor de către organizaţiile care beneficiază de scutire, în alte scopuri decât cele prevăzute la art. 48, atrage plata taxei pe valoarea adăugată aferente, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data schimbării destinaţiei acestor bunuri, calculată la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

SECŢIUNEA a 2-a

Articole importate în beneficiul persoanelor cu handicap

ART. 53

(1) Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import bunurile special proiectate pentru educaţia, munca sau progresul social al nevăzătorilor sau al altor persoane cu handicap fizic sau mental, dacă îndeplinesc concomitent următoarele condiţii:

a) sunt importate de instituţii sau organizaţii a căror activitate principală o reprezintă educaţia sau oferirea de asistenţă pentru persoanele cu handicap şi care sunt autorizate de Autoritatea Naţională pentru Persoanele cu Dizabilităţi să primească astfel de articole scutite de taxă;

b) sunt donate unor astfel de instituţii şi organizaţii fără scop comercial din partea donatorului.

(2) Scutirea prevăzută la alin. (1) se acordă şi pieselor de schimb, componentelor şi accesoriilor specifice bunurilor în cauză şi instrumentelor folosite pentru întreţinerea, verificarea, calibrarea şi repararea bunurilor menţionate anterior, cu condiţia ca astfel de piese de schimb, componente, accesorii sau instrumente să fie importate în acelaşi timp cu bunurile respective sau, dacă sunt importate ulterior, să se poată identifica faptul că sunt destinate folosirii în legătură cu bunurile scutite anterior la import sau care sunt eligibile pentru acordarea scutirii la momentul în care se solicită scutirea pieselor de schimb, a componentelor sau a accesoriilor şi a instrumentelor în cauză.

(3) Bunurile scutite la import nu pot fi utilizate în alte scopuri decât pentru educarea, munca sau în progresul social al nevăzătorilor sau al altor persoane cu handicap.

ART. 54

(1) Bunurile scutite la import pot fi împrumutate, închiriate sau transferate, cu titlu oneros sau gratuit, de către instituţiile şi organizaţiile nonprofit beneficiare, persoanelor menţionate la art. 53, de care aceste instituţii şi organizaţii se ocupă, fără plata taxei pe valoarea adăugată la import.

(2) Împrumutul, închirierea sau transferul nu poate fi efectuat în alte condiţii decât cele prevăzute la alin. (1), cu excepţia cazurilor în care au fost informate în prealabil autorităţile vamale.

(3) Dacă un bun este împrumutat, închiriat sau transferat unei instituţii sau organizaţii care beneficiază ea însăşi de această scutire, aceasta se acordă în continuare, cu condiţia ca organizaţia să utilizeze bunurile în scopurile care îi conferă dreptul la scutire.

(4) În celelalte cazuri împrumutul, închirierea sau transferul face obiectul plăţii prealabile a taxei pe valoarea adăugată la cota aplicabilă la data împrumutului, a închirierii sau a transferului, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

ART. 55

(1) Instituţiile sau organizaţiile menţionate la art. 53, care nu mai îndeplinesc condiţiile în baza cărora beneficiază de scutire sau care îşi propun să utilizeze bunurile scutite la import în alte scopuri decât cele prevăzute în articolul menţionat anterior, informează autorităţile vamale în acest sens.

(2) Pentru bunurile rămase în posesia instituţiilor sau a organizaţiilor care încetează să îndeplinească condiţiile în baza cărora beneficiază de scutire se datorează taxa pe valoarea adăugată la cota în vigoare la data la care condiţiile menţionate anterior încetează să fie îndeplinite, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

(3) Utilizarea bunurilor de către organizaţiile sau instituţiile care beneficiază de scutire, în alte scopuri decât cele prevăzute la art. 53, atrage plata taxei pe valoarea adăugată aferente, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data schimbării destinaţiei acestor bunuri, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

SECŢIUNEA a 3-a

Bunuri importate în beneficiul victimelor dezastrelor

ART. 56

(1) În condiţiile prevăzute la art. 57-63, sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată bunurile importate de instituţii de stat sau de organizaţii cu caracter caritabil sau filantropic autorizate de Autoritatea Vamală Română, prin unităţile sale subordonate, să beneficieze de o astfel de scutire, dacă sunt destinate:

a) distribuirii gratuite către victimele dezastrelor care afectează teritoriul României;

b) distribuirii gratuite către victimele dezastrelor, rămânând în acelaşi timp proprietatea organizaţiilor în cauză.

(2) Bunurile importate de agenţiile pentru ajutor în caz de dezastre, pentru satisfacerea cerinţelor proprii pe perioada activităţii lor, beneficiază, de asemenea, de scutirea prevăzută la alin. (1) în aceleaşi condiţii.

ART. 57

Nu se acordă scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată la import pentru materialele şi echipamentele destinate reconstrucţiei zonelor afectate de dezastre.

ART. 58

Scutirea prevăzută la art. 56 se acordă numai organizaţiilor care prin documentaţia depusă pentru solicitarea scutirii fac dovada dezastrelor care au afectat teritoriul României, din cauza cărora acestea vor importa bunuri.

ART. 59

(1) Acordarea scutirii se supune deciziei Comisiei Europene, la cererea României, în conformitate cu procedura de urgenţă pentru consultarea celorlalte ţări membre. Această decizie va conţine precizări privind aria de aplicare şi condiţiile în care se va acorda scutirea respectivă.

(2) Până la primirea notificării privind decizia Comisiei Europene, prevăzută la alin. (1), se suspendă plata taxei pe valoarea adăugată, aferente bunurilor importate în scopurile descrise la art. 56, cu condiţia ca organizaţia care a efectuat importul să-şi asume răspunderea privind plata taxei în cazul în care scutirea nu va fi acordată.

ART. 60

Scutirea se acordă numai organizaţiilor ale căror evidenţe permit autorităţilor competente să le supravegheze operaţiunile şi care oferă toate garanţiile considerate necesare.

ART. 61

(1) Organizaţiile care beneficiază de scutire nu pot da cu împrumut, închiria sau transfera, cu titlu oneros sau gratuit, bunurile prevăzute la art. 56 alin. (1), în alte condiţii decât cele prevăzute în articolul menţionat anterior, fără notificarea prealabilă a autorităţilor vamale.

(2) Dacă bunurile sunt împrumutate, închiriate sau transferate unei organizaţii care beneficiază ea însăşi de scutire în temeiul art. 56, scutirea continuă să se aplice, cu condiţia ca organizaţia să folosească bunurile în scopurile care conferă dreptul la o astfel de scutire.

(3) În celelalte cazuri, împrumutul, închirierea sau transferul bunurilor face obiectul unei plăţi prealabile a taxei pe valoarea adăugată, la cota aplicabilă la data împrumutului, închirierii sau transferului, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

ART. 62

(1) După ce nu mai sunt folosite de victimele dezastrelor, bunurile prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. b) nu pot fi împrumutate, închiriate sau transferate, cu titlu oneros sau gratuit, cu excepţia situaţiilor în care autorităţile vamale sunt notificate în prealabil.

(2) Dacă bunurile sunt împrumutate, închiriate sau transferate unei organizaţii care beneficiază ea însăşi de scutire în temeiul art. 56 sau, dacă este cazul, în temeiul art. 48 alin. (1) lit. a), scutirea continuă să se aplice, cu condiţia ca aceste organizaţii să folosească bunurile în scopurile care conferă dreptul la o astfel de scutire.

(3) În celelalte cazuri, împrumutul, închirierea sau transferul bunurilor face obiectul unei plăţi prealabile a taxei pe valoarea adăugată, la cota aplicabilă la data împrumutului, închirierii sau transferului, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

ART. 63

(1) Organizaţiile menţionate la art. 56 care nu mai îndeplinesc condiţiile în baza cărora beneficiază de scutire sau care îşi propun utilizarea bunurilor scutite la import în alte scopuri decât cele prevăzute la articolul menţionat anterior informează autorităţile vamale în acest sens.

(2) În situaţia în care bunurile rămase în posesia organizaţiilor care nu mai îndeplinesc condiţiile în baza cărora beneficiază de scutire sunt transferate unei organizaţii care beneficiază ea însăşi de scutire în temeiul prezentului capitol sau, dacă este cazul, unei organizaţii care beneficiază de scutire în temeiul art. 48, scutirea continuă să se aplice, cu condiţia ca organizaţia să folosească bunurile în scopurile care îi conferă dreptul la astfel de scutiri. În celelalte cazuri, bunurile fac obiectul taxei pe valoarea adăugată, la cota aplicabilă la data la care aceste condiţii

încetează să fie îndeplinite, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

(3) Bunurile folosite de o organizaţie care beneficiază de scutire în alte scopuri decât cele prevăzute în prezentul capitol fac obiectul taxei pe valoarea adăugată, la cota aplicabilă la data la care încep să fie folosite în alt scop, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

CAP. IX

Importul în contextul anumitor aspecte ale relaţiilor internaţionale

SECŢIUNEA 1

Decoraţii şi premii onorifice

ART. 64

Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată la import se acordă, la prezentarea de către persoanele în cauză a unor dovezi satisfăcătoare pentru autorităţile vamale, cu condiţia ca operaţiunile implicate să nu aibă caracter comercial, pentru:

a) decoraţiile conferite de guvernul unei ţări terţe persoanelor care au domiciliul sau reşedinţa obişnuită în România;

b) cupele, medaliile şi articole similare de natură simbolică conferite într-o ţară terţă persoanelor al căror loc obişnuit de rezidenţă este în România, în semn de apreciere a activităţilor desfăşurate de aceste persoane în domenii de activitate cum ar fi: arta, ştiinţa, sportul sau serviciile publice ori pentru recunoaşterea meritelor acestor persoane în cadrul unor evenimente speciale, importate personal de acestea;

c) cupele, medaliile şi alte articole similare de natură simbolică oferite gratuit de autorităţi sau persoane stabilite într-o ţară terţă, care urmează să fie oferite pe teritoriul României în aceleaşi scopuri ca şi cele menţionate la lit. b);

d) premiile, trofeele şi suvenirurile de natură simbolică şi de valoare limitată destinate distribuirii gratuite la reuniuni de afaceri sau la alte evenimente internaţionale similare unor persoane care au domiciliul sau reşedinţa obişnuită într-o ţară terţă; natura, valoarea unitară sau alte caracteristici ale acestora trebuie să indice faptul că nu sunt destinate unor scopuri comerciale.

SECŢIUNEA a 2-a

Cadouri primite în contextul relaţiilor internaţionale

ART. 65

Fără a contraveni prevederilor titlului II, se acordă scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată, în condiţiile art. 67, pentru bunurile:

a) importate în România de către persoanele care au efectuat o vizită oficială într-o ţară terţă, ca urmare a primirii unor astfel de bunuri sub formă de cadouri de la autorităţile gazde în cadrul vizitei oficiale;

b) importate de către persoane care efectuează o vizită oficială în România şi care intenţionează să ofere aceste bunuri, cu respectiva ocazie, autorităţilor gazde sub formă de cadouri;

c) trimise sub formă de cadouri, în semn de prietenie sau amabilitate, de către organisme oficiale, autorităţi publice sau grupuri care desfăşoară activităţi de interes public aflate într-o ţară terţă, unui organism oficial, unei autorităţi publice sau unui grup care desfăşoară activităţi de interes public, aflate în România şi autorizate de Autoritatea Vamală Română, prin unităţile

sale subordonate, să beneficieze de o astfel de scutire.

ART. 66

Nu se acordă scutirea prevăzută la art. 65 pentru produse alcoolice, tutun sau produse din tutun.

ART. 67

Scutirea se acordă articolelor având destinaţia de cadouri numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt oferite ocazional;

b) natura, valoarea sau cantitatea acestora nu reflectă niciun interes comercial;

c) nu sunt folosite în scopuri comerciale.

SECŢIUNEA a 3-a

Bunuri destinate monarhilor sau şefilor de stat

ART. 68

Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată se acordă în limitele şi în condiţiile prevăzute de autorităţile competente, pentru:

a) cadouri destinate monarhilor şi şefilor de stat în exerciţiu;

b) bunurile care urmează să fie folosite sau consumate de monarhi sau şefi de stat în exerciţiu dintr-o ţară terţă sau de către persoanele care îi reprezintă oficial în timpul şederii oficiale a acestora în România, în condiţii de reciprocitate.

Dispoziţiile paragrafului precedent se aplică şi persoanelor care au prerogative la nivel internaţional similare monarhilor sau şefilor de stat.

CAP. X

Importul bunurilor destinate promovării comerţului

SECŢIUNEA 1

Mostre cu valoare neglijabilă

ART. 69

(1) Fără a contraveni prevederilor art. 73 alin. (1) lit. a), sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import mostrele de bunuri cu valoare neglijabilă care pot fi folosite numai pentru obţinerea unor comenzi de bunuri de tipul celor reprezentate de mostre.

(2) Autorităţile vamale pot solicita ca anumite "mostre de bunuri", pentru a beneficia de scutire, să fie făcute neutilizabile prin rupere, perforare sau marcare clară care nu poate fi ştearsă, cu condiţia ca astfel de operaţii să nu distrugă calitatea de mostră.

(3) În sensul alin. (1), prin mostre de bunuri se înţelege orice articol reprezentând un tip de bun al cărui mod de prezentare şi cantitate, în cazul bunurilor de acelaşi tip sau de aceeaşi calitate, exclude orice posibilitate de utilizare a acestuia în alt scop decât cel al obţinerii de comenzi.

SECŢIUNEA a 2-a

Materiale tipărite şi materiale publicitare

ART. 70

În condiţiile prevăzute la art. 71, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată la import materialele publicitare, cum ar fi cataloage, liste de preţuri, instrucţiuni de utilizare sau broşuri, cu condiţia să fie în legătură cu:

a) bunuri destinate vânzării sau închirierii de către o persoană stabilită într-o ţară terţă;

b) transportul, asigurarea comercială sau serviciile bancare oferite de o persoană stabilită într-o ţară terţă.

ART. 71

Scutirea prevăzută la art. 70 se acordă doar materialelor publicitare care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) prezintă în mod clar denumirea societăţii care produce, vinde sau închiriază bunurile ori care prestează serviciile la care se referă materialele publicitare;

b) fiecare lot trebuie să conţină maximum un document sau o copie din fiecare document dacă este alcătuit din mai multe documente. Loturile care conţin mai multe copii ale aceluiaşi document pot fi totuşi eligibile pentru scutire, cu condiţia ca greutatea lor brută să nu depăşească un kilogram;

c) nu pot fi expediate în loturi grupate de la acelaşi expeditor pentru acelaşi destinatar.

ART. 72

Articolele cu scop publicitar, fără valoare comercială intrinsecă, trimise gratuit de furnizori clienţilor lor, care în afară de funcţia lor publicitară nu au altă utilizare, sunt de asemenea scutite la import.

SECŢIUNEA a 3-a

Bunuri folosite sau consumate la târguri comerciale sau în cadrul unor evenimente similare

ART. 73

(1) În condiţiile art. 74-77, următoarele bunuri sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată la import:

a) mostre de mici dimensiuni, reprezentative pentru bunurile destinate unui târg comercial sau unui eveniment similar;

b) bunuri importate numai în scop demonstrativ sau pentru a fi utilizate în cadrul unor demonstraţii pentru maşinile şi aparatele expuse la un târg comercial sau la un eveniment similar;

c) diferite materiale de mică valoare, cum ar fi vopseluri, lacuri şi tapete, folosite la construirea, amenajarea şi decorarea unor standuri temporare la un târg comercial sau la un eveniment similar, care sunt distruse prin utilizare;

d) materialele imprimate, cataloagele, prospectele, listele de preţuri, afişele publicitare, calendarele, cu sau fără ilustraţii, fotografiile neînrămate şi alte articole livrate gratuit pentru publicitatea bunurilor expuse la un târg comercial sau în cadrul unui eveniment similar.

(2) În sensul alin. (1), prin "târg comercial sau eveniment similar" se înţelege:

a) expoziţii, târguri, prezentări şi evenimente similare din sfera comerţului, industriei, agriculturii sau artelor meşteşugăreşti;

b) expoziţii şi evenimente având în principal scopuri caritabile;

c) expoziţii şi evenimente organizate în principal în scopuri ştiinţifice, tehnice, meşteşugăreşti, artistice, educaţionale, culturale, sportive, religioase, de cult, sindicale, turistice sau pentru promovarea cooperării internaţionale;

d) reuniunile reprezentanţilor unor organizaţii sau organisme internaţionale;

e) ceremonii şi întruniri oficiale sau comemorative.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru expoziţiile organizate în scopuri private în magazine sau sedii comerciale, în vederea comercializării de bunuri.

ART. 74

Scutirea prevăzută la art. 73 alin. (1) lit. a) se limitează la mostrele care:

a) sunt importate gratuit ca atare sau sunt realizate la expoziţii din bunuri importate vrac;

b) sunt destinate exclusiv distribuirii gratuite, în cadrul expoziţiei, în vederea folosirii şi consumării de către persoanele cărora le-au fost oferite;

c) pot fi identificate ca mostre publicitare cu valoare unitară redusă;

d) nu pot fi comercializate cu uşurinţă şi, unde este cazul, sunt prezentate în ambalaje care conţin o cantitate de marfă inferioară cantităţii minime din acelaşi produs vândut pe piaţă;

e) în cazul produselor alimentare şi al băuturilor neambalate în condiţiile menţionate la lit. d), sunt consumate pe loc la expoziţie;

f) prin cantitatea şi valoarea lor totală sunt adecvate naturii expoziţiei, numărului de vizitatori şi gradului de participare la expoziţie.

ART. 75

Scutirea prevăzută la art. 73 alin. (1) lit. b) se acordă numai bunurilor care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt consumate sau distruse în cadrul expoziţiei;

b) corespund ca valoare totală şi cantitate naturii expoziţiei, numărului de vizitatori şi gradului de participare la expoziţie.

ART. 76

Scutirea prevăzută la art. 73 alin. (1) lit. d) se acordă numai materialelor tipărite şi articolelor cu scop publicitar care:

a) sunt destinate exclusiv distribuirii gratuite către public în locul în care se desfăşoară expoziţia;

b) corespund ca valoare totală şi cantitate naturii expoziţiei, numărului de vizitatori şi gradului de participare la expoziţie.

ART. 77

Scutirea prevăzută la art. 73 alin. (1) lit. a) şi b) nu se acordă pentru:

a) produse alcoolice;

b) tutun sau produse din tutun;

c) combustibil, indiferent dacă este lichid, solid sau gazos.

CAP. XI

Bunuri importate pentru examinare, analiză sau testare

ART. 78

În condiţiile art. 79-84, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată la import bunurile care urmează să fie supuse examinării, analizei sau testării, în vederea stabilirii compoziţiei lor, a calităţii sau a altor caracteristici tehnice în scopuri informative sau în vederea unor cercetări industriale sau comerciale.

ART. 79

Fără a contraveni prevederilor art. 82, scutirea prevăzută la art. 78 se acordă numai cu condiţia ca bunurile ce urmează să fie examinate, analizate sau testate să fie complet consumate sau distruse în timpul examinării, analizei sau testării lor.

ART. 80

Nu se acordă scutire pentru bunurile supuse examinării, analizei sau testării, în cazul în care acestea reprezintă operaţiuni de promovare a vânzărilor.

ART. 81

Scutirea se acordă numai pentru cantităţile de bunuri strict necesare pentru scopurile pentru care au fost importate. Aceste cantităţi vor fi stabilite în fiecare situaţie de autorităţile competente, ţinând cont de scopul menţionat.

ART. 82

(1) Scutirea prevăzută de art. 78 se aplică bunurilor care nu sunt în totalitate consumate sau distruse în timpul examinării, analizei sau testării, cu condiţia ca produsele rămase, cu acordul şi sub supravegherea autorităţilor competente, să se încadreze în una dintre următoarele situaţii:

a) complet distruse sau lipsite de valoare comercială, la sfârşitul examinării, analizei sau testării;

b) predate statului fără nicio cheltuială din partea acestuia, dacă acest lucru nu contravine legislaţiei naţionale în vigoare;

c) exportate în afara Uniunii Europene, în împrejurări justificate corespunzător.

(2) În sensul alin. (1), prin "produse rămase" se înţelege produsele rezultate în urma examinărilor, analizelor sau testelor, precum şi bunurile care nu au fost efectiv utilizate.

ART. 83

(1) Exceptând situaţiile în care sunt incidente prevederile art. 82 alin. (1), produsele rămase la sfârşitul examinărilor, analizelor sau testelor, prevăzute la art. 78, sunt supuse taxei pe valoarea adăugată la import, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data finalizării examinărilor, analizelor sau testelor, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

(2) Cu acordul şi sub supravegherea autorităţilor competente, partea interesată poate să transforme produsele rămase în deşeuri sau rebuturi. În acest caz, taxele percepute la import sunt cele în vigoare pentru astfel de deşeuri sau rebuturi la momentul transformării acestora.

ART. 84

Perioada în cadrul căreia trebuie realizate examinările, analizele sau testele, precum şi formalităţile administrative necesare pentru a asigura utilizarea bunurilor în scopurile cărora le sunt destinate se stabilesc de către autorităţile competente.

CAP. XII

Scutiri diverse

SECŢIUNEA 1

Loturi trimise organizaţiilor care au competenţe în domeniul drepturilor de autor sau al proprietăţii industriale şi comerciale

ART. 85

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import mărcile comerciale, modelele sau desenele şi documentaţia aferentă acestora, precum şi cererile pentru acordarea de brevete de invenţie sau cererile similare care urmează să fie prezentate organismelor competente în domeniul protecţiei drepturilor de autor sau al proprietăţii industriale şi comerciale.

SECŢIUNEA a 2-a

Documentaţie cu caracter turistic

ART. 86

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import următoarele bunuri:

a) documentaţia, respectiv pliante, broşuri, cărţi, reviste, ghiduri, afişe înrămate sau neînrămate, fotografii normale sau mărite, neînrămate, cărţi ilustrate sau neilustrate, panouri rotative de reclamă şi calendare ilustrate, destinate a fi distribuite gratuit cu scopul principal de a încuraja publicul să viziteze ţări străine sau să participe la întâlniri sau evenimente culturale, turistice, sportive, religioase, comerciale ori profesionale, cu condiţia ca asemenea materiale să nu conţină mai mult de 25% reclamă comercială privată şi ca natura predominant promoţională a acestora să fie evidentă;

b) listele şi anuarele hotelurilor străine, publicate de către agenţiile oficiale de turism sau sub auspiciile lor, şi orarele pentru serviciile de transport străine, care se distribuie gratuit şi care nu conţin mai mult de 25% reclamă comercială privată;

c) materialul de referinţă furnizat reprezentanţilor acreditaţi sau corespondenţilor numiţi de către agenţiile oficiale de turism naţionale, care nu este destinat pentru distribuţie, precum anuare, liste de telefon sau numere de fax, liste hoteliere, cataloagele târgurilor, eşantioanele bunurilor de artizanat, având o valoare neglijabilă şi materiale privind muzee, universităţi, staţiuni balneoclimaterice sau alte instituţii similare.

SECŢIUNEA a 3-a

Documente şi articole diverse

ART. 87

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import următoarele bunuri:

a) documentele trimise gratuit serviciilor publice ale României;

b) publicaţiile guvernelor străine şi publicaţiile organismelor oficiale internaţionale, destinate distribuirii gratuite;

c) buletinele de vot pentru alegeri organizate de organisme stabilite în ţări terţe;

d) obiectele destinate să servească drept dovezi sau în scopuri similare instanţelor judecătoreşti ori altor agenţii oficiale ale României;

e) specimene de semnături şi circulare privind semnăturile trimise în cadrul schimburilor de informaţii dintre serviciile publice sau instituţiile de credit;

f) materiale oficiale editate trimise Băncii Naţionale a României;

g) rapoarte, declaraţii, note, prospecte, formulare de cerere şi alte documente întocmite de către societăţi având sediul într-o ţară terţă şi destinate titularilor sau deţinătorilor titlurilor emise de aceste societăţi;

h) mijloace de înregistrare, respectiv cartele perforate, înregistrări audio, microfilme etc., folosite pentru transmiterea gratuită a informaţiilor destinatarilor, în măsura în care această scutire nu dă naştere unor abuzuri sau unor distorsiuni majore ale concurenţei;

i) dosare, arhive, formulare sau alte documente care urmează a fi utilizate în cadrul unor întâlniri, şedinţe, conferinţe ori congrese internaţionale, precum şi rapoartele acestor reuniuni;

j) planuri, schiţe tehnice, desene, descrieri sau alte documente similare importate în vederea obţinerii ori întocmirii comenzilor în ţări terţe sau a participării la o competiţie ţinută pe teritoriul României;

k) documente care urmează a fi utilizate în cadrul examinărilor efectuate în România de către instituţii stabilite în ţări terţe;

l) formulare care urmează a fi utilizate ca documente oficiale în traficul internaţional de vehicule sau de bunuri, în cadrul convenţiilor internaţionale;

m) formulare, tichete, bilete şi documente similare trimise de transportatori sau de întreprinzători din industria hotelieră stabiliţi în ţări terţe către agenţiile de turism stabilite în România;

n) formulare, tichete, facturi de transport, scrisori de trăsură şi alte documente comerciale sau de birou care au fost folosite;

o) formulare oficiale emise de autorităţi naţionale sau internaţionale şi materiale editate în conformitate cu standardele internaţionale, trimise pentru a fi distribuite de asociaţii din ţări terţe către asociaţiile omologate stabilite în România;

p) fotografii, diapozitive şi clişee pentru fotografii cu sau fără titlu, trimise agenţiilor de presă sau editurilor de ziare ori reviste;

q) articolele menţionate în anexă, produse de Organizaţia Naţiunilor Unite sau de una dintre agenţiile specializate ale acesteia, indiferent de scopul în care vor fi utilizate;

r) articolele de colecţie şi operele de artă cu caracter educativ, ştiinţific sau cultural, care nu sunt destinate vânzării şi care sunt importate de muzee, galerii sau alte instituţii aprobate de autorităţile competente ale României, în vederea scutirii de taxe vamale la import. Scutirea se acordă numai cu condiţia ca articolele în cauză să fie importate gratuit sau, dacă sunt importate cu titlu oneros, să nu fie livrate de o persoană impozabilă;

s) publicaţiile oficiale tipărite sub autoritatea ţării terţe exportatoare, a instituţiilor internaţionale, a autorităţilor regionale sau locale şi a organismelor de drept public înfiinţate în acea ţară terţă şi materialele tipărite, distribuite cu ocazia alegerilor pentru Parlamentul European sau cu ocazia alegerilor naţionale din ţara de origine, materialele tipărite de către organizaţii politice externe recunoscute oficial ca atare în statele membre, în măsura în care aceste publicaţii şi materiale au fost supuse taxei în ţara terţă exportatoare şi nu au beneficiat de scutirea de taxă la export.

SECŢIUNEA a 4-a

Materiale auxiliare folosite pentru stivuirea şi protecţia bunurilor în timpul transportului

ART. 88

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import materiale diverse, cum ar fi frânghii, paie, textile, hârtie şi carton, lemn sau plastic, ce sunt folosite pentru stivuirea şi protecţia, inclusiv protecţia termică, a bunurilor în timpul transportului lor către România, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) nu sunt în mod normal reutilizabile;

b) suma plătită, reprezentând contravaloarea acestora, este inclusă în baza impozabilă, aşa cum este definită la art. 289 din Codul fiscal.

SECŢIUNEA a 5-a

Nutreţul şi hrana pentru animale în timpul transportului acestora

ART. 89

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import nutreţul şi hrana pentru animale de orice tip, încărcate în mijloacele de transport folosite pentru transportul animalelor către România, destinate utilizării pe durata transportului.

SECŢIUNEA a 6-a

Combustibili şi lubrifianţi existenţi în rezervorul autovehiculelor şi în canistre speciale

ART. 90

(1) În condiţiile prevăzute la art. 91 şi 92, următoarele bunuri sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import:

a) combustibilul conţinut în rezervoarele standard ale:

– autovehiculelor şi motocicletelor private şi utilitare;

– canistrelor speciale;

b) combustibilul conţinut în rezervoarele portabile transportate de către autovehicule şi motociclete private, în cantitate de maximum 10 litri/vehicul, în măsura în care această scutire nu contravine prevederilor naţionale privind deţinerea şi transportul de combustibil.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin termenii de mai jos se înţelege:

a) autovehicul utilitar - orice autovehicule rutiere cu motor, inclusiv tractoare cu remorci, care prin modalitatea lor de construcţie şi dotare sunt create pentru şi sunt capabile să transporte, cu sau fără plată:

– mai mult de 9 persoane, inclusiv şoferul;

– mărfuri, precum şi orice vehicule rutiere cu destinaţie specială, alta decât transportul propriu-zis;

b) autovehicul privat - orice autovehicul care nu este cuprins în definiţia de la lit. a);

c) rezervoare standard:

– rezervoare fixate permanent de către producător la toate autovehiculele de acelaşi tip cu autovehiculul respectiv şi ale căror dispozitive permanente permit combustibilului să fie folosit direct, atât în scopul propulsiei, cât şi pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor de îngheţare sau a altor sisteme, după caz;

– rezervoarele cu gaz adaptate autovehiculelor create pentru utilizarea directă a gazului drept combustibil şi rezervoarele adaptate altor sisteme cu care autovehiculele pot fi echipate sunt, de asemenea, considerate a fi rezervoare standard;

– rezervoare fixate permanent de către producător tuturor containerelor de acelaşi fel cu containerul respectiv şi ale căror dispozitive permanente permit combustibilului să fie folosit

direct pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor de răcire şi a altor sisteme cu care containerele speciale sunt echipate;

d) canistre speciale - orice container echipat cu aparate special proiectate pentru sistemele de îngheţare, sistemele de aerisire, sistemele de izolare termică sau alte sisteme.

ART. 91

(1) Combustibilul scutit de la plata taxei pe valoarea adăugată la import în baza art. 90 nu poate face obiectul: – utilizării într-un alt autovehicul decât acela în care a fost importat;

– mutării din autovehiculul în care a fost importat şi ulterior depozitat, cu excepţia perioadei de reparaţii necesare acelui autovehicul;

– transferării, cu sau fără plată, de către persoana care beneficiază de scutire.

(2) Nerespectarea prevederilor alin. (1) atrage plata taxei pe valoarea adăugată aferentă produselor în cauză, cota aplicabilă fiind cea de la data la care s-a produs fapta, la valoarea stabilită şi acceptată la data respectivă de către autorităţile vamale.

ART. 92

Scutirile prevăzute la art. 90 se aplică şi lubrifianţilor transportaţi în autovehicule, necesari pentru utilizarea normală a acestora pe parcursul călătoriei.

SECŢIUNEA a 7-a

Bunuri utilizate pentru construirea, întreţinerea sau decorarea monumentelor sau cimitirelor pentru victime de război

ART. 93

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import bunurile importate de către organizaţii desemnate în acest scop de Guvernul României, în vederea utilizării pentru construcţia, întreţinerea sau decorarea cimitirelor, mormintelor victimelor de război, precum şi a monumentelor ridicate în memoria victimelor de război din ţări terţe, care sunt înmormântate pe teritoriul României.

SECŢIUNEA a 8-a

Sicrie, urne funerare şi articole funerare ornamentale

ART. 94

Sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adăugată la import următoarele:

a) sicriele conţinând corpuri neînsufleţite şi urnele funerare conţinând cenuşa persoanelor decedate, precum şi florile, coroanele funerare şi alte obiecte ornamentale care le însoţesc în mod obişnuit;

b) florile, coroanele şi alte obiecte ornamentale aduse de persoanele care au domiciliul sau reşedinţa într-o ţară terţă şi care participă la funerarii sau vin pentru a decora morminte aflate pe teritoriul României, cu condiţia ca aceste importuri să nu reflecte în niciun mod, nici prin natura, nici prin cantitatea lor, un caracter comercial.

TITLUL V

Dispoziţii generale şi finale

ART. 95

În situaţiile în care prezentele norme prevăd că acordarea unor scutiri de la plata taxei pe valoarea adăugată sau a accizelor se face sub rezerva îndeplinirii unor condiţii, persoana în cauză furnizează autorităţilor competente dovezi relevante privind îndeplinirea acestora.

ART. 96

Echivalentul euro în moneda naţională care se utilizează în scopul aplicării prevederilor prezentelor norme se stabileşte anual. Cursurile aplicabile sunt cele obţinute în prima zi lucrătoare din octombrie. Acestea se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene şi se aplică de la data de 1 ianuarie a anului următor.

ART. 97

Anexa face parte integrantă din prezentele norme.

ART. 98

Prezentele norme transpun prevederile Directivei 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, ale Directivei 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţări terţe şi ale Directivei 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 292 din 10 noiembrie 2009.

**) Notă:*

Reproducem prevederile art. II din ORDINUL nr. 1.108 din 4 mai 2022, publicat în Monitorul Oficial nr. 486 din 16 mai 2022:

Articolul II

(1) Cererile privind autorizarea unor organisme pentru a importa bunuri în regim de scutire de la plata TVA, nesoluţionate până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului ordin.

(2) Deciziile privind aprobarea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA, emise până la data intrării în vigoare a prezentului ordin, se aplică pană la expirarea perioadei de valabilitate.

ANEXĂ

la norme

Materiale vizuale şi audio cu caracter educaţional, ştiinţific şi cultural

Cod NC	*Descriere*
ex. 3704 00 10	*- Plăci, pelicule şi filme (film cinematografic, copii pozitive, cu caracter educativ, ştiinţific sau cultural, impresionate, dar nedevelopate)*

	Plăci şi pelicule fotografice, impresionate şi developate, altele decât filmele cinematografice (cu caracter educativ, ştiinţific sau cultural):
ex. 3705	
3706 10	*- Cu lăţimea de 35 mm sau mai mare:* *- - Altele:*
ex. 3706 10 99	*- - - Alte pozitive:* *- [Filme de actualităţi (cu sau fără coloană sonoră) care descriu evenimente cu valoare de ştire în momentul importului, importate în limita a două copii pentru fiecare subiect, în scopul copierii* *- Materiale filmate de arhivă (cu sau fără coloană sonoră) destinate utilizării împreună cu filmele de actualităţi* *- Filme recreative destinate în special copiilor şi tineretului* *- Alte filme cu caracter educativ, ştiinţific sau cultural]*
ex. 3706 90	*- Altele:* *- [Filme de actualităţi (cu sau fără coloană sonoră) care descriu evenimente cu valoare de ştire în momentul importului, importate în limita a două copii pentru fiecare subiect, în scopul copierii* *Materiale filmate de arhivă (cu sau fără coloană sonoră) destinate utilizării împreună cu filmele de actualităţi* *Filme recreative destinate în special copiilor şi tineretului* *Alte filme cu caracter educativ, ştiinţific sau cultural]*
4911	*Alte materiale imprimate, inclusiv imagini şi fotografii imprimate:* *- Altele:*
ex. 4911 99	*- - - Altele:* *- - (Microcarduri sau alte suporturi de stocare a informaţiilor necesare pentru informaţii computerizate şi servicii de documentare cu*

00	*caracter educativ, ştiinţific sau cultural - Diagrame de perete realizate numai în scopuri demonstrative şi educative)*
ex. 8523	*Discuri, benzi, dispozitive de stocare remanentă a datelor pe bază de semiconductori, "cartele inteligente" şi alte suporturi pentru înregistrarea sunetului sau pentru înregistrări similare, chiar înregistrate, inclusiv matriţele şi formele galvanizate pentru fabricarea discurilor, altele decât produsele de la capitolul 37 (cu caracter educativ, ştiinţific sau cultural)*
ex. 9023 00	*Instrumente, aparatură şi modele destinate demonstraţiilor (de exemplu, în învăţământ sau la expoziţii), improprii altor utilizări: (- Tipare, modele şi planşe de perete cu caracter educativ, ştiinţific sau cultural, proiectate numai scopuri demonstrative şi pentru educaţie - Machete sau vizualizări ale unor concepte abstracte, cum ar fi structurile moleculare şi formulele matematice)*
Diverse	*Holograme pentru proiecţie laser Truse multimedia Materiale pentru instruirile programate, inclusiv materiale sub formă de truse şi materialele tipărite corespunzătoare acestora*

PROCEDURĂ (A) 22/01/2016 din data 2016-01-22

CAP. I

Autorizarea organismelor prevăzute la art. 48 din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată şi a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută

la art. 293 alin. (1) lit. d) şi art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cuprinse în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016

ART. 1

În sensul prezentei proceduri, organizaţii de stat reprezintă ministerele şi alte instituţii ale administraţiei publice centrale sau locale, căminele de bătrâni şi centrele de plasament pentru minori finanţate integral de la bugetul de stat, care funcţionează potrivit prevederilor legale în vigoare.

ART. 2

(1) În vederea autorizării pentru a importa bunuri în regim de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată, organizaţiile de stat sau alte organizaţii cu caracter caritabil ori filantropic, care pot beneficia de scutire de la plata taxei în baza prevederilor art. 48 din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată şi a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) şi art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cuprinse în anexa nr. 1 laOrdinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016, cu modificările şi completările ulterioare, denumite în continuare Norme, depun o cerere în acest sens la direcţiile regionale vamale în a căror rază teritorială îşi au sediul.

(2) Cererile se analizează de comisiile instituite în cadrul direcţiilor regionale vamale pentru autorizarea importurilor de bunuri în regim de scutire de taxe vamale de către organizaţii sau instituţii, în aplicarea dispoziţiilor art. 43-53, art. 57-59, art. 61-80 şi ale art. 82 din Regulamentul (CE) nr. 1.186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale.

(3) Cererea prevăzută la alin. (1) se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta procedură, se semnează de reprezentantul legal al organismului care solicită autorizarea şi este însoţită de următoarele documente:

a) copia actului de înfiinţare sau a statutului, după caz;

b) copia certificatului de înregistrare fiscală;

c) certificatul de atestare fiscală, în original sau copia legalizată a acestuia, din care să rezulte că solicitantul nu are obligaţii bugetare restante reprezentând impozite, taxe, contribuţii, inclusiv contribuţiile individuale ale salariaţilor şi orice alte venituri bugetare, cu excepţia celor eşalonate şi/sau reeşalonate la plată, precum şi a celor suspendate în condiţiile legii.

(4) Ministerele şi alte instituţii ale administraţiei publice centrale şi locale nu depun documentul prevăzut la alin. (3) lit. c).

ART. 3

(1) Comisia analizează documentele depuse şi decide asupra aprobării sau respingerii cererii de autorizare prevăzute la art. 2 alin. (1). În acest sens, comisia emite Decizia privind aprobarea/respingerea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA, întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta procedură. Decizia se semnează de preşedintele comisiei şi se comunică solicitantului, printr-o notificare scrisă, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii la direcţia regională vamală competentă.

(2) În cazul respingerii cererii privind autorizarea, decizia întocmită conform alin. (1) cuprinde motivele care au stat la baza respingerii, precum şi menţiunea potrivit căreia decizia respectivă poate fi contestată în baza dispoziţiilor legale în vigoare.

ART. 4

Decizia privind aprobarea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA se acordă doar organizaţiilor care depun la direcţia regională vamală competentă, odată cu cererea de autorizare, şi un angajament din care să reiasă că evidenţele contabile ale acestei organizaţii permit autorităţilor competente să îi supravegheze operaţiunile.

ART. 5

Decizia privind aprobarea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA se prezintă în original la biroul vamal, care menţionează pe verso numărul şi data declaraţiei vamale de punere în liberă circulaţie şi reţine o copie. Scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată se acordă după verificarea îndeplinirii celorlalte condiţii prevăzute de legislaţia în vigoare.

ART. 6

(1) În situaţia constatării de către organele cu atribuţii de control din cadrul Autorităţii Vamale Române a nerespectării prevederilor prezentei proceduri, acestea solicită comisiei de autorizare anularea autorizaţiei. Decizia de anulare va fi comunicată atât instituţiei sau organismului titular, reprezentantului său împuternicit, după caz, cât şi birourilor vamale care au în evidenţă operaţiunile efectuate de acestea, în vederea regularizării situaţiei operaţiunilor care au fost efectuate cu încălcarea reglementărilor legale în vigoare.

(2) Decizia de anulare poate fi atacată în condiţiile şi în termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 7

Organele cu atribuţii de control din cadrul Autorităţii Vamale Române vor efectua, cel puţin o dată pe an, verificări la instituţiile sau organismele care au obţinut decizii privind aprobarea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA, asupra modului în care sunt respectate prevederile legale în vigoare.

CAP. II

Autorizarea organismelor prevăzute la art. 56 din Norme

ART. 8

(1) În vederea autorizării pentru a importa bunuri în regim de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată, instituţiile de stat sau alte organizaţii cu caracter caritabil ori filantropic, care pot beneficia de scutire de la plata taxei în baza prevederilor art. 56 din Norme, depun o cerere în acest sens la direcţiile regionale vamale în a căror rază teritorială îşi au sediul.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta procedură şi este însoţită de documentele menţionate la art. 2 alin. (3), precum şi de o declaraţie pe propria răspundere prin care solicitantul se obligă să plătească taxa pe valoarea adăugată aferentă importurilor de bunuri efectuate în condiţiile alin. (6), în situaţia în care nu obţine aprobarea pentru a importa bunuri în regim de scutire. Ministerele şi alte instituţii ale administraţiei publice centrale şi locale nu depun documentul prevăzut la art. 2 alin. (3) lit. c).

(3) În vederea soluţionării cererilor de autorizare prevăzute la alin. (1), comisia menţionată la art. 2 alin. (2) analizează documentaţia aferentă şi, în situaţia în care aceasta este completă şi îndeplineşte condiţiile legale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii documentaţiei complete, transmite cererea şi documentaţia aferentă direcţiei cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanţelor.

(4) Direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul TVA ia măsurile necesare supunerii solicitărilor prevăzute la alin. (1) deciziei Comisiei Europene, în conformitate cu procedura de urgenţă pentru consultarea celorlalte state membre.

(5) După primirea notificării privind decizia Comisiei Europene, direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul TVA comunică această decizie comisiei de autorizare care a înaintat documentaţia pentru a elibera solicitantului Decizia privind aprobarea/respingerea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA. Această decizie este întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta procedură, se semnează de preşedintele comisiei şi se comunică solicitantului, printr-o notificare scrisă, în termen de maximum două zile lucrătoare de la data la care comisia de autorizare a fost informată în mod oficial cu privire la decizia Comisiei Europene. În cazul respingerii cererii privind autorizarea, decizia cuprinde motivele care au stat la baza respingerii, precum şi menţiunea potrivit căreia decizia respectivă poate fi contestată în baza dispoziţiilor legale în vigoare.

(6) Până la data soluţionării cererii solicitantului se suspendă plata taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor importate de către solicitant, cu condiţia ca acesta să îşi asume răspunderea privind plata taxei în cazul în care scutirea nu se acordă, în conformitate cu declaraţia pe propria răspundere prevăzută la alin. (2).

(7) Suspendarea provizorie a plăţii taxei pe valoarea adăugată se face de către autorităţile prevăzute la alin. (1), prin emiterea Deciziei privind suspendarea provizorie a plăţii TVA, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 3 la prezenta procedură. Data emiterii acestei decizii este data la care autorităţile menţionate transmit cererea şi documentaţia aferentă direcţiei cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanţelor.

(8) Decizia privind suspendarea provizorie a plăţii TVA, întocmită în condiţiile alin. (7), este semnată de preşedintele comisiei şi este valabilă până la data comunicării Deciziei privind aprobarea/respingerea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA, întocmită în condiţiile alin. (5). În situaţia în care prin decizia întocmită în condiţiile alin. (5) se respinge autorizarea, persoanele care au beneficiat de suspendarea plăţii TVA au obligaţia de a plăti TVA aferentă importurilor de bunuri realizate şi de a prezenta, în original, decizia privind aprobarea suspendării provizorii autorităţii vamale emitente, în vederea anulării acesteia.

ART. 9

Prevederile art. 4-7 sunt aplicabile şi în cazul deciziilor privind aprobările şi aprobările provizorii, eliberate conform dispoziţiilor prezentului capitol.

CAP. III

Autorizarea organismelor prevăzute la art. 65 lit. c) din Norme

ART. 10

(1) În vederea autorizării pentru a importa bunuri în regim de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată, organismele oficiale, autorităţile publice sau grupurile care desfăşoară activităţi de interes public, aflate în România şi care pot beneficia de scutire de la plata taxei în baza prevederilor art. 65 lit. c) din Norme, depun o cerere în acest sens la direcţiile regionale vamale în a căror rază teritorială îşi au sediul.

(2) În sensul alin. (1), prin organisme oficiale sau grupuri care desfăşoară activităţi de interes public se înţelege orice entitate stabilită în România care, prin actul de înfiinţare, desfăşoară activităţi de interes public. În cazul organismelor oficiale stabilite într-o ţară terţă se va înţelege organizaţiile internaţionale şi interguvernamentale acreditate în România. Autorităţile publice

menţionate la alin. (1) reprezintă instituţiile enumerate în cadrul titlului III din Constituţia României, republicată.

(3) Cererea prevăzută la alin. (1) se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 1 şi trebuie să fie însoţită de o declaraţie pe propria răspundere a solicitantului, din care să reiasă că bunurile a căror scutire de taxă pe valoarea adăugată la import se solicită sunt transmise sub formă de cadouri de către organisme oficiale, autorităţi publice sau grupuri care desfăşoară activităţi de interes public aflate într-o ţară terţă, precum şi contextul în care sunt oferite aceste cadouri.

(4) Comisia analizează documentele depuse şi decide asupra aprobării sau respingerii cererii de autorizare prevăzute la alin. (1). În acest sens emite Decizia privind aprobarea/ respingerea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA, întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta procedură. Decizia se semnează de preşedintele comisiei şi se comunică solicitantului, printr-o notificare scrisă, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii la direcţia regională competentă.

(5) În cazul respingerii cererii privind autorizarea, decizia întocmită conform alin. (1) cuprinde motivele care au stat la baza respingerii, precum şi menţiunea potrivit căreia decizia respectivă poate fi contestată în baza dispoziţiilor legale în vigoare.

ART. 11

Prevederile art. 5 şi 6 sunt aplicabile şi în cazul deciziilor eliberate conform dispoziţiilor prezentului capitol.

ART. 12

Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezenta procedură.

ANEXA NR. 1

la procedură

Denumirea organizaţiei .....
Codul de identificare fiscală .....
Adresă .....
Telefon .....
Nr. de înregistrare .....
CERERE
privind autorizarea pentru importul de bunuri în regim de scutire de la plata TVA

În conformitate cu prevederile .....) din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată şi a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) şi art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa nr. 1 laOrdinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016, cu modificările şi completările ulterioare, şi în baza documentaţiei anexate, solicităm aprobarea pentru desfăşurarea activităţilor de import în condiţiile art. 48-52, 56-63, 65-67, după caz, din norme, pentru bunurile având următoarele caracteristici: – descriere comercială precisă a bunurilor .....;*

– clasificarea în nomenclatura combinată .....;

– caracteristici tehnice .....;

– numele sau denumirea şi adresa producătorului şi, după caz, ale furnizorului .....;

– ţara de origine .....;

– locul unde se utilizează bunurile .....;

– scopul pentru care sunt destinate bunurile .....;

– preţul mărfurilor sau valoarea în vamă .....;

– numărul de exemplare din acelaşi tip de bunuri .....;

– alte informaţii necesare identificării bunurilor .....

**) Se vor menţiona numai articolele corespunzătoare în temeiul cărora se solicită scutirea de TVA, respectiv art. 48,56 sau art. 65 lit. c), după caz, din normele aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016, cu modificările şi completările ulterioare.*

Reprezentantul legal al organizaţiei,

.....

(numele şi prenumele)

.....

(semnătura)

Data .....

ANEXA NR. 2

la procedură

MINISTERUL FINANŢELOR

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ

Direcţia regională vamală

DECIZIE

privind aprobarea/respingerea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA

Nr. ..... din .....

În conformitate cu prevederile .....) din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată şi a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) şi art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa nr. 1 laOrdinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016, cu modificările şi completările ulterioare, pe baza documentaţiei depuse şi înregistrate cu nr. ....., se aprobă/respinge autorizarea desfăşurării activităţii de import în condiţiile art. 48-52,56-63,65-67, după caz, din norme de către organizaţia ....., cu sediul social în localitatea ....., str. ..... nr. ...., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., reprezentată legal de către .....(numele şi prenumele)....., pentru bunurile având*

următoarele caracteristici:

– descriere comercială precisă a bunurilor .....;

– clasificarea în nomenclatura combinată .....;

– caracteristici tehnice .....;

– numele sau denumirea şi adresa producătorului şi, după caz, ale furnizorului .....;
– ţara de origine .....;
– locul unde se utilizează bunurile .....;
– scopul pentru care sunt destinate bunurile .....;
– preţul bunurilor sau valoarea în vamă .....;
– numărul de exemplare din acelaşi tip de bunuri .....;
– alte informaţii necesare identificării bunurilor .....

**) Se vor menţiona numai articolele corespunzătoare în temeiul cărora se solicită scutirea de TVA, respectiv art. 48,56 sau art. 65 lit. c), după caz, din normele aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016, cu modificările şi completările ulterioare.*

Autorizarea desfăşurării activităţii de import a fost respinsă din următorul/următoarele motiv/motive: .....

Prezenta decizie poate fi contestată în condiţiile şi în termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Director executiv,

.....

Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal .....

Cod .....

ANEXA NR. 3

la procedură

MINISTERUL FINANŢELOR
AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ
Direcţia regională vamală
DECIZIE
privind suspendarea provizorie a plăţii TVA
Nr. ..... din .....

În conformitate cu prevederile art. 59 alin. (2) din Normele privind scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată şi a accizelor pentru importurile definitive ale anumitor bunuri, prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. d) şi art. 395 alin. (7) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 105/2016, cu modificările şi completările ulterioare, pe baza documentaţiei depuse şi înregistrate cu nr. ....., se suspendă plata taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor de bunuri, în condiţiile art. 57-63 din norme, de către organizaţia ....., cu sediul social în localitatea ....., str. ..... nr. ....., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., reprezentată legal de către .....(numele şi prenumele)..... .

Prezenta decizie este valabilă până la data emiterii Deciziei privind aprobarea/respingerea autorizării de desfăşurare a activităţii de import de bunuri în regim de scutire de la plata TVA.

Prezenta decizie poate fi contestată în condiţiile şi în termenele prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

Director executiv,
.....
Nr. de înregistrare ca operator de date cu caracter personal .....
Cod .....
---

d^1) importul de bunuri, atunci când TVA trebuie declarată în cadrul regimului special prevăzut de art. 315^2 şi atunci când, cel târziu în momentul prezentării declaraţiei de import, codul individual de înregistrare în scopuri de TVA, pentru aplicarea regimului special, al furnizorului sau al intermediarului care acţionează în numele său, alocat în temeiul art. 315^2 alin. (11) sau (13), a fost furnizat biroului vamal competent din statul membru de import;

(la 01-07-2021 Alineatul (1) din Articolul 293 , Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

e) importul, în regim diplomatic sau consular, al bunurilor scutite de taxe vamale;

f) importul de bunuri de către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau de către organismele instituite de Comunităţi cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare a respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

60. Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către birourile vamale de frontieră şi de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei.
---

f^1) importul de bunuri efectuat în România de către Comisia Europeană sau de către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism importă bunurile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile importate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism;

(la 01-11-2021 Alineatul (1) din Articolul 293 , Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 46, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

NORMĂ 29/10/2021 din data 2021-10-29

ART. 1

(1) Potrivit art. 293 alin. (1) lit. f^1) din Codul fiscal, este scutit de TVA importul de bunuri efectuat în România de către Comisia Europeană sau de către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism importă bunurile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile importate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se acordă la momentul importului pe baza prezentării facturii şi a contractului de achiziţie.

(3) În situaţia în care, ulterior importului, condiţiile pentru scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză care a efectuat importul de bunuri informează autoritatea vamală competentă, iar importul bunurilor respective este supus TVA în condiţiile aplicabile la momentul schimbării destinaţiei bunurilor.

(4) Pentru importurile de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la alin. (1), în perioada 1 ianuarie-31 octombrie 2021, pentru care TVA a fost plătită de către Comisia Europeană sau de către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, taxa pe valoarea adăugată achitată la momentul importului se restituie la cererea Comisiei Europene sau a agenţiei ori organismului în cauză de către organele vamale competente, în conformitate cu prevederile referitoare la rambursarea/remiterea taxelor la import din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului

din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările şi completările ulterioare, şi cu dispoziţiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

---

g) importul de bunuri efectuat în România de organismele internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. f), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

61. Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal se acordă de către birourile vamale de frontieră şi de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii sau în acordurile de sediu.

---

g^1) importul de bunuri efectuat în România de către forţele armate ale altor state membre în scopul utilizării de către forţele armate respective sau de către personalul civil care le însoţeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora, atunci când forţele armate respective participă la o acţiune de apărare desfăşurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate şi apărare comune;

(la 01-07-2022 Alineatul (1) din Articolul 293 , Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Articolul I din ORDONANŢA nr. 4 din 27 ianuarie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 92 din 28 ianuarie 2022)

h) importul de bunuri efectuat în România de către forţele armate ale statelor străine membre NATO, pentru uzul acestora sau al personalului civil însoţitor ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor, în cazul în care aceste forţe iau parte la efortul comun de apărare. Acesta include importul realizat de forţele Marii Britanii şi ale Irlandei de Nord stabilite în insula Cipru, conform Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forţelor armate sau al personalului civil care însoţeşte forţele armate ori pentru aprovizionarea cantinelor lor;

i) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, dacă bunurile se află în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului şi dacă importul respectiv beneficiază de scutire de taxe vamale;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

62. În sensul art. 293 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, bunurile reimportate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislaţiei vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Uniunii Europene, respectiv art. 185-187 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

---

j) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Uniunii Europene, pentru a fi supuse unor reparaţii, transformări, adaptări, asamblări sau altor lucrări asupra bunurilor mobile corporale, cu condiţia ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Uniunii Europene;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

63. (1) În sensul art. 293 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea parţială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Uniunii Europene;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Uniunii Europene, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părţi de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunităţii pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunităţii în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parţială menţionată la alin. (1) se acordă în următoarele condiţii:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunităţii, după plasarea acestora în regim de perfecţionare pasivă;

b) exportul şi reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeaşi persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunităţii se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu se include în baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menţionate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunităţii uneia sau mai multor operaţiuni, în condiţiile în care aceleaşi operaţiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

---

k) importul, efectuat în porturi de către întreprinderi de pescuit maritim, de produse piscicole pescuite, neprelucrate sau după ce au fost conservate în vederea comercializării, dar înainte de livrare;

l) importul de gaz prin intermediul unui sistem de gaze naturale sau prin orice reţea conectată la un astfel de sistem ori importul de gaz introdus de pe o navă care transportă gaz într-un sistem de gaze naturale sau într-o reţea de conducte cu alimentare din amonte, importul de energie electrică, importul de energie termică ori agent frigorific prin intermediul reţelelor de încălzire sau de răcire;

m) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terţ sau o ţară terţă, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită conform art. 294 alin. (2);

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

64. Scutirea menţionată la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 294 alin. (2) din Codul fiscal,

numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziţia organelor vamale cel puţin informaţiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeaşi stare în care se aflau în momentul importului.

---

n) importul de aur efectuat de Banca Naţională a României.

(2) Prin norme se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

(3) Atunci când condiţiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) lit. f^1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză care a efectuat importul de bunuri informează organul vamal competent, iar importul bunurilor respective este supus TVA în condiţiile aplicabile la momentul respectiv.

(la 01-11-2021 Articolul 293 din Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 47, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

NORMĂ 29/10/2021 din data 2021-10-29

ART. 1

(1) Potrivit art. 293 alin. (1) lit. f^1) din Codul fiscal, este scutit de TVA importul de bunuri efectuat în România de către Comisia Europeană sau de către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism importă bunurile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile importate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se acordă la momentul importului pe baza prezentării facturii şi a contractului de achiziţie.

(3) În situaţia în care, ulterior importului, condiţiile pentru scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză care a efectuat importul de bunuri informează autoritatea vamală competentă, iar importul bunurilor respective este supus TVA în condiţiile aplicabile la momentul schimbării destinaţiei bunurilor.

(4) Pentru importurile de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la alin. (1), în perioada 1 ianuarie-31 octombrie 2021, pentru care TVA a fost plătită de către Comisia Europeană sau de către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, taxa pe valoarea adăugată achitată la momentul importului se restituie la cererea Comisiei Europene sau a agenţiei ori organismului în cauză de către organele vamale competente, în conformitate cu prevederile referitoare la rambursarea/remiterea taxelor la import din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului

din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările şi completările ulterioare, şi cu dispoziţiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 2

(1) Potrivit art. 294 alin. (1) lit. k^1) din Codul fiscal, este scutită de TVA livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către Comisia Europeană sau către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism achiziţionează bunurile sau serviciile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile şi serviciile achiziţionate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se aplică de către furnizori/prestatori pe baza certificatului prevăzut în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare), sub rezerva notelor explicative care figurează în anexa la certificatul respectiv.

(3) În situaţia în care condiţiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză informează organul fiscal competent, respectiv Administraţia fiscală pentru contribuabili nerezidenţi, cu privire la fiecare bun/serviciu a cărui destinaţie a fost schimbată şi momentul schimbării destinaţiei. Informarea va fi însoţită de copii ale documentelor pe baza cărora organul fiscal să poată stabili TVA datorată. Organul fiscal competent va emite o decizie de impunere referitoare la taxa de plată aferentă contravalorii livrării/prestării pentru care s-a aplicat scutirea de TVA prevăzută la alin. (1). În baza deciziei emise de organul fiscal competent Comisia Europeană, agenţia ori organismul în cauză va achita taxa de plată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care condiţiile pentru aplicarea scutirii prevăzute la alin. (1) au încetat să se aplice. Plata taxei se va face în contul indicat de organul fiscal competent. Scutirea de taxă aplicată de furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii potrivit alin. (1) îşi menţine valabilitatea şi în situaţia în care condiţiile pentru scutire încetează să se aplice.

(4) Furnizorii de bunuri/Prestatorii de servicii care au efectuat, în perioada 1 ianuarie-31 octombrie 2021, livrări de bunuri/prestări de servicii în condiţiile alin. (1) către Comisia Europeană sau către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene aplică scutirea de TVA pentru aceste livrări/prestări pe baza certificatului prevăzut la alin. (2). În vederea aplicării scutirii de TVA, furnizorii/Prestatorii trebuie să emită facturi de corecţie conform prevederilor art. 330 din Codul fiscal. Facturile de corecţie se includ în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care au fost emise sau într-un decont ulterior, iar sumele reprezentând TVA colectată şi încasată de la beneficiari se restituie acestora.

ART. 294

Scutiri pentru exporturi sau alte operaţiuni similare, pentru livrări intracomunitare şi pentru transportul internaţional şi intracomunitar

(1) Sunt scutite de taxă:

a) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către furnizor sau de altă persoană în contul său;

b) livrările de bunuri expediate sau transportate în afara Uniunii Europene de către cumpărătorul care nu este stabilit în România sau de altă persoană în contul său, cu excepţia bunurilor transportate de cumpărătorul însuşi şi care sunt folosite la echiparea ori alimentarea ambarcaţiunilor şi a avioanelor de agrement sau a oricărui altui mijloc de transport de uz privat. Este scutită, de asemenea, şi livrarea de bunuri care sunt transportate în bagajul personal al călătorilor care nu sunt stabiliţi în Uniunea Europeană, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

(i) călătorul nu este stabilit în Uniunea Europeană, respectiv adresa sau domiciliul permanent nu este în interiorul Uniunii Europene. Adresa sau domiciliul permanent înseamnă locul specificat astfel în paşaport, carte de identitate sau în alt document recunoscut ca document de identitate de către Ministerul Afacerilor Interne;

(ii) bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene înainte de sfârşitul celei de-a treia luni ce urmează lunii în care are loc livrarea;

(iii) valoarea totală a livrării, plus TVA, este mai mare decât echivalentul în lei a 175 euro, stabilit anual prin aplicarea cursului de schimb obţinut în prima zi lucrătoare din luna octombrie şi valabil de la data de 1 ianuarie a anului următor;

(iv) dovada exportului se va face prin factură sau alt document care ţine locul acesteia, purtând avizul biroului vamal la ieşirea din Uniunea Europeană;

c) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, legate direct de exportul de bunuri;

d) prestările de servicii, inclusiv transportul şi serviciile accesorii transportului, altele decât cele prevăzute la art. 292, dacă acestea sunt direct legate de importul de bunuri şi valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 289;

e) prestările de servicii efectuate în România asupra bunurilor mobile achiziţionate sau importate în vederea prelucrării în România şi care ulterior sunt transportate în afara Uniunii Europene de către prestatorul serviciilor sau de către client, dacă acesta nu este stabilit în România, ori de altă persoană în numele oricăruia dintre aceştia;

f) transportul intracomunitar de bunuri, efectuat din şi în insulele care formează regiunile autonome Azore şi Madeira, precum şi serviciile accesorii acestuia;

g) transportul internaţional de persoane;

h) în cazul navelor atribuite navigaţiei în largul mării şi care sunt utilizate pentru transportul de călători/bunuri cu plată sau pentru activităţi comerciale, industriale sau de pescuit, precum şi în cazul navelor utilizate pentru salvare ori asistenţă pe mare sau pentru pescuitul de coastă, următoarele operaţiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, navlosirea, leasingul şi închirierea de nave, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea de echipamente încorporate sau utilizate pe nave, inclusiv echipamente de pescuit;

2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate a fi utilizate pe nave, inclusiv pentru navele de război încadrate la codul NC 8906 10 00 care părăsesc ţara şi se îndreaptă spre porturi străine unde vor fi ancorate, cu excepţia proviziilor la bordul navelor în cazul navelor folosite pentru pescuitul de coastă;

3. prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1, efectuate pentru nevoile directe ale navelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

i) în cazul aeronavelor utilizate de companiile aeriene care realizează în principal transport internaţional de persoane şi/sau de bunuri cu plată, următoarele operaţiuni:

1. livrarea, modificarea, repararea, întreţinerea, leasingul şi închirierea aeronavelor, precum şi livrarea, leasingul, închirierea, repararea şi întreţinerea echipamentelor încorporate sau utilizate pe aeronave;

2. livrarea de carburanţi şi provizii destinate utilizării pe aeronave;

3. prestarea de servicii, altele decât cele prevăzute la pct. 1 sau la art. 296, efectuate pentru nevoile directe ale aeronavelor şi/sau pentru încărcătura acestora;

j) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, a personalului acestora, precum şi a cetăţenilor străini cu statut diplomatic sau consular în România ori într-un alt stat membru, în condiţii de reciprocitate;

k) livrările de bunuri şi prestările de servicii către Comunitatea Europeană, Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiţii sau către organismele cărora li se aplică Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene, în limitele şi în condiţiile stabilite de protocolul respectiv şi de acordurile de punere în aplicare ale respectivului protocol sau de acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei;

k^1) livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către Comisia Europeană sau către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism achiziţionează bunurile sau serviciile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile şi serviciile achiziţionate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism;

(la 01-11-2021 Alineatul (1) din Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 48, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

NORMĂ 29/10/2021 din data 2021-10-29

ART. 2

(1) Potrivit art. 294 alin. (1) lit. k^1) din Codul fiscal, este scutită de TVA livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către Comisia Europeană sau către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism achiziţionează bunurile sau serviciile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de

COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile şi serviciile achiziţionate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se aplică de către furnizori/prestatori pe baza certificatului prevăzut în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare), sub rezerva notelor explicative care figurează în anexa la certificatul respectiv.

(3) În situaţia în care condiţiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză informează organul fiscal competent, respectiv Administraţia fiscală pentru contribuabili nerezidenţi, cu privire la fiecare bun/serviciu a cărui destinaţie a fost schimbată şi momentul schimbării destinaţiei. Informarea va fi însoţită de copii ale documentelor pe baza cărora organul fiscal să poată stabili TVA datorată. Organul fiscal competent va emite o decizie de impunere referitoare la taxa de plată aferentă contravalorii livrării/prestării pentru care s-a aplicat scutirea de TVA prevăzută la alin. (1). În baza deciziei emise de organul fiscal competent Comisia Europeană, agenţia ori organismul în cauză va achita taxa de plată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care condiţiile pentru aplicarea scutirii prevăzute la alin. (1) au încetat să se aplice. Plata taxei se va face în contul indicat de organul fiscal competent. Scutirea de taxă aplicată de furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii potrivit alin. (1) îşi menţine valabilitatea şi în situaţia în care condiţiile pentru scutire încetează să se aplice.

(4) Furnizorii de bunuri/Prestatorii de servicii care au efectuat, în perioada 1 ianuarie-31 octombrie 2021, livrări de bunuri/prestări de servicii în condiţiile alin. (1) către Comisia Europeană sau către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene aplică scutirea de TVA pentru aceste livrări/prestări pe baza certificatului prevăzut la alin. (2). În vederea aplicării scutirii de TVA, furnizorii/Prestatorii trebuie să emită facturi de corecţie conform prevederilor art. 330 din Codul fiscal. Facturile de corecţie se includ în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care au fost emise sau într-un decont ulterior, iar sumele reprezentând TVA colectată şi încasată de la beneficiari se restituie acestora.

---

l) livrările de bunuri şi prestările de servicii în favoarea organismelor internaţionale, altele decât cele menţionate la lit. k), recunoscute ca atare de autorităţile publice din România, precum şi a membrilor acestora, în limitele şi condiţiile stabilite de convenţiile internaţionale de instituire a acestor organisme sau de acordurile de sediu;

l^1) livrarea de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestarea de servicii efectuate în România, destinate fie utilizării de către forţele armate ale altor state membre sau de către personalul civil care le însoţeşte, fie aprovizionării popotelor sau cantinelor acestora, atunci când forţele armate respective participă la o acţiune de apărare desfăşurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate şi apărare comune;

(la 01-07-2022 Alineatul (1) din Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA nr. 4 din 27 ianuarie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 92 din 28 ianuarie 2022)

l^2) livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii către alt stat membru decât România, destinate forţelor armate ale oricărui alt stat membru decât statul membru de destinaţie, în scopul utilizării de către forţele armate respective sau de către personalul civil care le însoţeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora, atunci când forţele armate respective participă la o acţiune de apărare desfăşurată pentru a implementa o activitate a Uniunii Europene în cadrul politicii de securitate şi apărare comune;

(la 01-07-2022 Alineatul (1) din Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din ORDONANŢA nr. 4 din 27 ianuarie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 92 din 28 ianuarie 2022)

m) livrările de bunuri netransportate în afara României şi/sau prestările de servicii efectuate în România, destinate fie forţelor armate ale celorlalte state membre NATO pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte, fie pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor acestora atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare;

n) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii către un alt stat membru decât România, destinate forţelor armate ale unui stat membru NATO, altul decât statul membru de destinaţie, pentru utilizarea de către forţele în cauză ori de către personalul civil care le însoţeşte sau pentru aprovizionarea popotelor ori cantinelor lor atunci când forţele respective participă la o acţiune comună de apărare; livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor către forţele armate ale Regatului Unit staţionate în insula Cipru ca urmare a Tratatului de înfiinţare a Republicii Cipru, din 16 august 1960, care sunt destinate utilizării de către aceste forţe sau personalului civil care le însoţeşte ori pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor;

o) livrările de aur către Banca Naţională a României;

p) livrările de bunuri către organismele recunoscute care transportă sau expediază aceste bunuri în afara Uniunii Europene, ca parte a activităţilor umanitare, caritabile sau educative desfăşurate în afara Uniunii Europene; scutirea se acordă prin restituirea taxei potrivit unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Articolul LIX, Secţiunea a 2-a, Capitolul IV din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023, cu modificările aduse de ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, prevede:

Articolul LIX

(1) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021 privind administrarea, funcţionarea şi implementarea sistemului naţional privind factura electronică RO e-Factura şi factura electronică în România, precum şi pentru completarea Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate a vehiculului şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piaţă, punerii la dispoziţie pe piaţă, înmatriculării sau înregistrării în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 139/2022, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30

iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(2) Operatorii economici - persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia cu instituţii publice, astfel cum sunt definite la art. 5 lit. w) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, altele decât cele efectuate în relaţia B2G, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. m) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, şi altele decât cele prevăzute la art. 6 din acelaşi act normativ, au obligaţia în perioada 1 ianuarie 2024-30 iunie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(3) Operatorii economici - persoane impozabile nestabilite, dar înregistrate în scopuri de TVA în România, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii care au locul livrării/prestării în România conform art. 275 şi art. 278-279 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în relaţia B2B, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) lit. n) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia începând cu data de 1 ianuarie 2024 să transmită facturile emise în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura, prevăzut în Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent dacă destinatarii sunt sau nu înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(4) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1)-(3): a) livrările de bunuri prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) şi alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare:

b) livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate către persoane impozabile care nu sunt stabilite şi nici înregistrate în scopuri de TVA în România, conform art. 266 alin. (2) şi, respectiv, art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) livrările de bunuri/prestările de servicii pentru care se emit facturi simplificate conform prevederilor art. 319 alin. (12) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

d) prestările de servicii pentru care emiterea facturii nu face obiectul normelor de facturare aplicabile în România conform art. 319 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Furnizorii prevăzuţi la alin. (1)-(3) sunt obligaţi să transmită facturile emise către destinatari conform prevederilor art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia situaţiei în care atât furnizorul/prestatorul, cât şi destinatarul sunt înregistraţi în Registrul RO e-Factura.

(6) Termenul-limită pentru transmiterea facturilor prevăzute la alin. (1)-(3) în sistemul naţional privind factura electronică RO e-Factura este de 5 zile lucrătoare de la data emiterii facturii, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data-limită prevăzută pentru emiterea facturii la art. 319 alin. (16) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

(7) Nerespectarea prevederilor alin. (6) constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mari, definiţi potrivit legii, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii, definiţi potrivit legii, şi cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice.

(8) Prin excepţie de la prevederile alin. (7), nerespectarea prevederilor alin. (6) în perioada 1 ianuarie-31 martie 2024 nu se sancţionează.

---

(2) Sunt, de asemenea, scutite de taxă următoarele:

a) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care acţionează ca atare în alt stat membru decât cel în care începe expedierea sau transportul bunurilor, care îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică, altele decât livrările intracomunitare de mijloace de transport noi;

2. livrărilor intracomunitare care au fost supuse regimului special pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312;

(la 03-02-2020 Litera a) din Alineatul (2) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificată de Punctul 10, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

---

*) Notă:

Punctul 10 al Articolului I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, modifică litera a) din Articolul 294, fără să menţioneze din care alineat face parte.

Considerăm că modificarea se referă la litera a) din alineatul (2).

---

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi către un cumpărător care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA;

c) livrările intracomunitare de produse accizabile către o persoană impozabilă sau către o persoană juridică neimpozabilă care nu îi comunică furnizorului un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care transportul de bunuri este efectuat conform art. 407 şi 408 sau art. 370, 371 şi 375 de la titlul VIII, cu excepţia:

1. livrărilor intracomunitare efectuate de o întreprindere mică;

2. livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312;

d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care ar beneficia de scutirea prevăzută la lit. a) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă, cu excepţia livrărilor intracomunitare supuse regimului special privind bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform prevederilor art. 312.

(2^1) Scutirea prevăzută la alin. (2) lit. a) nu se aplică în cazul în care furnizorul nu a respectat obligaţia prevăzută la art. 325 alin. (1) de a depune o declaraţie recapitulativă sau declaraţia recapitulativă depusă de acesta nu conţine informaţiile corecte referitoare la această livrare, astfel cum se solicită în temeiul art. 325 alin. (3), cu excepţia cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficienţa într-un mod considerat satisfăcător de autorităţile fiscale competente.

(la 03-02-2020 Articolul 294 din Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 11, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(3) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc, acolo unde este cazul, documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie îndeplinite pentru aplicarea scutirii de taxă.

(4) Atunci când condiţiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) lit. k^1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză care a primit livrarea de bunuri sau prestarea de servicii scutită informează organul fiscal competent, iar livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor respective este supusă TVA în condiţiile aplicabile la momentul respectiv.

(la 01-11-2021 Articolul 294 din Capitolul IX , Titlul VII a fost completat de Punctul 49, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

(5) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) abrogată;

(la 01-08-2025 Litera a) , Alineatul (5) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 46. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

a^1) abrogată;

(la 01-08-2025 Litera a^1) , Alineatul (5) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 46. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

b) abrogată;

(la 01-08-2025 Litera b) , Alineatul (5) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 46. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

b^1) abrogată;

(la 01-08-2025 Litera b^1) , Alineatul (5) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 46. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

Articolul IV din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025 prevede:

Articolul IV

(1) Scutirea de TVA pentru operaţiunile prevăzute la art. 294 alin. (5) lit. a)-b^1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vigoare până la data de 1 august 2025, al căror fapt generator de taxă a intervenit anterior datei de 1 august 2025, conform art. 281 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se aplică prin restituire, conform unei proceduri stabilite prin ordin al ministrului finanţelor, cu condiţia ca restituirea să fie solicitată până cel târziu la data de 31 octombrie 2025 inclusiv. Sumele restituite de la bugetul de stat se utilizează de către entităţile nonprofit sau de societăţile deţinute integral de entităţile nonprofit exclusiv pentru finanţarea achiziţiilor de bunuri şi/sau servicii destinate aceloraşi scopuri.

(2) Ordinul ministrului finanţelor prevăzut la alin. (1) se emite în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) În cazul în care încetează să mai fie îndeplinite condiţiile prevăzute de legislaţia în vigoare la data la care a luat naştere dreptul la scutirea de TVA prevăzută la art. 294 alin. (5) lit. a)-b^1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi art. II din Legea nr. 204/2024 pentru aprobarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 31/2024 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, persoanele care au beneficiat de scutire datorează taxa pe valoarea adăugată de la data de la care au beneficiat de scutirea prin restituire a acesteia.

---

c) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, cu excepţia protezelor dentare scutite de taxă conform art. 292 alin. (1) lit. b);

d) livrarea de produse ortopedice.

(la 11-06-2023 Articolul 294, Capitolul IX, Titlul VII a fost completat de Punctul 2., Articolul I din LEGEA nr. 88 din 11 aprilie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 310 din 12 aprilie 2023)

(6) Abrogat.

(la 01-08-2025 Alineatul (6) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 47. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(6^1) Abrogat.

(la 01-08-2025 Alineatul (6^1) , Articolul 294 , Capitolul IX , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 47. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

(7) Abrogat.

(la 01-01-2024 Alineatul (7), Articolul 294, Capitolul IX, Titlul VII a fost abrogat de Punctul 48., Articolul III, Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

NORMĂ 29/10/2021 din data 2021-10-29

ART. 1

(1) Potrivit art. 293 alin. (1) lit. f^1) din Codul fiscal, este scutit de TVA importul de bunuri efectuat în România de către Comisia Europeană sau de către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism importă bunurile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile importate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se acordă la momentul importului pe baza prezentării facturii şi a contractului de achiziţie.

(3) În situaţia în care, ulterior importului, condiţiile pentru scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză care a efectuat importul de bunuri informează autoritatea vamală competentă, iar importul bunurilor respective este supus TVA în condiţiile aplicabile la momentul schimbării destinaţiei bunurilor.

(4) Pentru importurile de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la alin. (1), în perioada 1 ianuarie-31 octombrie 2021, pentru care TVA a fost plătită de către Comisia Europeană sau de către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, taxa pe valoarea adăugată achitată la momentul importului se restituie la cererea Comisiei Europene sau a agenţiei ori organismului în cauză de către organele vamale competente, în conformitate cu prevederile referitoare la rambursarea/remiterea taxelor la import din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului

din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, cu modificările şi completările ulterioare, şi cu dispoziţiile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

ART. 2

(1) Potrivit art. 294 alin. (1) lit. k^1) din Codul fiscal, este scutită de TVA livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către Comisia Europeană sau către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene, în cazul în care Comisia Europeană sau o astfel de agenţie ori un astfel de organism achiziţionează bunurile sau serviciile respective în scopul îndeplinirii sarcinilor care îi sunt conferite prin dreptul Uniunii Europene pentru a combate pandemia de

COVID-19, cu excepţia situaţiei în care bunurile şi serviciile achiziţionate sunt utilizate, fie imediat, fie la o dată ulterioară, în scopul unor livrări ulterioare efectuate cu titlu oneros de către Comisia Europeană sau de către o astfel de agenţie ori organism.

(2) Scutirea de TVA prevăzută la alin. (1) se aplică de către furnizori/prestatori pe baza certificatului prevăzut în anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare), sub rezerva notelor explicative care figurează în anexa la certificatul respectiv.

(3) În situaţia în care condiţiile pentru scutirea prevăzută la alin. (1) încetează să se aplice, Comisia Europeană sau agenţia ori organismul în cauză informează organul fiscal competent, respectiv Administraţia fiscală pentru contribuabili nerezidenţi, cu privire la fiecare bun/serviciu a cărui destinaţie a fost schimbată şi momentul schimbării destinaţiei. Informarea va fi însoţită de copii ale documentelor pe baza cărora organul fiscal să poată stabili TVA datorată. Organul fiscal competent va emite o decizie de impunere referitoare la taxa de plată aferentă contravalorii livrării/prestării pentru care s-a aplicat scutirea de TVA prevăzută la alin. (1). În baza deciziei emise de organul fiscal competent Comisia Europeană, agenţia ori organismul în cauză va achita taxa de plată până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care condiţiile pentru aplicarea scutirii prevăzute la alin. (1) au încetat să se aplice. Plata taxei se va face în contul indicat de organul fiscal competent. Scutirea de taxă aplicată de furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii potrivit alin. (1) îşi menţine valabilitatea şi în situaţia în care condiţiile pentru scutire încetează să se aplice.

(4) Furnizorii de bunuri/Prestatorii de servicii care au efectuat, în perioada 1 ianuarie-31 octombrie 2021, livrări de bunuri/prestări de servicii în condiţiile alin. (1) către Comisia Europeană sau către o agenţie ori un organism înfiinţat în temeiul dreptului Uniunii Europene aplică scutirea de TVA pentru aceste livrări/prestări pe baza certificatului prevăzut la alin. (2). În vederea aplicării scutirii de TVA, furnizorii/Prestatorii trebuie să emită facturi de corecţie conform prevederilor art. 330 din Codul fiscal. Facturile de corecţie se includ în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care au fost emise sau într-un decont ulterior, iar sumele reprezentând TVA colectată şi încasată de la beneficiari se restituie acestora.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucţiuni aprobate de ministrul finanţelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operaţiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operaţiunilor.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

65^1. (1) Abrogat.
(2) Abrogat.
(3) Abrogat.

(4) Abrogat.

(5) Abrogat.

(6) Abrogat.

(7) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condiţiile prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabileşte sau înlocuieşte zone din ţesuturile moi ori dure, precum şi funcţii ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(8) Scutirea de taxă prevăzută la art. 294 alin. (5) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea ţesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcţionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(9) Abrogat.

(10) *Abrogat.*

ART. 294^1

Plata TVA aferentă mijloacelor de transport înstrăinate de către misiunile diplomatice şi oficiile consulare, personalul acestora, precum şi de cetăţenii străini cu statut diplomatic sau consular

(1) Persoanele prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. e) şi art. 294 alin. (1) lit. j) care au importat sau achiziţionat în regim de scutire de la plata TVA mijloace de transport şi le înstrăinează într-o perioadă mai scurtă de doi ani de la data importului/achiziţiei au obligaţia să plătească TVA de a cărei scutire au beneficiat, în condiţiile şi conform procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui ANAF.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situaţia în care:

a) mijlocul de transport este exportat de către persoana care a achiziţionat/importat mijlocul de transport în regim de scutire;

b) mijlocul de transport este înstrăinat către o persoană care ar beneficia de scutirea de TVA conform art. 294 alin. (1) lit. j)-l), cu obligaţia noului proprietar de a achita TVA în cazul în care înstrăinează mijlocul de transport până la finalul perioadei de doi ani calculate de la data când primul proprietar a importat/achiziţionat mijlocul de transport în regim de scutire;

c) mijlocul de transport este distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul mijloacelor de transport furate, persoana demonstrează furtul pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare.

(la 25-06-2018 Capitolul IX din Titlul VII a fost completat de Articolul I din LEGEA nr. 145 din 20 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 22 iunie 2018)

ART. 295
Scutiri speciale legate de traficul internaţional de bunuri
(1) Sunt scutite de taxă următoarele:
a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu scutire totală de taxe la import;

(la 24-12-2020 Punctul 1. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

2. să fie prezentate autorităţilor vamale în vederea vămuirii şi, după caz, plasate în depozit temporar;

(la 24-12-2020 Punctul 2. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

3. să fie introduse într-o zonă liberă;

(la 24-12-2020 Punctul 3. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

4. să fie plasate în regim de antrepozitare vamală;

(la 24-12-2020 Punctul 4. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

5. să fie plasate în regim de perfecţionare activă;

(la 24-12-2020 Punctul 5. din Litera a) , Alineatul (1) , Articolul 295 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificat de Punctul 161, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;
7. să fie admise în apele teritoriale:

- pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producţie, în scopul construirii, reparării, întreţinerii, modificării sau reutilării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producţie la continent;

– pentru alimentarea cu carburanţi şi aprovizionarea platformelor de forare sau de producţie;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

66.

(2) În sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înţelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată.

---

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

- pentru produse accizabile, orice locaţie situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 336 pct. 3 de la titlul VIII;

– pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locaţie situată în România şi definită prin norme;

b) livrarea de bunuri efectuată în locaţiile prevăzute la lit. a), precum şi livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situaţiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locaţiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situaţiile prevăzute la lit. a);

NORMĂ 30/12/2015 din data 2015-12-30

ART. 1

(1) Plasarea bunurilor în unul dintre regimurile menţionate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal şi livrarea acestora cât timp se află sub regimul respectiv se supun condiţiilor impuse de legislaţia vamală.

(2) Prestările de servicii menţionate la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal asupra bunurilor aflate încă în unul dintre regimurile menţionate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în măsura în care prestarea acestor servicii este autorizată de legislaţia vamală.

(3) Scutirea de taxă în ceea ce priveşte livrarea de bunuri plasate în unul dintre regimurile menţionate la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal va fi justificată cu:

a) contractul încheiat cu titularul regimului sau cu beneficiarul;

b) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să reiasă că bunurile în cauză se aflau în unul dintre regimurile mai sus menţionate la momentul livrării sau prestării.

(4) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport de bunuri, se justifică de persoana impozabilă care facturează transportul, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, şi dacă aceasta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu beneficiarul;

c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau este efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal;

d) documentele specifice de transport, în funcţie de tipul transportului, sau copii de pe aceste documente, după caz.

(5) Dacă locul serviciului de transport de bunuri este în România şi beneficiarul ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, dacă operaţiunea nu ar fi scutită, acesta justifică scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile de transport, cu:

a) factura emisă de prestator sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat cu prestatorul;

c) documentele din care să rezulte că transportul este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori este efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal;

d) documentele specifice de transport, în funcţie de tipul transportului, sau copii de pe aceste documente, după caz.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru serviciile accesorii transportului aferent livrărilor prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, şi dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că sunt servicii accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

(7) Dacă locul serviciilor accesorii transportului aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situaţia în care operaţiunea nu ar fi scutită, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că serviciile sunt accesorii unui transport aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuat în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

(8) Scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, pentru alte prestări de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, se justifică de către prestatorul serviciilor, în măsura în care locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, şi dacă acesta ar fi fost persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul în care nu se aplica o scutire de taxă. Documentele pe baza cărora se justifică scutirea de taxă sunt:

a) contractul încheiat cu beneficiarul;

b) factura care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii efectuate sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal ori sunt efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile sau în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

(9) Dacă locul altor servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, scutirea de taxă prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se justifică de beneficiarul serviciilor, dacă acesta ar fi persoana obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal, în situaţia în care operaţiunea nu ar fi scutită de taxă, pe baza următoarelor documente:

a) contractul încheiat cu prestatorul serviciilor;

b) factura emisă de prestator;

c) documentele din care să rezulte că prestările de servicii sunt aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal sau sunt efectuate în locaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal, pentru bunurile aflate în regimurile ori în situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1, 2 şi 4-7 din Codul fiscal.

Dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

ART. 2

(1) Prin plasare în zona liberă/antrepozitul liber se înţelege introducerea de bunuri comunitare şi necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber în vederea depozitării şi comercializării ulterioare, dacă sunt înscrise în evidenţa operativă prevăzută la cap. V din Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale în zonele libere şi antrepozitele libere, aprobate prin Ordinul vicepreşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 7.394/2007, denumite în continuare Normele tehnice.

(2) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 şi lit. b) din Codul fiscal, în cazul bunurilor necomunitare, sunt scutite de TVA:

a) plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber. Justificarea scutirii de TVA la introducerea bunurilor necomunitare în zona liberă/antrepozitul liber se realizează de operatorii zonelor libere/antrepozitelor libere cu documentele prevăzute în secţiunea 8.1 a Normelor tehnice, de exemplu, CMR, foaie de parcurs, bon de livrare, manifest, notă de livrare sau mesaj informatic, cu condiţia ca acestea să furnizeze toate informaţiile necesare identificării mărfurilor, precum şi prin documentele vamale existente la plasarea acestor mărfuri în zona liberă/antrepozitul liber, în cazul în care aceste documente există. Documentele prezentate de către operatori vor fi diferite în funcţie de specificul fiecărei operaţiuni şi de modul de transport al bunurilor;

b) livrările efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber. Furnizorii justifică scutirea de TVA cu informaţiile înscrise în evidenţa operativă întocmită în forma agreată şi aprobată de autoritatea vamală conform Normelor tehnice şi care atestă faptul că bunurile nu au fost puse în liberă circulaţie pe teritoriul Uniunii Europene.

(3) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în cazul bunurilor comunitare care sunt transportate din alt stat membru în zona liberă/antrepozitul liber, este scutită de TVA achiziţia intracomunitară de bunuri cu condiţia ca persoana care realizează achiziţia intracomunitară de bunuri să facă dovada, în termen de maximum 90 de zile de la data la care intervine exigibilitatea achiziţiei intracomunitare, că bunurile respective au fost livrate intracomunitar în regim de scutire de TVA conform art. 294 alin. (2) din Codul fiscal
sau au fost exportate în regim de scutire de TVA conform prevederilor art. 294 alin. (1) lit. a)
sau b) din Codul fiscal. Operaţiunea constând în livrarea intracomunitară a bunurilor sau în exportul bunurilor trebuie realizată de persoana care a achiziţionat intracomunitar bunurile respective. Nu se aplică scutirea de TVA pentru alte livrări ulterioare achiziţiei intracomunitare ale bunurilor respective decât livrarea intracomunitară sau exportul.

(4) În conformitate cu prevederile art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, în cazul bunurilor comunitare transportate din România în zona liberă/antrepozitul liber, sunt scutite de TVA numai livrările efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) sau b) sau la art.

294 alin. (2) din Codul fiscal, de către persoana care le-a plasat în zona liberă/antrepozitul liber. Scutirea de TVA se justifică cu:

a) evidenţa operativă întocmită în forma agreată şi aprobată de autoritatea vamală conform Normelor tehnice;

b) documentele prevăzute de ordinul ministrului finanţelor publice privind aprobarea Instrucţiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operaţiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a)-i), art. 294 alin. (2) şi art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pentru justificarea scutirii de TVA prevăzute de art. 294 alin. (2), respectiv art. 294 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal pentru livrarea intracomunitară de bunuri şi pentru export.

(5) Scutirea de TVA prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru servicii prestate asupra bunurilor aflate în zona liberă/antrepozitul liber se aplică pentru următoarele servicii:

a) transportul de bunuri în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

b) serviciile accesorii transportului de bunuri efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber;

c) serviciile menţionate în anexa nr. 2, efectuate în interiorul zonei libere/antrepozitului liber.

(6) Scutirea de taxă prevăzută la alin. (5) se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) contractul încheiat pentru prestarea serviciilor;

c) documentele specifice de transport în funcţie de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport;

d) documentele pe baza cărora s-a făcut plasarea bunurilor în zona liberă/antrepozitul liber şi/sau care sunt înscrise în evidenţele operative ale operatorilor în conformitate cu secţiunile 8.1 şi 8.2 ale Normelor tehnice sau, după caz, copii de pe acestea.

(7) Scutirea de TVA prevăzută la art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru prestările de servicii aferente livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se aplică dacă locul prestării serviciilor este considerat a fi în România în conformitate cu prevederile art. 278 din Codul fiscal, indiferent dacă bunurile au statut comunitar sau necomunitar. Scutirea de TVA se justifică de către persoana care ar fi obligată la plata taxei conform art. 307 din Codul fiscal dacă nu s-ar aplica scutirea de taxă, respectiv de către prestatorul serviciilor sau, după caz, de către beneficiarul acestora, cu:

a) factura, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau, după caz, pentru persoanele care prestează efectiv serviciul de transport, documentul specific de transport, dacă acesta conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal;

b) documentele din care să rezulte că serviciul prestat este aferent livrărilor de bunuri prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

c) documentele specifice de transport în funcţie de tipul transportului sau copii de pe aceste documente, după caz, în cazul serviciilor de transport.

(8) În situaţiile prevăzute la alin. (6) şi (7), dacă beneficiarul nu poate justifica scutirea de taxă, operaţiunile sunt considerate taxabile. În cazul în care sunt achiziţii intracomunitare de servicii, se aplică prevederile specifice de declarare a acestor operaţiuni.

ART. 3

(1) Conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, se consideră antrepozite de taxă pe valoarea adăugată:

a) pentru produsele accizabile, prevăzute la art. 266 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, precum şi pentru cele care sunt incluse şi în lista menţionată la alin. (3), orice locaţie situată în România, definită ca antrepozit fiscal în sensul art. 336 pct. 3 din Codul fiscal;

b) pentru bunurile prevăzute la alin. (3), o locaţie situată în România şi definită ca atare prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată:

a) livrările de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

b) livrările de bunuri efectuate în locaţiile prevăzute la alin. (1), atât timp cât bunurile se află încă în regim de antrepozit de TVA, conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Produsele accizabile rezultate în urma producţiei în antrepozitele fiscale definite la art. 336 pct. 3 din Codul fiscal sunt bunuri aflate în regim de antrepozit de TVA;

c) prestările de servicii care sunt aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau care sunt efectuate în locaţiile enumerate la alin. (1), pentru bunurile aflate încă într-un astfel de regim, conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) serviciile prestate de intermediarii care acţionează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care acestea sunt prestate în legătură cu operaţiunile scutite de taxa pe valoarea adăugată conform prevederilor lit. a)-c), în baza art. 296 din Codul fiscal;

e) importurile şi achiziţiile intracomunitare de bunuri plasate în regim de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, în baza art. 293 alin. (1) lit. a) şi a art. 295 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal.

(3) Plasarea în regimul de antrepozit de TVA prevăzut la alin. (1) lit. b) se limitează la bunurile care se încadrează la următoarele coduri NC definite la art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal:

Nr. crt.	Bunuri	Cod NC
1.	Cartofi	0701
2.	Măsline	0711 20
3.	Nuci de cocos, nuci de Brazilia şi anacard	0801
4.	Alte fructe cu coajă lemnoasă	0802
5.	Cafea neprăjită	0901 11 00 0901 12 00
6.	Ceai	0902
7.	Cereale	1001-1005

		1007-1008
8.	*Orez decorticat*	*1006*
9.	*Seminţe, fructe şi seminţe oleaginoase (inclusiv seminţele de soia)*	*1201-1207*
10.	*Uleiuri şi grăsimi vegetale şi fracţiunile acestora, brute, rafinate, dar nemodificate din punct de vedere chimic*	*1507-1515*
11.	*Zahăr brut*	*1701*
12.	*Cacao boabe şi brizuri de boabe, crude sau prăjite*	*1801 00 00*
13.	*Uleiuri minerale (inclusiv propanul şi butanul, precum şi uleiuri brute de petrol)*	*2709 00* *2710* *2711 12* *2711 13*
14.	*Produse chimice în vrac*	*Capitolele 28 şi 29*
15.	*Cauciuc, sub forme primare sau de plăci, foi sau benzi*	*4001* *4002*
16.	*Lână*	*5101*
17.	*Argint*	*7106*
18.	*Platină (paladiu, rodiu)*	*7110 11 00* *7110 21 00* *7110 31 00*
19.	*Cupru*	*7402 00 00* *7403* *7405 00 00* *7408*
20.	*Nichel*	*7502*
21.	*Aluminiu*	*7601*
22.	*Plumb*	*7801*
23.	*Zinc*	*7901*
24.	*Staniu*	*8001*
25.	*Indiu*	*ex. 8112 92* *ex. 8112*

(4) Regimul de antrepozit de TVA nu se aplică pentru bunurile destinate livrării cu amănuntul, cu excepţia:

a) bunurilor livrate de magazinele duty-free, conform art. 158 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, în cazul în care aceste livrări sunt scutite de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

b) bunurilor livrate de persoane impozabile călătorilor de la bordul navelor sau aeronavelor, pe durata zborului sau a călătoriei pe mare, în cazul în care locul sosirii este situat în afara Uniunii Europene;

c) bunurilor a căror livrare este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal.

(5) În cazul prestărilor de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c) care sunt efectuate în locaţiile prevăzute la alin. (1) lit. b), scutirea de taxă se limitează la serviciile enumerate în anexa nr. 2, în condiţiile în care nu conduc la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, cu excepţiile prevăzute în cadrul anexei nr. 2.

(6) Scutirile menţionate la alin. (2) sunt provizorii şi vor deveni definitive pentru operaţiunile ce precedă:

a) livrarea de bunuri, efectuată cu plată, care se efectuează în timp ce bunurile sunt supuse în continuare regimului de antrepozit de TVA;

b) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA, de către persoana impozabilă în cadrul unei livrări cu plată a acestor bunuri;

c) scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA de către proprietarul acestora, independent de orice tranzacţie comercială, în cadrul:

1. unui transfer menţionat la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal; sau

2. transportului sau expedierii acestor bunuri în afara Uniunii Europene, efectuate de către proprietar sau în contul acestuia.

(7) În cazul în care, independent de o tranzacţie comercială, bunurile sunt scoase din regimul de antrepozit de TVA de către proprietar sau în contul acestuia şi rămân în România sau fac obiectul unei operaţiuni prevăzute la art. 270 alin. (12) lit. g) şi h) din Codul fiscal, se aplică taxarea pentru următoarele operaţiuni:

a) plasarea bunurilor în regim de antrepozit de TVA, precum şi serviciile prevăzute la alin. (2) lit. c), prestate către proprietar, în cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată efectuată de proprietar în timp ce se aflau în regimul de antrepozit de TVA;

b) livrările de bunuri şi prestările de servicii prevăzute la alin. (2) lit. c), efectuate către proprietar, dacă bunurile au fost supuse uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau sub regimul de antrepozit de TVA.

(8) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimul de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

(9) În lipsa unor dovezi suplimentare se consideră că:

a) orice persoană care scoate bunuri din regimul de antrepozit de TVA le-a scos în condiţiile impuse de alin. (6);

b) bunurile a căror lipsă se constată dintr-un antrepozit de TVA au fost scoase din regimul respectiv în condiţiile stabilite la alin. (7).

(10) Antrepozitarul de TVA trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să fie autorizat să funcţioneze în această calitate de către Ministerul Finanţelor Publice, cu excepţia antrepozitului de TVA menţionat la alin. (1) lit. a), pentru care autorizaţia de funcţionare ca antrepozit fiscal este valabilă în mod automat şi pentru antrepozitul de TVA;

b) să fie stabilit în România şi înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal;

c) să ţină evidenţa bunurilor aflate în stoc în antrepozitul de TVA;

d) să emită un document care să ateste plasarea bunurilor în regimul de antrepozit de TVA, către fiecare persoană care plasează bunuri într-un astfel de regim, şi să înregistreze acest document într-un registru special;

e) să emită un formular de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA şi să înregistreze acest formular într-un registru special.

(11) Persoana care plasează bunuri în regim de antrepozit de TVA, livrează bunuri în timp ce acestea se află în regimul de antrepozit de TVA şi/sau scoate bunurile dintr-un asemenea regim va trebui să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să se identifice faţă de antrepozitarul menţionat la alin. (10) cu codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, cu codul său de identificare fiscală;

b) pentru toate livrările efectuate, să emită factura menţionată la art. 319 alin. (6) din Codul fiscal, care trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal.

(12) Celelalte limite şi condiţii cu privire la regimul de antrepozit de TVA sunt prezentate în anexa 1.

ART. 4

Anexele nr. 1 şi 2 fac parte integrantă din prezentele norme.

ANEXA NR. 1

la norme

Alte limite şi condiţii privind aplicarea

regimului de antrepozit de TVA

I. Aplicarea regimului: principii de bază

1. Regimul de antrepozit de TVA se referă numai la bunurile comunitare. În acest sens, următoarele bunuri se consideră comunitare:

a) bunurile provenind din teritoriul Uniunii Europene în scopuri de TVA, definit la art. 267 din Codul fiscal;

b) bunurile importate pe teritoriul Uniunii Europene şi plasate în circulaţie liberă în Uniunea Europeană.

2. Regimul de antrepozit de TVA cuprinde un sistem de scutiri în lanţ de taxă, care constă în:

a) acordarea scutirii de taxă provizorii pentru toate operaţiunile efectuate în cadrul regimului;

b) acordarea definitivă a acestei scutiri la momentul livrării ulterioare a bunurilor în cadrul regimului de antrepozit de TVA.

3. Toate operaţiunile efectuate asupra bunurilor aflate în acest regim sunt scutite definitiv de la plata taxei, cu excepţia operaţiunilor efectuate către ultimul cumpărător care beneficiază numai de scutire provizorie.

4. Operaţiunile prevăzute la pct. 3, care beneficiază numai de scutire provizorie, sunt:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător de bunuri care rămân în acest regim;

b) serviciile efectuate către ultimul cumpărător, aferente bunurilor ce rămân în acest regim pe perioada depozitării.

5. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul unei livrări cu plată, în cadrul regimului, operaţiunile provizoriu scutite de taxă rămân următoarele:

a) operaţiunea de plasare a bunurilor în regim de antrepozit de TVA de către cumpărătorul sau proprietarul bunurilor. Această operaţiune poate fi un import, o achiziţie intracomunitară sau o livrare de bunuri în România;

b) serviciile în legătură cu aceste bunuri, prestate în contul cumpărătorului/proprietarului, în cadrul regimului, anterior şi pe perioada antrepozitării.

6. Bunurile respective vor căpăta una dintre următoarele destinaţii:

a) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea rămân în cadrul regimului;

b) fie ultimul cumpărător/proprietar efectuează o livrare cu plată a acestor bunuri, iar acestea părăsesc regimul;

c) fie ultimul cumpărător scoate bunurile din regim, independent de orice tranzacţie.

7. Livrarea cu plată nu face decât să extindă lanţul operaţiunilor scutite. Totuşi, livrarea însoţită de ieşirea bunurilor din acest regim, precum şi ieşirea bunurilor din regim fără existenţa vreunei tranzacţii pun capăt regimului.

II. Bunuri livrate cu plată şi care nu rămân în regimul de antrepozit de TVA

8. Livrarea de bunuri nu mai poate beneficia de scutirea menţionată la art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal

dacă bunurile nu rămân în regimul de antrepozit de TVA şi urmează regulile obişnuite, având următoarele caracteristici:

a) este, în principiu, taxabilă dacă livrarea are loc în România şi bunurile nu părăsesc România, fără însă a afecta aplicarea altei scutiri în interiorul ţării;

b) nu se supune TVA dacă livrarea nu are loc în România, conform art. 275 din Codul fiscal, ca, de exemplu, o livrare cu instalare în străinătate sau vânzare la distanţă care are loc în străinătate;

c) este scutită de taxă dacă este o livrare intracomunitară sau un export ce respectă condiţiile pentru ca o operaţiune să fie scutită de taxă, conform art. 294 din Codul fiscal.

9. Aplicarea regulilor obişnuite pentru această operaţiune determină transformarea scutirii provizorii aplicate ultimelor operaţiuni (livrarea de bunuri sau prestarea de servicii) ce precedă această livrare în scutire definitivă.

Exemplu:

Persoanele impozabile A, B, C, D, E, Y şi Z efectuează următoarele operaţiuni:

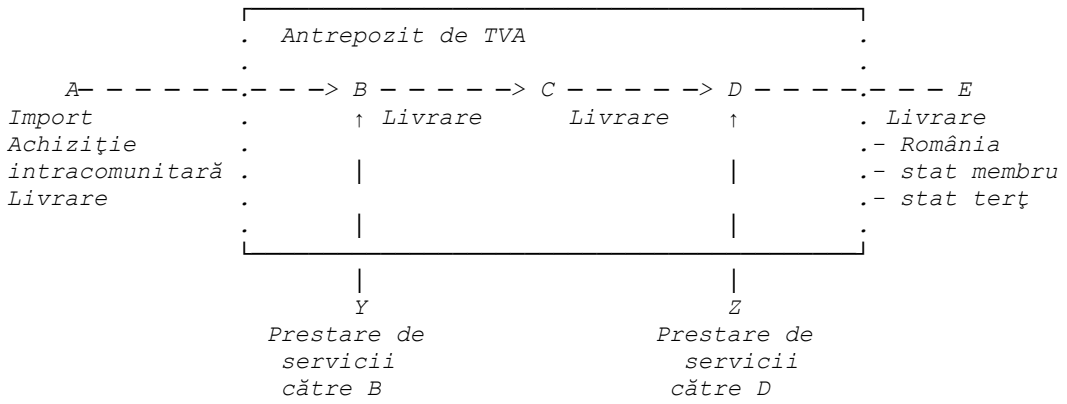

A. A îi vinde bunuri lui B, care le plasează într-un antrepozit de TVA. Operaţiunea A-B poate constitui un import efectuat de B, o achiziţie intracomunitară efectuată de B sau o livrare efectuată de A lui B cu scutire de taxă pentru că bunurile se plasează de către B într-un antrepozit de TVA. Această scutire se acordă provizoriu.

B. Y efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile, în contul lui B. Această operaţiune este provizoriu scutită de taxă.

C. B vinde bunurile supuse transformării lui C, iar bunurile rămân în acelaşi regim. Livrarea B-C este provizoriu scutită de taxă, însă transformă scutirea aferentă plasării bunurilor de către B în cadrul regimului în scutire definitivă (import efectuat de B, achiziţie intracomunitară sau livrare de la A către B), ca şi prestarea de servicii efectuată de Y lui B.

D. C vinde bunurile lui D, iar acestea rămân în regim de antrepozit de TVA. Livrarea C-D este scutită provizoriu de taxă, dar transformă scutirea aferentă livrării de bunuri de către B lui C în scutire definitivă.

E. Z efectuează o prestare de servicii în legătură cu bunurile în contul lui D. Această operaţiune este provizoriu scutită de taxă.

F. D vinde bunuri lui E, iar acestea părăsesc regimul în cadrul acestei vânzări. Această livrare poate fi o livrare taxabilă în România, o livrare intracomunitară sau un export, scutite de taxă.

Această livrare transformă scutirile provizorii acordate pentru livrarea de către C lui D şi pentru prestarea de servicii de către Z lui D în scutiri definitive.

III. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacţie comercială

10. Bunurile care părăsesc regimul fără a avea loc o tranzacţie comercială pot avea ca destinaţie România, alt stat membru sau un stat în afara Uniunii Europene.

11. Impozitarea cu TVA, fără a afecta o altă posibilă scutire prevăzută de Codul fiscal, se poate efectua numai pentru operaţiunile anterioare care erau provizoriu scutite de taxă. Aceste operaţiuni pot fi: livrarea de bunuri, prestarea de servicii, achiziţia intracomunitară sau importul de bunuri. În situaţia în care la scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu se pot determina operaţiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regim de antrepozit de TVA, deşi scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu constituie în sine o operaţiune în sfera TVA. Regularizarea TVA se realizează prin plata taxei conform pct. 34-37.

12. În cazul în care bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 11 sunt următoarele:

a) operaţiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul bunurilor. Această operaţiune poate fi: livrare, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri;

b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri în beneficiul cumpărătorului/proprietarului anterior sau în perioada în care bunurile se aflau în acest regim.

13. În cazul în care bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată când se aflau în regimul de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 11 sunt următoarele:

a) livrarea de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA, efectuată către ultimul cumpărător;

b) prestările de servicii efectuate către ultimul cumpărător atât timp cât bunurile se aflau în regimul de antrepozit de TVA.

14. Taxa datorată pentru operaţiunile ce vor fi regularizate devine exigibilă la momentul ieşirii bunurilor din regim şi se taxează cu cota care ar fi fost aplicabilă fiecăreia dintre aceste operaţiuni făcute în beneficiul ultimului cumpărător/proprietar al bunurilor, care aplică prevederile art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

15. Ieşirea din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale a unor bunuri ce sunt transportate în alt stat membru constituie un transfer în sensul art. 270 alin. (10) şi (11) din Codul fiscal şi, în consecinţă, reprezintă o operaţiune impozabilă.

16. Această operaţiune nu atrage nicio regularizare în măsura în care este scutită de taxă în baza art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

17. În plus, scoaterea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA transformă, de asemenea, scutirea provizorie acordată pentru operaţiunile anterioare, precedente acestei ieşiri, în scutire definitivă.

18. Scoaterea din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale a unor bunuri transportate într-un stat din afara Uniunii Europene nu constituie în sine o operaţiune taxabilă.

19. Totuşi, întrucât nu se datorează nicio taxă pentru bunurile exportate din spaţiul Uniunii Europene, ieşirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA nu se supune taxei şi nu se va efectua nicio regularizare.

20. De asemenea, în această situaţie ieşirea bunurilor din regimul de antrepozit de TVA în aceste condiţii transformă scutirea provizorie acordată pentru operaţiunile anterioare, precedente acestei ieşiri, în scutire definitivă.

Exemplu:

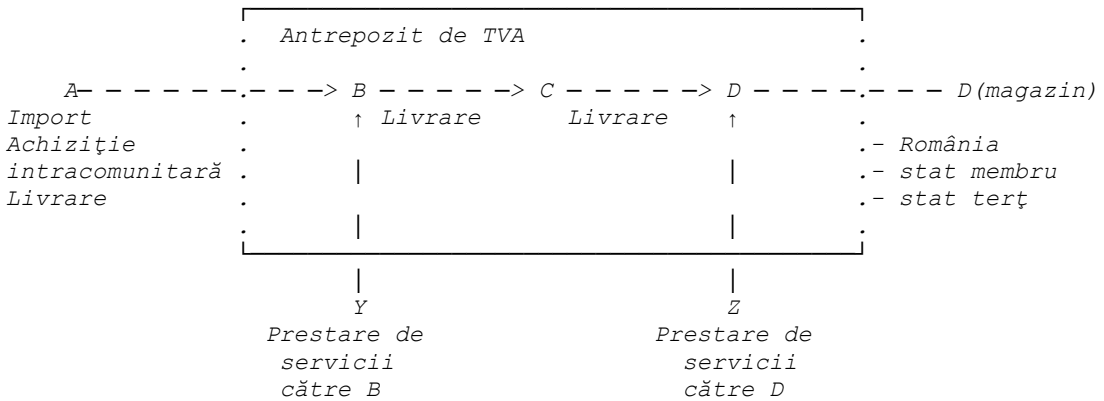

În acest sens, reluăm exemplul menţionat la pct. 9 şi considerăm că D nu vinde bunurile achiziţionate şi supuse transformării, ci le scoate din regimul de antrepozit de TVA pentru a le transporta în magazinul său de vânzare cu amănuntul din România, în alt stat membru sau în afara Uniunii Europene.

a) Dacă magazinul se află în România, D realizează o deplasare pe plan local, ce nu constituie o operaţiune taxabilă. Aceasta implică faptul că operaţiunile efectuate de către C lui D (livrare de bunuri) şi de către Z lui D (prestare de servicii) nu pot fi scutite definitiv de taxă şi faptul că se datorează TVA pentru aceste operaţiuni.

b) Dacă magazinul se află în alt stat membru şi dacă D realizează un transfer în sensul art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, această operaţiune este scutită de taxă în baza art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal. Preluarea bunurilor în statul membru de sosire va fi asimilată unei achiziţii intracomunitare taxabile la preţul de cost al bunurilor, ce va cuprinde preţul de cumpărare plătit lui C, precum şi costul serviciilor plătit lui Z. Prin urmare, scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D şi pentru serviciul Z-D devin definitive.

c) Dacă magazinul se află în afara Uniunii Europene, D realizează o deplasare a bunurilor în afara Uniunii Europene, operaţiune care nu este impozabilă. Chiar dacă nu se aplică nicio taxă pentru bunurile exportate în afara Uniunii Europene scutirile acordate provizoriu pentru livrarea C-D şi pentru serviciul Z-D devin, de asemenea, definitive.

IV. Persoana obligată la plata taxei

21. În principiu, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă care efectuează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în baza art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

22. Atunci când aceste operaţiuni se realizează în cadrul regimului, ele beneficiază de o scutire provizorie care devine definitivă dacă bunurile:

a) fac obiectul unei livrări în care bunurile rămân în regim de antrepozit de TVA;

b) părăsesc regimul în cadrul livrării;

c) părăsesc regimul independent de orice tranzacţie comercială, spre o destinaţie din afara României.

23. Aceste operaţiuni trebuie regularizate când sunt efectuate în beneficiul unei persoane impozabile care scoate bunurile din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale, spre o destinaţie din România.

24. Întrucât persoana obligată la plata taxei, menţionată la pct. 21, nu are posibilitatea de a controla destinaţia pe care o vor primi bunurile după ce le livrează ori le expediază, aceasta nu are cum să cunoască dacă scutirea provizorie aplicată operaţiunii efectuate se va transforma sau nu în scutire definitivă şi, în consecinţă, dacă ar avea ori nu obligaţia efectuării unei regularizări.

25. Art. 307 alin. (5) din Codul fiscal desemnează persoana obligată la plata taxei ca fiind persoana din cauza căreia bunurile sunt plasate în acest regim sau care scoate bunurile din regim.

26. Derogarea prevăzută la pct. 25 este aplicabilă numai livrării de bunuri sau prestării de servicii care beneficiază de scutirea aferentă regimului de antrepozit de TVA şi care se acordă provizoriu. Pentru celelalte livrări de bunuri şi prestări de servicii (cum ar fi livrarea de bunuri care nu rămân în regim de antrepozit de TVA sau prestarea de servicii nepermisă în cadrul regimului) se aplică regula normală referitoare la obligaţia plăţii TVA, prevăzută la art. 307 alin.

(1) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care se aplică altă regulă referitoare la obligaţia de plată, ca, de exemplu, conform art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

27. Pentru importurile şi achiziţiile intracomunitare de bunuri plasate în acest regim, nu se aplică nicio derogare, ci regulile obişnuite referitoare la persoana obligată la plata taxei pentru aceste operaţiuni.

Exemplu:

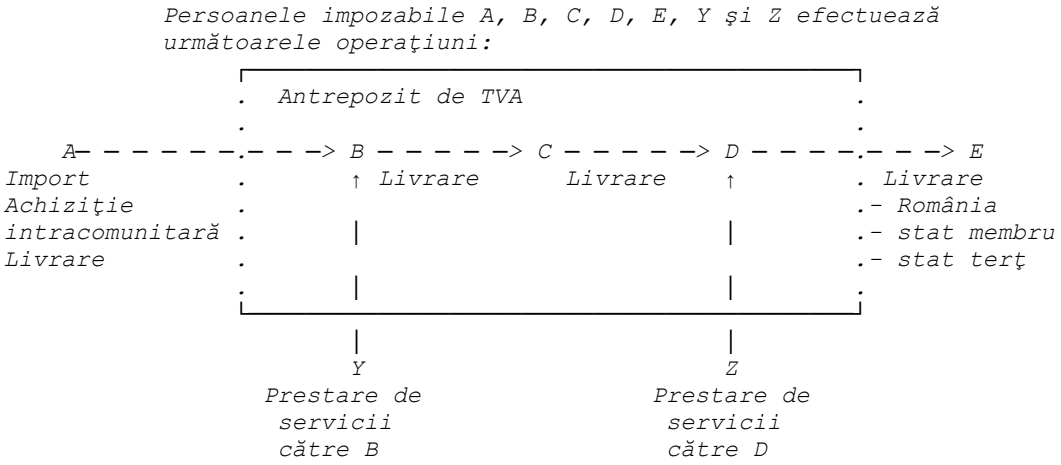

1. Bunurile produse de A în România sunt vândute unei persoane impozabile române, B, în regim de scutire de TVA, întrucât B a plasat bunurile într-un antrepozit de TVA din Constanţa, administrat de X.

2. B îi solicită societăţii prelucrătoare Y din Mamaia să transforme bunurile. Acest serviciu nu este permis în cadrul regimului conform legislaţiei vamale, dacă antrepozitul în care se află bunurile este un antrepozit de TVA conform art. 2 alin. (1) lit. b) din norme.

3. B livrează o parte din bunurile transformate societăţii C din Ucraina. Bunurile părăsesc regimul în cadrul acestei livrări şi sunt transportate spre Ucraina în contul lui B. Livrarea este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

4. B livrează o altă parte din bunurile transformate societăţii D din România, cu aplicarea taxei.

5. B livrează o altă parte din bunurile transformate unei companii din Germania, E, care nu este stabilită şi nu este înregistrată în scopuri de TVA în România, iar bunurile rămân în regim.

6. B scoate restul de bunuri din antrepozit şi le utilizează ca materii prime în fabrica sa din Timişoara.

7. Compania germană E revinde bunurile unei societăţi din România, F, stabilită şi înregistrată în scopuri de TVA în România, cu aplicarea taxei.

Tratamentul TVA aplicabil acestor operaţiuni şi persoanele obligate la plata taxei

Operaţiunea A-B

Livrarea de bunuri realizată de A este scutită în mod provizoriu de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal, întrucât B a plasat bunurile într-un regim de antrepozit de TVA.

Operaţiunea Y-B

Întrucât această operaţiune nu poate fi scutită de taxă, Y este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal. Cu toate acestea, în situaţia în care prestările de servicii efectuate de Y în beneficiul lui B au loc într-un antrepozit de TVA conform

art. 2 alin. (1) lit. a) din norme, respectiv într-un antrepozit fiscal, în principiu, serviciile ar beneficia de scutire provizorie de TVA conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Operaţiunea B-C

a) Întrucât bunurile sunt transportate în afara Uniunii Europene, această livrare este scutită de taxă conform art. 294 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite toate condiţiile pentru aplicarea scutirii. Dacă nu s-ar aplica o scutire de taxă, B ar fi în principiu persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru acea parte din bunuri livrate de B către C în Ucraina.

Operaţiunea B-D

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea din bunuri livrate de B lui D în România.

c) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal
pentru livrarea făcută în beneficiul lui D.

Operaţiunea B-E

a) Această livrare este scutită provizoriu de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, întrucât bunurile rămân în antrepozit de TVA.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea de bunuri de către A lui B devine definitivă pentru partea de bunuri livrate de către B lui E.

Operaţiunea E-F

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul, dar rămân în România, această livrare este taxabilă în România.

b) Scutirea provizorie acordată pentru livrarea bunurilor de către B lui E devine definitivă.

c) F este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (6) din Codul fiscal.

Operaţiunea B-B

a) Întrucât bunurile părăsesc regimul fără să facă obiectul unei livrări în cadrul regimului, fără a fi implicate în vreo tranzacţie comercială şi rămân în România, scutirea provizorie acordată pentru livrarea de la A la B nu devine definitivă şi livrarea A-B trebuie (parţial) regularizată pentru această parte de bunuri.

b) B este, în principiu, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal.

28. De asemenea, art. 3 alin. (9) lit. b) din norme prevede că bunurile lipsă se consideră scoase din regim în condiţii care generează exigibilitatea taxei.

V. Plata taxei în cazul regularizării scutirii provizorii

29. Când bunurile părăsesc regimul trebuie efectuată o regularizare pentru operaţiunile efectuate în beneficiul unei persoane impozabile sau efectuate de această persoană în momentul în care scoate bunurile din regimul de antrepozit de TVA fără existenţa unei tranzacţii comerciale, în cazul în care destinaţia bunurilor este în România.

30. Când bunurile nu au făcut obiectul livrării cu plată cât timp se aflau în regim de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 29 sunt următoarele:

a) operaţiunea de plasare a bunurilor în acest regim de către cumpărătorul/proprietarul acestora. Această operaţiune poate fi livrare, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri;

b) prestările de servicii în legătură cu aceste bunuri către cumpărător/proprietar anterior sau în timp ce acestea se aflau în regim de antrepozit de TVA.

31. Când bunurile au făcut obiectul uneia sau mai multor livrări cu plată în timp ce se aflau în regim de antrepozit de TVA, operaţiunile menţionate la pct. 29 sunt următoarele:

a) livrarea efectuată către ultimul cumpărător al bunurilor ce rămân în regim de antrepozit de TVA;

b) prestările de servicii către ultimul cumpărător, când bunurile se aflau în regim de antrepozit de TVA.

32. Taxa datorată pentru operaţiunile care se vor supune regularizării devine exigibilă în momentul ieşirii bunurilor din regimul de antrepozit de TVA la cota care s-ar fi aplicat fiecăreia dintre operaţiuni în cazul în care nu ar fi fost scutite provizoriu de taxă.

33. Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunea ce se va supune regularizării este răspunzătoare pentru această regularizare.

34. În cazul bunurilor importate, plasate în antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, care părăsesc regimul fără vreo livrare ulterioară în cadrul regimului şi fără existenţa unei tranzacţii comerciale, se impune regularizarea taxei pentru importul efectuat. Persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

35. În situaţia în care se impune regularizarea taxei pe valoarea adăugată pentru alte operaţiuni decât importul de bunuri, persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

36. În situaţia în care la scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu se pot determina operaţiunile care au fost provizoriu scutite de taxă, regularizarea se face prin impozitarea cu TVA a bunurilor scoase din regimul de antrepozit de TVA, deşi scoaterea bunurilor din regim fără existenţa unei tranzacţii comerciale nu constituie în sine o operaţiune în sfera TVA. Persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (5) din Codul fiscal va regulariza taxa conform prevederilor art. 326 alin. (2) din Codul fiscal.

37. Taxa prevăzută la pct. 34-36 este deductibilă în limitele şi condiţiile prevăzute la art. 297-301 din Codul fiscal.

VI. Ţinerea evidenţelor şi alte obligaţii

38. Identitatea persoanei care plasează bunurile în regim de antrepozit de TVA sau care scoate bunurile din acest regim trebuie cunoscută întotdeauna de titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA.

39. Aceste persoane trebuie să se identifice în faţa titularului şi să comunice codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există.

40. Pentru operaţiunile efectuate în cadrul regimului de antrepozit de TVA, titularul nu este obligat să identifice diferiţii operatori.

41. Titularul trebuie să emită şi să semneze un document de plasare în regimul de antrepozit de TVA.

42. Documentul de plasare trebuie emis la momentul în care bunurile intră în antrepozitul TVA şi trebuie să cuprindă minimum următoarele:

a) data de intrare a bunurilor;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;

c) numărul autorizaţiei;

d) adresa antrepozitului;

e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare în regim;

f) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă acesta există, ale persoanei care plasează bunurile în regimul de antrepozit de TVA;

g) denumirea exactă şi cantitatea bunurilor în starea în care sunt plasate în antrepozitul de TVA;

h) o menţiune referitoare la:

1. documentul de import, când plasarea urmează unui import de bunuri în România;

2. factura primită de persoana care face o achiziţie intracomunitară ori autofactura menţionată la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal sau, în cazul unei achiziţii intracomunitare asimilate menţionate la art. 273 alin. (2) din Codul fiscal, documentul care justifică în celălalt stat membru transferul în România, atunci când plasarea urmează unei achiziţii intracomunitare asimilate;

3. factura primită de la furnizor atunci când plasarea urmează unei livrări de bunuri în România;

4. documentul care se emite în cazul transferurilor locale, în România, prevăzut la pct. 45.

43. Persoanele care pot plasa bunuri în acest regim sunt următoarele:

a) persoana care face un import de bunuri în România, scutit de taxă conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi art. 295 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal;

b) persoana care face o achiziţie intracomunitară de bunuri în România, scutită de taxă conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

c) persoana care face o achiziţie de bunuri în România a căror livrare efectuată de către furnizor este scutită de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 8 din Codul fiscal;

d) persoana care face un transfer local de bunuri în România într-un antrepozit de TVA.

44. Pentru aplicarea scutirii, pe declaraţia vamală de import trebuie menţionate următoarele:

a) la rubrica 8 referitoare la importator: numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale importatorului;

b) la rubrica 37 referitoare la regimul sub care se importă bunurile: codul alocat în Uniunea Europeană bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA;

c) la rubrica 44 rezervată pentru menţiuni specifice: numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului de autorizaţie de antrepozit de TVA, precum şi numărul autorizaţiei care i-a fost atribuită. Dacă titularul şi importatorul sunt una şi aceeaşi persoană, atunci informaţia de la rubrica 8 se trece şi la rubrica 44. De asemenea, trebuie menţionată clar la rubrica 44 orice informaţie legată de transformarea la care sunt supuse bunurile aflate în antrepozit;

d) la rubrica 49 legată de identificarea antrepozitului: numărul antrepozitului fiscal în care urmează să fie depozitate bunurile, dacă este cazul.

45. Atunci când bunurile sunt plasate într-un regim de antrepozit de TVA în urma unui transfer local fără tranzacţie comercială, proprietarul bunurilor trebuie să emită un document specific care să conţină următoarele informaţii:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale proprietarului, dacă acesta există;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozitar;

c) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care vor fi depozitate bunurile;

d) denumirea exactă, cantitatea şi valoarea bunurilor.

O copie a acestui document trebuie să se afle în posesia titularului de autorizaţie.

46. Titularul autorizaţiei trebuie să transmită o copie semnată a documentului de plasare în regimul de antrepozit de taxă către persoana care plasează bunurile în regim.

47. O copie a documentului prevăzut la pct. 46 se transmite de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit furnizorului său din România şi, după caz, prestatorilor care efectuează servicii asupra bunurilor înainte ca acestea să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, pentru ca aceştia să dovedească faptul că operaţiunile pot fi scutite de taxa pe valoarea adăugată.

48. O copie a documentului prevăzut la pct. 46 şi o copie a autorizaţiei de antrepozit de TVA trebuie transmise de către persoana care a plasat bunurile în antrepozit către prestatorii care efectuează servicii asupra bunurilor plasate în regim de antrepozit de TVA pentru a justifica scutirea de taxă.

49. Titularul regimului de antrepozit de TVA trebuie să ţină un registru al documentelor de plasare, în care se raportează cronologic bunurile plasate într-un asemenea regim.

50. Acest registru trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care au fost plasate bunurile în regim;

c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care plasează bunurile într-un asemenea regim, dacă acesta există;

d) o trimitere la documentul de plasare;

e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri.

VII. Documentul de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA

51. Titularul trebuie să emită şi să semneze un document de scoatere a bunurilor din regimul de antrepozit de TVA.

52. Acest document trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) data la care bunurile părăsesc regimul;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului;

c) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;

d) adresa antrepozitului;

e) numărul de ordine sub care documentul este înregistrat în registrul documentelor de plasare;

f) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România, dacă este cazul, ale persoanei care scoate sau pentru care sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA;

g) numărul de ordine sub care este înregistrat documentul de scoatere în registrul documentelor de scoatere din regim;

h) denumirea exactă şi cantitatea bunurilor;

i) o menţiune referitoare la:

1. factura emisă, dacă bunurile părăsesc regimul de antrepozit de TVA cu tranzacţie;

2. autofactura menţionată la art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, în cazul transferului de bunuri în alt stat membru în sensul art. 270 alin. (10) din Codul fiscal;

3. documentul special emis atunci când bunurile părăsesc regimul fără a face obiectul unei tranzacţii comerciale şi rămân în România, prevăzut la pct. 54;

4. numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA, precum şi numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului, dacă bunurile sunt transportate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în acelaşi regim;

5. documentul privind accizele, dacă documentul de scoatere din regim se referă la produse accizabile.

53. Persoanele care pot scoate bunuri dintr-un regim de antrepozit de TVA sunt următoarele:

a) pentru bunuri, altele decât bunurile accizabile:

1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit;

2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacţii comerciale;

b) pentru bunuri accizabile:

1. persoana impozabilă care livrează bunurile fără ca bunurile să rămână în regim de antrepozit, în măsura în care această livrare are drept consecinţă eliberarea în consum în scopuri de accize a bunurilor sau scoaterea fizică a acestora din antrepozitul de TVA;

2. proprietarul bunurilor care scoate bunurile din regimul de antrepozit fără a le implica în tranzacţii comerciale.

54. Documentul pe care trebuie să îl emită proprietarul bunurilor, în cazul în care scoate bunuri din antrepozit fără existenţa unei tranzacţii comerciale şi pe baza căruia se efectuează regularizarea taxei pe valoarea adăugată prevăzută la pct. 36, trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică documentul în mod unic;

b) data emiterii;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România sau, după caz, codul de identificare fiscală ale proprietarului;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozitar, dacă acesta este diferit de proprietarul bunurilor;

e) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA;

f) dacă bunurile sunt mutate în alt antrepozit de TVA pentru a fi plasate în acelaşi regim, numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA, precum şi numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului antrepozitului în care sunt mutate bunurile;

g) denumirea, cantitatea, preţul unitar şi valoarea bunurilor.

55. O copie a facturii sau a oricărui alt document pe baza căruia sunt scoase bunurile din regimul de antrepozit de TVA trebuie emisă către titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA.

56. Titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA emite persoanei care scoate bunurile din regim o copie semnată a documentului de scoatere din regim şi păstrează la rândul său o copie a acestui document.

57. Titularul autorizaţiei de antrepozit de TVA trebuie să ţină un registru al documentelor de scoatere din regimul de antrepozit de TVA, în care se raportează cronologic bunurile ce părăsesc regimul.

58. Acest registru trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care bunurile părăsesc regimul;

c) codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei care scoate bunurile din regim, dacă acesta există;

d) o trimitere la documentul de plasare;

e) un număr de ordine sub care sunt înregistrate bunurile în listele de stocuri ca părăsind regimul.

59. Gestiunea stocurilor constă în principal în ţinerea unui registru al documentelor de plasare a bunurilor în regim, a unui registru al documentelor de scoatere din regim şi a unui registru al fişelor de stoc în care sunt raportate, pe tipuri de bunuri, intrările şi ieşirile din regimul de antrepozit de TVA.

60. Aceste fişe trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei;

c) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt depozitate bunurile;

d) adresa antrepozitului;

e) denumirea bunurilor;

f) codul tarifar al bunurilor în starea în care erau când au intrat în antrepozitul de TVA;

g) la plasarea bunurilor în antrepozitul de TVA:

1. data plasării;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de plasare;

h) la scoaterea bunurilor din antrepozitul de TVA:

1. data scoaterii;

2. cantitatea sau numărul de bunuri;

3. o trimitere la documentul de scoatere din regim;

i) o descriere a lucrărilor efectuate asupra bunurilor aflate în regimul de antrepozit de TVA;

j) bunurile ce rămân în stoc.

61. Prin excepţie de la prevederile pct. 38-60 referitoare la documentele care trebuie emise şi evidenţele care trebuie ţinute, în cazul regimului de antrepozit de TVA prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. a) din norme, sunt valabile documentele şi evidenţele întocmite conform legislaţiei care reglementează accizele.

VIII. Obligaţii specifice legate de facturare

62. Când plasarea bunurilor în regim de antrepozit este făcută în cadrul unei livrări de bunuri în România, factura furnizorului trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

63. Pentru livrările de bunuri ce rămân în regimul de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de bunuri trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

64. Pentru prestările de servicii efectuate înainte ca bunurile să fie plasate în regim de antrepozit de TVA ce pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

65. Pentru prestările de servicii făcute asupra bunurilor cât timp acestea rămân în regimul de antrepozit şi care pot fi scutite de taxă conform art. 295 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, factura emisă de furnizorul de servicii trebuie să conţină, în plus faţă de elementele menţionate la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, următoarele elemente specifice:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale titularului autorizaţiei de antrepozit de TVA;

b) numărul autorizaţiei antrepozitului de TVA în care sunt plasate bunurile.

ANEXA NR. 2

la norme

Servicii permise în antrepozitul de TVA

prevăzut la art. 3 alin. (1) lit. b) din norme

1. Ventilarea, sortarea, uscarea, desprăfuirea, operaţiuni simple de curăţare, reparaţii ale ambalajului, reparaţii de bază ale defectelor apărute în timpul transportului sau antrepozitării, în măsura în care este vorba de operaţiuni simple, aplicarea sau îndepărtarea protecţiei utilizate în scopul transportării

2. Reconstituirea mărfurilor după transport

3. Inventarierea, prelevarea de mostre, trierea, cernerea, filtrarea mecanică şi cântărirea bunurilor

4. Eliminarea componentelor avariate sau poluate

5. Conservarea prin pasteurizare, sterilizare, iradiere sau adăugarea de agenţi de conservare

6. Tratarea împotriva paraziţilor

7. Tratarea antirugină

8. Tratarea:

– prin creşterea temperaturii, fără alte tratări complementare sau procese de distilare;

– prin scăderea temperaturii, chiar dacă aceasta conduce la o reîncadrare sub un alt cod tarifar cu 8 cifre.

9. Tratarea electrostatică, îndreptarea sau călcarea textilelor

10. Tratarea constă în:

– îndepărtarea tulpinilor şi codiţelor şi/sau a sâmburilor fructelor, tăierea şi felierea fructelor uscate sau a legumelor, rehidratarea fructelor;

– deshidratarea fructelor, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre.

11. Desalinizarea, curăţarea şi cruponarea pieilor

12. Montarea bunurilor ori adăugarea sau înlocuirea pieselor accesorii, în măsura în care această operaţiune este relativ limitată sau este destinată conformării la normele tehnice şi nu modifică natura sau performanţele bunurilor originale. Această operaţiune poate conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre pentru bunurile adăugate ca accesorii sau utilizate ca înlocuitori.

13. Diluarea sau concentrarea fluidelor, fără tratare complementară sau vreun proces de distilare, chiar dacă aceasta conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre

14. Amestecarea bunurilor de acelaşi tip, de calităţi diferite, în scopul obţinerii unei calităţi constante sau a unei calităţi solicitate de client, fără a schimba natura bunurilor respective

15. Separarea sau tăierea la o anumită dimensiune a bunurilor, dacă este vorba numai de operaţiuni simple

16. Ambalarea, dezambalarea, schimbarea ambalajului, decantarea şi transferarea în alte recipiente, chiar dacă aceasta ar conduce la reîncadrarea sub un alt cod tarifar cu 8 cifre, aplicarea, retragerea şi modificarea mărcilor, sigilarea, etichetarea, afişarea preţului sau alt semn distinctiv similar

17. Testarea, ajustarea, reglarea şi punerea în funcţiune a echipamentelor, aparaturii şi vehiculelor, mai ales pentru verificarea conformităţii la normele tehnice, cu condiţia să fie vorba de operaţiuni simple

18. Operaţiuni constând în mătuirea elementelor de ţevărie pentru a le adapta exigenţelor anumitor pieţe

---

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum şi prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 296;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi, după caz, procedura şi condiţiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucţiuni aprobate de ministrul finanţelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operaţiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operaţiunilor.

66. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 295 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiaşi articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecţionare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înţelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată.

ART. 296

Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxă serviciile prestate de intermediarii care acţionează în numele şi în contul altei persoane, în cazul în care aceste servicii sunt prestate în legătură cu operaţiunile scutite prevăzute la art. 294 şi 295, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. f) şi alin. (2), sau în legătură cu operaţiunile desfăşurate în afara Uniunii Europene.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucţiuni aprobate de ministrul finanţelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operaţiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operaţiunilor.

CAP. X

Regimul deducerilor

ART. 297

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilităţii taxei.

(2) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său.

(3) Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (3)-(8) este amânat până în momentul în care taxa aferentă bunurilor şi serviciilor care i-au fost livrate/prestate a fost plătită furnizorului/prestatorului său, chiar dacă o parte din operaţiunile realizate de persoana impozabilă

sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform art. 282 alin. (6). Aceste prevederi nu se aplică pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru importuri, pentru achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331.

(la 29-03-2021 Alineatul (3) din Articolul 297 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 3, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 19 din 25 martie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 315 din 29 martie 2021)

(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achiziţiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operaţiuni:

a) operaţiuni taxabile;

b) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

c) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 292^1, 294, 295 şi 296;

(la 01-07-2021 Litera c) din Alineatul (4) , Articolul 297 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificată de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

d) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Uniunii Europene sau în cazul în care aceste operaţiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Uniunii Europene, precum şi în cazul operaţiunilor efectuate de intermediari care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operaţiuni;

e) operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(5) Dacă nu contravine prevederilor alin. (4), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5).

(6) În condiţiile stabilite prin normele metodologice se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achiziţiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 316.

(7) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane şi care apoi se decontează acesteia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 286 alin. (4) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achiziţiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu excepţia cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii sau pentru cazurile prevăzute la art. 270 alin. (8) lit. b) şi art. 271 alin. (5) lit. b).

(la 24-12-2020 Litera b) din Alineatul (7) , Articolul 297 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificată de Punctul 162, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

c) abrogată;

(la 01-08-2025 Litera c) , Alineatul (7) , Articolul 297 , Capitolul X , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 48. , Articolul II din LEGEA nr. 141 din 25 iulie 2025, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 699 din 25 iulie 2025)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA 1

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

67. (1) Dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa achitată sau datorată pentru bunurile/serviciile achiziţionate destinate utilizării în scopul operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal constituie un principiu fundamental al sistemului de TVA. Dreptul de deducere prevăzut la art. 297 din Codul fiscal face parte integrantă din mecanismul TVA şi, în principiu, nu poate fi limitat. Acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxei aplicate operaţiunilor efectuate în amonte. Pentru a beneficia de dreptul de deducere trebuie îndeplinite în primul rând condiţiile de fond, astfel cum rezultă din jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, respectiv pe de o parte, cel interesat să fie o persoană impozabilă în sensul titlului VII din Codul fiscal şi, pe de altă parte, bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica acest drept să fie utilizate în aval de persoana impozabilă în scopul operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, iar în amonte, aceste bunuri sau servicii să fie furnizate de o altă persoană impozabilă.

(2) Potrivit jurisprudenţei constante a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene organele fiscale competente sunt în măsură să refuze acordarea dreptului de deducere dacă se stabileşte, în raport cu elemente obiective, că acest drept este invocat în mod fraudulos sau abuziv.

(3) Jurisprudenţa Curţii de Justiţie Europene relevantă pentru aplicarea alin. (2) include cu titlu de exemplu hotărârile pronunţate în cauzele Bonik C-285/11 şi C-277/14 PPUH.

(4) O persoană care are intenţia, confirmată de dovezi obiective, să înceapă în mod independent o activitate economică în sensul art. 269 din Codul fiscal şi care începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii acestei activităţi economice, trebuie să fie considerată ca o persoană impozabilă care acţionează în această calitate, care are, în conformitate cu art. 297 din Codul fiscal, dreptul imediat de a deduce taxa datorată sau achitată pentru cheltuielile şi/sau investiţiile efectuate în scopul operaţiunilor pe care intenţionează să le efectueze şi care dau naştere unui drept de deducere, fără a trebui să aştepte începerea exploatării efective a activităţii sale. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-110/98 Gabalfrisa.

(5) Taxa este deductibilă la beneficiar atunci când intervine exigibilitatea taxei pentru livrarea/prestarea realizată de furnizor/prestator, conform prevederilor art. 297 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţiile prevăzute la art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

(6) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal se aplică numai în cazul operaţiunilor taxabile, pentru care furnizorul/ prestatorul aplică sistemul TVA la încasare, caz în care acesta trebuie să înscrie în factură această menţiune conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal. În situaţia în care furnizorul/prestatorul este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi, dar omite să înscrie

menţiunea "TVA la încasare", operaţiunea respectivă nefiind exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, beneficiarul îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care sunt aplicabile prevederile art. 324 alin. (13) din Codul fiscal. Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică în cazul operaţiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare, acestea fiind supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor art. 282 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, iar în cazul beneficiarului fiind aplicabile prevederile art. 297 alin. (1) din Codul fiscal.

(7) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activităţii economice în afara României, dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(8) Prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor art. 297 alin. (4)-(6), art. 298, 300 şi 301 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal şi achiziţionează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform art. 297 alin. (4)-(7), art. 298 şi 300 din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(9) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, aferente plăţii contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, se aplică procedeul sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în cazul cotei standard, 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3.000 lei plus 20% TVA în sumă de 600 lei, în data de 14 mai 2016 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeaşi perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 "TVA neexigibilă". În data de 5 iulie 2016, societatea B plăteşte parţial prin virament bancar suma de 1.300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăţi se calculează astfel: 1.300 x 20/120 = 216,67 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4426 "TVA deductibilă", concomitent cu evidenţierea în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă".

(10) În sensul art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se consideră că taxa a fost plătită furnizorului/prestatorului în situaţia în care se stinge obligaţia de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un terţ.

(11) În scopul aplicării prevederilor art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/ prestării de servicii efectuate de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1. data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situaţia în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator ori de altă persoană;

2. data girului către furnizor/prestator, în situaţia în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menţionată şi persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plăţii este data înscrisă în extrasul de cont ori alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidenţiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăţilor prin bancă de tipul transfer-credit, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/servicii de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de creanţe şi al compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 26 alin. (8), respectiv pct. 26 alin. (9), pentru a determina data plăţii;

e) în cazul plăţii în natură, data plăţii este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartidă pentru achiziţia de bunuri/servicii efectuată.

(12) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297-300 din Codul fiscal, la data plăţii, în situaţia în care bunurile achiziţionate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declaraţia depusă potrivit prevederilor art. 324 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal şi restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(13) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297-300 din Codul fiscal în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.

(14) În sensul art. 297 alin. (6) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achiziţiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenţionează să desfăşoare o activitate economică, cu condiţia să nu se depăşească perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care s-a aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 310 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, taxa pentru achiziţii efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 83 şi 84.

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României:

a) se aplică prevederile art. 302 din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal, în situaţia în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 302 din Codul fiscal şi în perioada respectivă îndeplineau

condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal, indiferent dacă la data solicitării rambursării sunt deja înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal;

b) se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal, inclusiv pentru achiziţiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, dacă persoanele impozabile nestabilite în România sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal la data solicitării rambursării, în situaţia în care pentru respectivele achiziţii nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 302 din Codul fiscal, dar în perioada respectivă îndeplineau condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal, sau în situaţia în care au depus o cerere de rambursare conform art. 302 din Codul fiscal, dar aceasta a fost respinsă de organele fiscale competente din cauza faptului că persoana respectivă ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(16) Dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal poate fi exercitat de persoana impozabilă chiar dacă factura nu conţine menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit beneficiarului conform art. 316 din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operaţiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(17) În cazul imobilizărilor în curs de execuţie care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiţii, fiind scoase din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă îşi poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art. 297 alin. (4) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanţe care nu depind de voinţa sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-37/95 Statul belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat şi în alte situaţii în care achiziţiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 297 alin. (4) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voinţa sa, astfel cum a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului belgian.

(18) În cazul achiziţiei unei suprafeţe de teren împreună cu construcţii edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziţii, inclusiv taxa aferentă construcţiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-257/11 Gran Via Moineşti.

(19) Justificarea intenţiei persoanei impozabile de a realiza operaţiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condiţiile de a fi considerate noi în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal şi al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/închirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme, în vederea exercitării opţiunii de taxare a operaţiunilor respective în conformitate cu art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi

E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecţie fiscală vor permite în timpul desfăşurării controlului depunerea acestor notificări.

(20) În cazul investiţiilor destinate realizării de bunuri imobile persoana impozabilă:

a) aplică prevederile celei de-a doua teze a art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, în situaţia în care preconizează că va realiza atât operaţiuni care dau drept de deducere cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere cu respectivele bunuri imobile, precum şi prevederile alin. (19) pentru partea din bunul imobil destinată livrării/închirierii în regim de taxare;

b) în situaţia în care preconizează că va realiza exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, aplică prevederile alin. (4). Dacă bunul imobil este destinat livrării, dar operaţiunea respectivă nu se produce pe perioada în care bunul imobil este considerat nou conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică prevederile alin. (19).

---

(8) Organele fiscale competente au dreptul de a refuza deducerea TVA dacă, după administrarea mijloacelor de probă prevăzute de lege, pot demonstra dincolo de orice îndoială că persoana impozabilă ştia sau ar fi trebuit să ştie că operaţiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată care a intervenit în amonte sau în aval în lanţul de livrări/prestări.

(la 01-01-2018 Articolul 297 din Capitolul X , Titlul VII a fost completat de Punctul 92, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017)

ART. 298

Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 297 se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile, în cazul în care vehiculele nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice.

(2) Restricţia prevăzută la alin. (1) nu se aplică vehiculelor rutiere motorizate având o masă totală maximă autorizată care depăşeşte 3.500 kg sau mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică următoarelor categorii de vehicule rutiere motorizate:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări şi de achiziţii;

c) vehiculele utilizate pentru transportul de persoane cu plată, inclusiv pentru serviciile de taximetrie;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată, inclusiv pentru instruire de către şcolile de şoferi;

e) vehiculele utilizate pentru închiriere sau a căror folosinţă este transmisă în cadrul unui contract de leasing financiar ori operaţional;

f) vehiculele utilizate ca mărfuri în scop comercial.

(4) În cazul vehiculelor care nu fac obiectul limitării dreptului de deducere conform alin. (1), fiind utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, precum şi a celor exceptate de la limitarea deducerii potrivit alin. (3), se vor aplica regulile generale de deducere stabilite la art. 297 şi art. 299-301.

Începând cu data de 1 a lunii următoare datei de la care România este autorizată să aplice o măsură specială de derogare de la dispoziţiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit pct. 116 al art. LIII din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, coroborat cu lit. b) a alin. (1) al art. LVII din acelaşi act normativ, la articolul 298, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4^1), cu următorul cuprins:

(4^1) Prin excepţie de la prevederile art. 297, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, închirierii sau leasingului de clădiri/spaţii de locuit, indiferent de destinaţia acestora, situate în zone rezidenţiale sau în blocuri de locuinţe şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste clădiri/spaţii de locuit, în cazul în care acestea nu sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice.

---

(5) Modalitatea de aplicare a prevederilor prezentului articol se stabileşte prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 2-a

Limitări speciale ale dreptului de deducere

68. (1) În aplicarea art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile se înţelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparaţii, de întreţinere, cheltuielile cu lubrifianţi, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcţionarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înţelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depăşeşte 3.500 kg şi nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activităţii economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în ţară sau în străinătate la clienţi/furnizori, pentru prospectarea pieţei, deplasări la locaţii unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poştale, la autorităţile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuţiilor de serviciu, deplasări pentru intervenţie, service, reparaţii, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligaţia persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condiţiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum

rezultă şi din hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să deţină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei şi să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activităţii economice atunci când există dificultăţi evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun faţă de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaţilor de la reşedinţa acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum şi de la locul de muncă la reşedinţa angajaţilor/locul convenit de comun acord. Prin angajaţi se înţelege salariaţii, administratorii societăţilor, directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii şi persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situaţia în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajaţii unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la şi de la locul de muncă al angajaţilor în alte condiţii decât cele menţionate la alin. (3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal, în situaţia în care, pe lângă utilizarea în scopul activităţii economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă şi pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât şi pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activităţii economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înţelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condiţiile prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora şi pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada unei practici abuzive. În situaţia prevăzută la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la art. 297 şi la art. 299-301 din Codul fiscal. Totuşi, în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate

şi pentru alte activităţi economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activităţile prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal.

(6) În scopul aplicării art. 298 alin. (3) lit. a), b) şi d) din Codul fiscal, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

1. servicii de urgenţă reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea unor intervenţii de urgenţă, cum sunt cele asupra reţelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

2. servicii de pază şi protecţie reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranţei obiectivelor, bunurilor şi valorilor împotriva oricăror acţiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existenţa materială a acestora, precum şi protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viaţa, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor şi protecţia persoanelor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul şi distribuirea scrisorilor, coletelor şi pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieţei, desfăşurarea activităţii de merchandising, negocierea condiţiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare şi monitorizarea clienţilor. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenţii de achiziţii reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu negocierea şi încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri şi servicii, întreţinerea bazei de date a furnizorilor potenţiali sau existenţi, întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare şi propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanţelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziţii;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esenţial la prestarea directă a serviciilor cu plată şi fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activităţile exceptate prevăzute la art. 298 alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcţie de fiecare situaţie în parte, din informaţii cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepţii, foile de parcurs care trebuie să conţină cel puţin elementele prevăzute la alin. (2), în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de art. 298 din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal şi de prezentele norme metodologice. Dacă situaţia de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situaţia prezentată de persoana impozabilă în ce priveşte exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform art. 298 din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte

soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală.

(9) În situaţia în care persoanele care achiziţionează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare sau sunt persoane care achiziţionează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal.

ART. 299

Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319, precum şi dovada plăţii în cazul achiziţiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziţionează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6), să deţină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 319 sau documentele prevăzute la art. 320 alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA, pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import, trebuie să deţină o declaraţie de import pentru TVA şi accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 326 alin. (4) şi (5), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziţii intracomunitare de bunuri, să deţină o factură sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operaţiuni asimilate cu o achiziţie intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 273 alin. (2) lit. a), să deţină documentul prevăzut la art. 319 alin. (9), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 320 alin. (1).

(2) Prin normele metodologice se vor preciza cazurile în care documentele sau obligaţiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 3-a

Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

69. (1) Persoana impozabilă poate deduce taxa aferentă achiziţiilor dacă sunt îndeplinite condiţiile de fond prevăzute la pct. 67 alin. (1), precum şi formalităţile prevăzute la art. 299 din Codul fiscal.

(2) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 299 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul facturilor, acestea trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal şi dovada plăţii, în cazul achiziţiilor prevăzute la art. 297 alin. (3) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziţionează bunuri/servicii prevăzute la art. 297 alin. (2) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare.

(3) Facturile emise în condiţiile prevăzute la art. 319 alin. (12), (13) şi (21) din Codul fiscal constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situaţia în care au înscris şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului.

(4) În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul trebuie să solicite emitentului un duplicat al facturii, pe care se menţionează că înlocuieşte factura iniţială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleaşi date ca factura iniţială şi pe care să se menţioneze că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială sau, o fotocopie a facturii iniţiale, pe care furnizorul/prestatorul menţionează că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declaraţiei vamale pentru import ori al documentului pentru regularizarea situaţiei, persoana impozabilă trebuie să solicite un duplicat certificat de organele vamale.

(5) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declaraţiei vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declaraţiei vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/ documentul electronic de import cu elemente de securitate şi siguranţă pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii şi a ştampilei lucrătorului vamal.

(6) Pentru achiziţiile de bunuri şi servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condiţiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12), (13) şi (21) din Codul fiscal, dacă furnizorul/prestatorul a menţionat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 67.

(7) Abrogat.

(8) Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 308, art. 307 alin. (2)-(6) şi art. 326 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situaţia în care obligaţiile prevăzute la art. 326 alin. (2) sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar

achiziţiile sunt destinate operaţiunilor cu drept de deducere conform art. 297-300 din Codul fiscal şi persoana respectivă deţine un document care corespunde cerinţelor prevăzute la art. 299 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cauzele conexate C-95/07 şi C-96/07.

(9) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligaţiile prevăzute la art. 326 alin. (2) sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal, procedează astfel:

a) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 326 alin. (2) sau, după caz, ale art. 326 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecţia fiscală;

b) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro rata, calculează diferenţa dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care inspecţia fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei prevăzute se are în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecţia fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei prevăzute se are în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea. Diferenţele astfel stabilite se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, stabilesc taxa datorată bugetului de stat, care se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (2)-(4) şi (6) şi art. 308 din Codul fiscal, trebuie să deţină o factură care cuprinde cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 din Codul fiscal ori o autofactură emisă în conformitate cu prevederile art. 320 alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(11) În aplicarea prevederilor art. 299 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, prin actul constatator emis de organele vamale se înţelege documentul pentru regularizarea situaţiei, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

(12) În cazul achiziţiilor efectuate de la persoanele impozabile nestabilite în România şi scutite de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România conform prevederilor pct. 91 alin. (1), justificarea deducerii taxei se face pe baza exemplarului original al facturii prevăzute la pct. 91 alin. (4) şi a unei copii de pe decizia privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional.

ART. 300

Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parţial impozabilă

(1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operaţiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269, cât şi operaţiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parţial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achiziţiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt sau de către o persoană parţial impozabilă se determină conform

prezentului articol. Persoana parţial impozabilă nu are drept de deducere pentru achiziţiile destinate activităţii pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parţial impozabilă desfăşoară activităţi în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operaţiuni cu drept de deducere, cât şi operaţiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activităţi şi aplică prevederile prezentului articol. Persoana parţial impozabilă poate aplica pro rata în situaţia în care nu poate ţine evidenţe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Taxa aferentă achiziţiilor destinate exclusiv realizării de operaţiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiţii destinate realizării de astfel de operaţiuni, se deduce integral.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70. (1) În aplicarea art. 300 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, pentru bunurile sau serviciile achiziţionate care pot fi alocate parţial activităţii care nu dă drept de deducere şi parţial activităţii care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziţionării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părţii din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părţii din clădire care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

---

(4) Taxa aferentă achiziţiilor destinate exclusiv realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de investiţii care sunt destinate realizării de astfel de operaţiuni nu se deduce.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70. (1) În aplicarea art. 300 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, pentru bunurile sau serviciile achiziţionate care pot fi alocate parţial activităţii care nu dă drept de deducere şi parţial activităţii care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziţionării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părţii din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părţii din clădire care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

---

(5) Taxa aferentă achiziţiilor pentru care nu se cunoaşte destinaţia, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporţia în care sunt sau vor fi

utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere se deduce pe bază de pro rata. Prin excepţie, în cazul achiziţiilor destinate realizării de investiţii, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investiţional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată în conformitate cu prevederile art. 305.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70.

(2) Prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, referitoare la deducerea integrală a taxei aferente investiţiilor pentru care se prevede că vor fi utilizate atât pentru operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, se aplică atât pentru investiţiile care au fost începute după data de 1 ianuarie 2016, cât şi pentru achiziţiile efectuate după data de 1 ianuarie 2016 aferente unor investiţii începute înainte de această dată. În ambele situaţii, taxa dedusă aferentă achiziţiilor destinate realizării acestor investiţii se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, în primul an în care au loc livrări de bunuri/prestări de servicii cu bunul rezultat în urma investiţiei.

Exemplul nr. 1: o persoană impozabilă începe în luna februarie 2016 lucrările de investiţii pentru edificarea unui imobil care va fi utilizat pentru activităţi medicale scutite de TVA, dar şi pentru operaţii estetice şi de înfrumuseţare care nu sunt scutite de TVA. Pe perioada derulării investiţiei, persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achiziţiilor necesare pentru investiţia respectivă. În anul în care sunt realizate primele activităţi medicale menţionate, taxa dedusă aferentă obiectivului de investiţii se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, respectiv în acest caz conform pct. 79 alin. (16). În situaţia în care persoana respectivă achiziţionează şi alte bunuri decât cele necesare realizării investiţiei, dar care vor fi utilizate pentru activităţile menţionate, va aplica pro rata provizorie stabilită conform art. 300 alin. (10) lit. d) din Codul fiscal, deoarece presupunem că în anul 2016 nu va realiza venituri, care va fi regularizată conform prevederilor art. 300 alin. (13) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O societate care are ca obiect de activitate operaţiuni imobiliare derulează o investiţie începând din anul 2015 şi care se continuă şi în anul 2016. Investiţia respectivă este un imobil care va fi utilizat de societate atât pentru închirierea în regim de taxare, cât şi în regim de scutire. De la 1 ianuarie 2016 persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achiziţiilor necesare pentru investiţia respectivă. În anul în care sunt realizate primele operaţiuni de închiriere, va efectua o ajustare negativă a taxei corespunzătoare părţii din clădire închiriată în regim de scutire, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

---

(6) Pro rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvenţiile legate direct de preţ, a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi

b) suma totală, fără taxă, a operaţiunilor prevăzute la lit. a) şi a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, acordate în scopul finanţării operaţiunilor scutite fără drept de deducere sau operaţiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la lit. c);

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 270 alin. (4) şi la art. 271 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 270 alin. (10);

c) valoarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), precum şi a operaţiunilor imobiliare, în măsura în care acestea sunt accesorii activităţii principale.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

70. (3) În sensul art. 300 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operaţiunile imobiliare reprezintă operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) O operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) realizarea acestei operaţiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele şi utilizarea de personal;

b) operaţiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile;

c) suma achiziţiilor efectuate în scopul operaţiunii şi suma taxei deductibile aferente operaţiunii sunt nesemnificative.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligaţia să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constatate aceste erori.

---

(8) Pro rata definitivă se determină anual, iar calculul acesteia include toate operaţiunile prevăzute la alin. (6), pentru care exigibilitatea taxei ia naştere în timpul anului calendaristic

respectiv, inclusiv evenimentele prevăzute la art. 287. Pro rata definitivă se determină procentual şi se rotunjeşte până la cifra unităţilor imediat următoare. La decontul de taxă prevăzut la art. 323, în care s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (14), se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro ratei definitive.

(9) Pro rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro rata definitivă, prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul precedent, sau pro rata estimată pe baza operaţiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operaţiunilor cu drept de deducere în totalul operaţiunilor se modifică în anul curent faţă de anul precedent. Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum şi modul de determinare a acesteia.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (9):

a) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operaţiuni fără drept de deducere în cursul anului, şi care ulterior realizează astfel de operaţiuni, pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operaţiunilor preconizat a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată organului fiscal competent cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, aferent perioadei fiscale în care persoana impozabilă începe să realizeze operaţiuni fără drept de deducere;

b) în cazul persoanelor impozabile nou-înregistrate în scopuri de TVA, precum şi în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul unui alt an decât cel în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) pro rata aplicabilă provizoriu este pro rata estimată pe baza operaţiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent, care trebuie comunicată cel mai târziu până la data la care persoana impozabilă trebuie să depună primul decont de taxă, prevăzut la art. 323, după înregistrarea în scopuri de TVA;

c) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) în cursul aceluiaşi an în care înregistrarea le-a fost anulată conform art. 316 alin. (11) şi care aplicau pro rata provizorie la începutul anului, se continuă aplicarea pro ratei provizorii aplicate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA;

d) în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA care nu au determinat pro rata provizorie la începutul anului, deoarece ori nu erau înfiinţate ori nu realizau şi nici nu prevedeau realizarea de operaţiuni în cursul anului curent, şi care vor realiza în anii ulteriori atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, trebuie să estimeze pro rata pe baza operaţiunilor preconizat a fi realizate în primul an în care vor desfăşura operaţiuni constând în livrări de bunuri/prestări de servicii. Această pro rata provizorie va fi aplicată pe parcursul anilor în care persoana realizează exclusiv achiziţii de bunuri/servicii, fără a realiza şi livrări/prestări.

(11) Taxa de dedus într-un an calendaristic se determină provizoriu prin înmulţirea valorii taxei deductibile prevăzute la alin. (5) pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro rata provizorie prevăzută la alin. (9) sau (10), determinată pentru anul respectiv.

(12) Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulţirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic respectiv, prevăzută la alin. (5), cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), determinată pentru anul respectiv. Prin excepţie, în situaţiile prevăzute la alin. (10) lit. b) şi c), calcularea taxei de dedus pe baza pro ratei definitive se

efectuează numai pentru achiziţiile prevăzute la alin. (5) realizate în perioadele fiscale în care s-a aplicat pro rata provizorie.

(13) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. d), taxa de dedus aferentă achiziţiilor, cu excepţia investiţiilor prevăzute la alin. (5), pentru fiecare an calendaristic se determină pe baza pro ratei estimate, urmând ca toate deducerile exercitate pe baza pro ratei provizorii, atât din anul curent, cât şi din anii următori, să fie regularizate pe baza pro ratei definitive de la sfârşitul primului an în care vor fi realizate livrări de bunuri/prestări de servicii. Dacă totuşi persoana impozabilă nu va realiza operaţiuni care nu dau drept de deducere, are dreptul să regularizeze deducerile pe baza pro ratei definitive considerând că pro rata este 100%.

(14) La sfârşitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt trebuie să ajusteze taxa dedusă provizoriu, cu excepţia prevăzută la alin. (13), astfel:

a) din taxa de dedus determinată definitiv, conform alin. (12), se scade taxa dedusă într-un an, determinată pe bază de pro rata provizorie;

b) rezultatul diferenţei de la lit. a), în plus sau în minus după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă, prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului, sau în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a persoanei impozabile, în cazul anulării înregistrării acesteia.

(15) În cazul bunurilor de capital, definite conform art. 305 alin. (1), pentru care taxa s-a dedus pe bază de pro rata definitivă, ajustările din anii ulteriori iau în considerare o cincime, pentru bunurile mobile, sau o douăzecime, pentru bunurile imobile, după cum urmează:

1. taxa deductibilă iniţială se împarte la 5 sau la 20;

2. rezultatul calculului efectuat conform pct. 1 se înmulţeşte cu pro rata definitivă prevăzută la alin. (8), aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;

3. taxa dedusă iniţial, conform pro ratei definitive, se împarte la 5 sau la 20;

4. rezultatele calculelor efectuate conform pct. 2 şi 3 se compară, iar diferenţa în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă prevăzut la art. 323, aferent ultimei perioade fiscale a anului.

(16) În situaţii speciale, când pro rata calculată potrivit prevederilor prezentului articol nu asigură determinarea corectă a taxei de dedus, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia de specialitate, poate, la solicitarea justificată a persoanelor impozabile:

a) să aprobe aplicarea unei pro rata speciale. Dacă aprobarea a fost acordată în timpul anului, persoanele impozabile au obligaţia să recalculeze taxa dedusă de la începutul anului pe bază de pro rata specială aprobată. Persoana impozabilă cu regim mixt poate renunţa la aplicarea pro ratei speciale numai la începutul unui an calendaristic şi este obligată să anunţe organul fiscal competent până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului respectiv;

b) să autorizeze persoana impozabilă să stabilească o pro rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice, cu condiţia ţinerii de evidenţe contabile distincte pentru fiecare sector.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70.

(6) Aprobările direcţiei de specialitate din cadrul Ministerului Finanţelor Publice pentru situaţiile prevăzute la art. 300 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal îşi menţin valabilitatea pe

perioada în care persistă situaţiile speciale care au necesitat acordarea acestora.
---

(17) În baza propunerilor făcute de către organul fiscal competent, Ministerul Finanţelor Publice, prin direcţia sa de specialitate, poate să impună persoanei impozabile anumite criterii de exercitare a dreptului de deducere pentru operaţiunile viitoare ale acesteia, respectiv:

a) să aplice o pro rata specială;

b) să aplice o pro rata specială pentru fiecare sector al activităţii sale economice;

c) să îşi exercite dreptul de deducere numai pe baza atribuirii directe, în conformitate cu prevederile alin. (3) şi (4), pentru toate operaţiunile sau numai pentru o parte din operaţiuni;

d) să ţină evidenţe distincte pentru fiecare sector al activităţii sale economice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

70.

(6) Aprobările direcţiei de specialitate din cadrul Ministerului Finanţelor Publice pentru situaţiile prevăzute la art. 300 alin. (16) şi (17) din Codul fiscal îşi menţin valabilitatea pe perioada în care persistă situaţiile speciale care au necesitat acordarea acestora.
---

(18) Prevederile alin. (6)-(15) se aplică şi pentru pro rata specială prevăzută la alin. (16) şi (17). Prin excepţie de la prevederile alin. (6), pentru calculul pro ratei speciale se vor lua în considerare:

a) operaţiunile specificate în decizia Ministerului Finanţelor Publice, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. a) sau la alin. (17) lit. b);

b) operaţiunile realizate pentru fiecare sector de activitate, pentru cazurile prevăzute la alin. (16) lit. b) sau la alin. (17) lit. b).

(19) Prevederile prezentului articol se aplică şi de persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pentru determinarea pro ratei, sumele de la numitor şi de la numărător se determină în funcţie de data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei conform regulilor generale.

(20) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile prezentului articol în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situaţie în care taxa aferentă achiziţiilor de bunuri destinate operaţiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

ART. 301

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 297-300.

(2) În situaţia în care nu sunt îndeplinite condiţiile şi formalităţile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de

justificare a taxei prevăzute la art. 299, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiţii şi formalităţi sau printr-un decont ulterior, dar în cadrul termenului de prescripţie prevăzut în Codul de procedură fiscală, inclusiv în cazul anulării rezervei verificării ulterioare ca urmare a inspecţiei fiscale. Prin excepţie, în cazul în care furnizorul emite facturi de corecţie, fie din iniţiativă proprie, fie în urma inspecţiei fiscale în cadrul căreia organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operaţiuni efectuate în perioada supusă inspecţiei fiscale, beneficiarul respectivelor operaţiuni are dreptul să deducă taxa înscrisă în factura de corecţie emisă de furnizor chiar dacă termenul de prescripţie a dreptului de a stabili obligaţii fiscale s-a împlinit. În aceste situaţii, dreptul de deducere poate fi exercitat în cel mult un an de la data primirii facturii de corecţie, sub sancţiunea decăderii.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 301 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 163, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(3) Prin normele metodologice se precizează condiţiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situaţia în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

71. (1) Prevederile art. 301 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile şi ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziţii era exigibilă în perioada supusă inspecţiei fiscale.

(2) În sensul art. 301 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care, în cadrul inspecţiei fiscale la furnizori, organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operaţiuni efectuate în perioada supusă inspecţiei fiscale, furnizorii pot emite facturi de corecţie până la expirarea termenului de prescripţie pentru operaţiunile în cauză, astfel cum a fost prelungit cu perioada supusă inspecţiei fiscale, beneficiarul având dreptul de deducere aferent facturilor emise în aceste condiţii, chiar dacă perioada de prescripţie a expirat, cu condiţia ca dreptul de deducere să fie exercitat în termen de cel mult un an de la data primirii facturii de corecţie.

(3) În aplicarea art. 301 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoţită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naştere.

ART. 302

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

(1) În condiţiile stabilite prin normele metodologice:

a) persoana impozabilă nestabilită în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii, efectuate în România;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

72. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziţionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

3. prestarea de servicii către persoane neimpozabile stabilite în România, vânzarea intracomunitară de bunuri la distanţă impozabilă în România conform art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, livrarea de bunuri efectuată de către o persoană impozabilă care facilitează această livrare în conformitate cu art. 270 alin. (16) din Codul fiscal, atunci când expedierea sau transportul bunurilor livrate începe şi se încheie în România, efectuate de către persoana impozabilă prevăzută la art. 315 alin. (14) din Codul fiscal;

4. vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe, impozabilă în România conform art. 275 alin. (3) sau (4) din Codul fiscal, efectuată de către persoana impozabilă prevăzută la art. 315^2 alin. (24) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenţiilor de turism, inclusiv turoperatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 311 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentă importurilor, efectuate în România, în măsura în care bunurile şi serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operaţiuni:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;

c) prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 297, 298 şi 299 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în România efectuează în statul membru în care este stabilită atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleaşi condiţii ca şi cele aplicabile pentru operaţiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obţine o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică şi o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conţine următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1-4.

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(8) În afară de informaţiile menţionate la alin. (7), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) şi (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile şi serviciile prevăzute la codurile 1 şi 2);

4. taxe rutiere de acces şi taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. cazare;

7. servicii de catering şi restaurant;

8. acces la târguri şi expoziţii;

9. cheltuieli pentru produse de lux, activităţi de divertisment şi spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate şi a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informaţii suplimentare codificate cu privire la codurile 1 şi 3 prevăzute la alin. (9), aceste informaţii fiind necesare pentru a determina existenţa unor restricţii asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puţin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puţin 250 euro, în vederea obţinerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depăşeşte sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obţinerii rambursării, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităţilor sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informaţiile din cererea de rambursare şi eventualele informaţii suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informaţiile/documentele cerute conform alin. (7)-(10) şi (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii şi transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)-(9) şi informaţiile/documentele prevăzute la alin. (10)-(12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informaţii suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informaţiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informaţii suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autorităţile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informaţiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informaţii suplimentare. Informaţiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acurateţea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informaţiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informaţii suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în

termen de două luni de la data primirii informaţiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informaţii, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informaţii suplimentare sau alte informaţii ulterioare, a termenelor menţionate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reţinute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parţial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25) nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi a accesoriilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat şi a accesoriilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistenţa reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14), sau, în cazul în care o declaraţie separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăţi separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plăteşte o dobândă solicitantului pentru suma rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informaţiile suplimentare sau alte informaţii solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1)-(32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluţionează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, şi ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 275 din 20 octombrie 2010.
---

b) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România, dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte TVA sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

74. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri mobile corporale şi de servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;

3. prestarea de servicii către persoane neimpozabile stabilite în România, supuse regimului special prevăzut la art. 314 din Codul fiscal.

4. vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe, impozabilă în România conform art. 275 alin. (3) sau (4) din Codul fiscal, supuse regimului special prevăzut la art. 315^2 din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294, 295 şi 296 din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condiţiile art. 297, 298 şi 299 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condiţiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (1) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării. Prin excepţie, persoanele prevăzute la art. 314 alin. (12) din Codul fiscal, respectiv la art. 315^2 alin. (24) din Codul fiscal nu au obligaţia de a desemna un reprezentant în România în scopul rambursării, toate obligaţiile reprezentantului, prevăzute de prezentul punct, revenind acestor persoane.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acţionează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi este ţinut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligaţiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii, în numele şi în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidenţieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condiţiile art. 269 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepţie, în cazul în care organele fiscale competente deţin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declaraţie scrisă a solicitantului că în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepţia, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente pot solicita reprezentantului ce solicită o rambursare conform art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal informaţii sau documente suplimentare.

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) este aferentă facturilor pentru achiziţionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse

încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operaţiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României, valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare se emite în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoţită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România şi indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentaţie reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obţinut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terţ, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită pe teritoriul Uniunii Europene poate solicita rambursarea taxei dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă, fapt dovedit prin existenţa unor acorduri/declaraţii de reciprocitate semnate de reprezentanţii autorităţilor competente din România şi din ţara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declaraţii, autorităţile competente ale ţărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanţelor Publice. Ţările cu care România a semnat acorduri/declaraţii de reciprocitate în ceea ce priveşte rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1)-(18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare

la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene, seria L, nr. 326 din 21 noiembrie 1986.

---

c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziţia efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naştere şi poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

75. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice;

b) va anexa factura şi - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa achitată de această persoană pentru achiziţia a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou, în condiţiile art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării, fapt care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1).

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

---

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) lit. d) sau în alte situaţii prevăzute prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

76. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală;

b) va anexa toate facturile şi - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achiziţiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operaţiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condiţiile art. 297 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

---

(2) Persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea TVA aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în alt stat membru, în condiţiile prevăzute în normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

73. (1) Conform art. 302 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condiţiile şi conform procedurilor stabilite de legislaţia statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE şi ale Directivei 2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat conform legislaţiei din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare

poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obţine o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorităţii competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia serviciilor de transport şi serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE şi a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 194-197 şi 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislaţia statutului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(6) În afară de informaţiile menţionate la alin. (5), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare stat membru de rambursare şi pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166-alfa 2, cu excepţia Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 72 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 300 alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an

calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca achiziţiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situaţiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 292 din Codul fiscal;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 310 din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestaţiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată, conform legislaţiei statului membru de rambursare, ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

---

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat şi orice penalităţi şi dobânzi aferente, fără să contravină dispoziţiilor privind asistenţa reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite.

ART. 303

Rambursările de taxă către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316

(1) În situaţia în care taxa aferentă achiziţiilor efectuate de o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, care este deductibilă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa colectată pentru operaţiuni taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei.

(2) După determinarea taxei de plată sau a sumei negative a taxei pentru operaţiunile din perioada fiscală de raportare, persoanele impozabile trebuie să efectueze regularizările prevăzute în prezentul articol, prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(3) Suma negativă a taxei, cumulată, se determină prin adăugarea la suma negativă a taxei, rezultată în perioada fiscală de raportare, a soldului sumei negative a taxei, reportat din decontul perioadei fiscale precedente, dacă nu s-a solicitat a fi rambursat, şi a diferenţelor negative de TVA stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii comunicate până la data depunerii decontului. Prin excepţie, diferenţele negative de TVA stabilite de organele de inspecţie fiscală prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanţele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă rezultată în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei.

(la 24-12-2020 Alineatul (3) din Articolul 303 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 164, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(4) Taxa de plată cumulată se determină în perioada fiscală de raportare prin adăugarea la taxa de plată din perioada fiscală de raportare a sumelor neachitate la bugetul de stat, până la data depunerii decontului de taxă prevăzut la art. 323, din soldul taxei de plată al perioadei fiscale anterioare, şi a sumelor neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului din diferenţele de TVA de plată stabilite de organele fiscale prin decizii comunicate până la data depunerii decontului.

(la 24-12-2020 Alineatul (4) din Articolul 303 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 164, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), nu se preiau în decontul de taxă:

a) sumele reprezentând TVA care nu sunt considerate restante conform art. 157 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare,

sau potrivit altor legi. Sumele care devin ulterior restante se cuprind în decontul perioadei fiscale în care intervine această situaţie;

b) sumele reprezentând taxa cumulată de plată cu care organul fiscal s-a înscris la masa credală potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 29-03-2021 Alineatul (5) din Articolul 303 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 4, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 19 din 25 martie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 315 din 29 martie 2021)

(6) Prin decontul de taxă prevăzut la art. 323, persoanele impozabile trebuie să determine diferenţele dintre sumele prevăzute la alin. (3) şi (4), care reprezintă regularizările de taxă, şi stabilirea soldului taxei de plată sau a soldului sumei negative a taxei. Dacă taxa de plată cumulată este mai mare decât suma negativă a taxei cumulată, rezultă un sold de taxă de plată în perioada fiscală de raportare. Dacă suma negativă a taxei cumulată este mai mare decât taxa de plată cumulată, rezultă un sold al sumei negative a taxei în perioada fiscală de raportare.

(7) Persoanele impozabile, înregistrate conform art. 316, pot solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul de taxă din perioada fiscală de raportare, decontul fiind şi cerere de rambursare, sau pot reporta soldul sumei negative în decontul perioadei fiscale următoare. Dacă persoana impozabilă solicită rambursarea soldului sumei negative, acesta nu se reportează în perioada fiscală următoare. Nu poate fi solicitată rambursarea soldului sumei negative a taxei din perioada fiscală de raportare, mai mic de 5.000 lei inclusiv, acesta fiind reportat obligatoriu în decontul perioadei fiscale următoare. Prin excepţie, soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenţei prevăzute de legislaţia în domeniu nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura, caz în care debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.

(8) Persoanele impozabile pot renunţa la cererea de rambursare pe baza unei notificări depuse la autorităţile fiscale, urmând să preia soldul sumei negative solicitat la rambursare în decontul aferent perioadei fiscale următoare depunerii notificării. Persoanele impozabile pot notifica organul fiscal în vederea renunţării la cererea de rambursare până la data comunicării deciziei de rambursare sau a deciziei de impunere privind obligaţiile fiscale suplimentare stabilite de inspecţia fiscală, după caz.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

77. Prevederile art. 303 alin. (8) din Codul fiscal se aplică inclusiv pentru cererile de rambursare, respectiv deconturile de TVA cu opţiune de rambursare, depuse anterior datei de 1 ianuarie 2016 şi care sunt în curs de soluţionare la această dată.

---

(9) În cazul fuziunii, persoana impozabilă care preia patrimoniul altor persoane impozabile preia şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă dizolvată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de

rambursare rezultat din soluţionarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opţiune de rambursare depuse de persoanele impozabile dizolvate şi nesoluţionate până la data fuziunii.

(10) În cazul divizării, persoanele impozabile care preiau patrimoniul unei persoane impozabile divizate preiau, proporţional cu cotele alocate din patrimoniul persoanei impozabile divizate, şi soldul taxei de plată către bugetul de stat sau/şi, după caz, soldul sumei negative a taxei, pentru care persoana impozabilă divizată nu a solicitat rambursarea sau eventualul drept de rambursare rezultat din soluţionarea deconturilor cu sume negative de taxă cu opţiune de rambursare depuse de persoana impozabilă divizată şi nesoluţionate până la data divizării.

(11) Rambursarea soldului sumei negative a taxei se efectuează de organele fiscale, în condiţiile şi potrivit procedurilor stabilite prin normele în vigoare.

(12) Pentru operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. b), j), l), m) şi p), persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, pot beneficia de rambursarea taxei, potrivit procedurii prevăzute prin ordin al ministrului finanţelor publice.

ART. 304

Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

(1) În condiţiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică, deducerea iniţială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 287;

c) persoana impozabilă îşi pierde sau câştiga dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate.

(2) Nu se ajustează deducerea iniţială a taxei în cazul:

a) bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător de persoana impozabilă. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

b) situaţiilor prevăzute la art. 270 alin. (8) şi la art. 271 alin. (5).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 7-a

Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

78. (1) În situaţia în care intervin situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor corporale fixe în curs de execuţie. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate iniţial în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită

în continuare ajustare negativă. Ajustarea se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(2) În sensul alin. (1), prin servicii neutilizate se înţelege imobilizările necorporale care nu sunt complet amortizate la momentul la care intervine obligaţia sau dreptul de ajustare a taxei. Serviciile de altă natură se consideră utilizate în perioada fiscală în care au fost achiziţionate. Ajustarea se efectuează în cazul serviciilor neutilizate numai pentru taxa aferentă valorii rămase neamortizate.

(3) Nu se efectuează ajustarea taxei deductibile:

a) în situaţia în care are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă conform art. 270 alin. (4) sau art. 271 alin. (4) din Codul fiscal;

b) în situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În baza prevederilor art. 304 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, atunci când deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze, ca urmare a unor erori, persoana impozabilă poate să realizeze o ajustare pozitivă, respectiv este obligată să realizeze o ajustare negativă a taxei, după caz, aferentă bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (1), constatate pe bază de inventariere.

(5) Conform art. 304 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă realizează o ajustare negativă sau pozitivă, după caz, a taxei deductibile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (1), în situaţii precum:

a) cazurile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului.

(6) În baza art. 304 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabilă realizează o ajustare pozitivă sau, după caz, trebuie să efectueze o ajustare negativă a taxei deductibile în situaţii precum:

a) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei;

b) alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, precum şi alocarea de bunuri/servicii neutilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere;

c) în cazul bunurilor/serviciilor neutilizate la data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, iar, în cazul bunurilor/serviciilor, în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile ca urmare a prevederilor art. 316 alin. (11) lit. f) şi g) din Codul fiscal.

(7) În cazul bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (1) achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi cele achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal, se realizează ajustări pozitive sau negative, după caz, în situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost

plătită furnizorului/prestatorului. În situaţia în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, persoana impozabilă îşi exercită dreptul de deducere a taxei respective, cu excepţia situaţiei în care la data plăţii bunurile/serviciile nu sunt utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere a taxei. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal efectuate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează, dacă intervin situaţiile de la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt aferente unor facturi neachitate total sau parţial.

(8) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 310 din Codul fiscal se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal precum şi în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 310 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 83 şi 84. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziţionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA şi trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).

(9) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a) - e) şi h) din Codul fiscal, nu se fac ajustări ale taxei aferente serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor corporale fixe în curs de execuţie, prevăzute la alin. (1), fiind supuse obligaţiei de plată a TVA colectate conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal.

(10) În sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor de natura celor prevăzute la alin. (1) distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situaţii cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamităţile naturale şi cauzele de forţă majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanţatorul nu are obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing;

d) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate şi pentru care se face dovada distrugerii;

e) pierderile tehnologice sau, după caz, alte consumuri proprii, caz în care persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei în limitele stabilite potrivit legii ori, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum. În cazul depăşirii limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, se ajustează taxa aferentă depăşirii acestora. Prin excepţie, în cazul societăţilor de distribuţie a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de

Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuţie a energiei electrice, care include şi consumul propriu comercial;

f) perisabilităţile, în limitele stabilite prin lege.

(11) Situaţiile menţionate la alin. (10) nu sunt exhaustive; în orice altă situaţie în care persoana impozabilă aduce suficiente dovezi că bunurile sunt distruse, pierdute sau furate, nu are obligaţia ajustării taxei. De asemenea, situaţiile menţionate la alin. (10) pot fi aplicate cumulativ; de exemplu, pentru un stoc de produse există o pierdere datorată unor perisabilităţi, dar stocul respectiv poate fi distrus ca urmare a degradării calitative, ceea ce conduce la neajustarea taxei.

(12) Obligaţia de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, revine persoanei impozabile. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporţionalităţii, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(13) Ajustarea se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (1). În situaţia în care nu se poate determina cota de la data achiziţiei se efectuează ajustarea utilizând cota de taxă în vigoare la data la care intervine obligaţia/dreptul de ajustare.

ART. 305

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, precum şi operaţiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părţilor de bunuri imobile, exclusiv reparaţiile ori lucrările de întreţinere a acestora, chiar în condiţiile în care astfel de operaţiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau al oricărui altui tip de contract prin care bunurile imobile/părţile de bunuri imobile se pun la dispoziţia unei alte persoane cu condiţia ca valoarea fiecărei transformări sau modernizări să fie de cel puţin 20% din valoarea bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare/modernizare. Bunurile imobile sunt considerate bunuri de capital indiferent dacă în contabilitatea persoanelor impozabile sunt înregistrate ca stocuri sau ca imobilizări corporale;

b) bunurile care fac obiectul unui contract de închiriere, de leasing, de concesionare sau oricărui altui tip de contract prin care bunurile se pun la dispoziţia unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparţinând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziţia altei persoane. Operaţiunile de transformare sau modernizare a bunurilor imobile/părţilor de bunuri imobile care sunt considerate bunuri de capital conform lit. a), efectuate de beneficiarul unui astfel de contract, aparţin beneficiarului până la sfârşitul contractului respectiv;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operaţiuni legate de achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare/modernizare, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreţinerii

acestor bunuri sau cea aferentă achiziţiei pieselor de schimb destinate reparării ori întreţinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condiţiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situaţiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziţionate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcţia sau achiziţia unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare sau modernizare.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate sau fabricate, pentru bunurile de capital menţionate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă faptul generator de taxă a intervenit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil/părţii de bun imobil după transformare sau modernizare, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situaţia în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298;

2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa, cu următoarele excepţii:

1. bunul de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul de capital este pierdut, distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. situaţiile prevăzute la art. 270 alin. (8);

4. în cazul casării unui bun de capital;

e) în cazurile prevăzute la art. 287.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinaţiei de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează obligaţia de ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condiţiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepţie, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul normal de taxare la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310, precum şi în cazul livrării bunului de capital în regim de scutire conform art. 292, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial şi se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa nededusă iniţial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinaţiei de utilizare. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustare sau, după caz, în ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în condiţiile prevăzute prin normele metodologice. Prin excepţie, în cazul trecerii persoanei impozabile de la regimul de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 la regimul normal de taxare, precum şi în cazul livrării bunului de capital în regim de taxare, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea şi se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării;

e) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situaţiile enumerate la art. 287.

(la 01-01-2017 Alineatul (5) din Articolul 305 , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 29, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(5^1) Prevederile alin. (5) se aplică şi în cazul bunurilor de capital care la data de 1 ianuarie 2017 se află în perioada de ajustare prevăzută la alin. (2), pentru situaţiile de la alin. (4) lit. a) şi c) care intervin începând cu data de 1 ianuarie 2017. Prin norme se stabilesc regulile de aplicare.

(la 01-01-2017 Articolul 305 din Capitolul X , Titlul VII a fost completat de Punctul 30, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(6) Ajustarea taxei pentru situaţiile prevăzute la alin. (5) se realizează conform procedurii prevăzute prin normele metodologice.

(7) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care generează ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) şi c) se efectuează pentru acelaşi bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(8) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situaţie a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situaţie trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziţiei bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(9) Abrogat.

(la 01-07-2024 Alineatul (9) , Articolul 305 , Capitolul X , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 3. , Litera A. , Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 78 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 596 din 26 iunie 2024)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

79. (1) În perioada de ajustare prevăzută la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care intervin situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă bunurilor de capital, potrivit regulilor stabilite la art. 305 alin. (5) din Codul fiscal. În sensul art. 305 alin. (5) lit. a) şi c) din Codul fiscal, în situaţia în care intervin situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a) şi c), se consideră că are loc o modificare a destinaţiei de utilizare a bunului atât în anul în care intervin aceste situaţii, cât şi în fiecare an următor până la sfârşitul perioadei de ajustare, atât timp cât se menţin situaţiile care au generat ajustarea, ajustările efectuate pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, fiind atât pozitive, cât şi negative, în funcţie de modul în care bunul este alocat unor operaţiuni cu sau fără drept de deducere a taxei. În cazul bunurilor de capital pentru care au intervenit situaţii care au generat ajustarea conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal până la data de 31 decembrie 2016, dar în anii următori rămaşi din perioada de ajustare nu mai intervine niciun astfel de eveniment, modificarea destinaţiei de utilizare se consideră că are loc numai anul în care intervin aceste situaţii. Exemplificarea acestor situaţii se regăseşte la alin. (15) exemplul 2. Ajustarea taxei se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea şi/sau, după caz, în decontul ultimei perioade fiscale a

anului. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştigă dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de evenimentele care modifică destinaţia bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere. După expirarea perioadei de ajustare nu se mai fac ajustări ale taxei deductibile aferente bunurilor de capital.

(2) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să ţină un registru al bunurilor de capital, în care să evidenţieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 305 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informaţii:

a) data achiziţiei, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă;

e) ajustările efectuate conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 305 din Codul fiscal şi ale prezentului punct se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operaţiuni imobiliare constând în operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) În sensul art. 305 alin. (9) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situaţia în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital, efectuată în situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, este mai mică de 1.000 lei.

(5) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabilă a aplicat prevederile art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, perioada de ajustare începe la data prevăzută la art. 305 alin. (3) din Codul fiscal.

(6) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane, se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing ori pune la dispoziţia altei persoane bunurile respective, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (7). Data la care bunul de capital se consideră achiziţionat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanţator. Pentru taxa aferentă achiziţiei bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate.

(7) În aplicarea art. 305 din Codul fiscal, prin bun imobil se înţelege bunurile definite la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Fiecare transformare sau modernizare a unui bun imobil ori a unei părţi a acestuia, în condiţiile prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, reprezintă bun de capital al persoanei care este proprietara bunului sau al persoanei la dispoziţia căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia, în situaţia în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană. În situaţia în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depăşeşte 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme

metodologice sunt luate în considerare operaţiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depăşiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile aparţin unor persoane care nu sunt obligate să conducă evidenţă contabilă, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/ modernizare stabilită prin raport de expertiză. În cazul în care transformările/modernizările sunt realizate de persoana căreia ia fost pus la dispoziţie bunul imobil, pentru determinarea valorii totale după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil, este necesar ca persoana respectivă să obţină de la persoana care i-a pus bunul la dispoziţie care este valoarea bunului imobil, sau a părţii din bunul imobil, reevaluate, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, înainte de efectuarea acestor lucrări. Dacă persoana care a pus bunul imobil la dispoziţie este o persoană fizică neimpozabilă sau altă persoană care nu este obligată să conducă evidenţă contabilă, persoana care utilizează bunul trebuie să determine valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(8) Ajustarea taxei deductibile în situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare evenimentul care generează ajustarea, respectiv încetarea existenţei bunului de capital. Ajustarea se evidenţiază în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care apare evenimentul care generează ajustarea.

(9) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care apar situaţiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor.

(10) În situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa ca urmare a unei lipse din gestiune, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, se ajustează deducerea iniţială a taxei conform prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. În cazul bunurilor lipsă din gestiune, altele decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei.

(11) În sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei aferente bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situaţii cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamităţi naturale şi cauze de forţă majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor, demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanţatorul nu are obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(12) Obligaţia de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal, revine persoanei impozabile. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporţionalităţii, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(13) În situaţia în care în cursul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal expiră contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziţia altei persoane şi bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/ transformările efectuate conform alin. (7) îşi încetează existenţa în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operaţiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal. Dacă lucrările de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se aplică prevederile art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, respectiv nu se mai efectuează ajustarea taxei.

(14) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activităţi economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea TVA se realizează astfel:

a) persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv şi care sunt reînregistrate în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 au dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data înregistrării sau, după caz, întrun decont ulterior. De asemenea, în anii următori, vor efectua ajustări pozitive în decontul de TVA din ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în aceleaşi condiţii, până la finele perioadei de ajustare, cu excepţia situaţiei în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA sunt livrate în regim de taxare în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat, acestea pot ajusta taxa aferentă acestora conform art. 305 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective, iar valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior;

b) persoanele impozabile cărora li se anulează înregistrarea în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 trebuie să efectueze o ajustare negativă pentru bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA care se reflectă, pentru anul în care codul de TVA a fost anulat, în ultimul decont de taxă depus pentru perioada fiscală în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial. Dacă în anii următori persoana impozabilă nu este reînregistrată în scopuri de TVA, va efectua ajustări negative pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial în «Declaraţia privind sumele rezultate din ajustarea/corecţia ajustărilor/regularizarea taxei pe valoarea adăugată» (formularul 307) aferentă ultimei luni a fiecărui an, în aceleaşi condiţii, până la finele perioadei de ajustare, cu excepţia situaţiei în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă persoana impozabilă este reînregistrată în scopuri de TVA în acelaşi an în care codul său a fost anulat, va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior. Dacă persoana impozabilă a livrat bunurile de capital în regim de taxare în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA, în acelaşi an în care i s-a anulat înregistrarea, aceasta va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial, în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior;

c) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, îşi pot exercita dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri de capital efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. În acelaşi decont de taxă, persoana impozabilă are obligaţia de a ajusta taxa pe valoarea adăugată dedusă, corespunzător perioadei în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat;

d) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, care au efectuat în perioada în care nu au avut un cod valid de TVA, livrarea în regim de taxare a bunurilor de capital achiziţionate în aceeaşi perioadă, pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital respective, proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea pozitivă se înscrie în primul decont de taxă depus după reînregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital.

În situaţia în care persoana impozabilă căreia i se anulează înregistrarea în scopuri de TVA nu a efectuat ajustările de taxă în decontul de TVA sau a efectuat ajustări incorecte, ajustarea se reflectă în declaraţia utilizată pentru aplicarea prevederilor art. 324 alin. (9) din Codul fiscal, al cărei model este aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(14^1) În situaţia în care bunurile de capital au fost utilizate pentru realizarea de operaţiuni cu drept de deducere, altele decât cele constând în livrarea în regim de taxare a bunurilor respective, în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acestea au dreptul, după reînregistrarea în scopuri de TVA, să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial

pentru fiecare an din perioada în care au avut codul de TVA anulat şi în care bunurile de capital au fost utilizate pentru realizarea de operaţiuni cu drept de deducere. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(15) Exemple de ajustări:

Exemplul nr. 1, pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă a cumpărat o clădire pentru activitatea sa economică la data de 10 august 2010 şi a dedus TVA în sumă de 5.000.000 lei la achiziţia sa. În luna mai 2016, această persoană decide să livreze în regim de scutire clădirea. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2010 şi până în anul 2029 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, şi persoana respectivă trebuie să restituie 14 douăzecimi din TVA dedusă iniţial: 5.000.000 lei/20 x 14 = 3.500.000 lei ajustare negativă).

Exemplul nr. 2 - pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal: – O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal achiziţionează un imobil în anul 2011 în vederea desfăşurării de operaţiuni cu drept de deducere şi deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziţionării în sumă de 2.000.000 lei.

– În anul 2016 închiriază 30% din suprafaţa imobilului în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2011 şi până în anul 2030 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 15 ani, şi persoana respectivă trebuie să restituie 15/20 din TVA dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa închiriată în regim de scutire (2.000.000 x 15/20 x 30% = 450.000). Dacă în următorii 15 ani nu se mai modifică suprafaţa de 30% închiriată în regim de scutire, persoana impozabilă nu mai trebuie să efectueze ajustări ale taxei deduse. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări.

– Dacă în februarie 2017 persoana impozabilă va majora suprafaţa închiriată în regim de scutire la 70%, va efectua ajustările astfel: 2.000.000 x 40% = 800.000/20 = 40.000 ajustare negativă/an aferentă diferenţei de 40% în plus închiriată în regim de scutire, care se va evidenţia în decontul lunii februarie 2017.

– Dacă în anul 2018 persoana impozabilă renunţă la închirierea acestei părţi de 70% din imobil în regim de scutire, vor fi efectuate ajustări pozitive în fiecare an al perioadei de ajustare, atât timp cât această parte a imobilului nu este utilizată pentru operaţiuni fără drept de deducere, respectiv în fiecare din următorii 13 ani, astfel: 2.000.000 x 30%/20 = 30.000 lei ajustare pozitivă/an - ajustare conform prevederilor în vigoare de la 1 ianuarie 2017.

– Dacă bunul achiziţionat în anul 2011, pentru care s-a dedus TVA, nu a fost niciodată utilizat pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere până la data de 31 decembrie 2016, fiind închiriat integral în regim de scutire începând cu luna martie 2017, persoana impozabilă va efectua următoarele ajustări:

– 2.000.000/20 = 100.000 ajustare negativă/an care se înscrie în decontul lunii martie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 100.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade a fiecărui an.

– În cazul persoanei care a închiriat spaţiul comercial, aceasta a realizat o serie de lucrări de modernizare în anul 2016 a căror valoare a depăşit 20% din partea din bunul imobil după modernizare, calculată aplicând procentul de ocupare de 30% la valoarea bunului imobil

(considerând că diferenţa de 40% din suprafaţa imobilului închiriată în regim de scutire în anul 2017 nu se adresează aceluiaşi client), reevaluat, aşa cum este înregistrat în contabilitatea persoanei care este proprietarul bunului imobil, înainte de efectuarea acestor lucrări, la care se adaugă contravaloarea lucrărilor de modernizare. În anul 2020 contractul de închiriere este reziliat. Pentru lucrarea de modernizare pot exista două variante:

a) dacă persoana care a fost beneficiarul închirierii bunului transferă cu plată contravaloarea modernizării către persoana de la care a închiriat, nu se fac ajustări ale TVA deduse pentru modernizare, potrivit prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, transferul fiind o operaţiune taxabilă;

b) dacă modernizarea este transferată cu titlu gratuit de către chiriaş către persoana de la care a închiriat bunul imobil, se consideră că bunul de capital (modernizarea) şi-a încetat existenţa în cadrul activităţii economice a chiriaşului, fiind necesară ajustarea TVA deduse pentru modernizare corespunzător numărului de ani rămaşi din perioada de ajustare, respectiv 16 ani.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcţie de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 3 - pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal construieşte în anul 2016 o clinică medicală destinată atât operaţiunilor scutite de TVA, cât şi operaţiunilor cu drept de deducere (de exemplu, chirurgie estetică), pentru care deduce integral taxa conform prevederilor art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

La finalizarea investiţiei, pe perioada de ajustare de 20 de ani, se vor efectua ajustări ale taxei deduse în funcţie de pro rata definitivă a fiecărui an, după modelul de la alin. (16).

Exemplul nr. 4

O societate deţine un imobil care a fost construit în anul 2009, TVA dedus pentru achiziţia de bunuri/servicii necesare construirii imobilului fiind de 6 milioane lei. În perioada 2009-2016 bunul imobil a fost utilizat exclusiv pentru operaţiuni taxabile. În aprilie 2017 se închiriază o parte din bunul imobil reprezentând cca 40% din suprafaţa acestuia, în regim de scutire de TVA. La determinarea suprafeţei de 40% au fost luate în calcul şi suprafeţele aferente garajelor subterane şi locurilor de parcare supraterane. Persoana respectivă trebuie să ajusteze în aprilie 2017 taxa dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa de 40% închiriată în regim de scutire. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2009 şi până la finele anului 2028. Ajustarea trebuie să se efectueze astfel:

– pentru perioada 2009-2016, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă iniţial aferentă acestor ani;

– pentru perioada rămasă, 2017-2028 = 12 ani, taxa se ajustează astfel:

– 6.000.000 lei x 40% = 2.400.000 lei, reprezintă partea de TVA supusă ajustării. 2.400.000/20 = 120.000 lei taxa de ajustat (ajustare negativă) care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii aprilie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 120.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări în decontul aferent lunii în care apare modificarea şi ulterior în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an din perioada de ajustare.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcţie de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 5:

În anul 2010 o societate achiziţionează un spaţiu comercial (imobil) destinat exclusiv operaţiunilor scutite fără drept de deducere constând în jocuri de noroc. TVA aferent acestui un spaţiu comercial care nu a fost dedusă la achiziţie a fost în sumă de 3.000.000 lei.

În anul 2016 societatea în cauză alocă cca 40% din suprafaţa bunului imobil pentru activităţi de alimentaţie publică (restaurant), taxabile. Conform acestei alocări persoana impozabilă a efectuat în anul 2016 o ajustare pozitivă aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, astfel: 3.000.000 x 40% = 1.200.000 x 14/20 = 840.000 ajustare pozitivă). Dacă în anii următori din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa de 40% destinată activităţii taxabile, nu se mai efectuează ajustări.

– Dacă alocarea suprafeţei de 40% din bunul imobil pentru activităţi de restaurant ar fi intervenit în septembrie 2017, persoana impozabilă ar fi efectuat o ajustare pozitivă de 60.000 lei care se evidenţiază în decontul de taxă pentru luna septembrie (3.000.000 x 40% = 1.200.000/20 = 60.000 lei). Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa de 40% alocată activităţii taxabile, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 60.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări în decontul lunii în care apare modificarea.

(16) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nededusă iniţial, în funcţie de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la art. 300 alin. (15) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi pentru bunurile de capital la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei şi care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activităţi în cazul cărora nu se poate determina proporţia în care sunt utilizate pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziţiei, fabricării, construcţiei, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral, se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activităţi în cazul căreia nu se poate determina proporţia în care este utilizat pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau îşi încetează existenţa, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8) sau, după caz, alin. (13).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 februarie 2016, în valoare de 200.000 lei, plus 20% TVA, adică 40.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul

2016 este 40%, iar taxa dedusă este de 16.000 lei (40.000 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2016 este de 30%.

La sfârşitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 40.000 lei x 30% = 12.000 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (16.000 lei), iar diferenţa de 4.000 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă iniţial provizoriu şi, prin urmare, acoperă şi ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2017, 2018, 2019 şi 2020 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 40.000 lei : 5 = 8.000 lei.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 12.000 lei : 5 = 2.400 lei.

Rezultatul înmulţirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 8.000 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.400 lei.

Diferenţa rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2017:

– pro rata definitivă pentru anul 2017 este de 50%;

– deducere autorizată: 8.000 lei x 50% = 4.000 lei;

– deja dedusă: 2.400 lei;

– ajustare pozitivă: 4.000 lei – 2.400 lei = 1.600 lei.

Ajustarea pentru anul 2018:

– pro rata definitivă pentru anul 2018 este de 20%;

– deducere autorizată: 8.000 lei x 20% = 1.600 lei;

– deja dedusă: 2.400 lei;

– ajustare negativă: 2.400 lei – 1.600 lei = 800 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).

Ajustarea pentru anul 2019:

– pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 25%;

– deducere autorizată: 8.000 lei x 25% = 2.000 lei;

– deja dedusă: 2.400 lei;

– ajustare negativă: 2.400 lei – 2.000 lei = 400 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).

Ajustarea pentru anul 2020:

– pro rata definitivă pentru anul 2020 este de 70%;

– deducere autorizată: 8.000 lei x 70% = 5.600 lei;

– deja dedusă: 2.400 lei;

– deducere pozitivă: 5.600 lei – 2.400 lei = 3.200 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2020), nu va mai influenţa deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

(17) Ajustarea prevăzută la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal nu se efectuează în situaţia în care sunt aplicabile prevederile art. 270 alin. (4) lit. a) şi b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum şi în situaţia în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu

prevederile art. 270 alin. (8) din Codul fiscal, situaţii în care persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa conform art. 297 alin. (4) lit. a) şi alin. (5) din Codul fiscal. Casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu implică efectuarea de ajustări ale taxei deduse. Prin casare, în sensul TVA, se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia, indiferent dacă părţile componente rezultate sunt sau nu sunt valorificate.

Demolarea unor construcţii, achiziţionate împreună cu suprafaţa de teren pe care au fost edificate, nu determină obligaţia de ajustare a deducerii iniţiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţionării construcţiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C257/11 Gran Via Moineşti.

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea conform art. 305 alin. (4) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, luând în considerare taxa aferentă sumei plătite.

(19) În situaţia prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operaţiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1)-(16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 1.200.000 lei şi TVA aferentă este de 240.000 lei. Prin contractul dintre părţi se stabilesc următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziţia persoanei impozabile B la data de 20.07.2016, urmând ca plata să se facă în 4 tranşe egale de 300.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranşă la data punerii bunului la dispoziţia persoanei impozabile B (20.07.2016), a doua tranşă la 31.12.2016, a treia tranşă la 30.06.2017 şi ultima tranşă la 31.12.2017. Plăţile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziţia persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2016.

Situaţia 1:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operaţiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opţiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

– Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA aferentă achiziţiei bunului de capital: 240.000 lei.

– TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 180.000/20 = 9.000 lei, în favoarea statului.

La 31.12.2017 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 60.000 lei x 19/20 ani = 57.000 lei, care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămaşi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere. Suma de 57.000 lei se scade din contul 4428 «TVA neexigibilă» şi se înregistrează în conturile de cheltuieli.

Suma de 3.000 lei aferentă anului 2016 se va deduce în decontul lunii decembrie 2017 şi se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

Dacă în anul 2018 nu se produc modificări în ce priveşte alocarea bunului, acesta fiind în continuare închiriat în regim de scutire fără drept de deducere, în luna decembrie 2018 se va efectua ajustarea aferentă anului 2018 astfel: 180.000/20 = 9.000 lei, ajustare negativă.

La data de 3.03.2019 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operaţiuni taxabile.

– Din taxa pe valoarea adăugată nededusă de 57.000 lei se scade suma de 6.000 lei (60.000 x 2/20 = 6.000 lei) care rămâne în continuare nedeductibilă, fiind aferentă anilor 2017 şi 2018, în care bunul a fost utilizat pentru operaţiuni scutite fără drept de deducere. Restul de 51.000 lei se împarte la perioada rămasă din perioada de ajustare, respectiv 17 ani, rezultând suma de 3.000 lei/an, ajustare pozitivă care se înscrie în anul 2019 în decontul aferent lunii martie şi în anii următori în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an.

Situaţia 2:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operaţiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat parţial (20%) pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

– Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 180.000/20 = 9.000 x 20% = 1.800 lei în favoarea statului. În anii următori aceeaşi sumă se va înscrie în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an, până la finele perioadei de ajustare, dacă nu intervin evenimente care să genereze altă ajustare.

La 31.12.2017 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 60.000 lei x 19/20 = 57.000 x 20% = 11.400 lei, care nu se pot deduce, întrucât bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere în proporţie de 20%.

În decontul lunii decembrie 2017 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă suma de 48.600 lei (60.000 – 11.400).

(20) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (16), ţinând cont de plăţile efectuate astfel:

a) în anul achiziţiei se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;

b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăţilor efectuate în funcţie de pro rata definitivă din anul achiziţiei, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăţilor efectuate, în funcţie de pro rata definitivă;

d) în situaţia în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) şi ulterior se mai efectuează plăţi, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcţie de plăţile efectuate, diferenţa rezultată înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2016, în valoare de 240.000 lei, plus 20% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziţiei, respectiv 144.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferenţa în două rate de câte 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătibile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 30%.

La data achiziţiei persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

24.000 lei x 30% = 7.200 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2016.

Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2016 este de 40%.

La sfârşitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 24.000 lei x 40% = 9.600 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferenţa de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2017

Pro rata provizorie utilizată în anul 2017 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2017 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziţiei utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2017.

Pro rata definitivă pentru anul 2017 calculată la sfârşitul anului este de 60%.

La sfârşitul anului 2017 se fac următoarele calcule:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei = 36.000 lei : 5 = 7.200 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017, se calculează astfel:

7.200 lei x 60% = 4.320 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2017, se calculează astfel:

9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) = 14.400 lei : 5 = 2.880 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2017, iar diferenţa de 1.440 lei (4.320 lei – 2.880 lei) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2018

Pro rata provizorie utilizată în anul 2018 este de 60%.

În luna ianuarie 2018 se efectuează plata sumei de 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziţiei utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2018.

Ca urmare a efectuării acestei plăţi se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2017 astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017 ca urmare a acestei plăţi se calculează astfel:

9.600 lei x 60% = 5.760 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:

9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) + 4.800 lei (dedusă în anul 2018) = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv (5.760 lei – 3.840 lei), iar diferenţa de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2017.

Întrucât în decembrie 2017 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2018 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei (1.920 lei – 1.440 lei).

În luna decembrie 2018 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcţie de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).

Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:

9.600 lei + 4.800 lei + 4.800 lei = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei – 2.880 lei), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2019

– pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 35%;

– deducere autorizată: 9.600 lei x 35% = 3.360 lei;

– deja dedusă: 3.840 lei;

– ajustare în favoarea statului: 3.840 lei – 3.360 lei = 480 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei.

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2020, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârşitul anului 2019.

ART. 306

Dispoziţii tranzitorii privind ajustarea

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 305 alin. (5), se ajustează taxa deductibilă proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) pentru următoarele categorii de active corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015, inclusiv.

(2) În cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) pentru care dreptul de deducere se exercită potrivit art. 297 alin. (2) şi (3), se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/prestatorului, proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) care generează ajustarea.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 9-a

Dispoziţii tranzitorii privind ajustarea

80. (1) Potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, respectiv pentru:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv.

(2) Ajustarea taxei se efectuează numai dacă intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv:

a) în situaţia în care bunul este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal;

2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul îşi încetează existenţa, cu următoarele excepţii:

1. bunul a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul este pierdut, distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. situaţiile prevăzute la art. 270 alin. (8) din Codul fiscal;

4. în cazul casării bunului;

e) în cazurile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal.

(3) Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinaţiei bunului, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere.

(4) Ajustarea taxei în cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) se efectuează proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2). Dacă activele sunt complet amortizate la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2) nu se mai fac ajustări de taxă. În cazul în care dreptul de deducere s-a exercitat potrivit art. 297 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/ prestatorului, proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele care generează ajustarea.

(5) În sensul art. 306 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului, valoarea rămasă neamortizată se determină prin scăderea din valoarea de înregistrare în contabilitate a sumelor care ar reprezenta amortizarea contabilă, dacă bunul ar fi amortizat contabil pe perioada minimă a duratei normale de utilizare stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Ajustarea de taxă se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei activului corporal fix.

CAP. XI

Persoanele obligate la plata taxei

ART. 307

Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepţia cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2)-(6) şi art. 331.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

81. (1) O persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operaţiuni este considerat a fi în România, conform art. 275 sau 278 din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activităţii economice nu participă la livrarea bunurilor şi/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal.

---

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al serviciilor care au locul prestării în România conform art. 278 alin. (2) şi care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

81. (4) În cazul serviciilor taxabile achiziţionate intracomunitar, taxa este datorată conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situaţia în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu şi-a îndeplinit obligaţia de a se înregistra în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal.

---

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 316 sau 317, căreia i se livrează produsele prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 316 alin. (4) sau (6).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, în următoarele condiţii:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziţie intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu este impozabilă conform art. 268 alin. (8) lit. b); şi

2. bunurile aferente achiziţiei intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; şi

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) şi d).

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

81.

(2) În sensul art. 307 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care bunurile ies din regimurile ori situaţiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 309 din Codul fiscal şi pct. *82.*

---

(6) În alte situaţii decât cele prevăzute la alin. (2)-(5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 266 alin. (2) şi care nu este înregistrată în România conform art. 316, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, sau persoana nestabilită în România, dar înregistrată în România conform art. 316, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 275 sau 278. Prin excepţie, persoana impozabilă ori persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317, care este beneficiar al unor prestări de servicii prevăzute la art. 278 alin. (4) şi (5) sau al unor vânzări de bunuri la distanţă prevăzute la art. 275 alin. (2)-(4), nu este persoana obligată la plata taxei dacă furnizorul/prestatorul aplică unul dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314, 315 sau 315^2.

(la 01-07-2021 Alineatul (6) din Articolul 307 , Capitolul XI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

ART. 308

Persoana obligată la plata taxei pentru achiziţii intracomunitare

(1) Persoana care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Uniunea Europeană, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

ART. 309

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligaţia importatorului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

82. (1) În aplicarea art. 309 din Codul fiscal, importatorul care are obligaţia plăţii taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absenţa acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepţie, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepţia livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condiţiile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operaţiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Uniunii Europene, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. i) şi j) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignaţie sau stocuri la dispoziţia clientului, pentru verificarea conformităţii ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligaţia plăţii taxei pentru respectivul import, cu condiţia ca bunurile

respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziţionează să le reexporte în afara Uniunii Europene;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiţia ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operaţiuni să fie reexportate în afara Uniunii Europene sau să fie achiziţionate de către persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 285 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situaţia în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1). Refacturarea întregii valori a bunurilor se realizează doar în scopul taxei pe valoarea adăugată, neimplicând existenţa unei tranzacţii.

(3) Persoanele impozabile care au obligaţia plăţii taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-302 din Codul fiscal.

CAP. XII

Regimuri speciale

ART. 310

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 266 alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 88.500 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie, respectiv 300.000 lei, poate aplica scutirea de taxă, denumită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la art. 268 alin. (1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 294 alin. (2) lit. b).

(la 01-04-2018 Alineatul (1) din Articolul 310 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 10^1, Punctul 6, Articolul I din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018)

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, taxabile sau, după caz, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, a operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b), a operaţiunilor scutite cu drept de deducere şi, dacă nu sunt accesorii activităţii principale, a operaţiunilor scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) şi f). Prin excepţie, nu se cuprind în cifra de afaceri prevăzută la alin. (1), dacă sunt accesorii activităţii principale, livrările de active fixe corporale, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 3, şi livrările de active necorporale, efectuate de persoana impozabilă.

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă. Persoana

impozabilă care realizează în cursul unui an calendaristic exclusiv operaţiuni scutite fără drept de deducere conform art. 292 nu se consideră că depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (1).

(4) O persoană impozabilă nou-înfiinţată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activităţii economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire şi nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) Pentru persoana impozabilă nou-înfiinţată care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire este plafonul prevăzut la alin. (1).

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316, în termen de 10 zile de la data atingerii ori depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins ori depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligaţii privind taxa de plată, constând în diferenţa dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze şi taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum şi accesoriile aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferenţa dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, şi taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată.

(7) Persoana impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 care în cursul anului calendaristic precedent nu depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) poate solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiţia ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de scutire pentru anul în curs. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform prezentului titlu.

(8) Dacă, ulterior scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, potrivit alin. (7), persoana impozabilă realizează în cursul unui an calendaristic o cifră de afaceri, determinată conform alin. (2), mai mare sau egală cu plafonul de scutire prevăzut la alin.

(1), are obligaţia să respecte prevederile prezentului articol şi, după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316, are dreptul să efectueze ajustările de taxă conform prezentului titlu. Ajustările vor fi reflectate în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(9) Persoana impozabilă care solicită, conform alin. (7), scoaterea din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, dar are obligaţia de a se înregistra în scopuri de taxă, conform art. 317, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316. Înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, va fi valabilă începând cu data anulării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316. Prevederile prezentului alineat se aplică şi în cazul în care persoana impozabilă optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317, concomitent cu solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

(10) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor, în condiţiile prevăzute la art. 297 şi 299;

b) nu are voie să menţioneze taxa pe factură sau pe alt document.

(11) Prin normele metodologice se stabilesc regulile de înregistrare şi ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA 1

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

83. (1) În sensul art. 310 alin. (1) şi art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă cu sediul activităţii economice în România, care realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, dacă nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 310 alin. (2) din Codul fiscal, o operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 70 alin. (4). Operaţiunile scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a), b), e) şi f) din Codul fiscal nu se includ în cifra de afaceri prevăzută la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal dacă sunt accesorii activităţii principale, respectiv dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 70 alin. (4).

(3) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operaţiunile prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Abrogat.

(5) Activele corporale fixe prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislaţia contabilă şi care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(6) În sensul art. 310 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 316 din Codul fiscal şi să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(7) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligaţia să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (4) lit. c) şi art. 304 din Codul fiscal;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal;

d) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data anulării calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (7) se evidenţiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidenţiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (7), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă şi, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziţionate printr-un contract de leasing, care intră sub incidenţa prevederilor art. 305 sau 306 din Codul fiscal, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligaţia, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 305 din Codul fiscal şi pct. 79;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, constatate pe bază de inventariere, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului, potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal.

(10) Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se stabileşte procedura de declarare şi plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei prevăzute la alin. (9).

(11) În sensul art. 310 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opţiune conform prevederilor art. 310 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, şi persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depăşirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare, în conformitate cu prevederile art. 304 din Codul fiscal;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal;

d) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(12) Ajustările efectuate conform alin. (11) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(13) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (11), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute la art. 297-306 din Codul fiscal. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(14) Persoanele impozabile care trec de la regimul de scutire la cel de taxare au dreptul sau, după caz, obligaţia de a efectua ajustările de taxă prevăzute la art. 270 alin. (4), art. 304, 305, 306 sau 332 din Codul fiscal, dacă intervin evenimente care generează ajustarea taxei ulterior înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile, conform art. 316 din Codul fiscal.

(15) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici nu are voie să menţioneze taxa pe valoarea adăugată pe factură sau pe alt document, în conformitate cu prevederile art. 310 alin. (10) lit. b) din Codul fiscal. În cazul în care o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 310 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

84. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 310 din Codul fiscal, au obligaţia să ţină evidenţa livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidenţa bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziţionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligaţii privind taxa de plată, constând în diferenţa dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze şi taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum şi accesoriile aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferenţa dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, şi taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată;

c) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecţie fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, organul fiscal competent înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă, înregistrarea fiind considerată valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), în ceea ce priveşte determinarea taxei pe care persoana impozabilă ar fi avut dreptul să o deducă, organele fiscale competente trebuie să aibă în vedere următoarele:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc, a activelor corporale aflate în curs de execuţie şi serviciilor neutilizate, la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) ajustarea pozitivă, calculată conform prevederilor art. 305 alin. (2) din Codul fiscal şi pct. 79, aferentă bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea persoanei impozabile la data la care aceasta ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

c) ajustarea pozitivă, calculată potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal şi pct. 80, aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

d) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri, inclusiv a bunurilor de capital, şi serviciilor efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată, precum şi taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistrată.

(4) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, în vederea aplicării

regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidenţă, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) şi b) pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidenţă, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) şi b) pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi data la care a fost înregistrată.

(5) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecţiei fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidenţă.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (2)-(4) organele fiscale competente au în vedere faptul că pentru exercitarea deducerii persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute de lege. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operaţiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidenţă conform art. 316 alin. (20) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidenţă, aceste persoane impozabile vor realiza operaţiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 310 din Codul fiscal.

ART. 311

Regimul special pentru agenţiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenţie de turism se înţelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent intermediază, oferă informaţii sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeţi, cămine, locuinţe de vacanţă şi alte spaţii folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agenţiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenţie de turism acţionează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operaţiunile realizate de agenţia de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenţie în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenţia de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferenţă între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenţiei de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Uniunii Europene, serviciul unic al agenţiei de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Uniunii Europene, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenţia de turism aferentă operaţiunilor realizate în afara Uniunii Europene.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 297 alin. (4), agenţia de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenţia de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenţia de turism trebuie să ţină, în plus faţă de evidenţele care trebuie ţinute conform prezentului titlu, orice alte evidenţe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(8) Agenţiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(9) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agenţiile de turism care acţionează în calitate de intermediar şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 286 alin. (4) lit. e) în ceea ce priveşte baza de impozitare.

(10) Agenţia de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepţii, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situaţia în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operaţiunii se consideră ca fiind în afara României.

(11) Atunci când agenţia de turism aplică regimul normal de taxare, va factura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenţiei de turism.

(12) Atunci când agenţia de turism efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operaţiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidenţe contabile separate pentru fiecare tip de operaţiune în parte.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

85. (1) În sensul art. 311 din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenţia de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În aplicarea prevederilor art. 311 alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce este plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obţinută sau care va fi obţinută de agenţia de turism din partea călătorului sau de la un terţ pentru serviciul unic, inclusiv subvenţiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce este plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Central Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parţiale sau de avans;

b) costurile agenţiei de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operaţiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepţia cheltuielilor generale ale agenţiei de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 290 din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agenţiile de turism:

a) ţin jurnale pentru vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care înregistrează documentele de vânzare către client, care includ şi taxa, a serviciilor supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal, aferente unei perioade fiscale. Aceste jurnale, respectiv borderouri se ţin separat de operaţiunile pentru care se aplică regimul normal de taxă;

b) ţin jurnale de cumpărări separate în care evidenţiază achiziţiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic;

c) pe baza informaţiilor din jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări determină baza de impozitare pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală conform prevederilor art. 311 alin. (4) din Codul fiscal. La determinarea bazei impozabile nu sunt luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client;

d) calculează suma taxei colectate la nivelul cotei standard de taxă, prin aplicarea procedeului sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în anul 2016, respectiv 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, cu excepţia situaţiei în care se aplică scutirea de taxă prevăzută la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal, din diferenţa dintre suma prevăzută la alin. (3) lit. a) şi cea prevăzută la alin. (3) lit. b).

(5) Agenţiile de turism acţionează în calitate de intermediari, conform art. 311 alin. (9) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi în situaţia în care acţionează în numele şi în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal şi pct. 8 alin. (5). De exemplu, agenţia de turism acţionează în calitate de intermediar atunci când intermediază operaţiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor şi acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(6) Agenţiile de turism sunt obligate să aplice regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal şi în cazul în care serviciul unic cuprinde o singură prestare de servicii, cu excepţia prevăzută la alin. (2) şi cu excepţia situaţiei în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 311 alin. (10) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuşi, pentru transportul de călători agenţia de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepţia situaţiei în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

(7) Persoana impozabilă, care achiziţionează de la o agenţie de turism servicii care au fost supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal şi refacturează aceste servicii către alte persoane, aplică la rândul său regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

ART. 312

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obţinute de pe planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual, care se încadrează la codul NC 9701;

2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice, care se încadrează la codul NC 9702 00 00;

3. producţii originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului, care se încadrează la codul NC 9703 00 00;

4. tapiserii executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiţia să existe cel mult 8 copii din fiecare, care se încadrează la codul NC 5805 00 00;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepţia bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecţie reprezintă:

1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri prima zi, serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs, care se încadrează la codul NC 9704 00 00;

2. colecţii şi piese de colecţie de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic, care se încadrează la codul NC 9705 00 00;

c) antichităţile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecţie, cu o vechime mai mare de 100 de ani, care se încadrează la codul NC 9706 00 00;

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparaţii, altele decât operele de artă, obiectele de colecţie sau antichităţile, pietrele preţioase şi alte bunuri prevăzute în normele metodologice;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activităţii economice, achiziţionează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acţionează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitaţie publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activităţii sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitaţie publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu preţul cel mai mare;

g) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi preţul de cumpărare, în care:

1. preţul de vânzare constituie suma obţinută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de această tranzacţie, impozitele, obligaţiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepţia reducerilor de preţ;

2. preţul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obţinută, conform definiţiei preţului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziţionat din interiorul Uniunii Europene, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 292 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziţia respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziţionate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opţiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepţie, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), preţul de

cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 289, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a), b), h)-n) şi p).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opţiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi;

b) opere de artă achiziţionate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziţionate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziţionate în interiorul Uniunii Europene de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 293 alin. (1) lit. a) şi e)-h) şi art. 294 alin. (1) lit. h)-n), la cumpărare, la achiziţia intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 294 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienţilor.

(13) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323;

b) să ţină evidenţa operaţiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condiţiile stabilite prin normele metodologice, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să ţină evidenţe separate pentru operaţiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 322 şi 323.

(15) Dispoziţiile alin. (1)-(14) se aplică şi vânzărilor prin licitaţie publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acţionează ca organizatori de vânzări prin licitaţie publică în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 3-a

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

86. (1) În sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate "ca atare" sau în urma unor reparaţii, cu excepţia bunurilor prevăzute la alin. (2). (2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul şi platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foiţe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiţii conform definiţiei prevăzute la art. 313 alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecţie în sensul art. 312 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale preţioase recuperate în scopul topirii şi refolosirii ca materii prime;

e) pietrele preţioase, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau şlefuite, însă nu montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice şi fantezie, obiecte de aurărie şi argintărie şi similare;

f) bunurile care se consumă la prima utilizare;

g) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

h) obiectele vechi care sunt executate din metale preţioase sau şi cu pietre preţioase, cum ar fi bijuteriile (clasice şi fantezie), obiectele de aurărie şi argintărie şi toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parţial formate din aur, argint, platină, pietre preţioase, indiferent de gradul de puritate a metalelor şi pietrelor preţioase, dacă aceste obiecte nu mai sunt apte să îndeplinească funcţionalitatea lor iniţială şi nu au păstrat decât funcţionalităţile inerente acestor metale şi pietre.

(2^1) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. h), pentru a determina dacă un obiect care conţine metale preţioase sau pietre preţioase a avut o altă funcţionalitate decât cea inerentă materialelor din care este compus, dacă a păstrat această funcţionalitate şi dacă poate fi reutilizat, în aceeaşi stare sau după reparaţii, trebuie avute în vedere toate circumstanţele obiective în care a avut loc revânzarea. În acest sens, pot fi luate în considerare elemente precum: prezentarea obiectelor, metoda de evaluare a valorii respectivelor obiecte şi metoda de facturare, respectiv în vrac (brut/greutate) sau per unitate.

(3) Opţiunea prevăzută la art. 312 alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent şi rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opţiunii.

(4) În scopul aplicării art. 312 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru fiecare livrare de bunuri supusă regimului special este diferenţa dintre marja de profit realizată de persoana impozabilă revânzătoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;

b) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare şi preţul de cumpărare al bunului supus regimului special;

c) pentru determinarea taxei colectate aferente fiecărei livrări, din marja profitului determinată conform lit. b) se calculează suma taxei colectate corespunzătoare fiecărei livrări prin aplicarea procedeului sutei mărite. Taxa colectată într-o perioadă fiscală pentru bunurile supuse regimului special reprezintă suma taxelor pe valoarea adăugată aferente fiecărei livrări de bunuri efectuate în perioada respectivă.

(5) Persoana impozabilă nu colectează TVA conform regimului special în situaţia în care marja profitului, determinată conform alin. (4) lit. b), este negativă.

(6) În scopul aplicării art. 312 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va ţine un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ţine un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ţine un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală, pe fiecare cotă de TVA aplicabilă, şi, după caz, taxa colectată;

d) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziţionează bunuri supuse regimului special şi care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

1. numărul de ordine şi data emiterii facturii;

2. data achiziţiei şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele şi adresa părţilor;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. preţul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignaţie.

(7) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menţiona în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 312 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(8) În scopul aplicării art. 312 alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuate de un organizator de vânzări prin licitaţie publică, acţionând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 312 alin. (2) lit. a)-d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (10) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitaţie publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); şi

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitaţie publică pentru livrarea sa.

(9) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său este egală cu diferenţa dintre:

a) preţul bunurilor la licitaţia publică; şi

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obţinut sau care va fi obţinut de organizatorul vânzării prin licitaţie publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(10) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bon fiscal emis conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu trebuie să menţioneze separat valoarea taxei.

ART. 313

Regimul special pentru aurul de investiţii

(1) Aurul de investiţii înseamnă:

a) aurul, sub formă de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe pieţele de metale preţioase, având puritatea minimă de 995 la mie, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu excepţia lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. au titlul mai mare sau egal cu 900 la mie;

2. sunt reconfecţionate după anul 1800;

3. sunt sau au constituit monedă legală de schimb în statul de origine; şi

4. sunt vândute în mod normal la un preţ care nu depăşeşte valoarea de piaţă liberă a aurului conţinut de monede cu mai mult de 80%.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

87. (1) În scopul implementării art. 313 alin. (1) din Codul fiscal, greutăţile acceptate pe pieţele de lingouri cuprind cel puţin următoarele unităţi şi greutăţi:

Unitate	
Kg	
Gram	*Greutăţi*
Uncie (1 oz =	*tranzacţionate*
31,1035 g)	*12,5/1*
Tael (1 tael =	*500/250/100/50/20/*
1,193 oz)	*10/5/2,5/2*
(unitate de măsură	*100/10/5/1/1/2/1/4*
chinezească)	*10/5/1*
Tola (10 tolas =	*10*

3,75 oz)	
(unitate de măsură indiană)	

(2) În sensul art. 313 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfecţionate după anul 1800 se înţelege monedele care sunt bătute după anul 1800.
---

(2) În sensul prezentului articol, monedele prevăzute la alin. (1) lit. b) nu se consideră ca fiind vândute în scop numismatic.

(3) Următoarele operaţiuni sunt scutite de taxă:

a) livrările, achiziţiile intracomunitare şi importul de aur de investiţii, inclusiv investiţiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur şi cuprinzând mai ales împrumuturile şi schimburile cu aur care conferă un drept de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii, precum şi operaţiunile referitoare la aurul de investiţii care constau în contracte la termen futures şi forward, care dau naştere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanţă asupra aurului de investiţii;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investiţii, prestate de agenţi care acţionează în numele şi pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabilă care produce aurul de investiţii sau transformă orice aur în aur de investiţii poate opta pentru regimul normal de taxă pentru livrările de aur de investiţii către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabilă care livrează în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul normal de taxă, pentru livrările de aur de investiţii prevăzut la alin. (1) lit. a) către altă persoană impozabilă, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care prestează servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele şi în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, dacă mandantul şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (4).

(7) Opţiunile prevăzute la alin. (4)-(6) se exercită printr-o notificare transmisă organului fiscal competent. Opţiunea intră în vigoare la data înregistrării notificării la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la poştă, cu confirmare de primire, după caz, şi se aplică tuturor livrărilor de aur de investiţii efectuate de la data respectivă. În cazul opţiunii exercitate de un intermediar, opţiunea se aplică pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiaşi mandant care şi-a exercitat opţiunea prevăzută la alin. (5). În cazul exercitării opţiunilor prevăzute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

NORMĂ 06/01/2016 din data 2016-01-06

87. (3) Notificarea prevăzută la art. 313 alin. (7) din Codul fiscal trebuie să fie efectuată anterior operaţiunilor cărora le este aferentă şi trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum şi dacă persoana impozabilă exercită opţiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum şi baza de impozitare a acestora.

---

(8) În cazul în care livrarea de aur de investiţii este scutită de taxă, conform prezentului articol, persoana impozabilă are dreptul să deducă:

a) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile de aur de investiţii efectuate de la o persoană care şi-a exercitat opţiunea de taxare;

b) taxa datorată sau achitată, pentru achiziţiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investiţii de persoana impozabilă sau de un terţ în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorată sau achitată, pentru serviciile prestate în beneficiul său, constând în schimbarea formei, greutăţii sau purităţii aurului, inclusiv aurului de investiţii.

(9) Persoana impozabilă care produce aur de investiţii sau transformă aurul în aur de investiţii are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii legate de producţia sau transformarea aurului respectiv.

(10) Persoana impozabilă care comercializează aur de investiţii trebuie să ţină evidenţa tuturor tranzacţiilor cu aur de investiţii şi să păstreze documentaţia care să permită identificarea clientului în aceste tranzacţii. Aceste evidenţe se păstrează minimum 5 ani de la sfârşitul anului în care operaţiunile au fost efectuate.

ART. 314

Regimul special pentru servicii prestate de persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană

(1) În înţelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice şi nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activităţii sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii în conformitate cu art. 278.

(2) Orice persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil ori reşedinţa obişnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre altele, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operaţiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a

activităţii la organul fiscal competent. Declaraţia trebuie să conţină următoarele informaţii: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poştală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul naţional de înregistrare fiscală, după caz, precum şi o declaraţie prin care se confirmă că persoana nu şi-a stabilit sediul activităţii economice pe teritoriul Uniunii Europene şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul acesteia. Modificările ulterioare ale datelor din declaraţia de înregistrare trebuie aduse la cunoştinţa organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declaraţiei de începere a activităţii organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilită va fi scoasă din evidenţă de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii pentru care se utilizează regimul special reglementat de prezentul articol;

b) organul fiscal competent constată că operaţiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerinţele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) Până la sfârşitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declaraţie specială de TVA, potrivit modelului stabilit în anexa III la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/194 al Comisiei din 12 februarie 2020 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce priveşte regimurile speciale pentru persoanele impozabile care prestează servicii către persoane neimpozabile şi care efectuează vânzări de bunuri la distanţă şi anumite livrări interne de bunuri, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 40 din 13 februarie 2020, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii pentru care se utilizează regimul special reglementat de prezentul articol, în perioada fiscală de raportare.

(7^1) În sensul alin. (7), sfârşitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.

(la 08-03-2024 Articolul 314 , Capitolul XII , Titlul VII a fost completat de Punctul 2. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

(8) Declaraţia specială de TVA trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii pentru care se utilizează regimul special reglementat de prezentul articol, efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele

taxei aplicabile şi valoarea corespunzătoare a taxei subdivizată pe cote, datorată fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană.

(9) Atunci când sunt solicitate modificări ale declaraţiei de TVA după depunerea acesteia, modificările respective se includ într-o declaraţie ulterioară în termen de cel mult trei ani de la data la care trebuia depusă declaraţia iniţială potrivit alin. (7). Declaraţia ulterioară de TVA identifică statul membru de consum, perioada fiscală şi valoarea totală a TVA rezultată din corecţia livrărilor/prestărilor, care poate fi şi negativă.

(10) Declaraţia specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declaraţiei, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(11) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană, făcând referire la declaraţia de TVA corespunzătoare, într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii declaraţiei speciale.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declaraţia specială de taxă, conform art. 301, dar va putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensaţie similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condiţiile prevăzute de legislaţia ţării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită. În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România şi beneficiară a prezentului regim special desfăşoară, de asemenea, în România activităţi care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316, respectiva persoană îşi deduce TVA pentru activităţile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(13) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să ţină o evidenţă a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, care să permită organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declaraţia prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidenţe se pun la dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.

(14) Informaţiile pe care trebuie să le conţină evidenţele prevăzute la alin. (13) sunt prevăzute la art. 63c alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2021 Articolul 314 din Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ART. 315

Regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanţă, pentru livrările de bunuri interne efectuate de interfeţele electronice care facilitează aceste livrări şi pentru serviciile

prestate de persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar nu în statul membru de consum

(1) În sensul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activităţii economice şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activităţii economice sau, în cazul în care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix şi în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ţinută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză şi în următorii 2 ani calendaristici. În cazul în care o persoană impozabilă, care efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă, nu şi-a stabilit activitatea economică în Uniunea Europeană şi nu dispune de un sediu fix în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care începe expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care există mai multe state membre în care începe expedierea sau transportul bunurilor, persoana impozabilă precizează care dintre aceste state membre este statul membru de înregistrare. Persoana impozabilă este ţinută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză şi în următorii doi ani calendaristici;

c) stat membru de consum înseamnă unul dintre următoarele:

1. în cazul prestării de servicii, statul membru în care are loc prestarea de servicii în conformitate cu art. 278;

2. în cazul vânzării intracomunitare de bunuri la distanţă, statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client;

3. în cazul livrării de bunuri efectuate de către o persoană impozabilă care facilitează aceste livrări în conformitate cu art. 270 alin. (16), atunci când expedierea sau transportul bunurilor livrate începe şi se încheie în acelaşi stat membru, statul membru respectiv.

(2) Prezentul regim special poate fi utilizat de către orice persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România sau, în cazul în care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România. Regimul special poate fi utilizat şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare. Regimul special poate fi utilizat în următoarele cazuri:

a) de către orice persoană impozabilă care efectuează vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă. Regimul special poate fi utilizat şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană şi nici nu dispune de un sediu fix în România, dar efectuează vânzări intracomunitare la distanţă care au locul de începere a expedierii sau transportului bunurilor în România. Regimul special poate fi utilizat, de asemenea, şi de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activităţii economice în Uniunea Europeană şi nici nu

dispune de un sediu fix în România, dar efectuează vânzări intracomunitare la distanţă care au locul de începere a expedierii sau transportului bunurilor în mai multe state membre, între care şi România, şi alege România ca stat membru de înregistrare;

b) de către orice persoană impozabilă care facilitează livrarea de bunuri în conformitate cu art. 270 alin. (16), atunci când expedierea sau transportul bunurilor începe şi se încheie în acelaşi stat membru;

c) de către orice persoană impozabilă care prestează servicii către o persoană neimpozabilă, atunci când persoana impozabilă nu este stabilită în statul membru de consum.

(2^1) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (2) aplică prezentul regim special pentru toate operaţiunile prevăzute la alin. (2).

(la 12-03-2022 Articolul 315 din Capitolul XII , Titlul VII a fost completat de Punctul 17^1, Articolul UNIC din LEGEA nr. 48 din 9 martie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 236 din 09 martie 2022)

(3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană optează pentru regimul special şi alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operaţiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic şi o declaraţie prin care să confirme că nu şi-a stabilit sediul activităţii economice pe teritoriul Uniunii Europene şi nu dispune de un sediu fix pe teritoriul acesteia.

(4) Pentru operaţiunile impozabile efectuate în condiţiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 316 sau art. 317.

(la 03-09-2021 Alineatul (4) din Articolul 315 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 50, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

(5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai efectuează livrări de bunuri şi nu mai prestează servicii pentru care se utilizează regimul special reglementat de prezentul articol;

b) organul fiscal competent constată că operaţiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplineşte cerinţele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(6) Până la sfârşitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declaraţie

specială de TVA, potrivit modelului stabilit în anexa III din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/194, indiferent dacă au fost sau nu efectuate livrări de bunuri sau dacă au fost sau nu prestate servicii pentru care se utilizează regimul special reglementat de prezentul articol.

(6^1) În sensul alin. (6), sfârşitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.

(la 08-03-2024 Articolul 315 , Capitolul XII , Titlul VII a fost completat de Punctul 3. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

(7) Declaraţia specială de TVA trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, cotele taxei aplicabile şi valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote, datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă, în ceea ce priveşte următoarele livrări de bunuri sau prestări de servicii reglementate de prezentul articol, efectuate în cursul perioadei fiscale:

1. vânzările intracomunitare de bunuri la distanţă;
2. livrările de bunuri în conformitate cu art. 270 alin. (16), atunci când expedierea sau transportul acestor bunuri începe şi se încheie în acelaşi stat membru;
3. prestările de servicii;

c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) Declaraţia specială de TVA conţine, de asemenea, modificări referitoare la perioade fiscale anterioare, astfel cum se prevede la alin. (11).

(9) În situaţia în care bunurile sunt expediate sau transportate din alte state membre decât România, declaraţia specială de TVA conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală, exclusiv taxa, cotele taxei aplicabile, valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote şi valoarea totală a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă, în ceea ce priveşte următoarele livrări de bunuri reglementate de prezentul articol, efectuate în cursul perioadei fiscale, pentru fiecare stat membru, altul decât România, din care sunt expediate sau transportate astfel de bunuri:

a) vânzările intracomunitare de bunuri la distanţă, altele decât cele efectuate de către o persoană impozabilă în conformitate cu articolul 270 alin. (16). Pentru aceste vânzări, declaraţia de TVA include şi numărul individual de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre;

b) vânzările intracomunitare de bunuri la distanţă şi livrările de bunuri atunci când expedierea sau transportul acestor bunuri începe şi se încheie în acelaşi stat membru, efectuate de o persoană impozabilă în conformitate cu art. 270 alin. (16). Pentru aceste vânzări, declaraţia de TVA include şi numărul individual de identificare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală alocat de către fiecare dintre respectivele state membre, dacă este disponibil.

(10) În cazul în care persoana impozabilă care prestează serviciile reglementate de prezentul articol deţine unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declaraţia specială de TVA conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la alin. (7), valoarea totală, exclusiv taxa, cotele taxei aplicabile, valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote şi valoarea totală a taxei datorate pentru astfel de prestări, pentru fiecare stat membru în care persoana deţine un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, defalcat pe fiecare stat membru de consum.

(11) În cazul în care sunt solicitate modificări ale declaraţiei speciale de TVA după depunerea acesteia, modificările respective se includ într-o declaraţie ulterioară în termen de cel mult trei ani de la data la care trebuia depusă declaraţia iniţială potrivit alin. (6). Declaraţia ulterioară de TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală şi valoarea totală a TVA rezultată din corecţia livrărilor/prestărilor, care poate fi şi negativă.

(12) Declaraţia specială de TVA se întocmeşte în euro. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declaraţiei, cursul de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Cursurile de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(13) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum, făcând referire la declaraţia de TVA corespunzătoare, într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii declaraţiei speciale.

(14) În situaţia în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităţilor sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România şi beneficiară a prezentului regim special desfăşoară, de asemenea, în România activităţi care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligaţia înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană îşi deduce TVA pentru activităţile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(15) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special trebuie să ţină o evidenţă a operaţiunilor pentru care se aplică acest regim special, care să permită organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declaraţia prevăzută la alin. (6) este corectă. Aceste evidenţe se pun la dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au efectuat operaţiunile.

(16) Informaţiile pe care trebuie să le conţină evidenţele prevăzute la alin. (15) sunt prevăzute la art. 63c alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2021 Articolul 315 din Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ART. 315^1
Regimul special pentru agricultori
(1) În sensul acestui articol:

a) regimul special pentru agricultori se aplică pentru activităţile prevăzute la lit. c) şi d), desfăşurate de un agricultor, aşa cum este acesta definit la lit. b);

b) agricultorul reprezintă persoana fizică, persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau întreprinderea familială, cu sediul activităţii economice în România, care realizează activităţile prevăzute la lit. c) şi d) şi care nu realizează alte activităţi economice sau realizează şi alte activităţi economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310;

c) activităţile de producţie agricolă sunt activităţile de producţie a produselor agricole, inclusiv activităţile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale, prevăzute în norme;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 5-a

Regimul special pentru agricultori

87^1. (1) În sensul art. 315^1 alin. (1) lit. c), activităţile de producţie agricolă includ:

a) Cultura:

1. agricultură generală, inclusiv viticultură;

2. cultura pomilor fructiferi (inclusiv măslini) şi a legumelor, florilor şi plantelor ornamentale, atât în aer liber, cât şi în sere;

3. producţia de ciuperci, condimente, seminţe şi material săditor;

4. exploatarea pepinierelor;

b) creşterea animalelor de fermă alături de cultivarea solului:

1. creşterea animalelor;

2. creşterea păsărilor;

3. creşterea iepurilor;

4. apicultura;

5. sericicultura;

6. helicicultura;

c) silvicultura;

d) pescuitul:

1. pescuitul în apă dulce;

2. piscicultura;

3. creşterea midiilor, stridiilor şi a altor moluşte şi crustacee;

4. creşterea broaştelor.

(2) Activităţile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale reprezintă activităţile de transformare a produselor ce rezultă din activităţile prevăzute la alin. (1) prin utilizarea mijloacelor folosite în mod normal în întreprinderile agricole.

(3) În sensul art. 315^1 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, serviciile agricole sunt cele prevăzute în anexa la Ordinul ministrului finanţelor publice şi al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 1.155/868/2016 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru livrarea de îngrăşăminte

şi de pesticide utilizate în agricultură, seminţe şi alte produse agricole destinate însămânţării sau plantării, precum şi pentru prestările de servicii de tipul celor specifice utilizate în sectorul agricol.

(4) Potrivit art. 315^1 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, preţul/tariful stabilit de agricultor la care se aplică procentul de compensare în cotă forfetară în vederea determinării compensaţiei în cotă forfetară nu include taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă achiziţiilor.

(5) Agricultorii care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315^1 din Codul fiscal aplică regimul special indiferent dacă au depus sau nu notificarea privind aplicarea acestui regim, cu excepţia celor care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă. Agricultorii pot înscrie în facturile emise compensaţia în cota forfetară numai după depunerea notificării privind aplicarea regimului special şi înscrierea acestora în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

(6) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 315^1 alin. (9) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(7) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare de bunuri prevăzut la alin. (6) este depăşit, agricultorul trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care agricultorul se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(8) Agricultorul poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat. Prin excepţie, acesta rămâne înregistrat în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puţin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziţii de bunuri este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care a fost înregistrat.

(9) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care agricultorul a fost înregistrat acesta efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că a optat conform art. 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligat să rămână înregistrat în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile alin. (8).

(10) Conform prevederilor 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, agricultorii care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceştia sunt obligaţi la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri de la data la care îşi exercită opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Agricultorii pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat.

(11) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare agricultorii prevăzuţi la alin. (10) efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care

aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile alin. (8).

(12) Agricultorii care depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, din alte activităţi economice decât cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, dar nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal, nu mai pot aplica regimul special de la data la care ar fi fost înregistraţi în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen. În vederea aplicării prevederilor art. 310 alin. (6) lit. a) şi b) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor stabili taxa pe care agricultorii ar fi avut obligaţia să o colecteze pentru toate operaţiunile taxabile, inclusiv cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, realizate de la data la care ar fi fost înregistraţi în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen.

(13) În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, agricultorii au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente achiziţiilor destinate exclusiv activităţilor pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. Ajustările de taxă pe care le poate efectua agricultorul sunt prevăzute la pct. 83 alin. (11).

(14) Agricultorul care aplică regimul special poate opta, conform art. 315^1 alin. (15) din Codul fiscal, pentru aplicarea regimului normal de taxă, dacă nu realizează alte activităţi economice decât cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) sau realizează alte activităţi economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În vederea aplicării regimului normal de taxă, agricultorul trebuie să depună la organul fiscal competent o notificare în acest sens, însoţită de solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, între data de 1 şi 10 ale oricărei luni. Organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special şi înregistrează agricultorul în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opţiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puţin doi ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(15) Persoanele impozabile îşi pot exercita dreptul de deducere/restituire a compensaţiei în cotă forfetară achitată agricultorului, potrivit prevederilor art. 315^1 alin. (17) şi (18) din Codul fiscal, numai în măsura în care agricultorul este înscris la data livrării/prestării în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

---

d) serviciile agricole reprezintă serviciile prevăzute în norme, prestate de un agricultor care utilizează munca manuală proprie şi/sau echipamentele specifice;

e) produse agricole reprezintă bunurile rezultate din activităţile prevăzute la lit. c);

f) taxa aferentă achiziţiilor reprezintă valoarea totală a taxei aferente bunurilor şi serviciilor achiziţionate de un agricultor supus regimului special, în măsura în care această taxă ar fi deductibilă conform art. 297 alin. (4) pentru o persoană impozabilă supusă regimului normal de taxă;

g) procentul de compensare în cotă forfetară reprezintă procentul care se aplică în scopul de a permite agricultorilor să beneficieze de compensaţia în cotă forfetară pentru taxa aferentă achiziţiilor;

h) compensaţia în cotă forfetară reprezintă suma rezultată prin aplicarea procentului de compensare în cotă forfetară asupra preţului/tarifului, exclusiv taxa, aferent livrărilor de produse agricole şi prestărilor de servicii agricole, efectuate de un agricultor în cazurile menţionate la alin. (3).

(2) Procentul de compensare în cotă forfetară este 1% pentru anul 2017, 4% pentru anul 2018 şi 8% începând cu anul 2019.

(3) Procentul de compensare în cotă forfetară se aplică pentru:

a) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) şi serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), livrate/prestate de agricultor către alte persoane impozabile decât cele care beneficiază, în interiorul ţării de regimul special prevăzut de prezentul articol;

b) produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) livrate în condiţiile stabilite la art. 294 alin. (2) către persoane juridice neimpozabile care datorează TVA în statul membru de sosire pentru achiziţiile intracomunitare efectuate.

(4) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol:

a) nu are obligaţia de a colecta TVA pentru livrările de produse agricole rezultate din activităţile agricole prevăzute la alin. (1) lit. c) şi pentru serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d);

b) nu are dreptul să deducă taxa achitată sau datorată pentru achiziţiile sale în cadrul activităţii efectuate în regimul special;

c) prin excepţie de la art. 310 nu aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) şi d), operaţiunile respective nefiind cuprinse în cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea regimului special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzută la art. 310.

(5) Agricultorul care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol depune la organul fiscal competent o notificare privind aplicarea regimului special. Agenţia Naţională de Administrare Fiscală organizează Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Registrul este public şi se afişează pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Înscrierea în Registrul agricultorilor care aplică regimul special se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de agricultorii care aplică regimul special, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea.

(6) Persoana impozabilă stabilită în România sau persoana impozabilă nestabilită în România, dar înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316, care achiziţionează bunuri/servicii de la agricultorii care figurează în Registrul agricultorilor care aplică regimul special, prevăzut la alin. (5), va ţine o evidenţă separată pentru toate achiziţiile efectuate în cadrul regimului special pentru agricultori.

(7) Agricultorul care aplică regimul special este scutit de următoarele obligaţii:

a) ţinerea evidenţelor în scopuri de TVA prevăzute la art. 321;

b) depunerea decontului de taxă prevăzut la art. 323;

c) orice alte obligaţii care revin persoanelor impozabile înregistrate sau care ar trebui să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316.

(8) Agricultorul are obligaţia să emită factură care să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20), o menţiune cu privire la aplicarea regimului special pentru agricultori, precum şi procentul de compensare în cotă forfetară şi valoarea compensaţiei în cotă forfetară care i se cuvine pentru:

a) livrările de produse agricole/prestările de servicii prevăzute la alin. (3), altele decât cele de la lit. b)-e);
b) vânzările la distanţă, astfel cum sunt definite la art. 266 alin. (1) pct. 35, care au locul în România;
c) livrările intracomunitare de bunuri către o persoană care îi comunică un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile fiscale din alt stat membru;
d) livrările intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 270 alin. (10), care s-ar încadra la lit. c) dacă ar fi efectuate către altă persoană impozabilă;
e) prestările de servicii care conform art. 278 alin. (2) au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislaţia altui stat membru al art. 307 alin. (2).

(9) Prin excepţie de la prevederile art. 268 alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate de agricultorii care aplică regimul special, dacă valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin normele metodologice. Plafonul de 10.000 euro pentru achiziţii intracomunitare se determină potrivit prevederilor art. 268 alin. (5).
(10) Agricultorii eligibili pentru excepţia prevăzută la alin. (9) au dreptul să opteze pentru regimul general al achiziţiilor intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin 2 ani calendaristici.
(11) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (9) sau al exercitării opţiunii prevăzute la alin. (10) sunt stabilite prin normele metodologice.
(12) În situaţia în care agricultorul care aplică regimul special realizează livrări intracomunitare cu produse agricole, prestări de servicii intracomunitare, achiziţii intracomunitare de bunuri, achiziţii de servicii intracomunitare, acesta are următoarele obligaţii:

a) să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 317, dacă efectuează operaţiunile prevăzute la art. 317 alin. (1) şi (2);
b) să depună decontul special de taxă prevăzut la art. 324, pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri şi achiziţiile de servicii intracomunitare prevăzute la art. 324 alin. (1), pe care le efectuează;
c) să depună declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 pentru operaţiunile pe care le efectuează prevăzute la art. 325 alin. (1).

(13) În situaţia în care o persoană impozabilă realizează atât activităţi prevăzute la alin. (1) lit. c) şi d), pentru care aplică regimul special prevăzut de prezentul articol, cât şi alte activităţi economice pentru care nu se poate aplica regimul special pentru agricultori, poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, în condiţiile art. 310, pentru activităţile pentru care nu se aplică regimul special pentru agricultori.

(14) Persoana impozabilă prevăzută la alin. (13) care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316, prin opţiune conform art. 316 alin. (1) lit. c) sau ca urmare a depăşirii plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din alte activităţi economice decât cele prevăzute la alin. (1) lit. c) şi d), nu mai poate aplica regimul special pentru agricultori de la data înregistrării în scopuri de TVA sau de la data la care ar fi fost înregistrată dacă avea obligaţia de a solicita înregistrarea conform art. 310 alin. (6) şi nu solicită sau solicită cu întârziere înregistrarea în scopuri de TVA. În cazul înregistrării în scopuri de TVA, prin normele metodologice se stabilesc ajustările de efectuat pentru achiziţiile destinate activităţii pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. În situaţia în care agricultorul nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organul fiscal competent aplică dispoziţiile art. 310 alin. (6) lit. a) şi b). Organul fiscal competent va opera radierea din Registrul agricultorilor care aplică regimul special a agricultorilor care sunt înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316, în termen de 3 zile de la data la care înregistrarea se consideră valabilă.

(15) Agricultorul care aplică regimul special poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă, în condiţiile prevăzute prin norme, prin depunerea la organul fiscal competent a unei notificări în acest sens, caz în care organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opţiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puţin 2 ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(16) În cazul în care, după expirarea perioadei prevăzute la alin. (15), agricultorul optează din nou pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, acesta trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare în acest sens. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care optează pentru aplicarea regimului special pentru agricultori pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, anularea înregistrării fiind valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. În cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, acestora le revin toate drepturile şi obligaţiile aferente persoanelor înregistrate. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, persoanele impozabile care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

(17) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, cărora agricultorul care aplică regimul special le livrează produsele agricole prevăzute la alin. (1) lit. e) sau le prestează serviciile agricole prevăzute la alin. (1) lit. d), au dreptul la deducerea compensaţiei

în cotă forfetară achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleaşi limite şi condiţii aplicabile pentru deducerea TVA, conform art. 297-301.

(18) Persoanele impozabile nestabilite în România şi neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 au dreptul la restituirea compensaţiei în cotă forfetară, achitată agricultorului care aplică regimul special, în aceleaşi limite şi condiţii aplicabile persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316. Prin ordin al preşedintelui ANAF se stabileşte procedura de restituire a compensaţiei în cotă forfetară către persoanele impozabile nestabilite în România şi neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 316.

(la 01-01-2017 Capitolul XII din Titlul VII a fost completat de Punctul 31, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

ART. 315^2

Regimul special pentru vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe

(1) În sensul prezentului articol vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe acoperă numai bunurile, cu excepţia produselor care fac obiectul accizelor, în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 euro. În sensul prezentului articol şi fără a aduce atingere altor dispoziţii ale Uniunii Europene, se aplică următoarele definiţii:

a) persoană impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu şi-a stabilit activitatea economică pe teritoriul Uniunii Europene şi nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul acesteia;

b) intermediar înseamnă o persoană stabilită în Uniunea Europeană şi desemnată de persoana impozabilă care efectuează vânzări la distanţă de bunuri importate din ţări terţe sau din teritorii terţe ca persoană care este obligată la plata TVA şi care trebuie să respecte obligaţiile prevăzute de prezentul regim special în numele şi în contul persoanei impozabile;

c) stat membru de înregistrare înseamnă următoarele:

1. atunci când persoana impozabilă nu este stabilită în Uniunea Europeană, statul membru în care aceasta decide să se înregistreze;

2. atunci când persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice în afara Uniunii Europene, dar deţine unul sau mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru cu un sediu fix în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. În cazul în care persoana impozabilă are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii sale supuse regimului special la organul fiscal competent pentru anul calendaristic în cauză şi pentru următorii doi ani calendaristici. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special;

3. atunci când persoana impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice într-un stat membru, statul membru respectiv;

4. atunci când intermediarul şi-a stabilit sediul activităţii economice într-un stat membru, statul membru respectiv;

5. atunci când intermediarul şi-a stabilit sediul activităţii economice în afara Uniunii Europene, dar deţine unul sau mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru cu un sediu fix în care intermediarul declară că va utiliza prezentul regim special. În cazul în care

intermediarul are un sediu fix în România şi alege România ca stat membru de înregistrare, respectivul intermediar trebuie să depună în format electronic o declaraţie de începere a activităţii sale supuse regimului special la organul fiscal competent pentru anul calendaristic în cauză şi pentru următorii doi ani calendaristici. Intermediarul trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activităţii sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special;

d) stat membru de consum înseamnă statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor către client.

(2) Prezentul regim special poate fi aplicat de către următoarele persoane impozabile care efectuează vânzări la distanţă de bunuri importate din ţări terţe sau din teritorii terţe:

a) orice persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană care efectuează vânzări la distanţă de bunuri importate din ţări terţe sau din teritorii terţe;
b) orice persoană impozabilă, fie că este sau nu stabilită în Uniunea Europeană, care efectuează vânzări la distanţă de bunuri importate din ţări terţe sau din teritorii terţe şi care este reprezentată de un intermediar stabilit în Uniunea Europeană;
c) orice persoană impozabilă stabilită într-o ţară terţă cu care Uniunea Europeană a încheiat un acord de asistenţă reciprocă al cărui domeniu de aplicare este similar celui al Directivei 2010/24/UE a Consiliului şi al Regulamentului (UE) nr. 904/2010 şi care efectuează vânzări de bunuri la distanţă din respectiva ţară terţă.

(3) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (2) aplică prezentul regim special tuturor vânzărilor la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe pe care le efectuează.
(4) În sensul alin. (2) lit. b), nicio persoană impozabilă nu poate numi mai mulţi intermediari în acelaşi timp.
(5) În cazul vânzărilor la distanţă de bunuri importate din ţări terţe sau din teritorii terţe pentru care TVA este declarată în cadrul prezentului regim special, faptul generator intervine şi TVA devine exigibilă în momentul livrării. Se consideră că bunurile au fost livrate la data la care a fost acceptată plata, stabilită conform art. 61b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.
(6) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau un intermediar acţionând în numele acesteia declară momentul în care îşi începe sau îşi încetează activitatea în cadrul prezentului regim special sau momentul în care îşi modifică respectiva activitate astfel încât nu mai îndeplineşte condiţiile necesare pentru a utiliza prezentul regim special. Informaţiile respective sunt comunicate pe cale electronică.
(7) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, declaraţia de începere a activităţii pe care o persoana impozabilă care nu utilizează un intermediar are obligaţia de a o depune înainte de a începe să utilizeze prezentul regim special, conţine următoarele informaţii:

a) denumirea/numele persoanei impozabile;
b) adresa poştală;
c) adresa electronică şi site-urile web;
d) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală în situaţia în care persoana impozabilă nu este înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 316.

(8) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, declaraţia de începere a activităţii pe care intermediarul are obligaţia de a o depune înainte de a începe să utilizeze prezentul regim special, în numele unei persoane impozabile, conţine următoarele informaţii:

a) denumirea/numele intermediarului;
b) adresa poştală;
c) adresa electronică;
d) codul de înregistrare în scopuri de TVA potrivit art. 316.

(9) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, declaraţia de începere a activităţii pe care intermediarul are obligaţia de a o depune cu privire la fiecare persoană impozabilă pe care o reprezintă, înainte ca această persoană impozabilă să înceapă să utilizeze prezentul regim special, conţine următoarele informaţii:

a) denumirea/numele persoanei impozabile;
b) adresa poştală;
c) adresa electronică şi site-urile web;
d) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală în situaţia în care persoana impozabilă nu este înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 316;
e) codul de înregistrare individual atribuit intermediarului în conformitate cu articolul 315^2 alin. (12).

(10) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, orice persoană impozabilă care utilizează prezentul regim special sau, după caz, intermediarul acesteia notifică orice modificare a informaţiilor furnizate.
(11) La primirea declaraţiei de începere a activităţii, organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă care solicită utilizarea prezentul regim special cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice.
(12) La primirea declaraţiei de începere a activităţii pe care intermediarul are obligaţia de a o depune înainte de a începe să utilizeze prezentul regim special, organul fiscal competent va înregistra intermediarul cu un cod de înregistrare special şi va comunica acest cod intermediarului respectiv prin mijloace electronice.
(13) La primirea declaraţiei de începere a activităţii prin care o persoana impozabilă care solicită utilizarea prezentului regim special îşi desemnează un intermediar ca persoană care este obligată la plata TVA şi care trebuie să respecte obligaţiile prevăzute de prezentul regim special în numele şi în contul persoanei impozabile, organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă pentru care este desemnat intermediarul cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA şi va comunica acest cod intermediarului respectiv prin mijloace electronice.
(14) Codurile de înregistrare alocate în temeiul alin. (11)-(13) se utilizează numai pentru prezentul regim special. Agenţia Naţională de Administrare Fiscală organizează Registrul codurilor de înregistrare specială în scopuri de TVA pentru Regimul special pentru vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe.
(15) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă care nu utilizează un intermediar este eliminată din registrul prevăzut la alin. (14) în următoarele situaţii:

a) dacă aceasta notifică faptul că nu mai efectuează vânzări la distanţă de bunuri importate din ţări terţe sau din teritorii terţe;

b) dacă se poate deduce, prin alte mijloace, că activităţile sale impozabile de vânzare la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe au încetat;

c) dacă aceasta nu mai îndeplineşte condiţiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special;

d) dacă aceasta nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special.

(16) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, intermediarul este eliminat din registrul prevăzut la alin. (14) în următoarele situaţii:

a) dacă, timp de două trimestre calendaristice consecutive, acesta nu a acţionat ca intermediar în numele unei persoane impozabile care utilizează prezentul regim special;

b) dacă acesta nu mai îndeplineşte celelalte condiţii necesare pentru a acţiona în calitate de intermediar;

c) dacă acesta nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special.

(17) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă reprezentată de un intermediar este eliminată din registrul prevăzut la alin. (14), în următoarele situaţii:

a) dacă intermediarul notifică faptul că persoana impozabilă nu mai efectuează vânzări la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe;

b) dacă se poate deduce, prin alte mijloace, că activităţile impozabile de vânzare la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe ale persoanei impozabile au încetat;

c) dacă persoana impozabilă nu mai îndeplineşte condiţiile necesare pentru utilizarea prezentului regim special;

d) dacă persoana impozabilă nu respectă, în mod repetat, normele referitoare la prezentul regim special;

e) dacă intermediarul notifică faptul că nu mai este reprezentantul respectivei persoane impozabile.

(18) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau intermediarul acesteia trebuie să depună prin mijloace electronice o declaraţie specială de TVA pentru fiecare lună, potrivit modelului stabilit în anexa III din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/194, indiferent dacă au fost sau nu efectuate vânzări la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe în perioada fiscală de raportare. Declaraţia specială de TVA se depune până la sfârşitul următoarei luni după încheierea perioadei fiscale acoperite de declaraţie.

(18^1) În sensul alin. (18), sfârşitul următoarei luni după încheierea perioadei fiscale se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.

(la 08-03-2024 Articolul 315^2 , Capitolul XII , Titlul VII a fost completat de Punctul 4. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

(19) Atunci când o declaraţie de TVA trebuie depusă în conformitate cu prevederile alin. (18) nu se pot impune, în scopuri de TVA, nicio obligaţie suplimentară şi nicio altă formalitate în momentul importului.

(20) Declaraţia specială de TVA prevăzută la alin. (18) conţine codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la alin. (11) sau (13) şi, după caz, pentru fiecare stat membru de consum în care este datorată TVA, valoarea totală, exclusiv taxa, a vânzărilor la distanţă de bunuri importate din ţări terţe sau din teritorii terţe pentru care TVA a devenit exigibilă în cursul perioadei fiscale, cotele taxei aplicabile, valoarea totală a taxei corespunzătoare subdivizată pe cote şi valoarea totală a taxei datorate.

(21) Atunci când sunt solicitate modificări ale declaraţiei de TVA după depunerea acesteia, modificările respective trebuie să fie incluse într-o declaraţie ulterioară în termen de cel mult trei ani de la data la care trebuia depusă declaraţia iniţială în conformitate cu alin. (18). Declaraţia ulterioară de TVA identifică statul membru relevant de consum, perioada fiscală şi valoarea totală a TVA rezultată din corecţia livrărilor/prestărilor, care poate fi şi negativă.

(22) Declaraţia de TVA se completează în euro. În cazul în care livrările de bunuri se plătesc în alte monede, persoana impozabilă care face uz de prezentul regim special sau intermediarul acesteia vor folosi, la completarea declaraţiei de TVA, cursul de schimb în vigoare din ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Cursurile de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(23) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special sau intermediarul acesteia trebuie să achite TVA, făcând referire la declaraţia de TVA corespunzătoare, într-un cont special, în euro, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligaţia depunerii declaraţiei speciale.

(24) În situaţia în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităţilor sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 302 alin. (1) lit. a) sau b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensaţie similară în ceea ce priveşte taxa sau un alt impozit similar, în condiţiile prevăzute de legislaţia ţării în care îşi are sediul persoana impozabilă nestabilită. În cazul în care persoana impozabilă beneficiară a prezentului regim special desfăşoară în România şi activităţi care nu sunt supuse acestui regim şi pentru care există obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316, respectiva persoană îşi poate deduce TVA pentru activităţile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 323.

(25) Persoana impozabilă care utilizează prezentul regim special trebuie să ţină registre ale operaţiunilor reglementate efectuate. Un intermediar ţine câte un registru pentru fiecare persoană impozabilă pe care o reprezintă. Registrele respective trebuie să conţină informaţii care să permită autorităţilor fiscale ale statului membru de consum să determine dacă declaraţia prevăzută la alin. (18) este corectă.

(26) Registrele prevăzute la alin. (25) se pun la dispoziţie electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum şi a statelor membre de consum. Persoana impozabilă va păstra aceste evidenţe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au efectuat operaţiunile.

(27) Informaţiile pe care trebuie să le conţină registrele prevăzute la alin. (25) sunt prevăzute la art. 63c alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2021 Capitolul XII din Titlul VII a fost completat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ORDIN 10 06/01/2022 din data 2022-01-06

ART. 1

(1) Prin prezentul ordin se aprobă:

a) Procedura de evidenţiere şi plată a sumelor reprezentând TVA datorată de contribuabilii care utilizează regimurile speciale, prevăzută în anexa nr. 1 la prezentul ordin;

b) Procedura de restituire a sumelor reprezentând TVA plătită în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale, prevăzută în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

(2) Procedurile prevăzute la alin. (1) se aplică contribuabililor care utilizează regimurile speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv:

a) regimul special pentru servicii prestate de persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană;

b) regimul special pentru vânzările intracomunitare de bunuri la distanţă, pentru livrările de bunuri interne efectuate de interfeţele electronice care facilitează aceste livrări şi pentru serviciile prestate de persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar nu în statul membru de consum;

c) regimul special pentru vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe.

(3) Se aprobă modelele, precum şi caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, utilizare şi de păstrare a următoarelor formulare:

a) Decizia referitoare la obligaţiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi şi penalităţi de întârziere aferente sumelor datorate ca urmare a utilizării regimurilor speciale, prevăzută în anexa nr. 3 la prezentul ordin;

b) Cererea de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente, prevăzută în anexa nr. 4 la prezentul ordin;

c) Decizia de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzilor, prevăzută în anexa nr. 5 la prezentul ordin;

d) Decizia de respingere a cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente, prevăzută în anexa nr. 6 la prezentul ordin.

ART. 2

Anexele nr. 1-6 fac parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 3

Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice Bucureşti, prin Administraţia fiscală pentru contribuabili nerezidenţi, direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, prin organele fiscale din subordinea acestora, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

ART. 4

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA NR. 1

PROCEDURĂ

de evidenţiere şi plată a sumelor reprezentând TVA datorată de contribuabilii care utilizează regimurile speciale

CAP. I

Dispoziţii generale

1. Contribuabilii care utilizează regimurile speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumite în continuare regimuri speciale, au obligaţia să completeze şi să depună la organul fiscal competent o declaraţie specială de TVA, prin mijloace electronice puse la dispoziţie de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, pe pagina proprie de internet.

2. Contribuabilii care utilizează regimurile speciale au obligaţia de a achita TVA declarată potrivit pct. 1, inclusiv obligaţiile fiscale accesorii calculate de România ca stat membru de consum, într-un cont special deschis, în euro, la o bancă comercială, până la termenul-limită de declarare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 314 alin. (11),art. 315 alin. (13) şi art. 315^2 alin. (23) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Codul fiscal. Contul în care se achită TVA declarată este cel indicat de organul fiscal competent prin intermediul recipisei care atestă validarea declaraţiei speciale depuse de contribuabil potrivit pct. 1.

3. Contribuabilii prevăzuţi la pct. 1 au obligaţia de a înscrie pe documentul de plată numărul unic de referinţă alocat în momentul depunerii fiecărei declaraţii speciale de TVA, format din codul de ţară, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare special potrivit art. 314 alin. (4),art. 315^2 alin. (11) şi (13) din Codul fiscal, după caz, şi perioada de declarare.

4. Prin organ fiscal competent se înţelege Administraţia fiscală pentru contribuabili nerezidenţi din cadrul Direcţiei Generale Regionale a Finanţelor Publice Bucureşti, competentă pentru administrarea creanţelor bugetare datorate de contribuabilii care utilizează unul dintre regimurile speciale.

5. Organul fiscal competent organizează, pentru fiecare contribuabil care utilizează regimurile speciale, o evidenţă specială a taxei pe valoarea adăugată declarate prin declaraţia prevăzută la pct. 1. În acest scop, organul fiscal competent utilizează o aplicaţie informatică realizată de Centrul Naţional pentru Informaţii Financiare.

6. Noţiunile de „stat membru de înregistrare" şi „stat membru de consum" au sensul definit la art. 314,315 şi 315^2 din Codul fiscal, după caz.

7. Actele administrativ-fiscale şi notificările emise de către organul fiscal competent se comunică contribuabilului care aplică regimurile speciale, la ultima adresă de e-mail declarată de contribuabil la organul fiscal competent, anterior emiterii actului administrativ-fiscal sau a notificării, utilizând aplicaţia informatică prevăzută la pct. 5. Actele administrativ-fiscale şi notificările transmise pe e-mailul declarat de contribuabil la momentul începerii activităţii se consideră comunicate în termen de 15 zile de la data transmiterii actului către acesta, potrivit art.

47 alin. (15) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

CAP. II

Procedura de evidenţă şi plată a sumelor reprezentând TVA în situaţia în care România este stat membru de înregistrare

8. Taxa pe valoarea adăugată datorată de contribuabilii care utilizează regimurile speciale se înregistrează, în euro, în evidenţa specială organizată potrivit pct. 5.

9. Contribuabilii care utilizează regimurile speciale plătesc taxa datorată, în euro, în contul prevăzut la pct. 2, astfel:

a) până la sfârşitul următoarei luni de după încheierea fiecărui trimestru calendaristic, în care au fost prestate servicii, vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă sau livrări de bunuri interne efectuate de interfeţele electronice care facilitează aceste livrări, conform art. 314 şi 315 din Codul fiscal;

b) până la sfârşitul următoarei luni de după încheierea perioadei fiscale acoperite de declaraţie pentru vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe, potrivit art. 315^2 din Codul fiscal.

10. După preluarea informaţiilor în evidenţa specială privind taxa pe valoarea adăugată declarată prin declaraţia specială prevăzută la pct. 1 şi încasată în contul prevăzut la pct. 2, organul fiscal competent transferă sumele încasate, pentru fiecare stat membru de consum, potrivit declaraţiilor speciale depuse de contribuabili, în termen de cel mult 20 de zile de la sfârşitul lunii în care au fost încasate aceste sume. În acest sens, organul fiscal competent întocmeşte un referat, la care ataşează dispoziţia de plată externă pentru fiecare transfer către statele membre de consum.

11. Organul fiscal competent notifică contribuabilii care nu achită TVA aferentă regimurilor speciale, în termen de maximum 10 zile de la împlinirea termenului prevăzut la pct. 9. Notificarea ulterioară pentru neplata TVA şi măsurile luate pentru colectarea TVA sunt în responsabilitatea statelor membre de consum.

12. Contribuabilul care utilizează regimurile speciale şi care a fost notificat de statul membru de consum potrivit pct. 11 are obligaţia plăţii TVA restante direct statului membru de consum.

13. După termenul prevăzut la pct. 10, orice sumă reprezentând TVA încasată în contul prevăzut la pct. 2 se transferă fiecărui stat membru de consum potrivit declaraţiilor speciale depuse de contribuabili, organul fiscal competent întocmind în acest sens câte o dispoziţie de plată externă.

14. Obligaţia stabilirii şi calculării oricăror dobânzi, penalităţi sau altor taxe pentru neplata TVA la termenul prevăzut la pct. 9 revine fiecărui stat membru de consum, conform prevederilor legislaţiei naţionale a acestui stat.

15. În situaţia în care România primeşte o cerere de recuperare în conformitate cu dispoziţiile Directivei Consiliului 2010/24/UE privind asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri, în care sunt înscrise creanţe reprezentând TVA datorată de contribuabilii care utilizează regimurile speciale, organul fiscal central competent în administrarea obligaţiilor fiscale datorate de aceştia aplică în mod corespunzător prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

16. Pentru recuperarea sumelor reprezentând TVA şi accesorii aferente de la contribuabilii care utilizează regimurile speciale, organul fiscal competent începe executarea silită folosind modelele de acte de executare existente în legislaţia naţională, cu menţionarea sumelor în euro, în cuprinsul acestora.

CAP. III

Procedura de evidenţă şi plată a sumelor reprezentând TVA în situaţia în care România este stat membru de consum

17. În situaţia în care România este stat membru de consum, evidenţa taxei pe valoarea adăugată se organizează de organul fiscal competent, pentru fiecare contribuabil care aplică regimurile speciale, în euro şi în lei, prevederile pct. 5 aplicânduse în mod corespunzător.

18. Sumele reprezentând TVA datorate de contribuabilii care au ales ca stat membru de înregistrare alt stat membru al Uniunii Europene se virează de către statele membre de înregistrare în contul prevăzut la pct. 2.

19. În termen de 5 zile lucrătoare de la data încasării sumelor prevăzute la pct. 18, după conversia în lei, acestea se virează din contul prevăzut la pct. 2 în contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.10.01.06 „TVA aferent serviciilor şi vânzărilor la distanţă transferat statului membru de consum de către statele membre de înregistrare", deschis în lei la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, codificat cu codul de identificare fiscală al Direcţiei Generale Regionale a Finanţelor Publice Bucureşti. Conversia sumelor virate de către statele membre de înregistrare potrivit pct. 18 se efectuează la cursul negociat cu banca la care este deschis contul prevăzut la pct. 2, valabil pentru ziua în care s-a efectuat plata în acest cont.

20. În situaţia în care contribuabilul care aplică regimurile speciale nu efectuează plata TVA sau o efectuează cu întârziere, se calculează obligaţii fiscale accesorii pentru neachitarea TVA la termenul prevăzut la pct. 9, potrivit prevederilor art. 173 şi 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi se întreprind măsurile necesare pentru colectarea acestora potrivit legii. În acest sens, organul fiscal competent întocmeşte Decizia referitoare la obligaţiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi şi penalităţi de întârziere aferente sumelor datorate ca urmare a utilizării regimurilor speciale, prevăzută în anexa nr. 3 la ordin.

21. Obligaţiile fiscale accesorii calculate şi comunicate contribuabililor care utilizează regimurile speciale se virează din contul prevăzut la pct. 2 în contul de venituri la bugetul de stat 20.A.10.03.00 „Obligaţii fiscale accesorii aferente TVA", deschis în lei la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, codificat cu codul de identificare fiscală al Direcţiei Generale Regionale a Finanţelor Publice Bucureşti.

22. În vederea recuperării TVA de plată şi a obligaţiilor fiscale accesorii aferente de la contribuabilii care utilizează regimurile speciale, organul fiscal competent procedează la formularea unei cereri de asistenţă reciprocă la recuperare în conformitate cu prevederile titlului X capitolul II „Asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de taxe, impozite, drepturi şi alte măsuri" din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

ANEXA NR. 2

PROCEDURĂ

de restituire a sumelor reprezentând TVA plătită în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale

CAP. I

Procedura de restituire a TVA plătită în plus de contribuabilii care aplică regimurile speciale în situaţia în care România este stat membru de înregistrare

1. În situaţia în care contribuabilul depune la Administraţia fiscală pentru contribuabili nerezidenţi din cadrul Direcţiei Generale Regionale a Finanţelor Publice Bucureşti, denumită în continuare organ fiscal competent, o declaraţie de modificare a TVA cu diminuare de sumă, înainte de virarea sumelor cuvenite fiecărui stat membru de consum, organul fiscal competent restituie TVA plătită în plus rezultată ca urmare a rectificării, la cererea contribuabilului, potrivit prevederilor art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

1.1. Cererea de restituire poate fi depusă şi în mediul electronic la adresa de e-mail pusă la dispoziţie de statul român, ce poate fi identificată accesând linkul https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/oss_en, la secţiunea Member States OSS Contacts.

1.2. Modelul Cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente este cel prevăzut în anexa nr. 4 la ordin.

2. Restituirea TVA plătite în plus se efectuează numai după compensarea eventualelor obligaţii fiscale datorate de contribuabilul care utilizează regimurile speciale.

3. În vederea constatării compensării TVA plătite în plus cu eventualele obligaţii fiscale datorate de contribuabil, organul fiscal competent solicită organului fiscal care administrează obligaţiile fiscale datorate de contribuabil comunicarea situaţiei obligaţiilor fiscale pe care le înregistrează contribuabilul ce pot face obiectul compensării.

4. (1) Organul fiscal care administrează obligaţiile fiscale datorate de contribuabil transmite organului fiscal competent, în termen de cel mult 10 zile de la data solicitării, informaţiile necesare efectuării compensării, astfel cum acestea sunt cuprinse în modelul Decizia privind compensarea obligaţiilor fiscale, la secţiunea II - Obligaţii fiscale/bugetare restante care s-au stins prin compensare, cu excepţia celei referitoare la data stingerii prin compensare, aprobat prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 63/2017 privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanţelor fiscale, precum şi pentru modificarea Ordinului preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 3.454/2016 pentru aprobarea Procedurii de executare silită în cazul debitorilor care au de încasat sume certe, lichide şi exigibile de la autorităţi sau instituţii publice, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În termen de cel mult 5 zile de la data primirii informaţiilor prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent va solicita băncii la care este deschis contul special, în euro, efectuarea conversiei, potrivit pct. 3, a sumelor reprezentând TVA plătită în plus, în limita obligaţiilor fiscale/bugetare ce pot fi compensate. Compensarea cu obligaţiile fiscale datorate de contribuabil se realizează de către organul fiscal competent, în funcţie de data exigibilităţii acestora, astfel cum rezultă din informaţiile furnizate de organul fiscal care administrează obligaţiile fiscale datorate de contribuabil. În acest sens, organul fiscal competent întocmeşte un referat, la care ataşează ordinul de schimb valutar şi ordinul de plată pentru transferul sumelor în contul de venituri ale bugetului de stat, prevăzut la alin. (3).

(3) Contul de venituri ale bugetului de stat în care se efectuează transferul sumelor în lei este contul 20.A.10.02.05 „Restituiri de TVA pentru contribuabilii care aplică regimurile speciale, cu privire la serviciile şi vânzările la distanţă“, deschis în lei la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, codificat cu codul de identificare fiscală al Direcţiei Generale Regionale a Finanţelor Publice Bucureşti.

5. În termen de cel mult 5 zile de la creditarea contului prevăzut la pct. 4 alin. (3), organul fiscal competent întocmeşte Decizia privind compensarea obligaţiilor fiscale, utilizând formularul prevăzut de Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 63/2017, cu modificările şi completările ulterioare. Decizia privind compensarea obligaţiilor fiscale se va întocmi în 4 exemplare, în format hârtie, acestea urmând să fie păstrate astfel:

a) un exemplar la Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti;

b) un exemplar la organul fiscal competent;

c) un exemplar la organul fiscal central care administrează obligaţiile fiscale datorate de contribuabil;

d) un exemplar se comunică contribuabilului.

6. Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti, ca urmare a primirii Deciziei privind compensarea obligaţiilor fiscale, întocmeşte ordine de plată cu indicarea conturilor bugetare corespunzătoare, iar în rubrica „data debitării" va înscrie data stingerii prin compensare, prin derogare de la prevederile art. 5 lit. s) din Normele metodologice privind utilizarea şi completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) şi a ordinului de plată multiplu electronic (OPME), aprobate prin Ordinul ministrului finanţelor publice nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare. După efectuarea transferului, Activitatea de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti va restitui organului fiscal competent 3 exemplare din Decizia privind compensarea obligaţiilor fiscale, din care: un exemplar se comunică contribuabilului, un exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului, iar cel de-al 3-lea exemplar se transmite la organul fiscal unde sunt înregistrate obligaţiile fiscale stinse prin compensare.

7. Eventualele sume reprezentând TVA plătită în plus, rămase după efectuarea compensării, se restituie contribuabilului de către organul fiscal competent, în euro, din contul special deschis la banca comercială. În acest sens, organul fiscal competent întocmeşte următoarele documente:

a) un referat privind restituirea TVA plătite în plus;

b) Decizia de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzilor, prevăzută în anexa nr. 5 la ordin;

c) ordinul de plată prin care se transferă suma de restituit în contul indicat în cererea de restituire sau, după caz, în Declaraţia de începere a activităţii depusă de contribuabil.

8. În cazul în care organul fiscal competent constată ca nu sunt îndeplinite condiţiile pentru restituirea sumelor solicitate de contribuabil, acesta întocmeşte un referat prin care menţionează motivele care stau la baza respingerii cererii şi temeiul legal, precum şi Decizia de respingere a cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente, prevăzută în anexa nr. 6 la ordin.

9. În situaţia în care contribuabilul depune o declaraţie de modificare de TVA, cu diminuare de sumă, după efectuarea viramentelor de sume cuvenite fiecărui stat membru de consum, restituirea sumei plătite în plus se efectuează de către statele membre de consum direct contribuabilului solicitant.

10. Prevederile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător şi în situaţia în care contribuabilii care utilizează regimurile speciale achită sume în plus în contul special deschis la banca comercială.

CAP. II

Procedura de restituire a TVA plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale în situaţia în care România este stat membru de consum

11. În situaţia în care contribuabilul modifică declaraţia specială de TVA, prin diminuare de sumă, după virarea de către statul membru de înregistrare a sumelor cuvenite României ca stat membru de consum, la cererea contribuabilului, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4 la ordin, organul fiscal competent restituie acestuia suma reprezentând TVA plătită în plus, rezultată din modificarea declaraţiei speciale de TVA şi virată în contul special deschis, în euro, la o bancă comercială, potrivit prevederilor art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

12. Prevederile pct. 11 se aplică în mod corespunzător şi în situaţia sumelor încasate în plus faţă de suma înscrisă în declaraţia specială de TVA, în contul special deschis, în euro, la o bancă comercială, datorate României ca stat membru de consum.

13. Restituirea TVA se efectuează de către organul fiscal competent în euro.

CAP. III

Audierea contribuabilului care solicită restituirea sumelor rezultate din utilizarea regimurilor speciale

14. După aprobarea referatului prevăzut la pct. 8 al cap. I, organul fiscal competent procedează la audierea contribuabilului care solicită restituirea sumelor rezultate din utilizarea regimurilor speciale, în conformitate cu dispoziţiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

15. Pentru realizarea audierii contribuabilului, organul fiscal competent transmite acestuia o notificare prin care solicită prezentarea punctului de vedere cu privire la motivele de respingere constatate.

16. Audierea contribuabilului care utilizează regimurile speciale se realizează înainte de emiterea şi comunicarea deciziei de respingere a cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente.

17. În notificarea prevăzută la pct. 15, organul fiscal competent indică termenul în care acesta trebuie să îşi prezinte punctul de vedere, respectiv cel mult 5 zile lucrătoare de la data comunicării notificării. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului organului fiscal competent.

18. În cazul în care contribuabilul refuză explicit să comunice punctul de vedere la termenul stabilit de organul fiscal competent în vederea audierii, potrivit pct. 17, audierea se consideră a fi îndeplinită.

19. În cazul necomunicării punctului de vedere la termenul stabilit potrivit pct. 17, organul fiscal competent comunică o nouă notificare, prin care va acorda un nou termen de comunicare a punctului de vedere al contribuabilului. În cazul în care contribuabilul nu comunică punctul de vedere nici după cea de-a doua notificare, audierea se consideră îndeplinită şi organul fiscal competent întocmeşte un referat în care consemnează acest fapt.

20. După analizarea punctului de vedere comunicat de contribuabil, organul fiscal competent emite Decizia de respingere a cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 6 la ordin.

ANEXA NR. 3

Antet^1)

^1) Se vor trece sigla, conform Ordinului preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului şi caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea şi adresa organului fiscal central emitent al prezentului act.

Dosar fiscal nr. .....

Nr. ..... din .....

Către .....,

cod de înregistrare specială .....

Adresă^2): .....

^2) Se va menţiona adresa de corespondenţă a contribuabilului care utilizează regimurile speciale.

DECIZIE

referitoare la obligaţiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi şi penalităţi de întârziere aferente sumelor datorate ca urmare a utilizării regimurilor speciale

În temeiul art. 98 lit. c) şi al art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, pentru neachitarea taxei pe valoarea adăugată, la termenul de scadenţă, de către debitorul care utilizează regimurile speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sau de corespondentul acestor articole din legislaţia statului membru de înregistrare, s-au calculat dobânzi şi penalităţi de întârziere, în cuantum total de ..... euro, astfel:

a) dobânzi în cuantum de ..... euro;

b) penalităţi de întârziere în cuantum de ..... euro.

Dobânzile şi penalităţile de întârziere calculate prin prezenta decizie se achită în euro, în contul IBAN ....., deschis la banca ....., pe seama Direcţiei Generale Regionale a Finanţelor Publice Bucureşti, cod de identificare fiscală ..... .

Pentru identificarea plăţii efectuate de dumneavoastră este necesar ca în documentul de plată să menţionaţi în căsuţa „Explicaţii" codul de înregistrare specială ....., în caz contrar există riscul să nu poată fi stinse dobânzile şi penalităţile de întârziere calculate prin prezenta decizie.

Detaliile referitoare la modul de calcul al sumelor reprezentând dobânzi şi penalităţi de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată se află în anexă.

Vă invităm să achitaţi dobânzile şi penalităţile de întârziere, în termenul prevăzut la art. 156 alin. (1) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv: – până la data de 5 a lunii următoare inclusiv, dacă data comunicării prezentei decizii este cuprinsă în intervalul 1-15 din lună;

– până la data de 20 a lunii următoare inclusiv, dacă data comunicării prezentei decizii este cuprinsă în intervalul 16-31 din lună.

În conformitate cu prevederile art. 152 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, prezentul înscris constituie titlu de creanţă.

Asupra emiterii prezentei decizii organul fiscal nu este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de aşi exprima punctul de vedere cu privire la faptele şi împrejurările relevante în luarea prezentei decizii, conform art. 9 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Împotriva prezentului înscris, cel interesat poate depune contestaţie la organul fiscal emitent în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, în conformitate cu prevederile art. 268, 269 şi 270 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Prezenta decizie produce efecte juridice faţă de dumneavoastră de la data comunicării acesteia, potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Conducătorul unităţii fiscale

Numele şi prenumele .....

Semnătura .....

L.S.

Document care conţine date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

ANEXĂ

la Decizia nr. ..... din data de .....…

Documentul prin care s-a individualizat suma de plată^1	*Categoria de sumă^2*	*Perioada pentru care se calculează dobânda sau penalitatea de întârziere*	*Suma obligaţie principală - euro -*	*Zile de întârziere*	*Cotă reprezentând dobândă sau penalitate^3*	*Suma - euro -*
TOTAL						

^1 Se vor menţiona denumirea documentului care constituie titlu de creanţă şi prin care s-a individualizat obligaţia fiscală principală, numărul şi data acestuia.

^2 Se va menţiona categoria de sumă: dobânzi sau penalităţi de întârziere.

^3 Nivelul dobânzii şi penalităţii de întârziere se stabileşte conform art. 174 alin. (5) şi art. 176 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

1. Denumire: Decizie referitoare la obligaţiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi şi penalităţi de întârziere aferente sumelor datorate ca urmare a utilizării regimurilor speciale

2. Format: A4/t1.

3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.

4. Se utilizează în baza art. 98 lit. c) şi a art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

5. Se întocmeşte în 2 exemplare de către serviciul cu atribuţii în aplicarea legislaţiei privind regimurile speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

6. Circulă 1 exemplar la debitor.

7. Se arhivează 1 exemplar la organul fiscal emitent.

ANEXA NR. 4

Nr. ..... din .....
Către Administraţia fiscală pentru contribuabili nerezidenţi
CERERE
de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale
sau de acordare a dobânzii aferente
Subscrisa ....., cu domiciliul/sediul în .....), localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ....., sc. ...., ap. ...., judeţul/sectorul ....., având codul de înregistrare specială ....., solicit restituirea taxei pe valoarea adăugată plătite în plus, după cum urmează:*
**) Se va menţiona statul membru de consum sau statul membru de înregistrare, după caz.*

[ ] restituirea taxei pe valoarea adăugată, în sumă de ..... euro, în temeiul art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare;
[ ] acordarea dobânzilor aferente taxei pe valoarea adăugată, în temeiul art. 182 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.
Menţionez că am luat cunoştinţă că din sumele de restituit vor fi compensate de către organul fiscal central eventualele obligaţii fiscale/bugetare restante existente în evidenţa fiscală la data restituirii.
Solicităm ca restituirea efectivă a sumelor cuvenite să se efectueze în contul bancar nr. ....., deschis la ..... .
Contribuabilul/Reprezentantul legal al contribuabilului,
.....
(numele şi prenumele)
Semnătura .....
Data .....

ANEXA NR. 5

Antet^1)
^1) Se vor trece sigla, conform Ordinului preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului şi caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea şi adresa organului fiscal central emitent al prezentului act.
Dosar fiscal nr. .....
Nr. ..... din .....
Către .....,
cod de identificare specială .....
Adresă^2) .....
^2) Se va menţiona adresa de corespondenţă a contribuabilului care utilizează regimurile speciale.
DECIZIE
de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii

care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzilor

În temeiul prevederilor art. 168 şi/sau ale art. 182 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi având în vedere Cererea dumneavoastră nr. ..... din data de ....., înregistrată la organul fiscal cu nr. ..... din data de ....., s-a stabilit suma de restituit/dobânda acordată în cuantum de ..... euro, pentru taxa pe valoarea adăugată rezultată din .....^3) nr. ..... din data de ....., ca urmare a utilizării regimurilor speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sau de corespondentul acestor articole din legislaţia statului membru de înregistrare.

^3) Se va menţiona denumirea documentului din care rezultă suma de restituit, cum ar fi declaraţia prin care se corectează declaraţia specială de TVA, documentul de plată şi orice alt document din care rezultă această sumă.

Împotriva prezentului înscris, cel interesat poate depune contestaţie la organul fiscal emitent în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, în conformitate cu prevederile art. 268, 269 şi 270 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Prezenta decizie produce efecte juridice faţă de dumneavoastră de la data comunicării acesteia, potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Conducătorul unităţii fiscale

Numele şi prenumele .....

Semnătura şi ştampila unităţii .....

Document care conţine date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

1. Denumire: Decizie de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzilor

2. Format: A4/t1.

3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.

4. Se utilizează în baza art. 168 şi/sau a art. 182 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, sau a altor prevederi legale incidente, după caz.

5. Se întocmeşte în 2 exemplare de serviciul cu atribuţii în aplicarea legislaţiei privind regimurile speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

6. Circulă 1 exemplar la contribuabil.

7. Se arhivează 1 exemplar la organul fiscal emitent.

ANEXA NR. 6

Antet^1)

^1) Se vor trece sigla, conform Ordinului preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 3.504/2013 privind aprobarea modelului şi caracteristicilor siglelor utilizate la nivelul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare, denumirea şi adresa organului fiscal central emitent al prezentului act.

Dosar fiscal nr. .....

Nr. ..... din .....

Către ……..……..……..

cod de înregistrare specială ……

Adresă^2): .....

^2) Se va menţiona adresa de corespondenţă a contribuabilului care utilizează regimurile speciale.

DECIZIE

de respingere a cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii

care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente

Având în vedere Cererea dumneavoastră nr. ..... din data de ....., înregistrată la organul fiscal cu nr. ..... din data de ....., prin care solicitaţi:

[ ] restituirea taxei pe valoarea adăugată, în sumă de ..... euro, ca urmare a utilizării regimurilor speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în temeiul art. 168 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare;

[ ] acordarea dobânzilor aferente taxei pe valoarea adăugată, în temeiul art. 182 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare,

vă comunicăm că cererea a fost respinsă din următoarele motive:

.....

.....

Temeiul de drept:

.....

Menţiuni privind audierea contribuabilului:

.....

Împotriva prezentului înscris, cel interesat poate depune contestaţie la organul fiscal emitent în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, în conformitate cu prevederile art. 268, 269 şi 270 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Prezenta decizie produce efecte juridice faţă de dumneavoastră de la data comunicării acesteia, potrivit art. 47 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

Conducătorul unităţii fiscale

Numele şi prenumele .....

Semnătura şi ştampila unităţii .....

Document care conţine date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

1. Denumire: Decizie de respingere a cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată plătite în plus de contribuabilii care utilizează regimurile speciale sau de acordare a dobânzii aferente

2. Format: A4/t1.

3. Caracteristici de tipărire: se editează din sistemul informatic.

4. Se utilizează în baza art. 168 şi/sau a art. 182 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, sau a altor prevederi legale incidente, după caz.

5. Se întocmeşte în 2 exemplare de serviciul cu atribuţii în aplicarea legislaţiei privind regimurile speciale prevăzute de art. 314,315 şi 315^2 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

6. Circulă 1 exemplar la contribuabil.

7. Se arhivează 1 exemplar la organul fiscal emitent.

ART. 315^3

Mecanism special pentru declararea şi plata TVA la import

(1) În situaţia în care pentru importul bunurilor, cu excepţia produselor care fac obiectul accizelor, în loturi cu o valoare intrinsecă de maximum 150 euro, nu se utilizează regimul special prevăzut la art. 315^2, persoana care prezintă bunurile în vamă în numele persoanei căreia îi sunt destinate acestea pe teritoriul României poate să utilizeze mecanismul special pentru declararea şi plata TVA la import, pe baza autorizaţiei emise de autoritatea vamală competentă şi sub rezerva constituirii unei garanţii, în cazul acelor bunuri pentru care expedierea sau transportul se încheie în România.

(2) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele dispoziţii:

a) persoana destinatară a bunurilor este obligată la plata TVA;

b) persoana care prezintă bunurile în vamă pe teritoriul României încasează TVA de la persoana destinatară a bunurilor şi efectuează plata taxei.

(3) În sensul alin. (2) lit. b) se consideră că o persoană prezintă bunurile în vamă în numele persoanei căreia îi sunt destinate acestea pe teritoriul României, dacă persoana care prezintă bunurile în vamă îşi declară intenţia de a utiliza mecanismul special pentru declararea şi plata TVA la import şi de a încasa TVA de la persoana căreia îi sunt destinate bunurile. Persoana impozabilă respectivă declară momentul în care îşi începe sau îşi încetează activitatea în cadrul prezentului mecanism special sau momentul în care îşi modifică respectiva activitate astfel încât nu mai îndeplineşte condiţiile necesare pentru a utiliza prezentul mecanism special. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, informaţiile respective sunt comunicate pe cale electronică autorităţii vamale competente.

(4) Prin excepţie de la art. 291 alin. (2) şi (3), pentru importurile de bunuri realizate în cadrul mecanismului special pentru declararea şi plata TVA la import, este aplicabilă cota standard de TVA prevăzută la art. 291 alin. (1).

(5) În situaţia în care România este statul de import, persoana care prezintă bunurile în vamă trebuie să depună lunar la autoritatea vamală competentă, în format electronic, o declaraţie specială de TVA lunară. Declaraţia specială de TVA trebuie să conţină informaţii referitoare la valoarea totală a TVA încasată în luna calendaristică de raportare. Normele privind autorizarea şi utilizarea mecanismului special pentru declararea şi plata TVA la import, modelul şi conţinutul declaraţiei speciale de TVA se aprobă prin ordin al preşedintelui ANAF.

(6) Persoana care prezintă bunurile în vamă trebuie să depună declaraţia specială de TVA şi să plătească TVA încasată în luna calendaristică de raportare până la termenul de plată aplicabil plăţii taxelor la import care fac obiectul amânării plăţii, respectiv cel târziu în a şaisprezecea zi a lunii următoare lunii calendaristice de raportare.

(7) Persoanele care utilizează prezentul mecanism special trebuie să ţine registre ale operaţiunilor reglementate de acest mecanism special. Registrele respective trebuie să conţină informaţii care să permită autorităţilor fiscale sau vamale din România să determine dacă declaraţia specială de TVA prevăzută la art. 315^3 alin. (5) este corectă. Aceste registre se pun la dispoziţie, la cerere, pe cale electronică şi se păstrează pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au efectuat operaţiunile.

(la 01-07-2021 Capitolul XII din Titlul VII a fost completat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ART. 315^4

Cursuri de schimb valutar pentru regimul special prevăzut la art. 315^2 şi pentru mecanismul special prevăzut la art. 315^3

(1) Contravaloarea euro în monedă naţională care trebuie luată în considerare pentru cuantumul prevăzut la art. 315^2 alin. (1) şi la art. 315^3 alin. (1) se stabileşte anual. Cursurile de schimb valabile sunt cele din prima zi lucrătoare a lunii octombrie, aplicate de la data de 1 ianuarie a anului următor.

(2) Rotunjirea se face la leu, prin majorare, când fracţiunea este egală sau mai mare de 50 de bani, şi prin reducere, când fracţiunea este mai mică decât 50 de bani.

(la 01-07-2021 Capitolul XII din Titlul VII a fost completat de Punctul 18, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

ART. 315^5

Regimul TVA aplicabil în cazul sistemului de garanţie-returnare pentru ambalajele primare nereutilizabile - SGR

(1) În sensul prezentului articol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) administratorul SGR - persoana prevăzută la art. 18 din Hotărârea Guvernului nr. 1.074/2021 privind stabilirea sistemului de garanţie-returnare pentru ambalaje primare nereutilizabile, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) ambalaj SGR - ambalajul prevăzut la pct. 1 lit. c) din anexa nr. 1 - Semnificaţia termenilor specifici la Hotărârea Guvernului nr. 1.074/2021, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) garanţia aferentă produselor în ambalaje SGR - garanţia prevăzută la art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.074/2021, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) sistemul de garanţie-returnare - SGR - sistemul reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.074/2021, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Garanţia aferentă produselor în ambalaje SGR percepută de producători, distribuitori şi comercianţi în cadrul sistemului SGR nu reprezintă contravaloarea unei livrări de bunuri/prestări de servicii în sfera taxei pe valoarea adăugată.

(3) Ambalajele SGR nereturnate la finalul unui an calendaristic se consideră livrare de bunuri efectuată de administratorul SGR.

(4) Faptul generator pentru livrarea de bunuri prevăzută la alin. (3) intervine în ultima zi a anului calendaristic, iar, prin excepţie de la prevederile art. 282 alin. (1), exigibilitatea taxei intervine la data împlinirii termenului legal pentru depunerea situaţiilor financiare anuale ale administratorului SGR.

(la 20-12-2024 Alineatul (4) , Articolul 315^5 , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1. , Articolul I din LEGEA nr. 313 din 16 decembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1270 din 17 decembrie 2024)

(5) Baza de impozitare a livrării de bunuri prevăzute la alin. (3) reprezintă diferenţa între valoarea garanţiilor primite şi valoarea garanţiilor returnate de administratorul SGR într-un an calendaristic, exclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă.

(6) Dacă baza de impozitare calculată conform alin. (5) este negativă, respectiv valoarea garanţiilor returnate este mai mare decât valoarea garanţiilor primite într-un an calendaristic de administratorul SGR, acesta îşi va diminua suma taxei colectate cu valoarea TVA aferentă acestei diferenţe în decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a anului respectiv.

(7) Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării prevăzute la alin. (3) se stabileşte la sfârşitul fiecărui an calendaristic, pe baza unui document centralizator care cuprinde minimum următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri;

c) diferenţa între valoarea garanţiilor primite şi valoarea garanţiilor returnate în anul calendaristic respectiv, exclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, pozitive sau negative, după caz, exprimate în lei.

(la 01-07-2024 Capitolul XII , Titlul VII a fost completat de Punctul 4. , Litera A. , Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 78 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 596 din 26 iunie 2024)

ART. 315^6

Prevederile art. 315^5 intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2025.

(la 01-07-2024 Capitolul XII , Titlul VII a fost completat de Punctul 5. , Litera A. , Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 78 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 596 din 26 iunie 2024)

CAP. XIII

Obligaţii

ART. 316

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b) şi d), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârşitul lunii în care a atins sau a depăşit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3).

PROCEDURĂ 17/02/2021 din data 2021-02-17

I. Dispoziţii generale

1. Prezenta procedură se aplică pentru înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit prevederilor art. 316 alin. (1) lit. a),b) sau c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare (Codul fiscal), a persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România şi realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile, scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România conform art. 297 alin. (4) lit. b) şi d) din Codul fiscal, care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată la organul fiscal competent în următoarele situaţii:

a) înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, dacă declară fie că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, fie că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire, dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic ating sau depăşesc plafonul de scutire;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire, dar persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă.

2. (1) Prezenta procedură se aplică de către compartimentul cu atribuţii în domeniul înregistrării fiscale, denumit în continuare compartiment de specialitate, din cadrul organului fiscal competent.

(2) Prin organ fiscal competent, în sensul prezentei proceduri, se înţelege organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal persoana impozabilă ori în evidenţa căruia aceasta este înregistrată ca plătitor de impozite şi taxe.

3. (1) Persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, depune la organul fiscal competent, după caz:

a) cererea de înregistrare în scopuri de TVA (formular 098), în cazul persoanelor impozabile care sunt supuse înmatriculării la registrul comerţului. În această situaţie, cererea de înregistrare

în scopuri de TVA se depune la organul fiscal competent în aceeaşi zi cu depunerea la oficiul registrului comerţului a cererii de înmatriculare în registrul comerţului;

b) declaraţia de înregistrare fiscală, în cazul persoanelor impozabile care nu sunt supuse înmatriculării la registrul comerţului. În această situaţie, declaraţia de înregistrare fiscală se depune cu ocazia primei înregistrări fiscale, de regulă cu ocazia înfiinţării, iar solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA se face prin completarea rubricii „Date privind vectorul fiscal", secţiunea „Taxa pe valoarea adăugată" din declaraţie.

(2) Persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit dispoziţiilor art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, depune la organul fiscal competent declaraţia de menţiuni, având completată rubrica „Date privind vectorul fiscal", secţiunea „Taxa pe valoarea adăugată".

(3) Cererea/Declaraţia prin care se solicită înregistrarea în scopuri de TVA se depune la registratura organului fiscal competent sau prin poştă, cu confirmare de primire, ori prin intermediul internetului, pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, după caz.

4. (1) După primirea cererii/declaraţiei, compartimentul de specialitate analizează informaţiile cuprinse în cerere/declaraţie şi, după caz, în documentaţia prezentată şi verifică caracterul complet şi corectitudinea acestora.

(2) Compartimentul de specialitate întocmeşte Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, având înscrise data înregistrării şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit.

(3) În cazul persoanelor impozabile care au depus cererea de înregistrare în scopuri de TVA (formular 098), verificarea informaţiilor din cerere se realizează după primirea informaţiilor privind înregistrarea în registrul comerţului.

II. Dispoziţii speciale privind înregistrarea, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, potrivit art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare

5. (1) După emiterea certificatului de înregistrare în scopuri de TVA pentru persoanele impozabile care au solicitat înregistrarea, potrivit art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate verifică dacă persoana impozabilă este declarată ca inactiv fiscal, prin decizie emisă de organul fiscal competent, potrivit dispoziţiilor art. 92 din Codul de procedură fiscală.

(2) Dispoziţiile cap. III secţiunea 1 „Anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA, care au fost declarate inactive potrivit dispoziţiilor art. 92 din Codul de procedură fiscală" din anexa nr. 1 la Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 2.012/2016 pentru aprobarea Procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA, precum şi a modelului şi conţinutului unor formulare, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

6. (1) Dacă persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA este declarată ca inactiv fiscal, compartimentul de specialitate întocmeşte Decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(2) Data anulării înregistrării în scopuri de TVA este aceeaşi cu data înregistrării în scopuri de TVA, iar în decizia de anulare se înscriu şi seria, şi numărul Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA.

7. (1) În situaţia în care persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA nu este declarată inactiv fiscal, potrivit art. 92 din Codul de procedură fiscală, compartimentul de specialitate verifică dacă persoana impozabilă se încadrează în situaţiile de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Dispoziţiile cap. III secţiunea a 3-a „Anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, în cazul în care asociaţii/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au fapte înscrise în cazierul fiscal" din anexa nr. 1 la Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 2.012/2016 pentru aprobarea Procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA, precum şi a modelului şi conţinutului unor formulare, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.

8. (1) Dacă persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau asociaţii/administratorii persoanei impozabile au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare, compartimentul de specialitate întocmeşte Decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(2) Data anulării înregistrării în scopuri de TVA este aceeaşi cu data înregistrării în scopuri de TVA, iar în decizia de anulare se înscriu şi seria, şi numărul Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA.

III. Dispoziţii finale

9. Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, întocmit potrivit pct. 4 alin. (2) pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, se comunică persoanei impozabile solicitante, numai după efectuarea verificărilor potrivit secţiunii II.

10. (1) Organul fiscal comunică, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, dar nu înainte de data la care se comunică certificatul de înmatriculare în registrul comerţului.

(2) Organul fiscal comunică, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, după caz:

a) Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA - dacă persoana impozabilă solicitantă nu îndeplineşte niciuna din condiţiile de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a) sau c) din Codul fiscal;

b) Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA împreună cu Decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA - dacă persoana impozabilă îndeplineşte una din condiţiile de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a) sau c) din Codul fiscal.

11. (1) După comunicarea Certificatului de înregistrare în scopuri de TVA către persoana impozabilă, compartimentul de specialitate operează, de îndată, în Registrul contribuabililor înregistrarea în scopuri de TVA şi înscrie persoana impozabilă în Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(2) În cazul persoanelor impozabile cărora li s-a comunicat şi decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate înscrie persoana impozabilă şi în

Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, a fost anulată.

12. După finalizarea procedurii, toate documentele primite de la persoana impozabilă, precum şi cele emise de compartimentul de specialitate se arhivează la dosarul fiscal al persoanei impozabile.

---

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 266 alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situaţia în care urmează să primească pentru sediul fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situaţia în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) de la sediul fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 266 alin. (2) în alt stat membru care are obligaţia de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislaţia statului membru respectiv al art. 307 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activităţi economice de la respectivul sediu fix în condiţiile stabilite la art. 266 alin. (2) lit. b) şi c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 294 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile şi/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) şi b);

3. operaţiuni scutite de taxă şi optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

4. achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile.

(2^1) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României, dar care este stabilită în România printr-un sediu fix, conform art. 266 alin. (2) lit. b), care nu este înregistrată şi nici nu are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (2), trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA dacă optează pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315.

(la 03-09-2021 Articolul 316 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 51, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operaţiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport şi serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296, înainte de efectuarea respectivelor operaţiuni, cu excepţia situaţiilor în care persoana obligată la plata taxei este

beneficiarul, conform art. 307 alin. (2)-(6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 266 alin. (2) şi nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform prezentului articol poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operaţiuni:

a) importuri de bunuri;

b) operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3);

c) operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, conform art. 292 alin. (3).

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), pentru serviciile prestate către persoane neimpozabile din România şi/sau vânzările de bunuri la distanţă efectuate către beneficiari din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314, 315 şi 315^2.

(la 01-07-2021 Alineatul (5) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 19, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(6) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operaţiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România şi neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenţionează:

a) să efectueze o achiziţie intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 308; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

c) să efectueze vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă conform art. 266 alin. (1) pct. 35, care au locul de începere a expedierii sau transportului bunurilor în România şi pentru care optează să utilizeze regimul special prevăzut la art. 315.

(la 01-07-2021 Alineatul (6) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 20, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(6^1) Abrogat.

(la 08-03-2024 Alineatul (6^1) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 5. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

(6^2) Abrogat.

(la 08-03-2024 Alineatul (6^2) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 5. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

(7) Persoana impozabilă stabilită în Uniunea Europeană, dar nu în România, care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să îşi îndeplinească această obligaţie prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană care are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condiţiile stabilite prin normele metodologice, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(8) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) şi (6).

(la 01-10-2017 Alineatul (8) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(9) După înregistrarea în scopuri de TVA în baza prevederilor alin. (1), persoanele impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, fac obiectul unei analize de risc efectuate de organul fiscal central potrivit prevederilor alin. (11) lit. h) şi prevederilor art. 7 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 14-05-2020 Alineatul (9) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 10, Articolul I, Capitolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 69 din 14 mai 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 393 din 14 mai 2020)

(10) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1) lit. b), alin. (2), (4) sau (6), şi nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(11) Organele fiscale competente anulează înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) dacă este declarată inactivă conform prevederilor Codului de procedură fiscală, de la data declarării ca inactivă;

b) Abrogată.

(la 01-01-2017 Litera b) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogată de Punctul 32, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

c) dacă asociaţii/administratorii persoanei impozabile sau persoana impozabilă însăşi au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente. Prin excepţie, în cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se dispune anularea înregistrării persoanei în scopuri de TVA dacă:

1. administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul societăţilor pe acţiuni sau în comandită pe acţiuni, au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015;

2. asociaţii majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratorii şi/sau persoana impozabilă însăşi, în cazul altor societăţi decât cele menţionate la pct. 1, au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015;

d) dacă nu a depus niciun decont de taxă prevăzut la art. 323 pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, dar nu este în situaţia prevăzută la lit. a) ori b), din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie;

e) dacă în deconturile de taxă depuse pentru 6 luni consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală luna calendaristică, şi pentru două trimestre calendaristice consecutive, în cazul persoanei impozabile care are perioada fiscală trimestrul calendaristic, nu au fost evidenţiate achiziţii de bunuri/servicii şi nici livrări de bunuri/prestări de servicii realizate în cursul acestor perioade de raportare, organele fiscale competente anulează înregistrarea în scopuri de TVA din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al şaselea decont de taxă în prima situaţie şi, respectiv, din prima zi a lunii următoare celei în care a intervenit termenul de depunere al celui de-al doilea decont de taxă în a doua situaţie;

f) dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana impozabilă nu era obligată şi nici nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol;

g) în situaţia persoanelor impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 sau a regimului special pentru agricultori prevăzut la art. 315^1;

(la 01-01-2017 Litera g) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 33, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

h) dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activităţii economice în România, înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerţului, prezintă risc fiscal ridicat. Prin normele metodologice se stabilesc criteriile pentru evaluarea riscului fiscal.

(la 11-10-2019 Litera h) din Alineatul (11) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 4, ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 172 din 7 octombrie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 815 din 08 octombrie 2019)

ORDIN 393 15/03/2021 din data 2021-03-15

ART. 1

Dispoziţiile generale la prezentul ordin sunt prevăzute în anexa nr. 1.

ART. 4

Se aprobă Procedura de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat potrivit art. 316 alin. (11) lit.

h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prevăzută în anexa nr. 4.

ANEXA NR. 1

DISPOZIŢII GENERALE

1. Organul fiscal central este Agenţia Naţională de Administrare Fiscală prin structurile de specialitate cu atribuţii de administrare a creanţelor fiscale, inclusiv unităţile subordonate acesteia.

2. Organul fiscal competent este organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal persoana impozabilă ori în evidenţa căruia aceasta se află înregistrată ca plătitor de impozite şi taxe.

3. Structurile de control competente sunt structurile din cadrul organului fiscal care au atribuţii în efectuarea activităţilor pentru verificarea modului de îndeplinire de către contribuabili a obligaţiilor prevăzute de legislaţia fiscală şi contabilă.

4. Evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în vederea anulării înregistrării potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal se efectuează de către compartimentul cu atribuţii în evaluarea riscului fiscal din cadrul organului fiscal competent, respectiv structurile de informaţii fiscale de la nivel judeţean/regional, precum şi al Direcţiei generale de administrare a marilor contribuabili, denumit în continuare compartiment de evaluare.

5. Înregistrarea, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, precum şi anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal se efectuează de către compartimentul cu atribuţii în domeniul înregistrării fiscale din cadrul organului fiscal competent, denumit în continuare compartiment de specialitate.

6. În sensul procedurilor, prin conducătorul unităţii fiscale se înţelege, după caz:

a) directorul general al Direcţiei generale de administrare a marilor contribuabili;

b) şeful administraţiei judeţene a finanţelor publice;

c) şeful administraţiei sectorului a finanţelor publice din municipiul Bucureşti;

d) şeful serviciului fiscal municipal;

e) şeful serviciului fiscal orăşenesc;

f) şeful biroului fiscal comunal;

g) şeful administraţiei fiscale pentru contribuabili mijlocii din cadrul direcţiei generale regionale a finanţelor publice Bucureşti.

7. În sensul procedurilor, prin conducătorul adjunct al unităţii fiscale se înţelege, după caz:

a) directorul general adjunct coordonator al activităţii de administrare a veniturilor statului din cadrul direcţiei generale de administrare a marilor contribuabili;

b) şeful administraţiei adjunct-colectare din cadrul administraţiei judeţene a finanţelor publice, după caz;

c) şeful administraţiei adjunct-colectare din cadrul administraţiei sectorului a finanţelor publice, din municipiul Bucureşti;

d) şeful administraţiei adjunct-colectare din cadrul administraţiei fiscale pentru contribuabili mijlocii din cadrul Direcţiei Generale Regionale a Finanţelor Publice Bucureşti.

8. În sensul procedurilor, persoana impozabilă este cea definită la art. 269 din Codul fiscal.

PROCEDURĂ 15/03/2021 din data 2021-03-15

1. Organul fiscal anulează, din oficiu, în temeiul art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de taxă pe valoarea adăugată dacă persoana impozabilă, societate cu sediul activităţii economice în România, înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supusă înmatriculării la registrul comerţului, prezintă risc fiscal ridicat.

2. (1) Procedura se aplică persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, în urma selecţiei efectuate, în mod automat, prin intermediul aplicaţiei informatice dezvoltate la nivel central, în baza criteriilor pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute în anexa nr. 6 la normele metodologice.

(2) Criteriile pentru evaluarea riscului fiscal prevăzute în anexa nr. 6 la normele metodologice au alocat un punctaj negativ. Punctajul final care determină nivelul riscului fiscal se calculează prin însumarea punctajelor aferente fiecărui criteriu de risc la care se adaugă 100 de puncte.

(3) Persoana impozabilă prezintă risc fiscal ridicat dacă punctajul obţinut este mai mic de 51 de puncte.

(4) Selecţia prevăzută la alin. (1) nu cuprinde persoanele impozabile care se regăsesc în listele întocmite de compartimentul de specialitate, cu ajutorul aplicaţiei informatice, în aplicarea procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA, aprobată prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, pentru anularea înregistrării în scopuri de TVA, şi nici persoanele impozabile care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal.

3. (1) Dacă pe parcursul procedurii de evaluare au fost identificate persoane impozabile care îndeplinesc cel puţin una dintre condiţiile de scoatere din evidenţă prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) din Codul fiscal, compartimentul de evaluare procedează la sistarea procedurii şi transmiterea către compartimentul de specialitate a listei cuprinzând persoanele impozabile respective.

(2) Compartimentul de evaluare procedează potrivit dispoziţiilor alin. (1) şi în situaţia în care la nivelul organului fiscal au fost identificate persoane impozabile care îndeplinesc condiţiile de scoatere din evidenţă prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. f) şi g) din Codul fiscal.

(3) Înainte de luarea deciziei de anulare, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală. Persoana impozabilă are dreptul să îşi exprime punctul de vedere sau să notifice despre renunţarea la acest drept, precum şi să transmită informaţiile, documentele şi probele suplimentare considerate relevante în susţinerea cauzei, prin intermediul poştei electronice, fără a mai fi necesară prezenţa acesteia la sediul organului fiscal competent, caz în care persoana impozabilă va comunica organului fiscal adresa de email utilizată în relaţia cu acesta. Compartimentul de specialitate va indica în cadrul notificării adresa de e-mail a organului fiscal utilizată în procesul audierii.

4. (1) Persoanele impozabile aflate în situaţia prevăzută la pct. 2 alin. (1) care nu se regăsesc într-o altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) din Codul fiscal sunt înştiinţate de către compartimentul de evaluare cu privire la posibilitatea de a-

şi exprima punctul de vedere asupra faptelor şi împrejurărilor relevante în luarea deciziei, precum şi de a prezenta date, informaţii şi documente în susţinerea cauzei.

(2) În vederea îndeplinirii obligaţiei prevăzute la alin. (1), compartimentul de evaluare aplică dispoziţiile pct. 9 alin. (1)-(3) şi (5) din anexa nr. 2 la ordin. În cazul în care audierea are loc prin intermediul poştei electronice, persoana impozabilă, precum şi compartimentul de evaluare vor avea în vedere dispoziţiile pct. 3 alin. (3).

(3) Dacă persoana impozabilă prezintă în cadrul audierii date, informaţii, precum şi documente care sunt de natură să determine modificarea nivelului riscului fiscal întrucât acestea au legătură cu cauza astfel încât să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de menţinere a calităţii de persoană înregistrată în scopuri de TVA.

(4) Dacă persoana impozabilă nu prezintă în cadrul audierii date, informaţii, precum şi documente sau datele, informaţiile şi documentele prezentate nu sunt de natură să determine modificarea nivelul riscului fiscal întrucât acestea nu au legătură cu cauza astfel încât să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(5) Dacă persoana impozabilă prezintă în cadrul audierii date, informaţii, precum şi documente care au legătură cu cauza, dar care impun efectuarea unor verificări faptice şi documentare ce pot determina modificarea nivelului riscului fiscal, compartimentul de evaluare transmite motivat solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA şi documentaţia care a stat la baza analizei structurilor cu atribuţii de control competente.

(6) În urma verificărilor efectuate, structurile cu atribuţii de control competente care au efectuat verificarea transmit compartimentului de evaluare o adresă care va cuprinde menţiuni referitoare la confirmarea sau infirmarea riscului fiscal, inclusiv motivele de fapt şi temeiul de drept. Compartimentul de evaluare întocmeşte, în baza adresei primite de la structurile cu atribuţii de control competente, referatul cu propunerea de anulare sau de menţinere a calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA.

(7) Dacă persoana impozabilă refuză explicit audierea în cadrul căreia poate să îşi exprime punctul de vedere cu privire la decizia ce urmează a fi luată sau nu răspunde la cele două termene consecutive stabilite în vederea audierii, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

5. În situaţia prevăzută la pct. 4 alin. (5), compartimentul de evaluare poate solicita, după caz, înainte de transmiterea către structurile cu atribuţii de control competente a documentaţiei analizate, prezenţa persoanei impozabile la sediul organului fiscal competent în vederea clarificării nivelului riscului fiscal. În cazul în care persoana impozabilă prezintă probe suplimentare de natură să determine modificarea nivelului riscului fiscal astfel încât să rezulte că aceasta nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de menţinere a calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA. În cazul în care persoana impozabilă nu se prezintă la sediul organului fiscal competent sau acesta nu prezintă probe suplimentare de natură să determine modificarea nivelului riscului fiscal, compartimentul de evaluare procedează potrivit celor prevăzute la pct. 4 alin. (5) şi (6).

6. În urma aplicării dispoziţiilor pct. 4 şi 5, compartimentul de evaluare transmite către:

a) compartimentul de specialitate referatul cu propunerea de anulare, în vederea emiterii de către acesta a deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Referatul trebuie să cuprindă motivele de fapt şi de drept care stau la baza acestei propuneri;

b) persoana impozabilă analizată înştiinţarea cu privire la menţinerea calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA.

7. Compartimentul de specialitate din cadrul organului fiscal întocmeşte următoarele documente:

a) referatul prin care propune, pentru persoana impozabilă prevăzută la pct. 3 alin. (1) şi (2), anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA şi a certificatului de înregistrare în scopuri de TVA;

b) proiectul Deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, având bifată căsuţa corespunzătoare. Decizia se întocmeşte pe baza referatului elaborat potrivit lit. a), respectiv pct. 6 lit. a), cu menţionarea motivelor de fapt şi de drept care au stat la baza deciziei adoptate. Modelul şi conţinutul deciziei sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prin care se aprobă procedura de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA.

8. Documentele prevăzute la pct. 7 se verifică şi se avizează de şeful compartimentului de specialitate şi de conducătorul adjunct al unităţii fiscale, în situaţia în care în structura unităţii fiscale este aprobat postul de conducător adjunct. Referatul şi decizia se înaintează spre aprobare conducătorului unităţii fiscale.

9. Data anulării, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA este data comunicării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. Cu aceeaşi dată se anulează şi certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

10. Decizia privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se întocmeşte în două exemplare, din care un exemplar, semnat numai de conducătorul unităţii fiscale, se comunică persoanei impozabile, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al contribuabilului.

11. Împotriva deciziei privind anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA se poate formula contestaţie la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispoziţiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din acelaşi act normativ.

12. După anularea, din oficiu, a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate procedează la înscrierea persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, a fost anulată şi aplică, potrivit reglementărilor legale în vigoare, procedura de radiere, din oficiu, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în cazul persoanelor impozabile care figurează în acest registru la data anulării înregistrării în scopuri de TVA.

---

(12) Procedura de anulare a înregistrării în scopuri de TVA este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (11) lit. a)-e) şi h), organele fiscale înregistrează persoanele impozabile la solicitarea acestora, astfel:

(la 01-10-2017 Partea introductivă a alineatului (12) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

a) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. a), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

(la 01-01-2017 Litera a) din Alineatul (12) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 34, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

b) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. c), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul societăţilor reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, ai căror asociaţi din cauza cărora s-a dispus anularea înregistrării în scopuri de TVA nu sunt majoritari la momentul solicitării reînregistrării, persoana impozabilă poate solicita reînregistrarea chiar dacă nu a încetat situaţia care a condus la anularea înregistrării conform alin. (11) lit. c);

c) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. d), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza următoarelor informaţii/documente furnizate de persoana impozabilă:

1. prezentarea deconturilor de taxă nedepuse la termen;

2. prezentarea unei cereri motivate din care să rezulte că se angajează să depună la termenele prevăzute de lege deconturile de taxă;

d) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. e), pe baza unei declaraţii pe propria răspundere din care să rezulte că va desfăşura activităţi economice. Data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile este data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA;

e) în situaţia prevăzută la alin. (11) lit. h), dacă încetează situaţia care a condus la anulare, respectiv societatea nu mai prezintă risc fiscal ridicat, conform criteriilor stabilite la alin. (11) lit. h), de la data comunicării deciziei de înregistrare în scopuri de TVA.

(la 01-10-2017 Litera e) din Alineatul (12) , Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

PROCEDURĂ 15/03/2021 din data 2021-03-15

1. (1) Prezenta procedură se aplică persoanelor impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerţului, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, şi:

a) care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA;

b) care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal.

(2) Sucursalele din România ale persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, care au obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România, potrivit prevederilor art. 316 alin. (2) din Codul fiscal, nu fac obiectul prevederilor prezentului ordin.

2. (1) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (1) lit. a) sunt supuse evaluării riscului fiscal în baza criteriilor de risc prevăzute în anexa nr. 5 la normele metodologice.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (1) lit. b) sunt supuse evaluării riscului fiscal în baza criteriilor de risc prevăzute în anexa nr. 6 la normele metodologice.

3. Persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal trebuie să depună la organul fiscal competent cererea de înregistrare în scopuri de TVA, conform modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

4. La primirea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate verifică dacă asociaţii/ administratorii persoanei impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, înregistraţi fiscal în România, sau persoana impozabilă însăşi nu au înscrise în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

5. (1) Situaţia prevăzută la pct. 4 se referă la:

a) administratori, în cazul societăţilor pe acţiuni sau în comandită pe acţiuni înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) asociaţi majoritari sau, după caz, asociatul unic şi/sau administratori, în cazul altor societăţi decât cele menţionate la lit. a), înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Prin asociat majoritar se înţelege persoana fizică sau juridică ce deţine părţi sociale în procent de minimum 50% din capitalul social al societăţii.

(2) În cazul în care administratorii/asociaţii persoanei impozabile, definiţi la alin. (1), nu sunt înregistraţi fiscal în România, aceştia trebuie să prezinte o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că nu au comis/au comis infracţiuni şi/sau fapte de natura celor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare.

6. (1) În cazul în care solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA nu are anexată declaraţia prevăzută la pct. 5 alin. (2), compartimentul de specialitate notifică, în termen de 3 zile lucrătoare de la data depunerii solicitării incomplete, persoana impozabilă în vederea completării documentaţiei.

(2) În situaţia în care persoana impozabilă nu transmite declaraţia prevăzută la pct. 5 alin. (2) în termenul stabilit prin notificare, compartimentul de specialitate îi transmite, în termen de 3 zile lucrătoare, o înştiinţare cu privire la imposibilitatea soluţionării cererii.

(3) Compartimentul de specialitate transmite către compartimentul de evaluare solicitările de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal care au anexată, după caz, declaraţia prevăzută la pct. 5 alin. (2), în vederea evaluării riscului fiscal, respectiv a analizării încetării situaţiei care a condus la anularea codului de TVA potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal.

(4) Pentru soluţionarea cererilor de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate verifică dacă persoana impozabilă nu se regăseşte în altă situaţie de anulare dintre cele prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) din Codul fiscal.

(5) Solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA este respinsă de compartimentul de specialitate dacă:

a) asociaţii/administratorii persoanei impozabile, astfel cum sunt definiţi la pct. 5 alin. (1), sau persoana impozabilă însăşi au/are înscrise(ă) în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

b) asociaţii/administratorii persoanei impozabile, astfel cum sunt definiţi la pct. 5 alin. (1), care nu sunt înregistraţi fiscal în România, prezintă o declaraţie pe propria răspundere din care rezultă că au comis infracţiuni şi/sau faptele de natura celor prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare;

c) persoana impozabilă care solicită înregistrarea potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se regăseşte într-o altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA dintre cele prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) din Codul fiscal.

(6) Înainte de luarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală. Persoana impozabila are dreptul să îşi exprime punctul de vedere sau să notifice despre renunţarea la acest drept, precum şi să transmită informaţiile, documentele şi probele suplimentare considerate relevante în susţinerea cauzei, prin intermediul poştei electronice, având în vedere adresa de e-mail comunicată în cadrul cererii de înregistrare în scopuri de TVA, fără a mai fi necesară prezenţa acesteia la sediul organului fiscal competent. Compartimentul de specialitate va indica în cadrul notificării adresa de e-mail a organului fiscal utilizată în procesul audierii.

(7) La finalizarea audierii, indiferent de modul în care a avut loc aceasta, respectiv la sediul organului fiscal sau prin intermediul poştei electronice, se va încheia un proces-verbal, semnat de organul fiscal şi de contribuabil sau, după caz, de persoana împuternicită să reprezinte contribuabilul în relaţia cu organul fiscal în care se vor consemna cel puţin următoarele elemente: numele şi prenumele reprezentantului organului fiscal care participă la audiere, numele şi prenumele reprezentantului legal al contribuabilului care participă la audiere, data la care are loc audierea, documentele şi informaţiile prezentate de contribuabil la audiere care au fost solicitate de organul fiscal sau probele suplimentare considerate relevante de către contribuabil, constatările organului fiscal, precum şi punctul de vedere al contribuabilului. În cazul în care audierea are loc prin intermediul poştei electronice, procesul-verbal va fi transmis contribuabililor la adresa de e-mail indicată în cadrul cererii de înregistrare în vederea semnării acestuia.

7. (1) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, compartimentul de evaluare procedează la evaluarea riscului fiscal având în vedere criteriile de risc prevăzute în anexa nr. 5 la normele metodologice.

(2) În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, compartimentul de evaluare procedează la evaluarea riscului fiscal având în vedere criteriile de risc prevăzute în anexa nr. 6 la normele metodologice.

(3) Fiecărui criteriu prevăzut în anexele nr. 5 şi 6 la normele metodologice îi corespunde un punctaj negativ. Punctajul final care determină nivelul riscului fiscal se calculează prin însumarea punctajelor aferente fiecărui criteriu de risc la care se adaugă 100 de puncte.

(4) Persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal prevăzută la alin. (1) şi (2) prezintă risc fiscal ridicat dacă punctajul obţinut este mai mic de 51 de puncte.

8. (1) Solicitările de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, care nu se află în situaţiile de la pct. 6 alin. (5), sunt supuse analizei prevăzute la pct. 7.

(2) Analiza efectuată are ca scop:

a) evaluarea riscului fiscal al persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA de a desfăşura activităţi economice care implică operaţiuni taxabile şi/sau scutite de TVA cu drept de deducere, precum şi operaţiuni pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate dacă taxa ar fi deductibilă în cazul în care aceste operaţiuni ar avea loc în România;

b) stabilirea încetării situaţiilor care au condus la anularea codului de TVA, respectiv dacă persoana impozabilă nu mai prezintă risc fiscal ridicat.

(3) După efectuarea analizei prevăzute la alin. (1), dacă:

a) persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se află în situaţia prevăzută la pct. 7 alin. (4), compartimentul de evaluare asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală, înainte de transmiterea către compartimentul de specialitate a referatului cu propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA. În cadrul audierii, persoana impozabilă are dreptul să îşi exprime punctul de vedere cu privire la faptele şi împrejurările relevante în luarea deciziei, precum şi să prezinte date, informaţii şi documente în susţinerea cauzei;

b) persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal nu se află în situaţia prevăzută la pct. 7 alin. (4), compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de aprobare a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

9. (1) În vederea îndeplinirii obligaţiei privind audierea de la pct. 8 alin. (3) lit. a), compartimentul de evaluare transmite persoanei impozabile o notificare prin care aceasta este înştiinţată cu privire la posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere asupra obligativităţii de a prezenta, la termenul stabilit pentru audiere, informaţiile şi documentele solicitate, precum şi asupra posibilităţii de a furniza alte probe suplimentare considerate relevante pentru determinarea nivelului riscului fiscal. Persoana impozabilă are dreptul să îşi exprime punctul de vedere sau să notifice despre renunţarea la acest drept, precum şi să transmită informaţiile, documentele şi probele suplimentare considerate relevante pentru determinarea nivelului fiscal, prin intermediul poştei electronice, având în vedere adresa de e-mail comunicată în cadrul cererii de înregistrare în scopuri de TVA, fără a mai fi necesară prezenţa acesteia la sediul organului fiscal competent. Compartimentul de evaluare va indica în cadrul notificării adresa de e-mail a organului fiscal utilizată în procesul audierii.

(2) La stabilirea termenelor înscrise în notificarea prevăzută la alin. (1) se vor avea în vedere prevederile art. 6 alin. (3) din Codul de procedură fiscală. Procedura de audiere se consideră îndeplinită în situaţiile prevăzute la art. 9 alin. (3) din Codul de procedură fiscală.

(3) Persoana impozabilă poate solicita, în scris, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei stabilite pentru audiere. În cazul în care se admite cererea de amânare, persoana impozabilă va fi informată cu privire la data la care a fost reprogramată audierea. Persoana impozabilă va fi informată şi în cazul în care nu se admite cererea de amânare.

(4) Termenul de soluţionare a cererii de înregistrare în scopuri de TVA se prelungeşte cu perioada cuprinsă între data comunicării notificării şi data la care are loc audierea.

(5) La finalizarea audierii, indiferent de modul în care a avut loc aceasta, respectiv la sediul organului fiscal sau prin intermediul poştei electronice, se va încheia un proces-verbal, semnat de organul fiscal şi de contribuabil sau, după caz, de persoana împuternicită să reprezinte contribuabilul în relaţia cu organul fiscal, în care se vor consemna cel puţin următoarele elemente: numele şi prenumele reprezentantului organului fiscal care participă la audiere, numele şi prenumele reprezentantului legal al contribuabilului care participă la audiere, data la care are loc audierea, documentele şi informaţiile prezentate de contribuabil la audiere care au fost solicitate de organul fiscal sau probele suplimentare considerate relevante de către contribuabil, constatările organului fiscal, precum şi punctul de vedere al contribuabilului. În cazul în care audierea are loc prin intermediul poştei electronice, procesul-verbal va fi transmis contribuabililor la adresa de e-mail indicată în cadrul cererii de înregistrare în vederea semnării acestuia.

10. (1) Dacă persoana impozabilă prevăzută la pct. 8 alin. (3) lit. a) prezintă în cadrul audierii date, informaţii, precum şi documente care sunt de natură să determine modificarea nivelului riscului fiscal întrucât acestea au legătură cu cauza astfel încât să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de aprobare a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(2) Dacă persoana impozabilă prevăzută la pct. 8 alin. (3) lit. a) nu prezintă în cadrul audierii date, informaţii, precum şi documente sau datele, informaţiile şi documentele prezentate nu sunt de natură să determine modificarea nivelului riscului fiscal întrucât acestea nu au legătură cu cauza astfel încât să rezulte că persoana impozabilă nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă persoana impozabilă prevăzută la pct. 8 alin. (3) lit. a) prezintă în cadrul audierii date, informaţii, precum şi documente care au legătură cu cauza, dar care impun efectuarea unor verificări faptice şi documentare ce pot determina modificarea nivelului riscului fiscal, compartimentul de evaluare transmite motivat solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA şi documentaţia care a stat la baza analizei structurilor cu atribuţii de control competente.

(4) În urma verificărilor efectuate, structurile cu atribuţii de control competente transmit compartimentului de evaluare o adresă care va cuprinde menţiuni referitoare la confirmarea sau infirmarea riscului fiscal, inclusiv motivele de fapt şi temeiul de drept. Compartimentul de evaluare întocmeşte, în baza adresei primite de la structurile cu atribuţii de control competente, referatul cu propunerea de aprobare sau respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de

TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă sau se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

(5) Dacă persoana impozabilă prevăzută la pct. 8 alin. (3) lit. a) refuză explicit audierea în cadrul căreia poate să îşi exprime punctul de vedere cu privire la decizia ce urmează a fi luată sau nu răspunde la cele două termene consecutive stabilite în vederea audierii, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

11. În situaţia prevăzută la pct. 10 alin. (3), compartimentul de evaluare poate solicita, după caz, înainte de transmiterea către structurile cu atribuţii de control competente a documentaţiei analizate, prezenţa persoanei impozabile la sediul organului fiscal competent în vederea clarificării nivelului riscului fiscal. În cazul în care persoana impozabilă prezintă probe suplimentare de natură să determine modificarea nivelului riscului fiscal astfel încât să rezulte că aceasta nu se încadrează în categoria persoanelor impozabile care prezintă risc fiscal ridicat, compartimentul de evaluare întocmeşte un referat care cuprinde propunerea de aprobare a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, pe baza căruia compartimentul de specialitate emite decizia prin care se aprobă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA. În cazul în care persoana impozabilă nu se prezintă la sediul organului fiscal competent sau acesta nu prezintă probe suplimentare de natură să determine modificarea nivelului riscului fiscal, compartimentul de evaluare procedează potrivit celor prevăzute la pct. 10 alin. (3) şi (4).

12. Referatul întocmit în situaţiile prevăzute la pct. 10 alin. (2), (4) şi (5) care cuprinde propunerea de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA conţine motivele de fapt şi de drept care stau la baza propunerii.

13. (1) Soluţionarea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se finalizează prin emiterea deciziei de aprobare/respingere a înregistrării în scopuri de TVA, în termenul prevăzut la art. 77 din Codul de procedură fiscală. Decizia va cuprinde, în concret, motivele de fapt şi de drept care au stat la baza soluţiei adoptate.

(2) Pentru persoanele impozabile aflate în situaţia prevăzută la pct. 6 alin. (5) lit. c), decizia de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se întocmeşte prin bifarea căsuţei corespunzătoare motivului pentru care se respinge cererea de înregistrare, iar în cadrul rubricii dedicate motivului de fapt şi de drept se menţionează inclusiv faptul că înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile rămâne anulată potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal.

(3) Decizia de aprobare/respingere a înregistrării în scopuri de TVA se comunică persoanei impozabile, în conformitate cu prevederile art. 47 din Codul de procedură fiscală.

14. Împotriva deciziei privind respingerea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se poate formula contestaţie la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispoziţiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din acelaşi act normativ.

15. În soluţionarea solicitării de înregistrare în scopuri de TVA depuse potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal sunt aplicabile, în mod corespunzător, reglementările în vigoare privind Procedura de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 3 la ordin.

PROCEDURĂ 15/03/2021 din data 2021-03-15

1. Persoanele impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, supuse înmatriculării la registrul comerţului, care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA în temeiul art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, respectiv în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, depun cererea de înregistrare în scopuri de TVA potrivit prevederilor art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal.

2. După primirea cererii de înregistrare, corect completată, compartimentul de specialitate verifică dacă persoana impozabilă se încadrează în altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) din Codul fiscal.

3. Compartimentul de specialitate verifică în Registrul contribuabililor sau Registrul comerţului electronic (RECOM), după caz, datele de identificare ale administratorilor şi ale asociaţilor persoanei impozabile, precum şi ponderea deţinută de aceştia din urmă în capitalul social la data depunerii cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

4. Dacă persoana impozabilă se încadrează în altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate întocmeşte referatul şi proiectul de decizie privind respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA a persoanei impozabile solicitante. Decizia de respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA se întocmeşte prin bifarea căsuţei corespunzătoare motivului pentru care se respinge cererea de înregistrare, iar în cadrul rubricii dedicate motivului de fapt şi de drept se menţionează inclusiv faptul că înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile rămâne anulată potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal.

5. Persoana impozabilă poate depune o nouă cerere de înregistrare în scopuri de TVA de îndată ce remediază situaţia care a condus la respingerea cererii de înregistrare în scopuri de TVA.

6. Înainte de luarea deciziei de respingere a cererii de înregistrare, compartimentul de specialitate asigură exercitarea de către contribuabil a dreptului de a fi ascultat, potrivit prevederilor art. 9 din Codul de procedură fiscală. Persoana impozabila are dreptul să îşi exprime punctul de vedere sau să notifice despre renunţarea la acest drept, precum şi să transmită informaţiile, documentele şi probele suplimentare considerate relevante în susţinerea cauzei, prin intermediul poştei electronice, având în vedere adresa de e-mail comunicată în cadrul cererii de înregistrare în scopuri de TVA, fără a mai fi necesară prezenţa acesteia la sediul organului fiscal competent. Compartimentul de specialitate va indica în cadrul notificării adresa de e-mail a organului fiscal utilizată în procesul audierii.

7. Dacă persoana impozabilă nu se încadrează în nicio altă situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) din Codul fiscal, compartimentul de specialitate transmite cererea de înregistrare, însoţită, după caz, de declaraţia prevăzută la pct. 5 alin. (2) din anexa nr. 2 la ordin, către compartimentul de evaluare, în vederea aplicării procedurii de evaluare a riscului fiscal, respectiv de stabilire a încetării situaţiei care a condus la anularea codului de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 2 la ordin. Ca urmare a aplicării procedurii, compartimentul de evaluare întocmeşte referatul motivat care cuprinde propunerea de aprobare sau respingere a solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, în baza căruia compartimentul de specialitate întocmeşte proiectul de decizie prin care se aprobă sau, după caz, se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA.

8. În cazul în care, la data primirii referatului prevăzut la pct. 7 cu propunerea de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA, compartimentul de specialitate constată că, între timp, persoana impozabilă se încadrează într-o situaţie de anulare a înregistrării în scopuri de TVA prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. a), c)-e) din Codul fiscal, acesta întocmeşte referatul şi decizia de respingere a cererii de înregistrare în scopuri de TVA. Modelul şi conţinutul referatului şi deciziei sunt stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală pentru aprobarea Procedurii de înregistrare, la cerere, în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (12) din Codul fiscal.

9. Referatul care cuprinde propunerea de aprobare sau respingere a cererii de înregistrare, prevăzut la pct. 7, se avizează de şeful compartimentului de evaluare şi se înaintează spre aprobare conducătorului unităţii fiscale.

10. Decizia prin care se aprobă sau, după caz, se respinge solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzută la pct. 7 şi 8, precum şi referatul prin care se propune respingerea cererii de înregistrare, prevăzut la pct. 8, se avizează de şeful compartimentului de specialitate şi de conducătorul adjunct al unităţii fiscale şi se înaintează spre aprobare conducătorului unităţii fiscale.

11. (1) Deciziile prevăzute la pct. 7 şi 8 se întocmesc în două exemplare, dintre care un exemplar, semnat numai de conducătorul unităţii fiscale, se comunică persoanei impozabile, potrivit art. 47 din Codul de procedură fiscală, iar al doilea exemplar se arhivează la dosarul fiscal al persoanei impozabile.

(2) Deciziile cuprind, în concret, motivele de fapt şi de drept care au stat la baza soluţiei adoptate.

12. Împotriva deciziilor prevăzute la pct. 7 şi 8 se poate formula contestaţie la organul fiscal emitent, în conformitate cu dispoziţiile art. 272 alin. (6) din Codul de procedură fiscală, în termen de 45 de zile de la data comunicării, potrivit art. 270 alin. (1) din acelaşi act normativ.

13. După comunicarea deciziei privind înregistrarea în scopuri de TVA către persoana impozabilă, compartimentul de specialitate operează în Registrul contribuabililor înregistrarea în scopuri de TVA şi emite certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

14. Certificatul de înregistrare în scopuri de TVA, având înscrisă data înregistrării, se comunică persoanei impozabile în condiţiile prevăzute de art. 47 din Codul de procedură fiscală.

15. După finalizarea procedurii, toate documentele primite de la persoana impozabilă, precum şi cele emise de compartimentul de specialitate se arhivează la dosarul fiscal al persoanei impozabile.

---

(13) Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute la alin. (11) au obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA.

(14) Persoanele impozabile aflate în situaţiile prevăzute la alin. (12) nu pot aplica prevederile referitoare la plafonul de scutire pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 310 până la data înregistrării în scopuri de TVA, fiind obligate să aplice prevederile art. 11 alin. (6) şi (8).

(15) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 şi Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată. Registrele sunt publice şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost

anulată se face de către organul fiscal competent, după comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, în termen de cel mult 3 zile de la data comunicării. Data anulării înregistrării în scopuri de TVA înscrisă în decizie este data prevăzută la alin. (11). Anularea înregistrării în scopuri de TVA produce la furnizor/prestator efectele prevăzute la art. 11 alin. (6) şi (8) de la data prevăzută la alin. (11) şi în cazul beneficiarului produce efectele prevăzute la art. 11 alin. (7) şi (9) din ziua următoare datei operării anulării înregistrării în Registrul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 a fost anulată.

(16) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol de organele fiscale, ca urmare a unei erori, această înregistrare se anulează din oficiu sau la cererea persoanei impozabile de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data anulării înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă care a fost înregistrată eronat în scopuri de TVA acţionează în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA, cu excepţia situaţiei în care înregistrarea eronată a fost generată de organul fiscal, caz în care persoana impozabilă poate aplica regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310;

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301.

(17) Când se constată că persoanei impozabile i-a fost anulat din oficiu de organele fiscale codul de înregistrare în scopuri de TVA conform prezentului articol, ca urmare a unei erori, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente. Pe perioada cuprinsă între data anulării şi data înregistrării în scopuri de TVA persoana respectivă îşi păstrează calitatea de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, menţinându-se data înregistrării în scopuri de TVA anterioară. Dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate pe aceeaşi perioadă de beneficiari de la persoanele impozabile respective se exercită în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301, considerându-se că achiziţiile au fost efectuate de la o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform prezentului articol.

(18) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informaţiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(19) Abrogat.

(la 24-07-2017 Alineatul (19) din Articolul 316 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 39, Punctul 15, Articolul I din LEGEA nr. 177 din 18 iulie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 584 din 21 iulie 2017)

(20) În cazul încetării desfăşurării de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activităţii sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunţa în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidenţă şi procedura aplicabilă.

Conform art. II din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 6 mai 2020, cererile de înregistrare în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a) şi c) şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal, depuse şi nesoluţionate până la data intrării în

vigoare a prezentei hotărâri, se soluţionează conform legislaţiei în vigoare la data depunerii acestora.

---

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016:

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 şi care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

---

*) Notă:

Art. II din LEGEA nr. 72 din 22 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 31 august 2017, prevede:

„Articolul II

(1) În anul 2018 sunt aplicabile următoarele reguli referitoare la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare:

a) persoanele impozabile înfiinţate anterior anului 2018 au obligaţia solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 220.000 lei în perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2018 şi data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege, denumită în continuare perioada de referinţă. n cazul în care nu au depăşit acest plafon în perioada de referinţă, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 300.000 lei până

la data de 31 decembrie 2018. La determinarea plafonului de 300.000 lei se ia în calcul şi cifra de afaceri realizată în perioada de referinţă;

b) persoanele impozabile înfiinţate în perioada de referinţă au obligaţia solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc în perioada respectivă plafonul de 220.000 lei. În cazul în care nu au depăşit acest plafon în perioada de referinţă, persoanele impozabile trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018;

c) persoanele impozabile înfiinţate începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi au obligaţia solicitării înregistrarii în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, dacă depăşesc plafonul de 300.000 lei, de la înfiinţare până la 31 decembrie 2018;

d) prin excepţie de la prevederile lit. a) şi b), persoanele impozabile pentru care obligaţia solicitării înregistrării în scopuri de TVA conform art. 310 alin. (6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, ar interveni începând cu data de 1 a lunii următoare intrării în vigoare a prezentei legi nu trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA decât în situaţia în care depăşesc plafonul de 300.000 lei până la data de 31 decembrie 2018;

e) persoanele impozabile care s-au înregistrat în scopuri de TVA în perioada de referinţă, ca urmare a depăşirii plafonului de scutire, pot solicita începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, în vederea aplicării regimului special de scutire, cu condiţia ca la data solicitării să nu fi depăşit plafonul de 300.000 lei;

f) persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA anterior anului 2018 pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, după data de 1 a lunii următoare celei în care intră în vigoare prezenta lege, inclusiv, dacă nu au depăşit plafonul de scutire de 220.000 lei din anul precedent, respectiv anul 2017, şi dacă până la data solicitării scoaterii din evidenţă nu au depăşit plafonul de 300.000 lei.

(2) În situaţiile prevăzute la alin. (1) lit. e) şi f) solicitarea de scoatere din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a

efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare”.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

88. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 316 alin. (1), (2), (4) sau (6) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (2), (4) şi (6) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal;

d) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. a) şi alin. (10) din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul persoanelor impozabile care solicită odată cu înregistrarea în registrul comerţului şi înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data înregistrării persoanei impozabile în registrul comerţului.

(2) În aplicarea art. 316 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenţionează să efectueze o astfel de activitate. Intenţia persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii unei activităţi economice.

(3) Instituţiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, li se atribuie un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269 din Codul fiscal, în timp ce pentru activităţile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfăşoară numai activităţi în calitate de autoritate publică, li se atribuie un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituţiilor publice care desfăşoară numai activităţi pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operaţiuni taxabile, scutite fără drept de deducere potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform art. 294, 295, 296 din Codul fiscal, şi care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta este valabil pentru orice alte operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care instituţia publică le va realiza ulterior. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal.

(4) Persoanei impozabile care are sediul activităţii economice în România şi care are pe teritoriul României sucursale şi alte sedii secundare, fără personalitate juridică, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal.

(5) Persoanei impozabile care are sediul activităţii economice în afara României şi este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României desemnează unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă şi să fie responsabil pentru toate obligaţiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică şi poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operaţiunile prevăzute la art. 316 alin. (6) din Codul fiscal şi la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, cu excepţia celor pentru care înregistrarea este opţională. În cazul operaţiunilor prevăzute la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opţională, organul fiscal competent nu înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operaţiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România care urmează să realizeze operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal, importuri de bunuri, operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, şi/sau operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, sau prin opţiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România operaţiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal şi/sau că urmează să desfăşoare operaţiuni scutite cu drept de deducere, cu excepţia serviciilor de transport şi a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opţională. Pe lângă declaraţia pe propria răspundere, trebuie prezentate contractele, comenzile, sau alte documente, din care rezultă aceste informaţii;

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile stabilite la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 şi 2 pentru operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România importuri, operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f)

din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, şi/sau pentru alte operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal, precum şi contractele, comenzile sau alte documente din care rezultă aceste informaţii;

c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile/alte documente în baza cărora urmează să efectueze livrări şi/sau achiziţii intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în Uniunea Europeană. În cazul înregistrării directe, această persoană trebuie să declare adresa din România la care pot fi examinate toate evidenţele şi documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VII din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în Uniunea Europeană.

(8) În situaţia în care, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România devine stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în afara României şi care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, şi ulterior înfiinţează sucursale în România, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(10) Conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA şi care, ulterior înregistrării respective, desfăşoară exclusiv operaţiuni ce nu dau dreptul la deducere solicită anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfăşoară exclusiv operaţiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operaţiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate şi, după caz, din declaraţia pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operaţiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) În cazul persoanelor care au solicitat anularea înregistrării conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se efectuează în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România şi înregistrată în scopuri de TVA care îşi încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidenţiază acest fapt, conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data încetării activităţii economice.

(13) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal.

(14) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opţiune conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în

cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea şi nici alte operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) sau (6) din Codul fiscal.

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declaraţia de încetare a activităţii.

(16) Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(17) Pentru situaţia prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. f) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.

(18) În sensul art. 316 alin. (11) lit. c) din Codul fiscal, prin asociat majoritar se înţelege persoana fizică sau juridică ce deţine părţi sociale/acţiuni în cadrul unei societăţi reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în procent de minimum 50% din capitalul social al societăţii.

(19) În situaţia în care persoana impozabilă îndeplineşte condiţiile pentru înregistrarea în scopuri de TVA prevăzute de art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, organul fiscal atribuie codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit iniţial, anterior anulării înregistrării în scopuri de TVA.

(20) În aplicarea art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscalşi cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscalîn baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, sunt prevăzute în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(21) În aplicarea art. 316 alin. (11) lit. h) şi alin. (12) din Codul fiscal, criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, precum şi pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscalşi cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscalîn baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, sunt prevăzute în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(22) În cazul suspendării executării deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, dispusă de instanţele de judecată în baza prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, toate efectele deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA sunt suspendate până la încetarea acesteia. Pe perioada suspendării, organul fiscal înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă.

ART. 317

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

(1) Are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România, neînregistrate şi care nu au obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu sunt deja înregistrate conform lit. b)-d) ori alin. (2) sau (2^1), care efectuează o achiziţie intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziţiei intracomunitare, dacă valoarea achiziţiei intracomunitare respective depăşeşte plafonul pentru achiziţii intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziţia intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, neînregistrată şi care nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a), c) sau d) ori alin. (2) sau (2^1), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislaţia altui stat membru al art. 307 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care îşi are stabilit sediul activităţii economice în România, care nu este înregistrată şi nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 316 şi care nu este deja înregistrată conform lit. a), b) sau d) ori alin. (2) sau (2^1), dacă primeşte de la un prestator, persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 307 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective;

d) persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori prevăzut la art. 315^1, care nu este deja înregistrată conform lit. a)-c) ori alin. (2) sau (2^1), dacă efectuează livrări intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. c) sau d), înainte de livrarea bunurilor.

(la 03-09-2021 Alineatul (1) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 52, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

(2) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, şi persoana juridică neimpozabilă stabilită în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziţii intracomunitare, conform art. 268 alin. (6) sau art. 315^1 alin. (10).

(la 01-01-2017 Alineatul (2) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(2^1) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România, dacă nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze conform art. 316, poate solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care optează pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315.

(la 03-09-2021 Articolul 317 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 53, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1)-(2^1).

(la 03-09-2021 Alineatul (3) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior şi dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achiziţiilor sale intracomunitare nu a depăşit plafonul de achiziţii în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu şi-a exercitat opţiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuţi la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obţinut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6), cu excepţia cazului în care a depăşit plafonul de achiziţii intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b)-d) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepţia situaţiei în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)-(7).

(la 01-01-2017 Alineatul (8) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, din oficiu sau, după caz, la cerere, în următoarele situaţii:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, şi solicită anularea conform alin. (5), (6) şi (8); sau

c) persoana respectivă îşi încetează activitatea economică.

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1)-(2^1).

(la 03-09-2021 Alineatul (10) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 54, Articolul I din ORDONANŢA nr. 8 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 832 din 31 august 2021)

(11) Prevederile art. 316 alin. (11) lit. a) şi f) şi alin. (12) lit. a) se aplică corespunzător şi pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

(la 01-01-2017 Alineatul (11) din Articolul 317 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 35, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 2-a

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

90. (1) Au obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activităţii economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 3 alin. (5)-(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 317 alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situaţia în care obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziţii intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziţii intracomunitare şi după înregistrare, până la depăşirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 316 din Codul fiscal sau pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislaţia altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol se consideră valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317 din Codul fiscal, persoanele impozabile care realizează servicii care se încadrează în oricare din prevederile art. 278 alin. (3)-(7) din Codul fiscal, sau servicii pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii ori sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile art. 317 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opţiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condiţiile art. 317 alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se consideră anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 317 din Codul fiscal pot comunica acest cod altor persoane numai pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare şi pentru achiziţii de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal şi care efectuează achiziţii intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziţii intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal, nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile pct. 3.

(11) Instituţiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu solicită înregistrarea conform art. 317 din Codul fiscal. Pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare şi pentru achiziţiile de servicii intracomunitare comunică codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă achiziţiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfăşurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituţia publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activităţi pentru care instituţia publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal.

ART. 318

Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Fiecare număr de identificare în scopuri de TVA cuprinde un prefix în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2 - prin care se identifică fiecare stat membru ce a atribuit respectivul număr. Cu toate acestea, Grecia poate utiliza prefixul „EL“. Pentru Irlanda de Nord se utilizează prefixul „XI“. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 şi 317, are prefixul RO, conform Standardului internaţional ISO 3166 - alpha 2.

(la 01-01-2021 Alineatul (1) din Articolul 318 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Articolul XV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020)

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acţiune anterioară datei anulării şi de obligaţia de a solicita înregistrarea în condiţiile prezentului titlu.

(3) Prin normele metodologice se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 3-a

Prevederi generale referitoare la înregistrare

91. (1) În sensul art. 318 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilită în România care este obligată la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situaţii:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operaţiuni nu sunt precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepţia:

1. vânzărilor la distanţă;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) şi b), livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condiţiile prevăzute la art. 326 alin. (6) din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă nestabilită în România care realizează în România în mod ocazional operaţiuni pentru care este obligată la plata TVA şi care este scutită de la obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) are obligaţia să transmită beneficiarilor facturile emise pentru respectivele operaţiuni conform art. 319 din Codul fiscal, precum şi o copie a deciziei privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional. Facturile emise de persoanele scutite de la obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA în România al furnizorului/prestatorului.

---

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 316 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienţilor;

b) conform art. 317 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1. furnizorului/prestatorului, atunci când au obligaţia plăţii taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) şi art. 308;

2. beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 307 alin. (2).

ART. 319

Facturarea

(1) În înţelesul prezentului titlu sunt considerate facturi documentele sau mesajele pe suport hârtie ori în format electronic, dacă acestea îndeplinesc condiţiile stabilite în prezentul articol.

(1^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), pentru operaţiunile realizate între persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2), sunt considerate facturi numai facturile care îndeplinesc condiţiile prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021 privind

administrarea, funcţionarea şi implementarea sistemului naţional privind factura electronică RO e-Factura şi factura electronică în România, precum şi pentru completarea Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate a vehiculului şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea introducerii pe piaţă, punerii la dispoziţie pe piaţă, înmatriculării sau înregistrării în România, precum şi supravegherea pieţei pentru acestea, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2024 Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 49. , Articolul III , Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

(2) Orice document sau mesaj care modifică şi care se referă în mod specific şi fără ambiguităţi la factura iniţială are acelaşi regim juridic ca o factură.

(3) În cazul în care este obligatorie ajustarea bazei impozabile conform art. 287 lit. a)-c) şi e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e).

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

92. (1) În sensul art. 319 alin. (3) din Codul fiscal, autofactura trebuie emisă numai dacă au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e) din Codul fiscal şi furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2) din Codul fiscal, în termenul stabilit de lege. În cazul reducerilor de preţ se consideră că evenimentul care generează obligaţia emiterii autofacturii intervine la data la care clientul beneficiază de reducere. În situaţia în care ulterior emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (3) din Codul fiscal, se primeşte factura emisă de furnizor/prestator pentru aceeaşi ajustare şi având aceeaşi valoare, se face o referire la autofactura emisă, fără ca aceasta să mai genereze efecte privind ajustarea taxei deductibile.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 292 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, nu are obligaţia întocmirii unei facturi, operaţiunile fiind consemnate în documente potrivit legislaţiei contabile.

(3) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile şi numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile, la rubrica "Furnizor";

d) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;

e) denumirea şi descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;

g) cota de taxă aplicabilă;

h) valoarea taxei colectate.

(4) Informaţiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal, ca taxă colectată.

(5) În cazul depăşirii plafoanelor stabilite la pct. 7 alin. (12) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal au obligaţia să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica "Cumpărător" informaţiile de la alin. (3) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea şi descrierea bunurilor livrate se poate menţiona, după caz: depăşire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

(6) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica "Furnizor", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscriu denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilită pe care o reprezintă;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Cumpărător";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor transferate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate.

(7) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziţie intracomunitară de bunuri efectuată în România în condiţiile stabilite la art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. În situaţia în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru şi care cuprinde cel puţin elementele prevăzute la alin. (5), acest document se consideră autofactură pentru operaţiunea asimilată achiziţiei intracomunitare de bunuri efectuate în România în sensul art. 319 alin. (9) din Codul fiscal, pe baza căruia se înregistrează achiziţia intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziţia intracomunitară de bunuri, precum şi denumirea/ numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilită pe care o reprezintă;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Furnizor";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum şi adresa exactă din România în care au fost achiziţionate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor achiziţionate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate.

(8) Informaţiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (6) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (7) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal.

100. Prevederile pct. 92 alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul autofacturilor emise conform art. 320 alin. (3) din Codul fiscal.

---

(4) În înţelesul prezentului titlu, prin factură electronică se înţelege o factură care conţine informaţiile solicitate în prezentul articol şi care a fost emisă şi primită în format electronic.

(5) Fără să contravină prevederilor alin. (31)-(35) se aplică următoarele reguli de facturare:

a) pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol. Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării nu se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statele membre în care are loc livrarea de bunuri/prestarea de servicii;

b) prin excepţie de la prevederile lit. a):

1. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă furnizorul/prestatorul nu este stabilit în statul membru în care are loc livrarea bunurilor ori prestarea serviciilor, conform prevederilor art. 275 şi 278, şi persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i se livrează bunurile sau i se prestează serviciile;

2. pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform art. 275 şi 278, efectuate de un furnizor/prestator care nu este stabilit în România, dar este stabilit în Uniunea Europeană, conform prevederilor art. 266 alin. (2), iar persoana obligată la plata taxei conform art. 307 este beneficiarul către care s-au efectuat respectivele livrări/prestări, facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este stabilit furnizorul/prestatorul.

În situaţia în care beneficiarul este persoana care emite factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului conform prevederilor alin. (18), se aplică prevederile lit. a);

c) prin excepţie de la prevederile lit. a), pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate de o persoană impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2), facturarea face obiectul prevederilor prezentului articol dacă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor nu are loc în Uniunea Europeană în conformitate cu prevederile art. 275 şi 278.

d) prin excepţie de la prevederile lit. a), facturarea face obiectul normelor aplicabile în statul membru în care este înregistrat furnizorul/prestatorul care utilizează unul dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314, 315 şi 315^2.

(la 01-07-2021 Litera d) din Alineatul (5) , Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 21, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

(6) Persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, în următoarele situaţii:

a) pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate;

b) pentru fiecare vânzare la distanţă pe care a efectuat-o, impozabilă în România în condiţiile prevăzute la art. 275 alin. (2), cu excepţia cazului în care persoana impozabilă utilizează regimul special prevăzut la art. 315;

(la 01-07-2021 Litera b) din Alineatul (6) , Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 22, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

c) pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a)-c);

d) pentru orice avans încasat în legătură cu una dintre operaţiunile menţionate la lit. a) şi b).

(7) Prin excepţie de la alin. (6) lit. a) şi d), persoana impozabilă nu are obligaţia emiterii de facturi pentru operaţiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 292 alin. (1) şi (2).

(8) Persoana înregistrată conform art. 316 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut la alin. (16), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine.

(9) Persoana impozabilă trebuie să emită o autofactură, în termenul prevăzut la alin. (15), pentru fiecare transfer efectuat în alt stat membru, în condiţiile prevăzute la art. 270 alin. (10), şi pentru fiecare operaţiune asimilată unei achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România în condiţiile prevăzute la art. 273 alin. (2) lit. a).

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (6) lit. a), persoana impozabilă este scutită de obligaţia emiterii facturii pentru următoarele operaţiuni, cu excepţia cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) livrările de bunuri prin magazinele de comerţ cu amănuntul şi prestările de servicii către populaţie, pentru care este obligatorie emiterea de bonuri fiscale, precum şi livrările de bunuri şi prestările de servicii către populaţie efectuate prin echipamente nesupravegheate de tipul automatelor comerciale ce funcţionează exclusiv pe bază de plăţi cu cardul, conform Ordonanţei

de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

(la 26-12-2024 Litera a) , Alineatul (10) , Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Articolul II din LEGEA nr. 317 din 20 decembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1308 din 23 decembrie 2024)

b) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a), furnizate către beneficiari persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, pentru care este obligatorie emiterea de documente legal aprobate, fără nominalizarea cumpărătorului, cum ar fi: transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau abonamentelor, accesul pe bază de bilet la: spectacole, muzee, cinematografe, evenimente sportive, târguri, expoziţii;

c) livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele menţionate la lit. a) şi b), furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcări auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite. Prin normele metodologice se vor stabili documentele pe care furnizorii/prestatorii trebuie să le întocmească în vederea determinării corecte a bazei de impozitare şi a taxei colectate pentru astfel de operaţiuni.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

93. În sensul art. 319 alin. (10) lit. c) din Codul fiscal, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 319 alin. (10) lit. a) şi b) din Codul fiscal, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/ prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condiţiile stabilite la art. 319 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal. În situaţia în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceştia au obligaţia întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii;

c) denumirea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate;

d) cantitatea bunurilor livrate;

e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ, în cazul în care acestea nu sunt incluse în preţul unitar;

f) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;

g) valoarea totală a bazei de impozitare şi a taxei colectate.

---

d) livrările de energie electrică efectuate de prosumatori, persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 182/2016, către furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le deţin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum.

(la 30-07-2020 Alineatul (10) din Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul IX din LEGEA nr. 155 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 665 din 27 iulie 2020)

(11) Persoana impozabilă care nu are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol poate opta pentru emiterea facturii.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

94. (1) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (11) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă nu are obligaţia emiterii unei facturi, dar optează pentru emiterea acesteia, factura trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal, după caz, dar numai în situaţia în care operaţiunile sunt cuprinse în sfera de aplicare a taxei.

---

(12) Persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) pot emite facturi simplificate în oricare dintre următoarele situaţii:

a) atunci când valoarea facturilor, inclusiv TVA, nu este mai mare de 100 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290;

b) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură conform alin. (2).

(13) În urma consultării Comitetului TVA instituit în temeiul prevederilor art. 398 din Directiva 112, prin ordin al ministrului finanţelor publice se aprobă ca persoana impozabilă care are obligaţia de a emite facturi conform prezentului articol, precum şi persoana impozabilă care optează pentru emiterea facturii potrivit alin. (11) să înscrie în facturi doar informaţiile prevăzute la alin. (21), în următoarele cazuri, conform procedurii stabilite prin normele metodologice:

a) valoarea facturii, inclusiv TVA, este mai mare de 100 euro, dar mai mică de 400 euro. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea în euro a valorii facturii este cursul prevăzut la art. 290; sau

b) în cazul în care practica administrativă ori comercială din sectorul de activitate implicat sau condiţiile tehnice de emitere a facturilor face/fac ca respectarea tuturor obligaţiilor menţionate la alin. (20) sau la alin. (23) să fie extrem de dificilă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

94.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal, Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal trebuie să prezinte Direcţiei generale de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale motivaţia solicitării emiterii de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal. Din motivaţia prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conţin toate elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal. Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale analizează dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal. Dacă nu sunt îndeplinite condiţiile minimale prevăzute de lege şi/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informaţii se comunică solicitantului. Solicitările avizate favorabil de Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată. Ulterior consultării Comitetului TVA, ministrul finanţelor publice emite un ordin prin care aprobă, după caz, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. a) din Codul fiscal, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. b) din Codul fiscal.

---

(14) Prevederile alin. (12) şi (13) nu se aplică în cazul operaţiunilor prevăzute la alin. (6) lit. b) şi c) sau atunci când persoana impozabilă, care este stabilită în România, efectuează livrarea de bunuri ori prestarea de servicii pentru care taxa este datorată în alt stat membru, în care această persoană nu este stabilită, iar persoana obligată la plata TVA este persoana căreia i-au fost livrate bunurile sau i-au fost prestate serviciile în acest alt stat membru.

(15) Pentru livrările intracomunitare de bunuri efectuate în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei.

(16) Pentru alte operaţiuni decât cele prevăzute la alin. (15), persoana impozabilă are obligaţia de a emite o factură cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri/prestare de servicii cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepţia cazului în care factura a fost deja emisă.

(17) Persoana impozabilă poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri, prestări separate de servicii, către acelaşi client, în următoarele condiţii:

a) să se refere la operaţiuni pentru care a luat naştere faptul generator de taxă sau pentru care au fost încasate avansuri într-o perioadă ce nu depăşeşte o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri, prestării de servicii sau încasării de avansuri să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(18) Pot fi emise facturi de către beneficiar în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condiţiile stabilite prin normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

95. (1) Persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri sau în cazul emiterii de facturi parţiale pentru livrări de bunuri ori prestări de servicii se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat ori pe aceeaşi factură pe care se evidenţiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parţiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeaşi operaţiune, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 290 din Codul fiscal şi ale pct. 35. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6), art. 308 sau art. 309 din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parţiale emise de furnizorii de bunuri ori de prestatorii de servicii.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 291 alin. (6) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parţiale sau integrale încasate, precum şi a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, potrivit art. 307 alin. (2), (3), (5) şi (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parţial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 32 alin. (7), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

(5) În cazul în care refacturează cheltuieli potrivit pct. 31 alin. (4)-(6), persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite factura în termenul prevăzut la art. 319 alin. (16) din Codul fiscal.

(6) În cazul facturii centralizatoare întocmite conform art. 319 alin. (17) din Codul fiscal nu este obligatorie menţionarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului, aceasta rezultând din documentele prevăzute la art. 319 alin. (17) lit. b) din Codul fiscal.

96. (1) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (18) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiţii:

a) părţile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele şi în contul furnizorului/ prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită şi poate fi convenită şi descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea şi prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/ prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 316 din Codul fiscal.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) de către cumpărătorul unui bun sau unui serviciu nu restricţionează dreptul furnizorului de a emite alte facturi către respectivul cumpărător în perioada acoperită de acord.

(3) Termenii şi condiţiile acordului prealabil şi ale procedurilor de acceptare prevăzute la alin. (1) pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator şi client. La cererea organului de control, părţile trebuie să fie în măsură să demonstreze existenţa acordului prealabil.

(4) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terţ în următoarele condiţii:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terţ, cu cel puţin o lună calendaristică înainte de a iniţia această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terţului;

b) factura să fie emisă de către terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau, după caz, la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziţia organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(5) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmeşte de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În factură se face o menţiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită emit facturi cu TVA numai în cazul operaţiunilor taxabile şi numai dacă debitorul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal sau a fost înregistrat în scopuri de TVA şi i s-a anulat înregistrarea conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal. Nu se menţionează TVA pe factură în cazul operaţiunilor pentru care se aplică taxare inversă conform prevederilor art. 331 din Codul fiscal. În situaţia în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură menţiunea prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligaţia să emită factura cu TVA dacă livrarea

bunurilor ar fi fost taxabilă în situaţia în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 58.

(6) Dacă organul de executare silită, menţionat la alin. (5), încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data adjudecării. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) În situaţia în care cumpărătorul sau adjudecatarul are obligaţia să plătească la unităţile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligaţii referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat şi ale alin. (6) nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(8) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operaţiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, nu evidenţiază în decontul propriu de taxă operaţiunile respective.

(9) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenţa proprie operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă, dacă este cazul. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal. Pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal se aplică regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează în evidenţa proprie factura şi, după caz, taxa colectată aferentă, în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(10) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

---

(19) Pot fi emise facturi de către un terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului în condiţiile stabilite prin normele metodologice, cu excepţia situaţiei în care partea terţă este stabilită într-o ţară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

96. (1) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (18) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiţii:

a) părţile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele şi în contul furnizorului/ prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită şi poate fi convenită şi descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea şi prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/ prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 316 din Codul fiscal.

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) de către cumpărătorul unui bun sau unui serviciu nu restricţionează dreptul furnizorului de a emite alte facturi către respectivul cumpărător în perioada acoperită de acord.

(3) Termenii şi condiţiile acordului prealabil şi ale procedurilor de acceptare prevăzute la alin. (1) pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator şi client. La cererea organului de control, părţile trebuie să fie în măsură să demonstreze existenţa acordului prealabil.

(4) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terţ în următoarele condiţii:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terţ, cu cel puţin o lună calendaristică înainte de a iniţia această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terţului;

b) factura să fie emisă de către terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau, după caz, la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziţia organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(5) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmeşte de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În factură se face o menţiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită emit facturi cu TVA numai în cazul operaţiunilor taxabile şi numai dacă debitorul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal sau a fost înregistrat în scopuri de TVA şi i s-a anulat înregistrarea conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal. Nu se menţionează TVA pe factură în cazul operaţiunilor pentru care se aplică taxare inversă conform prevederilor art. 331 din Codul fiscal. În situaţia în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură menţiunea

prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligaţia să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situaţia în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. În cazul operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 58.

(6) Dacă organul de executare silită, menţionat la alin. (5), încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data adjudecării. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Prin excepţie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(7) În situaţia în care cumpărătorul sau adjudecatarul are obligaţia să plătească la unităţile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligaţii referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat şi ale alin. (6) nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(8) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operaţiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, nu evidenţiază în decontul propriu de taxă operaţiunile respective.

(9) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenţa proprie operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă, dacă este cazul. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal. Pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal se aplică regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acesta înregistrează în evidenţa proprie factura şi, după caz, taxa colectată aferentă, în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

(10) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.
---

(20) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informaţii:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şia desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea şi cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor şi serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ, în cazul în care acestea nu sunt incluse în preţul unitar;

j) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;

k) în cazul în care factura este emisă de beneficiar în numele şi în contul furnizorului, menţiunea "autofactură;"

l) în cazul în care este aplicabilă o scutire de taxă, trimiterea la dispoziţiile aplicabile din prezentul titlu ori din Directiva 112 sau orice altă menţiune din care să rezulte că livrarea de bunuri ori prestarea de servicii face obiectul unei scutiri;

m) în cazul în care clientul este persoana obligată la plata TVA, menţiunea "taxare inversă";

n) în cazul în care se aplică regimul special pentru agenţiile de turism, menţiunea "regimul marjei - agenţii de turism";

o) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, una dintre menţiunile "regimul marjei - bunuri second-hand", "regimul marjei - opere de artă" sau "regimul marjei - obiecte de colecţie şi antichităţi", după caz;

p) în cazul în care exigibilitatea TVA intervine la data încasării contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, menţiunea "TVA la încasare";

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeaşi operaţiune.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

97. (1) În situaţia în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, cu excepţia

informaţiilor prevăzute la art. 319 alin. (20) lit. h)-j) şi l)-p) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situaţie este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conţine factura şi a numărului total de poziţii cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menţionarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă menţiunea "conform bon fiscal nr./data".

(2) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. b) şi c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se menţionează numai data emiterii facturii. În acest caz exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se menţionează numai data emiterii facturii, care este aceeaşi cu data livrării/prestării ori încasării unui avans. Exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (1) şi alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se menţionează atât data emiterii facturii, cât şi data livrării/prestării ori a încasării unui avans. Exigibilitatea taxei intervine, în această situaţie, la data livrării/prestării ori a încasării unui avans, indiferent de data la care este emisă factura, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare şi cu excepţia livrărilor intracomunitare de bunuri.

(3) Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. d) din Codul fiscal, factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile, iar în situaţia prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. e) din Codul fiscal factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal. În ce priveşte informaţiile privind adresa furnizorului/ prestatorului, aceasta trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) în cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România: judeţul/sectorul, localitatea, strada şi numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile;

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice, precum şi adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (6);

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România, în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(4) Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. f) din Codul fiscal factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă, iar în situaţia prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. g) factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şia desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal. În ce priveşte informaţiile privind adresa beneficiarului, aceasta trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) în cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România: judeţul/sectorul, localitatea, strada şi numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile;

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice, precum şi adresa sediului fix din România către care au fost efectuate livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii;

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(5) Prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans ori facturi parţiale pentru aceeaşi operaţiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 95 alin. (2) şi (3).

(6) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. i) şi j) din Codul fiscal, baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operaţiunea este taxabilă şi nu se aplică taxare inversă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă se converteşte în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal.

---

(21) Facturile emise în sistem simplificat în condiţiile prevăzute la alin. (12) şi (13) trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii:

a) data emiterii;

b) identificarea persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile;

c) identificarea tipului de bunuri sau servicii furnizate;

d) suma taxei colectate sau informaţiile necesare pentru calcularea acesteia;

e) în cazul documentelor sau mesajelor tratate drept factură în conformitate cu prevederile alin. (2), o referire specifică şi clară la factura iniţială şi la detaliile specifice care se modifică.

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă.

(la 01-01-2025 Alineatul (21) , Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 19. , Articolul VI din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 4 decembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1222 din 5 decembrie 2024)

(22) În situaţia prevăzută la alin. (5) lit. b) pct. 1, furnizorul/prestatorul stabilit în România poate să omită din factură informaţiile prevăzute la alin. (20) lit. i) şi j) şi să indice, în schimb, valoarea impozabilă a bunurilor livrate/serviciilor prestate, referindu-se la cantitatea sau volumul acestora şi la natura lor. În cazul aplicării prevederilor alin. (5) lit. b) pct. 2, factura emisă de furnizorul/prestatorul care nu este stabilit în România poate să nu conţină informaţiile prevăzute la echivalentul din Directiva 112 al alin. (20) lit. i) şi j).

(23) Sumele indicate pe factură se pot exprima în orice monedă cu condiţia ca valoarea TVA colectată sau de regularizat să fie exprimată în lei. În situaţia în care valoarea taxei colectate este exprimată într-o altă monedă, aceasta va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290.

(24) Utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar, cu excepţia facturilor care îndeplinesc condiţiile prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 120/2021, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2024 Alineatul (24) , Articolul 319 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 50. , Articolul III , Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

(25) Autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea unei facturi, indiferent că este pe suport hârtie sau în format electronic, trebuie garantate de la momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare a facturii. Fiecare persoană impozabilă stabileşte modul de garantare a autenticităţii originii, a integrităţii conţinutului şi a lizibilităţii facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură şi o livrare de bunuri sau prestare de servicii. "Autenticitatea originii" înseamnă asigurarea identităţii furnizorului sau a emitentului facturii. "Integritatea conţinutului" înseamnă că nu a fost modificat conţinutul impus în conformitate cu prezentul articol.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

98. (1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă şi primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opţiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip "xml", "pdf".

(2) În sensul art. 319 alin. (4) din Codul fiscal, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise şi primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise şi primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum şi un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea acestuia că deţine mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum şi că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticităţii originii facturii, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, este obligaţia atât a furnizorului/prestatorului, cât şi a beneficiarului, persoane impozabile. Fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele şi în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidenţele sale contabile. Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură şi asigurarea identităţii acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura. În scopul îndeplinirii acestei obligaţii, beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care să permită stabilirea unei piste fiabile de audit între factură şi livrare/prestare. Asigurarea identităţii presupune garantarea de către beneficiar a identităţii furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul acestuia, de exemplu, prin intermediul unei semnături electronice avansate ori prin schimb electronic de date, şi asigurarea că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.

(5) Integritatea conţinutului unei facturi prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal trebuie asigurată atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar, dacă acesta este persoană impozabilă. Fiecare în mod independent poate să aleagă metoda prin care să îşi îndeplinească această obligaţie sau ambii pot conveni să asigure integritatea conţinutului, de exemplu, prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnătură electronică avansată. Persoana impozabilă poate să aleagă să aplice, de exemplu, controale de gestiune care să creeze o pistă fiabilă de audit între factură şi livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integrităţii conţinutului facturii. Integritatea conţinutului unei facturi nu are legătură cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertită de către beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisă, în vederea adaptării la propriul sistem informatic sau la schimbările tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situaţia în care beneficiarul optează pentru asigurarea integrităţii conţinutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie să se asigure trasabilitatea modificării. În sensul prezentelor norme, prin formă se înţelege tipul facturii, care poate fi pe suport hârtie sau electronic, iar formatul reprezintă modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, înseamnă că factura trebuie să fie într-un format care permite citirea de către om. Lizibilitatea trebuie asigurată din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar. Factura trebuie prezentată astfel încât conţinutul să fie uşor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fără a necesita o atenţie ori o interpretare excesivă. Pentru facturile electronice, această condiţie se consideră îndeplinită dacă factura poate fi prezentată la cerere într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv după un proces de conversie, într-un format

care permite citirea de către om pe ecran sau prin tipărire. Persoana impozabilă trebuie să asigure posibilitatea verificării corespondenţei dintre informaţiile din fişierul electronic original şi documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare poate fi asigurată prin orice mijloace, însă utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficientă în acest scop.

(7) În sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, controlul de gestiune înseamnă procesul prin care persoana impozabilă garantează în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea conţinutului facturii şi lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie să corespundă volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, să ia în considerare numărul şi valoarea tranzacţiilor, precum şi numărul şi tipul de furnizori/clienţi şi, după caz, orice alţi factori relevanţi. Un exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabilă de audit, în sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, trebuie să ofere o legătură verificabilă între factură şi livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabilă poate alege metoda prin care demonstrează legătura dintre o factură şi o livrare/prestare.

(9) Cele două tehnologii prevăzute la art. 319 alin. (26) din Codul fiscal sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii electronice şi nu constituie cerinţe obligatorii, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 319 alin. (27) din Codul fiscal.

---

(26) În afară de controalele de gestiune menţionate la alin. (25), alte exemple de tehnologii care asigură autenticitatea originii şi integrităţii conţinutului facturii electronice sunt:

a) o semnătură electronică avansată în sensul art. 2 alin. (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru european pentru semnăturile electronice, bazată pe un certificat calificat şi creată de un dispozitiv securizat de creare a semnăturii în sensul art. 2 alin. (6) şi (10) din Directiva 1999/93/CE;

b) un schimb electronic de date (electronic data interchange - EDI), astfel cum a fost definit la art. 2 din anexa I la Recomandarea Comisiei 1994/820/CE din 19 octombrie 1994 privind aspectele juridice ale schimbului electronic de date, în cazul în care acordul privind schimbul prevede utilizarea unor proceduri prin care se garantează autenticitatea originii şi integritatea datelor.

(27) În cazul facturilor emise prin mijloace electronice de furnizori/prestatori care sunt stabiliţi în ţări cu care nu există niciun instrument juridic privind asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE a Consiliului Uniunii Europene din 16 martie 2010 privind asistenţa reciprocă în materie de recuperare a creanţelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri şi de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care au locul în România, asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii trebuie realizată exclusiv prin una din tehnologiile prevăzute la alin. (26).

(28) În situaţia în care pachete care conţin mai multe facturi emise prin mijloace electronice sunt transmise sau puse la dispoziţia aceluiaşi destinatar, informaţiile care sunt comune facturilor

individuale pot fi menţionate o singură dată, cu condiţia ca acestea să fie accesibile pentru fiecare factură.

(29) Semnarea şi ştampilarea facturilor nu constituie elemente obligatorii pe care trebuie să le conţină factura.

(30) Stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezintă stocarea datelor prin echipamente electronice de procesare, inclusiv compresia digitală, şi de stocare şi utilizând mijloace prin cablu, unde radio, sisteme optice sau alte mijloace electromagnetice.

(31) Persoana impozabilă trebuie să asigure stocarea copiilor facturilor pe care le-a emis sau care au fost emise de client ori de un terţ în numele şi în contul său, precum şi a tuturor facturilor primite.

(32) Persoana impozabilă poate decide locul de stocare a facturilor, cu condiţia ca acestea sau informaţiile stocate conform alin. (31) să fie puse la dispoziţia autorităţilor competente fără nicio întârziere ori de câte ori se solicită acest lucru. Cu toate acestea, locul de stocare a facturilor ales de persoana impozabilă nu poate fi situat pe teritoriul unei ţări cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistenţa reciprocă având o sferă de aplicare similară celei prevăzute de Directiva 2010/24/UE şi de Regulamentul (UE) nr. 904/2010 sau la dreptul menţionat la alin. (37) de a accesa prin mijloace electronice, de a descărca şi de a utiliza facturile respective.

(33) Prin excepţie de la prevederile alin. (32), persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în România are obligaţia de a stoca pe teritoriul României facturile emise şi primite, precum şi facturile emise de client sau de un terţ în numele şi în contul său, altele decât cele electronice pentru care persoana impozabilă garantează accesul on-line organelor fiscale competente şi pentru care persoana impozabilă poate aplica prevederile alin. (32). Aceeaşi obligaţie îi revine şi persoanei impozabile stabilite în România printr-un sediu fix cel puţin pe perioada existenţei pe teritoriul României a sediului fix.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

99. (1) Persoana impozabilă stabilită în România printr-un sediu fix are obligaţia de a stoca în România, conform prevederilor art. 319 alin. (33) din Codul fiscal, numai facturile emise/primite în legătură cu operaţiunile la care sediul fix din România participă.

(2) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primite pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie, cu condiţia să asigure autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea acestora, conform art. 319 alin. (25) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Facturile emise/primite pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primite în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, şi factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 69 alin. (2). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligaţia să stocheze prin mijloace electronice şi datele ce garantează autenticitatea originii şi integritatea conţinutului facturilor.

(3) La solicitarea organelor de inspecţie fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română a facturilor primite/emise.

---

(34) În situaţia în care locul de stocare prevăzut la alin. (32) nu se află pe teritoriul României persoanele impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2) trebuie să comunice organelor fiscale competente locul de stocare a facturilor sau a informaţiilor stocate conform alin. (31).

(35) Facturile pot fi stocate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie. În cazul stocării electronice a facturilor, inclusiv a celor care au fost convertite din format hârtie în format electronic, nu este obligatorie aplicarea prevederilor Legii nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică, republicată.

(36) În scopuri de control, organele fiscale competente pot solicita traducerea în limba română, în anumite situaţii sau pentru anumite persoane impozabile, a facturilor emise pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii pentru care locul livrării, respectiv prestării se consideră a fi în România, conform prevederilor art. 275 şi 278, precum şi a facturilor primite de persoane impozabile stabilite în România în sensul art. 266 alin. (2).

(37) În scopuri de control, în cazul stocării prin mijloace electronice a facturilor emise sau primite în alt stat, garantând accesul on-line la date, persoana impozabilă stabilită în România în sensul art. 266 alin. (2) are obligaţia de a permite organelor fiscale competente din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi. De asemenea, persoana impozabilă nestabilită în România care stochează prin mijloace electronice facturi emise sau primite pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii impozabile în România are obligaţia de a permite organelor fiscale din România accesarea, descărcarea şi utilizarea respectivelor facturi, indiferent de statul în care se află locul de stocare pentru care a optat.

ART. 320

Alte documente

(1) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6) şi ale art. 308, trebuie să autofactureze operaţiunile respective până cel mai târziu în a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naştere faptul generator al taxei, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator.

(2) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6), trebuie să autofactureze suma avansurilor plătite în legătură cu operaţiunile respective cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a plătit avansurile, în cazul în care persoana respectivă nu se află în posesia facturii emise de furnizor/prestator, cu excepţia situaţiei în care faptul generator de taxă a intervenit în aceeaşi lună, caz în care sunt aplicabile prevederile alin. (1).

(3) În situaţiile în care se ajustează baza impozabilă conform art. 287 lit. a)-c) şi e), dacă furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2), beneficiarul, persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(4) şi (6) şi la art. 331, trebuie să emită o autofactură în vederea ajustării bazei de impozitare şi a taxei deductibile, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c) şi e).

(la 05-12-2024 Alineatul (3) , Articolul 320 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 20. , Articolul VI din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 138 din 4 decembrie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1222 din 5 decembrie 2024)

(4) La primirea facturii privind operaţiunile prevăzute la alin. (1) şi (2), persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă va înscrie pe factură o referire la autofacturare, iar pe autofactură, o referire la factură.

(5) În cazul livrărilor în vederea testării sau pentru verificarea conformităţii, a stocurilor în regim de consignaţie sau a stocurilor puse la dispoziţie clientului, la data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, persoana impozabilă va emite către destinatarul bunurilor un document care cuprinde următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) denumirea/numele şi adresa părţilor;

c) data punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor;

d) denumirea şi cantitatea bunurilor.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (5), persoana impozabilă trebuie să emită un document către destinatarul bunurilor, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor de către acesta din urmă. Acest document trebuie să cuprindă informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau a expedierii bunurilor, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(7) Pentru operaţiunile menţionate la alin. (5), factura se emite în momentul în care destinatarul devine proprietarul bunurilor şi cuprinde o referire la documentele emise conform alin. (5) şi (6).

(8) Documentele prevăzute la alin. (5) şi (6) nu trebuie emise în situaţia în care persoana impozabilă efectuează livrări de bunuri în regim de consignaţie sau livrează bunuri pentru stocuri puse la dispoziţie clientului, din România în alt stat membru care nu aplică măsuri de simplificare, situaţie în care trebuie să autofactureze transferul de bunuri, conform art. 319 alin. (9).

(9) În cazul în care persoana impozabilă care pune la dispoziţie bunurile sau le expediază destinatarului nu este stabilită în România, nu are obligaţia să emită documentele prevăzute la alin. (5) şi (6). În acest caz, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va fi cea care va emite un document care cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data primirii bunurilor.

(10) Persoana impozabilă care primeşte bunurile în România, în cazurile prevăzute la alin. (9), va emite, de asemenea, un document, în momentul returnării parţiale sau integrale a bunurilor. Acest document cuprinde informaţiile prevăzute la alin. (5), cu excepţia datei punerii la dispoziţie sau expedierii, care este înlocuită de data la care bunurile sunt returnate. În plus, se va face o referinţă la acest document în factura primită, la momentul la care persoana impozabilă devine proprietara bunurilor sau la momentul la care se consideră că bunurile i-au fost livrate.

(11) În situaţia bunurilor livrate în regim de consignaţie sau pentru stocuri puse la dispoziţia clientului de către o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, persoana impozabilă care este destinatarul bunurilor în România va emite documentele prevăzute la alin. (9) şi (10) numai dacă se aplică măsuri de simplificare.

(12) Transferul parţial sau integral de active, prevăzut la art. 270 alin. (7) şi la art. 271 alin. (6), se va evidenţia într-un document întocmit de părţile implicate în operaţiune, fiecare parte primind un exemplar al acestuia. Acest document trebuie să conţină următoarele informaţii:

a) un număr de ordine secvenţial şi data emiterii documentului;

b) data transferului;

c) denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevăzut la art. 316, al ambelor părţi, după caz;

d) o descriere exactă a operaţiunii;

e) valoarea transferului.

ART. 321

Evidenţa operaţiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor operaţiunilor efectuate în desfăşurarea activităţii lor economice.

(1^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), prosumatorii, persoane fizice, altele decât cele organizate conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 182/2016, nu ţin evidenţe pentru livrările de energie electrică efectuate către furnizorii de energie electrică cu care respectivii prosumatori au încheiate contracte de furnizare a energiei electrice, dacă centralele electrice de producere a energiei electrice din surse regenerabile pe care le deţin au puterea electrică instalată de cel mult 27 kW pe loc de consum.

(la 30-07-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 5, Articolul IX din LEGEA nr. 155 din 24 iulie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 665 din 27 iulie 2020)

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operaţiune sau care se identifică drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfăşurării oricărei operaţiuni, trebuie să ţină evidenţe pentru orice operaţiune reglementată de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile trebuie să ţină evidenţe corecte şi complete ale tuturor achiziţiilor intracomunitare.

(4) Evidenţele prevăzute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite şi păstrate astfel încât să cuprindă informaţiile, documentele şi conturile, inclusiv registrul nontransferurilor şi registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

101. (1) În aplicarea prevederilor art. 321 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă trebuie să ţină evidenţa următoarelor documente:

a) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta şi legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 99;

b) facturile sau alte documente primite şi legate de activitatea sa economică;

c) documentele vamale şi, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară şi achiziţia intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

d) facturile şi alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achiziţiilor intracomunitare sau importurilor;

e) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunităţii pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (12) lit. f)-h) din Codul fiscal, precum şi pentru alte situaţii în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea şi adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate,

valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după efectuarea de lucrări asupra acestora, cum ar fi lucrările de prelucrare, reparare, evaluare, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora şi o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operaţiuni, după caz, precum şi data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;

2. paleţi, containere şi alte ambalaje care circulă fără facturare;

3. bunurile necesare desfăşurării activităţii de presă, radiodifuziune şi televiziune;

4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii, dacă:

(i) preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

(ii) preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile şi alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entităţi economice sau de către o persoană fizică autorizată;

f) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Uniunii Europene în România sau care au fost importate în România ori achiziţionate din România de o persoană impozabilă nestabilită în România şi care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul evaluării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepţia situaţiilor în care, prin ordin al ministrului finanţelor publice, nu se impune o asemenea obligaţie. Registrul bunurilor primite nu trebuie ţinut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecţionare activă. Registrul pentru bunurile mobile corporale primite cuprinde:

1. denumirea şi adresa expeditorului;

2. un număr de ordine;

3. data primirii bunurilor;

4. descrierea bunurilor primite;

5. cantitatea bunurilor primite;

6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;

7. cantitatea şi descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după evaluare sau prelucrare;

8. cantitatea şi descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9. o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum şi data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări, registrele, evidenţele şi alte documente similare ale activităţii economice a fiecărei persoane impozabile se întocmesc astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii taxabile şi cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii intracomunitare efectuate conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană;

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achiziţiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. achiziţii intracomunitare de bunuri;

2. achiziţii de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (3)-(6) din Codul fiscal;

3. achiziţii de bunuri, inclusiv provenite din import, şi de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziţii intracomunitare de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate;

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă şi taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic şi al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidenţiind distinct:

1. taxa dedusă conform art. 300 alin. (3) din Codul fiscal;

2. taxa nededusă conform art. 300 alin. (4) din Codul fiscal;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare au obligaţia să menţioneze în jurnalele pentru vânzări facturile emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru vânzări se înscriu şi următoarele informaţii în cazul acestor operaţiuni:

a) numărul şi data documentului de încasare;

b) valoarea integrală a contravalorii livrării de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea încasată, inclusiv TVA, precum şi baza impozabilă şi TVA exigibilă corespunzătoare sumei încasate;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare menţionează în jurnalele pentru vânzări bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit informaţiilor din rapoartele fiscale de închidere zilnică.

(5) În cazul jurnalelor pentru vânzări prevăzute la alin. (3), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parţial se preiau în fiecare jurnal pentru vânzări până când toată taxa aferentă devine exigibilă, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (3) lit. a)-e). În cazul

informaţiei de la alin. (3) lit. d) se va menţiona numai suma încasată în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru vânzări.

(6) Persoanele impozabile care fac achiziţii de bunuri/servicii de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv deductibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, chiar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru cumpărări se menţionează şi următoarele informaţii:

a) numărul şi data documentului de plată;

b) valoarea integrală a contravalorii achiziţiei de bunuri/ prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea plătită, inclusiv TVA şi corespunzător baza impozabilă şi TVA exigibilă;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(7) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (6), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parţial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plăţii, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (6) lit. a)-e), cu excepţia situaţiilor în care s-a împlinit termenul de prescripţie şi facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidenţele persoanei impozabile. În cazul informaţiei de la alin. (6) lit. d) se va menţiona numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru cumpărări.

(8) Fiecare persoană impozabilă poate să îşi stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată şi taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conţină informaţiile minimale stabilite la alin. (2)-(7) şi să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal.

---

(5) În cazul asociaţiilor în participaţiune care nu constituie o persoană impozabilă, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizează veniturile şi cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părţi.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

102. (1) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (11) şi art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, asocierilor în participaţiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participaţiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) veniturile şi cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator şi sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal;

b) persoana desemnată prin contractul încheiat între părţi să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este persoana care emite facturi în nume propriu către terţi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere;

c) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi. Această condiţie se consideră îndeplinită inclusiv în situaţia în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi se efectuează şi livrări/prestări între membrii asociaţi conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1) participaţiile la o asociere pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziţia asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părţii ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obţinerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268 coroborat cu art. 271 din Codul fiscal. Faptul că aceste operaţiuni sunt desfăşurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) şi (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operaţiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalţi membri a operaţiunilor ce depăşesc această parte, acele operaţiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268 coroborat cu art. 270 şi 271 din Codul fiscal. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operaţiunilor ce depăşesc partea prevăzută pentru el în contractul de asociere.

(7) Aportul la asociere nu este considerat avans la o livrare/prestare, în măsura în care sunt respectate prevederile prezentelor norme referitoare la asocierile în participaţiune, respectiv în situaţia în care nu au loc livrări de bunuri/prestări de servicii exclusiv între membrii asociaţi.

(8) Membrii asocierii transmit pe bază de decont către asociatul administrator cheltuielile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (3) şi (4), cu excepţia situaţiei în care părţile optează pentru taxarea operaţiunilor respective, conform alin. (10).

(9) Pentru achiziţiile bunurilor prevăzute la alin. (3), altele decât bunurile de capital pentru care se aplică prevederile alin. (12)-(16), precum şi pentru achiziţiile necesare efectuării serviciilor prevăzute la alin. (5), membrii asocierii îşi pot exercita dreptul de deducere astfel:

a) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, dreptul de deducere se exercită integral;

b) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care nu dau drept de deducere a TVA, nu se exercită dreptul de deducere, sau, după caz, dacă acesta a fost exercitat anterior semnării contractului de asociere, se efectuează o ajustare negativă potrivit prevederilor art. 304 din Codul fiscal;

c) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, asociatul administrator trebuie să comunice fiecărui membru al asocierii, la sfârşitul fiecărei perioade fiscale, modul de alocare a bunurilor şi serviciilor puse la dispoziţia asocierii de membrii asociaţi, conform art. 300 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, în funcţie de care fiecare membru asociat îşi va exercita dreptul de deducere, sau, după caz va proceda la ajustări conform art. 304 din Codul fiscal. În măsura în care pentru anumite bunuri/servicii este necesară aplicarea pro rata, asociatul

administrator trebuie să notifice autoritatea fiscală de care aparţine în vederea aplicării prevederilor art. 300 alin. (17) din Codul fiscal.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. c), prin excepţie, în scopul simplificării operaţiunilor derulate de asociere, membrii acesteia pot opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (3) şi (4).

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal revin asociatului administrator, care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achiziţiile de bunuri/servicii, precum şi livrările de bunuri/prestările de servicii aferente asocierii. Prin drepturi şi obligaţii legale se înţelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziţiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297-301 din Codul fiscal, obligaţia de a emite facturi către beneficiari şi de a colecta taxa în cazul operaţiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligaţia de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304, în cazul propriilor bunuri, şi 305 din Codul fiscal, atât pentru bunurile de capital proprii, cât şi de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii, şi care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociaţii care au pus la dispoziţia asocierii bunuri de capital conform alin. (3), ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcţionării asocierii, întrucât această obligaţie, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o menţiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziţia asocierii, perioadă în care membrii asociaţi nu fac ajustări.

(13) În cazul în care pe perioada de existenţă a asocierii intervin evenimente care generează ajustarea, asociatul administrator are dreptul/obligaţia de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 304 sau 305 din Codul fiscal, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile de capital pe care membrii asociaţi le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (3).

(14) În situaţiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), asociatul administrator aplică regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deţine aceste bunuri/servicii. În situaţia prevăzută la alin. (13) lit. c), momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obţinerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziţia asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării.

(15) Asociatul administrator trebuie să păstreze copie de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 305 alin. (8) din Codul fiscal şi va menţiona ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existenţă a asocierii.

(16) Atunci când asocierea îşi încetează existenţa sau unul ori mai mulţi asociaţi se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul să ajusteze taxa aferentă bunurilor de capital prevăzute la alin. (13) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparţinut, în cazul în care pe perioada existenţei asocierii a fost necesară efectuarea unei ajustări negative efectuate de asociatul administrator. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că

bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparţin sunt alocate unei activităţi cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcţie de activităţile pe care le va realiza după încetarea existenţei asocierii.

(17) În cazul operaţiunilor realizate de o asociere pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se aplică regulile asocierii prevăzute la alin. (3)-(16).

(18) Exemple privind asocierile:

Exemplul nr. 1: Două societăţi încheie un contract de asociere în participaţiune al cărei scop este prestarea de servicii de consultanţă în domeniul imobiliar, operaţiuni taxabile care dau drept de deducere integrală a taxei. Prin contract se prevede că procentele în care se vor împărţi veniturile şi cheltuielile sunt de 40% pentru asociatul secund şi 60% pentru asociatul administrator, calculate pe baza aportului la asociere. Cheltuielile aferente realizării scopului asocierii efectuate de asociatul secund se transmit pe bază de decont asociatului administrator. Ulterior, asociatul administrator va împărţi cheltuielile respective conform cotei de participare a fiecărui asociat.

Exemplul nr. 2: Într-o asociere formată din trei persoane impozabile, unul dintre asociaţi aduce ca aport la asociere, conform contractului, un utilaj pentru care a dedus TVA. Operaţiunea de aport la asociere nu este o operaţiune în sfera de aplicare a TVA în limita cotei de participare stabilite prin contract. Scopul asocierii este realizarea unor produse care vor fi livrate de către asociatul administrator. Operaţiunile respective sunt taxabile. În consecinţă, asociatul administrator nu are obligaţia să ajusteze TVA pentru utilajul respectiv pe perioada de existenţă a asocierii.

Exemplul nr. 3: O asociere formată din două persoane impozabile are ca obiect prestarea de servicii de jocuri de noroc. Asociatul secund achiziţionează maşini pentru jocuri de noroc, care sunt bunuri de capital, pe care le pune la dispoziţia asocierii. Pentru achiziţia acestor maşini asociatul secund va deduce TVA. Întrucât scopul asocierii este prestarea de servicii de jocuri de noroc, scutite de TVA fără drept de deducere, asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA dedusă de asociatul secund pentru maşinile de jocuri de noroc puse la dispoziţia asocierii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: Asociatul administrator al unei asocieri în participaţiune deţine o clădire din anul 2010 la achiziţia căreia a dedus TVA. În anul 2016, când se constituie asocierea cu alte două persoane, scopul acesteia este prestarea de servicii de închiriere. Clădirea respectivă va fi utilizată în acest scop şi nu s-a optat pentru taxarea operaţiunii, prin urmare se aplică scutirea de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA aferentă achiziţiei clădirii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal. Dacă clădirea respectivă ar fi fost utilizată pentru închirierea în regim de taxare, nu ar mai fi intervenit obligaţia ajustării TVA de către asociatul administrator.

Exemplul nr. 5: În cadrul unei asocieri în participaţiune, unul dintre asociaţii secunzi a pus în anul 2016 la dispoziţia asocierii un imobil care a fost achiziţionat în anul 2014, drept aport la asociere conform contractului. Valoarea imobilului a fost de 1.000.000 lei şi TVA aferentă 240.000 lei, care a fost dedusă. Scopul asocierii este deschiderea unei clinici de stomatologie care va presta servicii scutite de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator, care preia registrul bunurilor de capital de la asociatul secund, are obligaţia să ajusteze TVA aferentă acestui imobil, întrucât va fi utilizată pentru operaţiuni scutite de TVA. Ajustarea negativă se va calcula proporţional astfel: 240.000/20 x 18 = 216.000 lei, şi va fi înscrisă de asociatul administrator în decontul de TVA. Dacă asocierea îşi încetează existenţa după 5 ani, asociatul

administrator are dreptul să efectueze o ajustare pozitivă când restituie imobilul către asociatul secund, astfel: 240.000/20 x 13 = 156.000 lei.

Exemplul nr. 6: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce ca aport în natură la asociere o sumă de bani. Deşi contractul este numit contract de asociere în participaţiune, persoana juridică nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său. Conform contractului, după finalizarea clădirii, persoanei fizice i se va atribui un număr de apartamente în imobilul respectiv. Întrucât nu sunt respectate prevederile art. 321 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv asociatul administrator nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său şi de asemenea scopul asocierii nu este livrarea de bunuri către terţi, nu se aplică prevederile alin. (3)-(16) referitoare la asocierea în participaţiune, cu următoarele consecinţe:

– asociatul administrator trebuie să colecteze TVA pentru suma de bani încasată drept aport la asociere, aceasta fiind tratată ca un avans la livrarea unei clădiri noi,

– la finalizarea clădirii, când va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi, regularizând avansul încasat.

Exemplul nr. 7: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce drept aport la asociere terenul, construcţia urmând a fi executată de persoana juridică care este asociatul administrator. Prin contractul de asociere se prevede că o parte din apartamentele din clădire vor fi livrate către terţi şi o altă parte va reveni persoanei fizice care a adus terenul în asociere. La finalizarea clădirii, când se va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului persoană fizică, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi. Livrarea unei părţi din construcţie către unul din asociaţi nu exclude aplicarea regulilor referitoare la asocierea în participaţiune pentru apartamentele care sunt livrate către terţi de asociatul administrator. Contravaloarea terenului adus ca aport de persoana fizică nu este considerat avans pentru livrarea apartamentelor care îi sunt transferate de către asociatul administrator.

---

(6) Fiecare persoană impozabilă care transferă bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului prevăzut la art. 270^1 păstrează un registru care permite autorităţilor fiscale să verifice aplicarea corectă a articolului respectiv. Acest registru conţine informaţiile prevăzute la art. 54a alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 03-02-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(7) Fiecare persoană impozabilă căreia îi sunt livrate bunurile în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului prevăzut la art. 270^1 ţine un registru al bunurilor respective. Acest registru conţine informaţiile prevăzute la art. 54a alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 03-02-2020 Articolul 321 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 12, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

ART. 321^1
Evidenţe speciale

(1) În cazul în care o persoană impozabilă, prin utilizarea unei interfeţe electronice cum ar fi o piaţă online, o platformă, un portal sau alte mijloace similare, facilitează livrarea de bunuri sau prestarea de servicii către o persoană neimpozabilă din Uniunea Europeană, persoana impozabilă care facilitează livrarea sau prestarea este obligată să ţină registre în acest sens. Registrele respective conţin informaţii care să permită autorităţilor fiscale să verifice dacă TVA a fost evidenţiată corect, în situaţia în care livrările sau prestările respective sunt impozabile în România în conformitate cu art. 275-279. În aplicarea acestor prevederi, termenul «facilitează» are înţelesul prevăzut la art. 54b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Registrele prevăzute la alin. (1) trebuie puse la dispoziţia organelor fiscale competente, la cerere, pe cale electronică.

(3) Registrele prevăzute la alin. (1) trebuie păstrate pentru o perioadă de 10 ani de la sfârşitul anului în care s-a efectuat operaţiunea.

(4) Informaţiile pe care trebuie să le conţină registrele prevăzute la alin. (1) sunt prevăzute la art. 54c din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 01-07-2021 Capitolul XIII din Titlul VII a fost completat de Punctul 23, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 59 din 24 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 630 din 28 iunie 2021)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

102^1

(1) Persoana impozabilă prevăzută la art. 321^1 alin. (1) din Codul fiscalpăstrează următoarele registre în ceea ce priveşte livrările sau prestările, în situaţia în care se consideră că aceasta a primit şi a livrat ea însăşi bunuri în conformitate cu art. 270 alin. (15) şi (16) din Codul fiscalsau în cazul în care participă la o prestare de servicii de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi de televiziune sau prestate pe cale electronică, pentru care se prezumă că acţionează în nume propriu, în conformitate cu art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv art. 9a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare:

a) registrele prevăzute la art. 63c din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care persoana impozabilă a optat pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314, 315 sau 315^2 din Codul fiscal;

b) documentele prevăzute la pct. 101, după caz, în situaţia în care persoana impozabilă nu a optat pentru aplicarea regimurilor speciale prevăzute la art. 314, 315 sau 315^2 din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabilă prevăzută la art. 321^1 alin. (1) din Codul fiscalpăstrează informaţiile menţionate la art. 54c alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare, cu privire la alte livrări sau prestări decât cele menţionate la alin. (1).

ART. 321^2
Obligaţiile generale ale prestatorilor de servicii de plată
(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiţii:

a) prestator de servicii de plată înseamnă oricare dintre categoriile de prestatori de servicii de plată prevăzute la art. 2 lit. a)-d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată şi pentru modificarea unor acte normative;
b) serviciu de plată înseamnă oricare dintre activităţile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. c)-f) din Legea nr. 209/2019;
c) plată înseamnă, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 4 alin. (1)-(4) şi art. 105 din Legea nr. 209/2019, o operaţiune de plată, în sensul definiţiei de la art. 5 alin. (1) pct. 36 din Legea nr. 209/2019, sau o remitere de bani, în sensul definiţiei de la art. 5 alin. (1) pct. 47 din Legea nr. 209/2019;
d) plătitor înseamnă plătitor în sensul definiţiei de la art. 5 alin. (1) pct. 41 din Legea nr. 209/2019;
e) beneficiar al plăţii înseamnă beneficiar al plăţii în sensul definiţiei de la art. 5 alin. (1) pct. 6 din Legea nr. 209/2019;
f) stat membru de origine înseamnă stat membru de origine în sensul definiţiei de la art. 5 alin. (1) pct. 55 din Legea nr. 209/2019;
g) stat membru gazdă înseamnă stat membru gazdă în sensul definiţiei de la art. 5 alin. (1) pct. 56 din Legea nr. 209/2019;
h) cont de plăţi înseamnă cont de plăţi în sensul definiţiei de la art. 5 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 209/2019;
i) IBAN înseamnă IBAN în sensul definiţiei de la art. 2 pct. 15 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European şi al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerinţelor tehnice şi comerciale aplicabile operaţiunilor de transfer de credit şi de debitare directă în euro şi de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;
j) BIC înseamnă BIC în sensul definiţiei de la art. 2 pct. 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012.

(2) Prestatorii de servicii de plată sunt obligaţi să păstreze evidenţe ale beneficiarilor plăţilor şi ale plăţilor în legătură cu serviciile de plată pe care le prestează pentru fiecare trimestru calendaristic, pentru a permite organelor fiscale competente să efectueze controale privind livrările de bunuri şi prestările de servicii care, în conformitate cu prevederile capitolului V din prezentul titlu, se consideră că au loc în România, în vederea atingerii obiectivului de combatere a fraudei în domeniul TVA.
(3) Obligaţia prevăzută la alin. (2) se aplică numai serviciilor de plată prestate în ceea ce priveşte plăţile transfrontaliere. Se consideră că o plată este transfrontalieră în cazul în care

plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plăţii se află într-un alt stat membru, într-un teritoriu terţ sau o ţară terţă.

(4) Obligaţia care le revine prestatorilor de servicii de plată în temeiul alin. (2) se aplică în cazul în care, în cursul unui trimestru calendaristic, un prestator de servicii de plată prestează servicii de plată care corespund unui număr de peste 25 de plăţi transfrontaliere către acelaşi beneficiar al plăţilor.

(5) Numărul de plăţi transfrontaliere prevăzut la alin. (4) se calculează cu referire la serviciile de plată prestate de prestatorul de servicii de plată pentru fiecare stat membru şi pentru fiecare element de identificare astfel cum este prevăzut la alin. (10). În cazul în care prestatorul de servicii de plată deţine informaţii conform cărora beneficiarul plăţilor dispune de mai multe elemente de identificare, calculul se efectuează pe beneficiar al plăţilor.

(6) Obligaţia prevăzută la alin. (2) nu se aplică serviciilor de plată prestate de prestatorii de servicii de plată ai plătitorului pentru orice plată atunci când cel puţin unul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului se află într-un stat membru, astfel cum rezultă din codul BIC al prestatorului de servicii de plată sau din orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată şi locaţia acestuia. Totuşi, prestatorii de servicii de plată ai plătitorului includ respectivele servicii de plată în calculul prevăzut la alin. (4) şi (5).

(7) În cazul în care prestatorilor de servicii de plată li se aplică obligaţia prevăzută de alin. (2), evidenţele:

a) sunt păstrate de către prestatorul de servicii de plată în format electronic pentru o perioadă de trei ani calendaristici de la sfârşitul anului calendaristic al datei plăţii;

b) sunt puse la dispoziţie organului fiscal competent, în conformitate cu art. 24b din

---

ORDIN 825 23/04/2024 din data 2024-04-23

ART. 1

Se aprobă procedura de punere în aplicare a prevederilor art. 321^2 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Codul fiscal, prevăzută în anexa nr. 1.

ART. 2

Se aprobă modelul, conţinutul, modul şi instrucţiunile de completare ale formularului (396) „Declaraţie informativă privind plăţile transfrontaliere efectuate de prestatorii de servicii de plată“, prevăzute în anexa nr. 2.

ART. 3

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare şi de păstrare ale formularului menţionat la art. 2 sunt prevăzute în anexa nr. 3.

ART. 4

Anexele nr. 1-3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 5

Prevederile prezentului ordin se aplică pentru plăţile transfrontaliere efectuate începând cu trimestrul 1 din 2024.

ART. 6

Direcţia generală antifraudă fiscală şi Unitatea de management al informaţiei vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, cu suportul tehnic de specialitate al Centrului Naţional pentru Informaţii Financiare.

ART. 7

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ANEXA NR. 1

PROCEDURĂ

de punere în aplicare a prevederilor art. 321^2 alin. (7) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

1. În situaţia în care România este stat membru de origine sau stat membru gazdă, prestatorii de servicii de plată cărora li se aplică obligaţia prevăzută la art. 321^2 alin. (2) din Codul fiscal pun la dispoziţie evidenţele prevăzute la art. 321^2 alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, prin depunerea formularului (396) „Declaraţie informativă privind plăţile transfrontaliere efectuate de prestatorii de servicii de plată".

2. Formularul (396) „Declaraţie informativă privind plăţile transfrontaliere efectuate de prestatorii de servicii de plată" se depune exclusiv prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, potrivit legii, până cel târziu la sfârşitul lunii care urmează după expirarea trimestrului calendaristic la care se referă informaţiile, care se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.

3. Prestatorii de servicii de plată trebuie să valideze datele din cuprinsul formularului (396) înainte de a-l transmite către Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în conformitate cu informaţiile obligatorii care trebuie raportate, prevăzute în cuprinsul anexei nr. 2 la ordin.

4. Datele transmise de prestatorii de servicii de plată sunt validate inclusiv de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală. În situaţia în care rezultatul validării este negativ, se respinge întregul formular (396), iar prestatorii de servicii de plată cărora li se aplică obligaţia prevăzută la art. 321^2 alin. (2) din Codul fiscal trebuie să depună un nou formular (396). Termenul de depunere pentru noul formular (396) este cel prevăzut la pct. 2.

5. În situaţia în care prestatorii de servicii de plată cărora li se aplică obligaţia prevăzută la art. 321^2 alin. (2) din Codul fiscal constată anumite erori în formularul depus iniţial, aceştia pot să corecteze informaţiile referitoare la datele eronate prin depunerea unui nou formular (396), cel târziu înainte de sfârşitul perioadei de 5 ani de păstrare a datelor, conform art. 24c alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată.

ANEXA NR. 2

MODELUL, CONŢINUTUL, MODUL ŞI INSTRUCŢIUNILE DE COMPLETARE ALE FORMULARULUI (396) „DECLARAŢIE INFORMATIVĂ PRIVIND PLĂŢILE TRANSFRONTALIERE

EFECTUATE DE PRESTATORII DE SERVICII DE PLATĂ“

**) Formularul prevăzut în anexă este reprodus în facsimil.*

Modelul formularului (396) „Declaraţie informativă privind plăţile transfrontaliere efectuate de prestatorii de servicii de plată“)*

(a se vedea imaginea asociată)

Modul de completare a formularului (396)

I. Tipul declaraţiei

Se marchează cu „X“ pct. 1 sau 2, după caz.

1. Iniţială: se marchează cu „X“ în situaţia în care este depus pentru prima dată formularul (396) „Declaraţie informativă privind plăţile transfrontaliere efectuate de prestatorii de servicii de plată“ pentru perioada de raportare la care se referă.

2. Rectificativă: se marchează cu „X“ în situaţia în care este depus un nou formular (396) „Declaraţie informativă privind plăţile transfrontaliere efectuate de prestatorii de servicii de plată“, pentru aceeaşi perioadă de raportare.

II. Date de identificare ale prestatorului de servicii de plată

Rândul 1. Denumire

Se completează denumirea prestatorului de servicii de plată.

Rândul 2. Forma juridică (din ţara de origine)

Se completează cu forma juridică din ţara de origine a prestatorului de servicii de plată.

Rândul 3. Date privind adresa sediului social din ţara de origine

Se completează cu date privind adresa sediului social din ţara de origine a prestatorului de servicii de plată.

Rândul 4. Cod de identificare fiscală din ţara de origine

Se completează cu codul de identificare fiscală din ţara de origine a prestatorului de servicii de plată.

Rândul 5. Cod de identificare comercială/Număr de evidenţă

Se completează cu orice cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată.

III. Informaţii cuprinse în formular

Informaţiile furnizate de prestatorii de servicii de plată cărora li se aplică obligaţia prevăzută la art. 321^2 alin. (2) din Codul fiscal

şi care depun formularul (396), referitoare la plăţile transfrontaliere raportate, care se transmit prin intermediul unui formular electronic pentru transmiterea datelor, sunt:

1. Cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată care transmite datele: se completează cu codul de înregistrare fiscală sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată care transmite datele. Câmpul se completează în mod obligatoriu.

2. Numele beneficiarului plăţii: se completează toate numele beneficiarului plăţii, astfel cum figurează în evidenţele prestatorilor de servicii de plată, inclusiv denumirea juridică şi denumirea comercială. Câmpul se completează în mod obligatoriu.

3. Codul TVA/NIF al beneficiarului plăţii: se completează cu orice cod de înregistrare în scopuri de TVA şi/sau orice alt cod naţional de identificare fiscală al beneficiarului plăţii. Câmpul se completează în mod obligatoriu, dacă este disponibil.

4. Numărul de identificare al contului beneficiarului plăţii: se completează codul IBAN sau, în absenţa codului IBAN, orice alt identificator care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia beneficiarului plăţii. Câmpul se completează în mod obligatoriu, dacă fondurile sunt transferate într-un cont de plăţi al beneficiarului plăţii.

5. Codul BIC/Identificatorul prestatorului de servicii de plată al beneficiarului plăţii: se completează cu codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia prestatorului de servicii de plată care acţionează în numele beneficiarului plăţii. Câmpul se completează în cazul în care beneficiarul primeşte fonduri fără să aibă un cont de plăţi.

6. Adresa beneficiarului plăţii: se completează cu adresa beneficiarului plăţii, astfel cum figurează în evidenţele prestatorului de servicii de plată. Câmpul se completează dacă informaţia este disponibilă.

7. Restituire: se completează cu orice menţiune a faptului că tranzacţia este o restituire şi legătura cu tranzacţia anterioară raportată. Câmpul se completează dacă este cazul.

8. Data/ora: se completează cu data şi ora efectuării operaţiunii de plată sau a restituirii plăţii. Câmpul se completează în mod obligatoriu.

9. Suma: se completează cu suma aferentă operaţiunii de plată sau restituirii plăţii. Câmpul se completează în mod obligatoriu.

10. Moneda: se completează cu moneda operaţiunii de plată sau a restituirii plăţii. Câmpul se completează în mod obligatoriu.

11. Statul membru de origine a plăţii: se completează cu statul membru de origine a plăţii primite de beneficiarul plăţii. Câmpul se completează în mod obligatoriu, dacă tranzacţia este o plată.

12. Statul membru de destinaţie a restituirii: se completează cu statul membru de destinaţie a restituirii. Câmpul se completează în mod obligatoriu, dacă tranzacţia este o restituire menţionată la pct. 7.

13. Informaţii privind locul unde se află plătitorul: se completează cu menţiuni referitoare la informaţiile utilizate pentru a stabili originea plăţii sau destinaţia restituirii. Nu se transmit detaliile informaţiilor, pentru a se evita identificarea plătitorului. Prestatorii de servicii de plată menţionează că locul a fost dedus din numărul IBAN al plătitorului, tranşa în care este cuprins numărul de identificare bancară al titularului cardului sau alte informaţii. Câmpul se completează în mod obligatoriu.

14. Codul de identificare al tranzacţiei: se completează cu orice menţiune care identifică fără echivoc operaţiunea de plată. Câmpul se completează în mod obligatoriu.

15. Prezenţa fizică: se completează cu orice menţiune care indică prezenţa plătitorului în spaţiile fizice ale comerciantului în momentul iniţierii plăţii. Câmpul se completează doar dacă este cazul.

IV. Reprezentare prin

Se marchează cu „X" în funcţie de reprezentarea contribuabilului în relaţia cu organul fiscal, prin împuternicit/reprezentant legal, şi se înscriu numărul şi data înregistrării la organul fiscal, de către împuternicit, a actului de împuternicire, în original sau în copie legalizată, sau numărul şi data documentului care atestă calitatea de reprezentant legal, după caz.

Date de identificare
Se completează cu datele de identificare ale împuternicitului/reprezentantului legal, după caz.

ANEXA NR. 3

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare şi de păstrare
ale formularului (396) „Declaraţie informativă privind plăţile transfrontaliere
efectuate de prestatorii de servicii de plată“

1. Prestatorii de servicii de plată cărora li se aplică obligaţia prevăzută la art. 321^2 alin. (2) din Codul fiscal trebuie să utilizeze formularul (396), precum şi programul de asistenţă, disponibil pe portalul A.N.A.F. la adresa www.anaf.ro, în scopul raportării informaţiilor prevăzute în ordin.

2. Formularul de raportare se transmite prin portalul eguvernare.ro, secţiunea „Depunere declaraţii ANAF“, sub forma unui fişier PDF cu XML ataşat, semnat electronic, prin mijloace de transmitere la distanţă. Fişierul PDF este editabil doar pentru punctele I, II şi IV, iar fişierul XML ataşat cuprinde datele de la punctul III.

3. Pentru depunerea formularului (396), prestatorii de servicii de plată cărora li se aplică obligaţia prevăzută la art. 321^2 alin. (2) din Codul fiscal
trebuie să deţină un certificat calificat, eliberat în condiţiile Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

4. Orice modificare a formularului (396) se aduce la cunoştinţa prestatorilor de servicii de plată cărora li se aplică obligaţia prevăzută la art. 321^2 alin. (2) din Codul fiscal, prin publicare pe portalul A.N.A.F., cu minimum 15 zile înainte de aplicarea modificărilor efectuate, şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

5. Formularul (396) circulă în format electronic la organul fiscal central - Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, prin structurile de specialitate, şi se arhivează, în format electronic, în arhiva electronică centralizată. Perioada de stocare a datelor este de 5 ani, calculată de la sfârşitul anului calendaristic în care au fost primite de către organul fiscal central.
---

(8) Procedura privind punerea la dispoziţie a evidenţelor prevăzută la alin. (7) lit. b) se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(9) În aplicarea alin. (3) şi fără a aduce atingere prevederilor capitolului V din prezentul titlu, locaţia plătitorului se consideră a fi în statul membru care corespunde:

a) codului IBAN al contului de plăţi al plătitorului sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia plătitorului sau în absenţa unor astfel de identificatori;

b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia prestatorului de servicii de plată care acţionează în numele plătitorului.

(10) În aplicarea alin. (3), locaţia beneficiarului plăţii se consideră a fi în statul membru, în teritoriul terţ sau în ţara terţă care corespunde:

a) codului IBAN al contului de plăţi al beneficiarului plăţii sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia beneficiarului plăţii sau în absenţa unor astfel de identificatori;

b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia prestatorului de servicii de plată care acţionează în numele beneficiarului plăţii.

(11) Evidenţele păstrate de prestatorii de servicii de plată, în temeiul alin. (2)-(7), conţin următoarele informaţii:

a) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată;
b) numele sau denumirea comercială a beneficiarului plăţii, astfel cum figurează în evidenţele prestatorului de servicii de plată;
c) dacă este disponibil, orice cod de înregistrare în scopuri de TVA sau alt cod fiscal naţional al beneficiarului plăţii;
d) codul IBAN sau, în absenţa codului IBAN, orice alt identificator care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia beneficiarului plăţii;
e) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc şi furnizează locaţia prestatorului de servicii de plată care acţionează în numele beneficiarului plăţii, în cazul în care beneficiarul primeşte fonduri fără să aibă un cont de plăţi;
f) dacă este disponibilă, adresa beneficiarului plăţii, astfel cum figurează în evidenţele prestatorului de servicii de plată;
g) detaliile privind orice plată transfrontalieră, astfel cum este prevăzută la alin. (3);
h) detaliile privind orice restituire a unei plăţi, astfel cum este identificată ca fiind legată de plăţile transfrontaliere prevăzute la lit. g).

(12) Informaţiile prevăzute la alin. (11) lit. g) şi h) conţin următoarele detalii:

a) data şi ora efectuării plăţii sau a restituirii plăţii;
b) valoarea şi moneda plăţii sau a restituirii plăţii;
c) statul membru de origine al plăţii primite de sau în numele beneficiarului plăţii, statul membru de destinaţie a restituirii, după caz, precum şi informaţiile utilizate pentru a stabili originea sau destinaţia plăţii sau a restituirii plăţii în conformitate cu prevederile alin. (9) şi (10);
d) orice referinţă care identifică fără echivoc plata;
e) dacă este cazul, informaţia că plata este iniţiată la sediul fizic al comerciantului.

(la 08-03-2024 Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 6. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

ART. 322

Perioada fiscală

(1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operaţiuni taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau neimpozabile în România conform art. 275 şi 278, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b), care nu a depăşit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor metodologice, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 316, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârşitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 316, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obţinută, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obţinută în anul înregistrării, recalculată în baza activităţii corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depăşeşte plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziţii intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) şi (5), are obligaţia depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declaraţie de menţiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent şi o menţiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziţii intracomunitare de bunuri în anul precedent. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (2)-(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligaţia depunerii unui decont de taxă conform art. 323 alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare de bunuri intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(8) Persoana impozabilă care potrivit alin. (7) este obligată să îşi schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declaraţie de menţiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziţiei intracomunitare care generează această obligaţie, şi va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent şi pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziţie intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declaraţia de menţiuni prevăzută la alin. (6).

(9) Prin normele metodologice se stabilesc situaţiile şi condiţiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiţia ca această perioadă să nu depăşească un an calendaristic.

———————

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016:

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 şi care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

———————

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 6-a

Perioada fiscală

103. (1) În sensul art. 322 alin. (1) din Codul fiscal, pentru persoanele impozabile înregistrate din oficiu în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal, perioada fiscală utilizată în anul înregistrării în scopuri de TVA este luna calendaristică.

(2) Echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro, prevăzut la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal, în orice situaţie, se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal

se are în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal corespunzătoare livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, precum şi rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecţia fiscală sau informaţii privind TVA neexigibilă.

(3) În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii, menţionate la alin. (2), realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 322 alin. (9) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(5) Solicitarea prevăzută la alin. (4) se transmite autorităţilor fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opţiunea şi este valabilă pe durata păstrării condiţiilor prevăzute la alin. (4).

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), pentru Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale şi pentru unităţile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

ART. 323

Decontul de taxă

(1) Persoanele înregistrate conform art. 316 trebuie să depună la organele fiscale competente, pentru fiecare perioadă fiscală, un decont de taxă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se încheie perioada fiscală respectivă.

(2) Decontul de taxă întocmit de persoanele înregistrate conform art. 316 va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naştere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei pentru care se exercită dreptul de deducere, în condiţiile prevăzute la art. 301 alin. (2), suma taxei colectate a cărei exigibilitate ia naştere în perioada fiscală de raportare şi, după caz, suma taxei colectate care nu a fost înscrisă în decontul perioadei fiscale în care a luat naştere exigibilitatea taxei, precum şi alte informaţii prevăzute în modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice.

(3) Datele înscrise incorect într-un decont de taxă se pot corecta prin decontul unei perioade fiscale ulterioare şi se vor înscrie la rândurile de regularizări.

---

*) Notă:

Reproducem mai jos prevederile art. V din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 6 decembrie 2016:

Articolul V

Persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, la data intrării în vigoare a prevederilor art. I pct. 31 şi care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special pentru agricultori, pot solicita scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special pentru agricultori. Solicitarea se poate depune la organele fiscale competente între data de 1 şi 10 a fiecărei luni următoare perioadei fiscale aplicate de persoana impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 322 din Legea nr. 227/2015. Anularea va fi valabilă de la data comunicării deciziei privind anularea înregistrării în scopuri de TVA. Organele fiscale competente au obligaţia de a soluţiona solicitările de scoatere a persoanelor impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA cel târziu până la finele lunii în care a fost depusă solicitarea şi de a înscrie agricultorul în Registrul agricultorilor care aplică regimul special. Până la comunicarea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA, persoanei impozabile îi revin toate drepturile şi obligaţiile persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Legea nr. 227/2015. Persoana impozabilă care a solicitat scoaterea din evidenţă are obligaţia să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Legea nr. 227/2015, indiferent de perioada fiscală aplicată conform art. 322 din Legea nr. 227/2015, până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost comunicată decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA. În ultimul decont de taxă depus, persoanele impozabile au obligaţia să evidenţieze valoarea rezultată ca urmare a efectuării tuturor ajustărilor de taxă, conform titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015, persoana impozabilă care aplică regimul special pentru agricultori neavând drept de deducere pentru bunurile/serviciile alocate activităţilor supuse acestui regim.

ART. 324

Decontul special de taxă şi alte declaraţii

(1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, astfel:

a) pentru achiziţii intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 317;

b) pentru achiziţii intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 317;

c) pentru achiziţii intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 317;

d) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 307 alin. (2)-(4) şi (6);

e) pentru operaţiunile şi de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 307 alin. (5), cu excepţia situaţiei în care are loc un import de bunuri sau o achiziţie intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. şi se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea operaţiunilor menţionate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei. Prin excepţie, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate

conform art. 317, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare. De asemenea, persoanele care sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, şi care au obligaţia plăţii taxei pentru achiziţiile intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt considerate noi, conform art. 266 alin. (3), au obligaţia să depună decontul special de taxă pentru respectivele achiziţii intracomunitare înainte de înmatricularea mijloacelor de transport în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naştere exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate şi care nu trebuie să se înregistreze conform art. 316, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 317, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, ale cărui model şi conţinut vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. În cazul achiziţiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 266 alin. (3), efectuate de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 317, în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat care să ateste plata taxei în România sau din care să rezulte că nu se datorează taxa în România, în conformitate cu prevederile legale.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 7-a

Decontul special de taxă şi alte declaraţii

104. (1) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziţii intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentaţia care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi, în sensul art. 266 alin. (3) din Codul fiscal, şi dacă se datorează ori nu taxa aferentă respectivei achiziţii intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată şi care nu avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată, conform art. 317 din Codul fiscal, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 324 alin. (2) şi art. 326 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situaţia în care respectiva persoană realizează în România o achiziţie intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 268 din Codul fiscal
sau este scutită de taxă conform art. 293 din Codul fiscal;

(ii) în situaţia transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reşedinţă, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislaţia altui stat membru al art. 294 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziţie intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziţia intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal şi care nu are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată şi care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 317 din Codul fiscal , şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 324 alin. (2) şi art. 326 alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi şi sunt achiziţionate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand, potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 312 din Codul fiscal, nu sunt achiziţii intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 268 alin. (3) lit. a) şi alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 96.

(3) Notificările prevăzute la art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfăşoară operaţiuni de natura celor pentru care există obligaţia notificării. Nu se depun notificări în situaţia în care persoanele impozabile nu au desfăşurat astfel de operaţiuni în anul de referinţă, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, în situaţia în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referinţă, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referinţă, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referinţă.

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, operaţiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării şi, după caz, achiziţiile efectuate din ţară.

(6) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile care în anul precedent au avut o cifră de afaceri inferioară plafonului de 2.250.000 lei, dar nu au aplicat sistemul TVA la încasare, nu pot opta pentru aplicarea sistemului TVA la încasare dacă din evidenţele acestora reiese că în anul următor până la data depunerii notificării prevăzute la art. 324 alin. (12) din Codul fiscal, respectiv până pe data de 25 ianuarie inclusiv, au depăşit plafonul pentru anul în curs.

---

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 300.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparţin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, precum şi suma taxei aferente.

(la 03-02-2020 Alineatul (4) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

Conform articolului II din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscalse suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

Conform articolului XXXV, Capitolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 168 din 8 decembrie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1186 din 9 decembrie 2022, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă începând cu data de 1 ianuarie 2023 şi până la data de 31 decembrie 2023 inclusiv.

Potrivit art. LXII din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă începând cu data de 1 ianuarie 2024 şi până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv.

---

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 310 alin. (2), dar excluzând veniturile obţinute din vânzarea de bilete de transport internaţional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic este inferioară sumei de 300.000 lei, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informaţii:

a) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

b) suma totală a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

c) suma totală şi taxa aferentă achiziţiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316;

d) suma totală a achiziţiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316.

(la 03-02-2020 Alineatul (5) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 13, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

Conform articolului II din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscalse suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

Conform articolului XXXV, Capitolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 168 din 8 decembrie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1186 din 9 decembrie 2022, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă începând cu data de 1 ianuarie 2023 şi până la data de 31 decembrie 2023 inclusiv.

Potrivit art. LXII din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă începând cu data de 1 ianuarie 2024 şi până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv.

---

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care prestează servicii de transport internaţional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obţinute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internaţional de persoane cu locul de plecare din România.

Conform articolului II din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscalse suspendă până la data de 31 decembrie 2022.

Conform articolului XXXV, Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 168 din 8 decembrie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1186 din 9 decembrie 2022, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă începând cu data de 1 ianuarie 2023 şi până la data de 31 decembrie 2023 inclusiv.

Potrivit art. LXII din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023, aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4)-(6) din Legea nr. 227/2015, cu modificările şi completările ulterioare, se suspendă începând cu data de 1 ianuarie 2024 şi până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv.

(7) Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punctul de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declaraţie de import pentru TVA şi accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 285.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiar al transferului de active prevăzut la art. 270 alin. (7), care nu este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 316, şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, trebuie să depună, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a avut loc transferul, o declaraţie privind sumele rezultate ca urmare a livrărilor/ajustărilor taxei pe valoarea adăugată efectuate conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332.

(9) După anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (11) lit. g), persoanele impozabile depun o declaraţie până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit obligaţia sau, după caz, dreptul de ajustare/corecţie a ajustărilor/ regularizare a taxei pe valoarea adăugată privind sumele rezultate ca urmare a acestor ajustări/corecţii a ajustărilor/regularizări efectuate în următoarele situaţii:

a) nu au efectuat ajustările de taxă prevăzute de lege în ultimul decont depus înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA sau au efectuat ajustări incorecte, conform art. 270 alin. (4), art. 304, 305 sau 332;

b) trebuie să efectueze regularizările prevăzute la art. 280 alin. (6) sau să ajusteze baza de impozitare conform prevederilor art. 287, pentru operaţiuni realizate înainte de anularea înregistrării;

c) trebuie să efectueze alte ajustări ale taxei pe valoarea adăugată în conformitate cu prevederile din normele metodologice.

(10) Persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, a căror exigibilitate de taxă intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA, respectiv:

a) taxa colectată care trebuie plătită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (6) şi (8) pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate şi/sau pentru achiziţii de bunuri şi/sau servicii pentru care sunt persoane obligate la plata taxei, efectuate în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA;

b) taxa colectată care trebuie plătită pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanelor impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare, dar a căror exigibilitate de taxă potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(11) Persoanele impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare şi al căror cod de înregistrare în scopuri de TVA a fost anulat potrivit prevederilor art. 316 alin. (11) lit. g) trebuie să depună o declaraţie privind taxa colectată care trebuie plătită, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrări de bunuri/prestări de servicii efectuate înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA, dar a căror exigibilitate de taxă

potrivit art. 282 alin. (3)-(8) intervine în perioada în care persoana impozabilă nu are un cod valabil de TVA.

(12) Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 20 inclusiv a lunii anterioare începerii perioadei fiscale din care va aplica sistemul TVA la încasare, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) nu depăşeşte plafonul de 4.500.000 lei în anul calendaristic precedent şi în anul calendaristic în curs, până la data depunerii notificării, şi că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare. Se consideră că persoana impozabilă a optat în mod tacit pentru continuarea aplicării sistemului TVA la încasare, neavând obligaţia să depună notificarea, dacă în anul precedent a aplicat sistemul TVA la încasare şi cifra sa de afaceri nu a depăşit plafonul de 4.500.000 lei. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor art. 282 alin. (3)-(8), începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare din care să rezulte că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare din momentul înregistrării sale în scopuri de TVA conform art. 316. Persoana impozabilă prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. b) care optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare ulterior înregistrării în scopuri de TVA, în cursul anului înregistrării, trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 20 inclusiv a lunii anterioare începerii perioadei fiscale din care va aplica sistemul TVA la încasare, o notificare din care să rezulte că cifra de afaceri determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) nu depăşeşte plafonul de 4.500.000 lei în anul calendaristic în curs, până la data depunerii notificării, şi că optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare.

(la 01-03-2021 Alineatul (12) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 15, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 13 din 24 februarie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 197 din 26 februarie 2021)

(13) Când se constată că persoana impozabilă a fost înregistrată de organele fiscale, în temeiul alin. (12) sau al art. II din Ordonanţa Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 208/2012, ca urmare a unei erori, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi radiată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii. Pe perioada cuprinsă între data înregistrării şi data radierii în/din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă care nu trebuia să aplice sistemul TVA la încasare aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care în perioada respectivă aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(14) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 4.500.000 lei are obligaţia să depună la organele fiscale competente, până la data de 20 inclusiv a lunii următoare perioadei fiscale în care a depăşit plafonul, o notificare din care să rezulte cifra de afaceri realizată, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3), în vederea schimbării sistemului aplicat potrivit prevederilor art. 282 alin. (5). În situaţia în care persoana impozabilă care depăşeşte plafonul nu depune notificarea, aceasta va fi radiată din oficiu de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de radiere, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la alin. (16). În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligaţia de a nu mai aplica sistemul TVA la încasare şi data radierii din oficiu de către organele fiscale competente din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

(la 01-03-2021 Partea introductivă a alineatului (14) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 16, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 13 din 24 februarie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 197 din 26 februarie 2021)

a) pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă se aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), iar dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de persoana impozabilă în perioada respectivă se exercită în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective se exercită pe măsura plăţii în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2). De la data radierii din oficiu a furnizorului/prestatorului din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarul deduce TVA pentru achiziţiile realizate de la acesta în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1).

(15) Când se constată că persoana impozabilă a fost radiată de organele fiscale, ca urmare a unei erori, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, aceasta va fi înregistrată, din oficiu sau la cererea persoanei impozabile, de organele fiscale competente, începând cu data înscrisă în decizia de îndreptare a erorii materiale, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. Pe perioada cuprinsă între data radierii şi data înregistrării din/în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare:

a) persoana impozabilă continuă aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) şi îşi exercită dreptul de deducere potrivit prevederilor art. 297 alin. (3). Persoana impozabilă nu este însă sancţionată în cazul în care, în perioada respectivă, aplică regulile generale privind exigibilitatea taxei, prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2), şi îşi exercită dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (1);

b) dreptul de deducere a TVA aferente achiziţiilor efectuate de beneficiari care nu aplică sistemul TVA la încasare de la persoanele impozabile respective nu se exercită pe măsura plăţii potrivit prevederilor art. 297 alin. (2), indiferent de regimul aplicat de furnizor/prestator în perioada respectivă.

(16) A.N.A.F. organizează Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare conform art. 282 alin. (3)-(8). Registrul este public şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. Înscrierea în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (12), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau, în

cazul persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA în cursul anului calendaristic, prevăzute la art. 282 alin. (3) lit. b), care optează să aplice sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, de la data înregistrării acestora în scopuri de TVA. Nu sunt înscrise în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare persoanele impozabile care nu depun notificarea în termenul prevăzut la alin. (12). Radierea din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se face de către organul fiscal competent, pe baza notificărilor depuse de persoanele impozabile potrivit alin. (14), până la data de 1 a perioadei fiscale următoare celei în care a fost depusă notificarea sau din oficiu, în condiţiile prevăzute la alin. (14). În cazul înregistrării persoanei impozabile în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, în situaţia în care data publicării în registru este ulterioară datei de la care persoana impozabilă aplică sistemul TVA la încasare, beneficiarii îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2), începând cu data publicării în registru.

(la 01-03-2021 Alineatul (16) din Articolul 324 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 17, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 13 din 24 februarie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 197 din 26 februarie 2021)

ART. 325

Declaraţia recapitulativă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 trebuie să întocmească şi să depună la organele fiscale competente o declaraţie recapitulativă în care menţionează:

(la 01-07-2024 Partea introductivă a alineatului (1) , Articolul 325 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1. , Articolul 17 , Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 70 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 582 din 21 iunie 2024)

Articolul 19 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 70 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 582 din 21 iunie 2024, prevede că prin excepţie de la prevederile art. 17, declaraţia recapitulativă aferentă lunii iunie 2024 se depune la organele fiscale competente, până la data de 25 iulie 2024 inclusiv, potrivit modelului în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanţe de urgenţă.

---

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (2) lit. a) şi d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor şi care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

c) prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

105. (1) În sensul art. 325 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul raportează în declaraţia recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se consideră că operaţiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operaţiune ar fi scutită de taxă în România. În situaţia în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă respectivul serviciu, dacă primeşte o confirmare oficială din partea autorităţii fiscale din statul membru în care operaţiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.
---

d) achiziţiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă;

e) achiziţiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligaţia plăţii taxei conform art. 307 alin. (2), pentru care exigibilitatea de taxă a luat naştere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

105.

(2) În sensul art. 325 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile stabilite în România au obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă achiziţiile intracomunitare de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, atunci când le revine obligaţia plăţii taxei pentru aceste servicii conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru acestea.
---

f) livrările intracomunitare de bunuri prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. c) şi d).

(la 01-01-2017 Alineatul (1) al articolului 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 36, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(1^1) Fiecare persoană impozabilă înscrie în declaraţia recapitulativă informaţii cu privire la codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanelor impozabile cărora le sunt destinate bunurile expediate sau transportate în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului, conform condiţiilor stabilite la art. 270^1, şi cu privire la orice modificare a informaţiilor furnizate.

(la 03-02-2020 Articolul 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 14, Articolul I din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 72 din 31 ianuarie 2020)

(1^2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), în declaraţia recapitulativă nu se menţionează operaţiunile intracomunitare realizate de persoane impozabile din România cu persoane impozabile din Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord, cu excepţia operaţiunilor intracomunitare care implică transporturi de bunuri în/din Irlanda de Nord.

(la 29-03-2021 Articolul 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 5, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 19 din 25 martie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 315 din 29 martie 2021)

(2) Termenul de depunere al declaraţiei recapitulative şi modelul acesteia se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Declaraţia se întocmeşte pentru fiecare lună calendaristică în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operaţiunile prevăzute la alin. (1), respectiv pentru fiecare lună calendaristică în care sunt expediate sau transportate bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziţia clientului sau în care intervin modificări ale informaţiilor furnizate, conform alin. (1^1).

(la 01-07-2024 Alineatul (2) , Articolul 325 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 2. , Articolul 17 , Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 70 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 582 din 21 iunie 2024)

Articolul 19 din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 70 din 21 iunie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 582 din 21 iunie 2024, prevede că prin excepţie de la prevederile art. 17, declaraţia recapitulativă aferentă lunii iunie 2024 se depune la organele fiscale competente, până la data de 25 iulie 2024 inclusiv, potrivit modelului în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei ordonanţe de urgenţă.

(2^1) Prevederile alin. (1^1) şi (2) nu se aplică operaţiunilor realizate de persoane impozabile din România cu persoane impozabile din Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord, cu excepţia operaţiunilor care implică transporturi de bunuri în/din Irlanda de Nord.

(la 29-03-2021 Articolul 325 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 7, Articolul III din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 19 din 25 martie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 315 din 29 martie 2021)

(3) Declaraţia recapitulativă cuprinde următoarele informaţii:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condiţiile menţionate la art. 294 alin. (2) lit. a) sau la art. 315^1 alin. (8) lit. c), a prestat servicii în condiţiile stabilite la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziţii intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziţionat serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziţionează bunurile sau primeşte serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), o livrare intracomunitară în condiţiile art. 315^1 alin. (8) lit. c) sau prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condiţiile stabilite la art. 278 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu şi-a îndeplinit obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziţii intracomunitare taxabile sau achiziţionează serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru şi pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) sau art. 315^1 alin. (8) lit. d), precum şi codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziţie intracomunitară taxabilă conform art. 273 alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum şi codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 294 alin. (2) lit. a), pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. c) şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestărilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 294 alin. (2) lit. d) şi pentru livrările intracomunitare prevăzute la art. 315^1 alin. (8) lit. d) valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achiziţiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achiziţiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 286 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achiziţiile de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 287 şi 288. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(la 01-01-2017 Alineatul (3) din Articolul 325 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 37, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

(4) Declaraţiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naştere exigibilitatea taxei pentru operaţiunile menţionate la alin. (1).

ART. 326

Plata taxei la buget

(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligaţia depunerii unuia dintre deconturile sau declaraţiile prevăzute la art. 323 şi 324.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 va evidenţia în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301, taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare, bunurilor şi serviciilor achiziţionate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condiţiile prevăzute la art. 307 alin. (2)-(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepţia importurilor scutite de taxă, se plăteşte la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care deţin o autorizaţie unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligaţia de a depune declaraţii vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligaţia depunerii declaraţiei de import pentru TVA şi accize.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale pentru:

a) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la alin. (4^1) şi care au obţinut certificat de amânare de la plată, conform procedurii stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice;

b) importurile efectuate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316, care depun declaraţii vamale prin utilizarea procedurii de vămuire centralizată, conform art. 179 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, cu modificările şi completările ulterioare;

(la 01-01-2024 Litera b), Alineatul (4), Articolul 326, Capitolul XIII, Titlul VII a fost modificată de Punctul 117., Articolul LIII, Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023)

c) importurile efectuate prin depunerea unei declaraţii vamale sub forma unei înscrieri în evidenţele declarantului, de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 şi care au obţinut autorizaţie conform art. 182 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European şi al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, cu modificările şi completările ulterioare;

(la 01-01-2024 Litera c), Alineatul (4), Articolul 326, Capitolul XIII, Titlul VII a fost modificată de Punctul 117., Articolul LIII, Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023)

d) importurile de bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. b), c) şi i)-k), realizate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316.

(la 01-01-2021 Litera d) din Alineatul (4) , Articolul 326 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 2, Articolul XV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 226 din 30 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1332 din 31 decembrie 2020)

(la 01-01-2021 Alineatul (4) din Articolul 326 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 166, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 9-a
Plata taxei la buget
106. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 326 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu solicită plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.
(2) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declaraţiei vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situaţiei emis de autoritatea vamală. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidenţiază atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-301 din Codul fiscal.

(4^1) Condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească cumulativ persoanele prevăzute la alin. (4) lit. a) sunt următoarele:

a) să nu înregistreze obligaţii fiscale restante administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi orice alte creanţe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii şi existente în evidenţa organului fiscal central în vederea recuperării;

(la 01-01-2024 Litera a), Alineatul (4^1), Articolul 326, Capitolul XIII, Titlul VII a fost modificată de Punctul 118., Articolul LIII, Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023)

a^1) să nu înregistreze obligaţii bugetare restante, altele decât cele de la lit. a), fapt dovedit pe baza unei declaraţii pe propria răspundere puse la dispoziţia autorităţii vamale;

(la 01-01-2024 Alineatul (4^1), Articolul 326, Capitolul XIII, Titlul VII a fost completat de Punctul 119., Articolul LIII, Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 115 din 14 decembrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1139 din 15 decembrie 2023)

b) în ultimele 6 luni anterioare lunii în care solicită eliberarea certificatului să fi realizat importuri din teritorii şi state terţe, astfel cum sunt definite la art. 267 din Codul fiscal, a căror valoare cumulată este de cel puţin 50 milioane lei. În această valoare nu se cuprind importurile de produse supuse accizelor armonizate;

c) să nu înregistreze debite faţă de autoritatea vamală;

d) să fie înregistrate în scopuri de TVA cu cel puţin 6 luni înaintea depunerii cererii pentru eliberarea certificatului de amânare de la plata în vamă a taxei pe valoarea adăugată;

e) să nu fie în stare de insolvenţă, în procedură de reorganizare sau lichidare judiciară.

(la 01-01-2021 Articolul 326 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 166, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidenţiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România şi este scutită, în condiţiile prevăzute la art. 318 alin. (3), de la înregistrare, conform art. 316, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condiţiile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m), organele vamale pot solicita constituirea de garanţii privind taxa pe valoarea adăugată. Garanţia privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie şi se eliberează în conformitate cu condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

ART. 327

Responsabilitatea plătitorilor şi a organelor fiscale

Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă şi plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat şi pentru depunerea la termenul legal a decontului şi declaraţiilor prevăzute la art. 323-325, la organul fiscal competent, conform prezentului titlu şi legislaţiei vamale în vigoare.

ART. 328

Baza de date privind operaţiunile intracomunitare

Ministerul Finanţelor Publice creează o bază de date electronice care să conţină informaţii privind operaţiunile desfăşurate de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, în vederea realizării schimbului de informaţii în domeniul taxei pe valoarea adăugată cu statele membre ale Uniunii Europene.

ART. 329

Abrogat.

(la 01-01-2017 Articolul 329 din Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 38, Articolul I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 84 din 16 noiembrie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 06 decembrie 2016)

CAP. XIV

Dispoziţii comune

ART. 330

Corectarea facturilor

(1) Corectarea informaţiilor înscrise în facturi sau în alte documente care ţin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care factura nu a fost transmisă către beneficiar, aceasta se anulează şi se emite o nouă factură;

b) în cazul în care factura a fost transmisă beneficiarului, fie se emite o nouă factură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din factura iniţială, numărul şi data facturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie se emite o nouă factură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent se emite o factură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data facturii corectate.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA 1

Corectarea facturilor

108. (1) În sensul prevederilor art. 330 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ţine loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligaţiile impuse de un acord ori de un tratat la care România este parte, care conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare şi ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 294, 295 sau 296 din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operaţiunilor realizate. Aceleaşi prevederi se aplică şi în situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare pentru operaţiuni care nu se cuprind în sfera de aplicarea a taxei, se supun măsurilor de simplificare prevăzute la art. 331 din Codul fiscal sau care sunt neimpozabile în România.

(3) Organele de inspecţie fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achiziţiilor nu conţin toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal sau/şi acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfăşurării inspecţiei fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 330 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informaţii din factură care sunt obligatorii potrivit art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare şi/sau taxa aferentă operaţiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operaţiunii facturate iniţial, chiar dacă a fost supus unei inspecţii fiscale. Această factură se ataşează facturii iniţiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecţia, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecţie după inspecţia fiscală, în conformitate cu prevederile art. 330 alin. (3) din Codul fiscal, înscriu aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea se preiau de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situaţiile de abuz şi pentru a permite identificarea situaţiilor în care se emit facturi după inspecţia fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii trebuie să menţioneze că sunt emise după inspecţia fiscală. Beneficiarii au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301 din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achiziţiilor de bunuri şi servicii. Emiterea facturilor de corecţie nu poate depăşi perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal la depăşirea plafonului prevăzut de art. 310 din Codul fiscal şi organele de inspecţie fiscală au stabilit taxa colectată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii efectuate în perioada în care ar fi trebuit să fie înregistrate în scopuri de taxă.

(6) În cazul beneficiarilor care au dedus eronat taxa facturată de furnizori pentru operaţiuni scutite conform art. 292 sau art. 310 din Codul fiscal sau pentru operaţiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei, cum ar fi penalităţi pentru neîndeplinirea contractelor, despăgubiri şi alte operaţiuni asemănătoare, taxa nefiind admisă la deducere de către organele de inspecţie fiscală în baza actului administrativ fiscal emis şi comunicat conform reglementărilor legale, în situaţia în care primesc facturi de corecţie de la furnizori/prestatori, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru cumpărări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să îşi diminueze taxa deductibilă cu valoarea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi.

(7) Prevederile art. 330 din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 319 alin. (2) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) şi (9) şi art. 320 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.
---

(2) În situaţiile prevăzute la art. 287 furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi, cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără menţiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de

impozitare se majorează, care se transmit şi beneficiarului, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 287 lit. d).

(2^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în situaţiile prevăzute la art. 287 lit. c), dacă reducerile de preţ nu sunt acordate direct clientului, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii trebuie să emită pentru fiecare perioadă fiscală un document centralizator în vederea ajustării bazei de impozitare.

(la 08-03-2024 Articolul 330 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost completat de Punctul 7. , Articolul I din LEGEA nr. 33 din 4 martie 2024, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 179 din 5 martie 2024)

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal şi au fost constatate şi stabilite erori în ceea ce priveşte stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecţie conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face menţiunea că sunt emise după control şi vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-302.

(4) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3), (8) şi (9) şi art. 320 alin. (1)-(3), dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin normele metodologice se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus sau, după caz, cu o menţiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative, în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

ART. 331

Măsuri de simplificare

(1) Prin excepţie de la prevederile art. 307 alin. (1), în cazul operaţiunilor taxabile, persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2). Condiţia obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât şi beneficiarul să fie înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316.

(2) Operaţiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea următoarelor categorii de bunuri:

1. deşeuri feroase şi neferoase, de rebuturi feroase şi neferoase, inclusiv produse semifinite rezultate din prelucrarea, fabricarea sau topirea acestora;

2. reziduuri şi alte materiale reciclabile alcătuite din metale feroase şi neferoase, aliajele acestora, zgură, cenuşă şi reziduuri industriale ce conţin metale sau aliajele lor;

3. deşeuri de materiale reciclabile şi materiale reciclabile uzate constând în hârtie, carton, material textil, cabluri, cauciuc, plastic, cioburi de sticlă şi sticlă;

4. materialele prevăzute la pct. 1-3 după prelucrarea/transformarea acestora prin operaţiuni de curăţare, polizare, selecţie, tăiere, fragmentare, presare sau turnare în lingouri, inclusiv a lingourilor de metale neferoase pentru obţinerea cărora s-au adăugat alte elemente de aliere;

b) livrarea de masă lemnoasă şi materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată;

c) livrarea de cereale şi plante tehnice, inclusiv seminţe oleaginoase şi sfeclă de zahăr, care nu sunt în principiu destinate ca atare consumatorilor finali. Prin normele metodologice se stabilesc codurile NC corespunzătoare acestor bunuri;

d) transferul de certificate de emisii de gaze cu efect de seră, astfel cum sunt definite la art. 3 din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunităţii şi de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului, transferabile în conformitate cu art. 12 din directivă, precum şi transferul altor unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu aceeaşi directivă;

e) livrarea de energie electrică către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi al cărei consum propriu de energie electrică este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de energie electrică se înţelege un consum de maximum 1% din energia electrică cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deţine licenţa pentru organizarea şi administrarea pieţelor organizate de energie electrică eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacţiile pe piaţa pentru ziua următoare şi pe piaţa intrazilnică, precum şi cel care are calitatea de achizitor unic în cadrul mecanismului de achiziţie centralizată de energie electrică. De asemenea, se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de energie electrică care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

(la 01-01-2023 Teza introductivă a literei e) , Alineatul (2) , Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificată de Punctul 5, Articolul LII, Capitolul II din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 168 din 8 decembrie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1186 din 09 decembrie 2022)

1. deţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice, o licenţă pentru activitatea traderului de energie electrică sau orice licenţă care permite comercializarea de energie electrică, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică;

(la 24-12-2020 Punctul 1. din Litera e) , Alineatul (2) , Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 167, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu din energia electrică cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiţie, respectiv că în perioada ianuarie-noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată, care este valabilă pentru toate achiziţiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic următor. În cazul în care declaraţia

pe propria răspundere vizează perioade anterioare anului depunerii, persoana impozabilă va menţiona data de la care îndeplineşte această condiţie pentru a fi considerată comerciant persoana impozabilă de la acea dată. Persoana impozabilă care obţine licenţa de furnizare a energiei electrice sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică sau orice licenţă în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, în perioada 1-31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1-20 ianuarie a anului calendaristic următor, o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din energia electrică cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică sau licenţă în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, care este valabilă pentru toate achiziţiile de energie electrică efectuate în anul calendaristic în care se depune această declaraţie. A.N.A.F. are obligaţia să afişeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile respective cel târziu până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obţinut licenţa de furnizare a energiei electrice sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică sau licenţa în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligaţia de a depune la organul fiscal competent declaraţia pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiţiei prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de energie electrică sau licenţa în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică între 1 şi 31 decembrie a anului anterior ori în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au depus declaraţia pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de energie electrică cu întârziere, furnizorii pot emite facturi de corecţie cu semnul minus, conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afişării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere, ori, pentru livrările efectuate de la data menţionată în declaraţia pe propria răspundere până la data depunerii de către cumpărător a acestei declaraţii în cazul depunerii acesteia cu întârziere. Pentru achiziţiile de energie electrică efectuate în anul în care cumpărătorul obţine o licenţă valabilă de furnizare a energiei electrice sau o licenţă pentru activitatea traderului de energie electrică sau o licenţă în baza căreia efectuează comercializare de energie electrică, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de energie electrică, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de energie electrică, o reprezintă revânzarea acesteia şi consumul său propriu estimat din energia electrică cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(la 24-12-2020 Punctul 2. din Litera e) , Alineatul (2) , Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 167, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

f) transferul de certificate verzi, astfel cum sunt definite la art. 2 lit. h) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

g) construcţiile, astfel cum sunt definite la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2, părţile de construcţie şi terenurile de orice fel, pentru a căror livrare se aplică regimul de taxare prin efectul legii sau prin opţiune;

(la 03-01-2016 Lit. g) a alin. (2) al art. 331 a fost modificată de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^2.)

h) livrările de aur de investiţii efectuate de persoane impozabile care şi-au exercitat opţiunea de taxare şi livrările de materii prime sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie, către cumpărători persoane impozabile;

i) furnizările de telefoane mobile, şi anume dispozitive fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o reţea autorizată şi care funcţionează pe anumite frecvenţe, fie că au sau nu vreo altă utilizare;

j) furnizările de dispozitive cu circuite integrate, cum ar fi microprocesoare şi unităţi centrale de procesare, înainte de integrarea lor în produse destinate utilizatorului final;

k) furnizările de console de jocuri, tablete PC şi laptopuri.

l) livrarea de gaze naturale către un comerciant persoană impozabilă, stabilit în România conform art. 266 alin. (2). Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora şi al cărei consum propriu de gaze naturale este neglijabil. Prin consum propriu neglijabil de gaze naturale se înţelege un consum de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată. Se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul care deţine licenţa pentru administrarea pieţelor centralizate de gaze naturale eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, pentru tranzacţiile în care acesta deţine calitatea de contraparte. De asemenea, se consideră că are calitatea de comerciant persoană impozabilă cumpărătorul de gaze naturale care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

1. deţine o licenţă valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licenţă pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale;

2. activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora şi consumul său propriu din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil. În acest sens, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, până pe data de 10 decembrie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că îndeplineşte această condiţie, respectiv că în perioada ianuarie-noiembrie a acelui an calendaristic a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată, care este valabilă pentru toate achiziţiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic următor. Persoana impozabilă care obţine licenţa de furnizare de gaze naturale sau licenţa pentru activitatea traderului de gaze naturale în perioada 1-31 decembrie a unui an calendaristic trebuie să depună la organul fiscal competent, în perioada 1-20 ianuarie a anului calendaristic următor, o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că a avut un consum propriu de maximum 1% din cantitatea de gaze naturale cumpărată în perioada din luna decembrie în care a deţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de gaze naturale, care este valabilă pentru toate achiziţiile de gaze naturale efectuate în anul calendaristic în care se depune această declaraţie. A.N.A.F. are obligaţia să afişeze pe site-ul său lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile respective cel târziu

până pe data de 31 decembrie a fiecărui an, respectiv până pe data de 31 ianuarie a anului următor în cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obţinut licenţa de furnizare de gaze naturale sau licenţa pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 şi 31 decembrie a fiecărui an. Furnizorul de gaze naturale nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul care avea obligaţia de a depune la organul fiscal competent declaraţia pe propria răspundere privind consumul propriu neglijabil de gaze naturale nu figurează în «Lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiţiei prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. l) pct. 2 din Codul fiscal». În cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au obţinut licenţa de furnizare sau licenţa pentru activitatea traderului de gaze naturale între 1 şi 31 decembrie a anului anterior ori în cazul cumpărătorilor de gaze naturale care au depus declaraţia pe proprie răspundere privind consumul propriu neglijabil de gaze naturale cu întârziere, furnizorii pot emite facturi de corecţie cu semnul minus, conform art. 330 alin. (1) lit. b), în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei şi restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate până la data afişării pe site-ul A.N.A.F. a cumpărătorului în lista persoanelor impozabile care au depus declaraţiile pe propria răspundere ori pentru livrările efectuate de la data menţionată în declaraţia pe propria răspundere până la data depunerii de către cumpărător a acestei declaraţii în cazul depunerii acesteia cu întârziere. Pentru achiziţiile de gaze naturale efectuate în anul în care cumpărătorul obţine o licenţă valabilă de furnizare de gaze naturale sau o licenţă pentru activitatea traderului de gaze naturale, eliberată de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, care face dovada că respectivul cumpărător este un comerciant de gaze naturale, cumpărătorul trebuie să transmită vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală, în ceea ce priveşte cumpărările de gaze naturale, o reprezintă revânzarea acestora şi consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(la 24-12-2020 Alineatul (2) din Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost completat de Punctul 168, Articolul I din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020)

Conform art. III din LEGEA nr. 296 din 18 decembrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 1269 din 21 decembrie 2020, pentru aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. l) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cu modificările şi completările aduse prin prezenta lege, în anul în care legea a intrat în vigoare, comerciantul persoană impozabilă cumpărător de gaze naturale trebuie să transmită vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că activitatea sa principală în ceea ce priveşte cumpărările de gaze naturale o reprezintă revânzarea acestora şi consumul său propriu estimat din cantitatea de gaze naturale cumpărată este neglijabil, care este valabilă până la data de 31 decembrie a anului de intrare in vigoare a legii.

---

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenţia în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297-301.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât şi beneficiarii. Prin normele metodologice se stabilesc responsabilităţile părţilor implicate în situaţia în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării.

(6) Prevederile alin. (2) lit. c)-f) şi i)-l) se aplică până la data de 31 decembrie 2026 inclusiv.

(la 01-07-2022 Alineatul (6) din Articolul 331 , Capitolul XIV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Articolul IV din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 85 din 17 iunie 2022, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 594 din 17 iunie 2022)

(7) Pentru livrarea bunurilor prevăzute la alin. (2) lit. i)-k) se aplică taxarea inversă numai dacă valoarea bunurilor livrate, exclusiv TVA, înscrise într-o factură, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

(la 03-01-2016 Alin. (7) al art. 331 a fost introdus de pct. 8 al art. unic din LEGEA nr. 358 din 31 decembrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 988 din 31 decembrie 2015, care completează art. I din ORDONANŢA DE URGENŢĂ nr. 50 din 27 octombrie 2015, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 817 din 3 noiembrie 2015, cu pct. 36^3.)

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

SECŢIUNEA a 2-a

Măsuri de simplificare

109. (1) Taxarea inversă prevăzută la art. 331 din Codul fiscal reprezintă o modalitate de simplificare a plăţii taxei. Prin aceasta nu se efectuează nicio plată de TVA între furnizorul/prestatorul şi beneficiarul unor livrări/prestări, acesta din urmă datorând, pentru operaţiunile efectuate, taxa aferentă intrărilor şi având posibilitatea, în principiu, să deducă respectiva taxă. Această modalitate de simplificare a plăţii taxei se realizează prin emiterea de facturi în care furnizorul/prestatorul nu înscrie taxa aferentă, inclusiv pentru avansuri, aceasta fiind calculată de beneficiar şi înregistrată atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are obligaţia să înscrie pe factură menţiunea "taxare inversă". Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Din punct de vedere contabil, beneficiarul înregistrează în cursul perioadei fiscale în care taxa este exigibilă suma taxei aferente în următoarea formulă contabilă: 4426 = 4427. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situaţii în care se aplică taxarea inversă.

(2) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziţii supuse taxării inverse, conform art. 331 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297, 298, 299, 300 şi 301 din Codul fiscal.

(3) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operaţiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(4) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, respectiv în situaţia în care furnizorul/prestatorul emite o factură cu TVA pentru operaţiunile prevăzute la art. 331 alin. (2)

din Codul fiscal şi nu înscrie menţiunea "taxare inversă" în respectiva factură, iar beneficiarul deduce taxa înscrisă în factură, acesta îşi pierde dreptul de deducere pentru achiziţia respectivă de bunuri sau servicii deoarece condiţiile de fond privind taxarea inversă nu au fost respectate şi factura a fost întocmită în mod eronat. Aceste prevederi se aplică şi în situaţia în care îndreptarea respectivei erori nu este posibilă din cauza falimentului furnizorului/prestatorului.

(5) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 3 din Codul fiscal, prin deşeuri se înţeleg şi următoarele:

a) bunuri de natura activelor corporale fixe, care au în conţinut bunuri de natura celor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1-3 din Codul fiscal, care nu sunt casate de către deţinătorii acestora, ci sunt livrate ca atare către alţi operatori economici, care deţin o autorizaţie valabilă de mediu pentru activitatea de dezmembrare şi rezultă din prevederile contractuale că activele corporale fixe sunt achiziţionate în vederea dezmembrării. O copie de pe autorizaţia de mediu valabilă se pune la dispoziţia furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziţionate în cadrul unor licitaţii, operatorii economici care deţin autorizaţie de mediu pentru activitatea de dezmembrare, dacă intenţionează să achiziţioneze activele corporale fixe în vederea dezmembrării, vor prezenta pe lângă o copie de pe autorizaţia de mediu şi o declaraţie pe propria răspundere în acest sens. Aceste prevederi nu se aplică pentru livrarea unui corp funciar unic, astfel cum este prevăzut la pct. 55 alin. (1), sau a unei construcţii, situaţie în care se aplică prevederile art. 292 alin. (2) lit. f) şi, după caz, ale art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, iar în cazul în care livrarea este taxabilă prin efectul legii sau prin opţiune, sunt aplicabile şi prevederile art. 331 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal;

b) vehiculele scoase din uz livrate în vederea dezmembrării către operatorii economici care deţin autorizaţie de mediu emisă de autorităţile competente pentru protecţia mediului, potrivit prevederilor legislaţiei de protecţie a mediului în vigoare, astfel cum sunt prevăzuţi în Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz. O copie de pe autorizaţia de mediu valabilă se pune la dispoziţia furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse;

c) deşeurile de echipamente electrice şi electronice prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015 privind deşeurile de echipamente electrice şi electronice, în măsura în care sunt livrate către persoane autorizate pentru colectarea, tratarea şi valorificarea în condiţii de protecţie a mediului a acestora şi rezultă din prevederile contractuale că deşeurile de echipamente electrice şi electronice sunt achiziţionate în vederea tratării şi valorificării sau reciclării, exceptând pregătirea pentru reutilizare, conform art. 20 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziţionate în cadrul unor licitaţii de persoane autorizate pentru colectarea, tratarea şi valorificarea în condiţii de protecţie a mediului, acestea prezintă pe lângă o copie de pe autorizaţia de mediu şi o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că scopul achiziţiei este acela de a trata şi de a valorifica sau recicla, exceptând pregătirea pentru reutilizare, deşeurile de echipamente electrice şi electronice sau materialele şi componentele acestora.

(6) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal, taxarea inversă se aplică doar pentru lingourile obţinute exclusiv din bunurile prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal, la care nu au fost adăugate alte elemente decât cele de aliere.

(7) Codurile NC aferente cerealelor, plantelor tehnice, seminţelor oleaginoase şi sfeclei de zahăr, prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. c), sunt următoarele:

COD NC	*PRODUS*

1001	Grâu şi meslin
1002	Secară
1003	Orz
1004	Ovăz
1005	Porumb
10086000	Triticale
1201	Boabe de soia, chiar sfărâmate
120400	Seminţe de in, chiar sfărâmate
1205	Seminţe de rapiţă sau de rapiţă sălbatică, chiar sfărâmate
120600	Seminţe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate
121291	Sfeclă de zahăr

(8) În sensul art. 331 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înţelege unităţile prevăzute la art. 3 lit. (m) şi (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(9) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal, telefoanele mobile, şi anume dispozitivele fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o reţea autorizată şi care funcţionează pe anumite frecvenţe, fie că au sau nu vreo altă utilizare, sunt cele încadrate la codul NC 8517 12 00, dar şi alte dispozitive multifuncţionale care în funcţie de caracteristicile tehnice se clasifică la alte coduri NC care le conferă caracterul esenţial, dar cu care pot fi prestate servicii de telecomunicaţii sub forma transmiterii vocii printr-o reţea de telefonie mobilă. În categoria telefoanelor mobile se includ, de exemplu, telefoane mobile care sunt utilizate în orice reţea de telefonie mobilă fără fir, celulară sau prin satelit, dispozitivele de achiziţie de date mobile cu capacitatea de a fi utilizate în orice reţea de telefonie mobilă fără fir.

(10) În categoria telefoanelor mobile prevăzute la alin. (10) nu se includ dispozitivele utilizate exclusiv pentru transmiterea datelor, fără implementarea acestora în semnale acustice, cum ar fi de exemplu: dispozitive pentru navigaţie, computerele, în măsura în care acestea nu permit transmiterea de voce prin reţele mobile fără fir, MP3-Playere, console pentru jocuri, dispozitive walkie-talkie, staţii radio CB.

(11) Taxarea inversă se aplică potrivit art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal şi pentru telefoanele mobile livrate cu accesorii, cum ar fi încărcătorul, bateria sau kitul hands-free, ca un singur pachet, la un preţ total, dar nu se aplică pentru accesoriile telefoanelor mobile care sunt livrate separat de acestea.

(12) În sensul art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal, prin dispozitive cu circuite integrate se înţelege bunurile care se încadrează la codul NC 8542.

(13) Abrogat.

(14) Abrogat.

(15) Pentru furnizarea de dispozitive cu circuite integrate se aplică taxarea inversă conform art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal dacă la data livrării acestea nu sunt încă integrate în produse destinate utilizatorului final şi sunt vândute separat, nu ca şi părţi ale unor bunuri care le încorporează.

Exemplu:

O societate A cu sediul în Bucureşti, producătoare de dispozitive cu circuite integrate, vinde microprocesoare în valoare de 55.000 lei unei societăţi B, cu sediul în Braşov. Bunurile se transportă din Bucureşti la sediul lui B din Braşov şi sunt vândute fără a fi încorporate de A în produsele lui B.

O parte din microprocesoarele achiziţionate de la A sunt încorporate de B în computere, iar o altă parte a acestora sunt revândute de B către utilizatori finali.

B revinde o parte din microprocesoarele neîncorporate în calculatoare către societatea C, la un preţ total de 35.000 lei şi le transportă la sediul beneficiarului din Sibiu.

De asemenea, B livrează computerele în care a încorporat microprocesoarele achiziţionate de la A către societatea D la un preţ total de 48.000 lei şi le expediază la sediul acesteia din Craiova.

Toate societăţile sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

Pentru livrarea microprocesoarelor de la A la B se aplică taxarea inversă, obligaţia plăţii TVA revenind societăţii B, nefiind relevantă destinaţia ulterioară a procesoarelor.

Pentru livrarea ulterioară a microprocesoarelor de la B la C, la preţul de 35.000 lei, se aplică de asemenea taxarea inversă, nefiind nici în acest caz relevantă utilizarea viitoare a procesoarelor de către C.

Pentru livrarea de la B la D a calculatoarelor cu microprocesoare încorporate se aplică regimul normal de taxare, persoana obligată la plata taxei fiind B, întrucât livrarea are ca obiect calculatoare şi nu microprocesoare.

(16) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal:

a) Consolele de jocuri sunt cele cuprinse la codul NC 95045000. Acestea reprezintă, în principiu, computere sau dispozitive similare computerelor care au ca destinaţie principală utilizarea acestora pentru jocurile video, dar care pot oferi, în plus, şi alte funcţii precum DVD-uri video, CD-uri audio, discuri Blu-ray.

b) Tabletele PC şi laptopurile sunt cele cuprinse la codul NC 8471 30 00. Tabletele PC sunt, în principiu, computere portabile, plate, acoperite în întregime de un ecran tactil, iar laptopurile sunt dispozitive portabile de procesare automată a datelor, formate cel puţin dintr-o unitate centrală de procesare şi un monitor.

(17) Pentru soluţionarea situaţiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operaţiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 331 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 280 alin. (7) din Codul fiscal, respectiv se aplică regimul în vigoare la data exigibilităţii de taxă. În situaţia în care faptul generator de taxă, conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal, intervine până la data de 1 ianuarie 2016 inclusiv, nu se aplică taxare inversă dacă factura este emisă după data de 1 ianuarie 2016 sau dacă preţul se plăteşte în rate şi după această dată. Pentru facturile emise până la data de 31 decembrie 2015, pentru care faptul generator intervine după data de 1 ianuarie 2016, taxarea inversă se aplică numai pentru diferenţa pentru care taxa este exigibilă după 1 ianuarie 2016.

Exemplul nr. 1: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA a emis facturi parţiale şi/sau de avansuri în valoare de 100.000 lei plus TVA 24.000 lei, în cursul anului 2015, pentru livrarea de telefoane mobile către un beneficiar înregistrat în scopuri de TVA. Faptul generator de taxă, respectiv livrarea telefoanelor mobile, are loc după data de 1 ianuarie 2016, iar valoarea totală a livrării este de 500.000 lei (exclusiv TVA). Regularizarea facturilor parţiale şi/sau de avansuri emise în anul 2015, care se efectuează în perioada fiscală în care are loc livrarea, se realizează astfel în factura emisă de furnizor:

```
- 100.000    -24.000 lei (TVA)
+100.000     +20.000 lei (TVA, datorită modificării de cotă)
+400.000     -"taxare inversă"
```

Beneficiarul va calcula taxa datorată: 400.000 lei x 20% = 80.000 lei pe care o va înscrie în jurnalul pentru cumpărări şi în decontul de taxă ca taxă colectată şi taxă deductibilă.

Exemplul nr. 2: în exemplul nr. 1, în ipoteza în care s-ar fi facturat întreaga valoare a livrării în cursul anului 2015, respectiv 500.000 lei plus 120.000 lei TVA, iar livrarea are loc după 1 ianuarie 2016, nu se mai aplică taxare inversă, deoarece se aplică regimul în vigoare la data exigibilităţii taxei, dar se aplică cota în vigoare la data livrării. Astfel, dacă livrarea are loc în luna februarie 2016, se va emite factura de regularizare pentru aplicarea cotei de TVA de 20%:

```
-   -500.000      -120.000 (TVA)
-   +500.000      +100.000 (TVA)
```

Exemplul nr. 3: În cursul anului 2015 o persoana impozabilă contractează construirea şi achiziţionarea unei clădiri cu o societate imobiliară care deţine şi titlul de proprietate asupra respectivei clădiri care urmează să fie construită. Valoarea clădirii stabilită prin contract este de 10 milioane lei. Furnizorul a emis facturi parţiale în sumă de 8 milioane lei în anul 2015 şi TVA aferentă 1.920.000 lei. Faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal intervine în martie 2016.

La emiterea facturii pentru întreaga valoare a clădirii se vor regulariza facturile parţiale emise în anul 2015, astfel:

– storno facturi parţiale nr. ..../2015 - 8 milioane lei, cu semnul minus -1.920.000 lei (TVA);

– valoarea clădirii: 10 milioane lei, din care:

– regularizare facturi parţiale 2015: 8 milioane lei (cu semnul plus) +1.620.000 (TVA recalculată la cota de 20% de la data faptului generator);

– diferenţa 2016: 2 milioane - taxare inversă.

Exemplul nr. 4: O mică întreprindere încasează în anul 2015 suma de 50.000 lei pentru livrarea unui teren construibil, aplicând regimul special de scutire prevăzut de art. 310 din Codul fiscal. Începând cu data de 1 decembrie 2015, mica întreprindere devine persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Livrarea terenului are loc în luna februarie 2016. Valoarea totală a terenului construibil este de 150.0000 lei. Persoana impozabilă în cauză are obligaţia să efectueze următoarele regularizări la data livrării terenului:
– storno factură parţială nr. ..../2015 - 50.000 lei, cu semnul minus - scutit TVA;

– regularizarea facturii parţiale din 2015 în februarie 2016: 50.000 lei (cu semnul plus) + 10.000 (TVA calculată la cota de 20% de la data faptului generator, dar fără aplicarea taxării inverse - art. 280 alin. (7) din Codul fiscal);

– diferenţa exigibilă 2016: 100.000 lei - taxare inversă.

Exemplul nr. 5: Persoana impozabilă A vinde persoanei impozabile B o clădire în luna decembrie a anului 2015, când are loc şi faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal. Valoarea clădirii este de 20 milioane lei şi TVA de 4.800.000 lei aferentă vor fi plătite de cumpărător în rate lunare egale timp de 8 ani. Ambele persoane sunt înregistrate normal în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Factura se emite pe data de 10 ianuarie 2016, dar nu se aplică regimul de taxare inversă. De asemenea, cota aplicabilă este de 24%, de la data faptului generator de taxă. Chiar dacă factura ar fi fost emisă cu întârziere în altă lună din anul 2016, tratamentul fiscal ar fi acelaşi.

(18) În cazul contractelor de vânzare de clădiri/părţi de clădire, terenuri, cu plata în rate, încheiate valabil anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, pentru care, în regim tranzitoriu conform art. 332 alin. (15) din Codul fiscal, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor, pentru taxa aferentă ratelor a căror scadenţă intervine după data de 1 ianuarie 2016, se aplică taxare inversă de către beneficiar cu cota în vigoare la data faptului generator.

(19) În sensul art. 331 alin. (7) din Codul fiscal, în situaţia în care pe aceeaşi factură sunt înscrise atât bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, cât şi alte bunuri, taxarea inversă se aplică numai dacă valoarea bunurilor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, exclusiv TVA, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

Exemplu: Societatea A, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, livrează în cursul lunii februarie 2016 telefoane mobile, console de jocuri, dispozitive cu circuite integrate, imprimante şi camere video către societatea B, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Societatea A emite o factură centralizatoare către B, conform prevederilor art. 319 alin. (17) din Codul fiscal, pentru toate livrările efectuate în cursul lunii februarie 2016.

Valoarea livrărilor efectuate în luna februarie 2016 se prezintă astfel:

– telefoane mobile - 7.900 lei

– console de jocuri - 9.000 lei

– dispozitive cu circuite integrate - 5.800 lei

– imprimante - 5.000 lei

– camere video - 8.200 lei.

Având în vedere că valoarea telefoanelor mobile, consolelor de jocuri şi dispozitivelor cu circuite integrate înscrise în factură este de 22.700 lei (7.900 lei + 9.000 lei + 5.800 lei), deci mai mult de 22.500 lei, pentru livrarea acestor bunuri se aplică taxarea inversă.

Pentru imprimantele şi camerele video înscrise în factură se aplică regimul normal de taxare.

CAP. XV

Dispoziţii tranzitorii

ART. 332

Dispoziţii tranzitorii în contextul aderării României la Uniunea Europeană

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată ca fiind construit/construită înainte de data aderării, dacă acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat/considerată achiziţionat/ achiziţionată înainte de data aderării, dacă formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit înainte de data aderării;

c) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată până la data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată înainte de data aderării;

d) transformarea sau modernizarea unui bun imobil sau unei părţi a acestuia se consideră efectuată după data aderării dacă, după transformare sau modernizare, bunul imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat/utilizată prima dată după data aderării;

e) prevederile alin. (4), (6), (10) şi (12) se aplică numai pentru lucrările de modernizare sau transformare începute înainte de data aderării, care au fost finalizate după data aderării, care nu depăşesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare.

(2) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxare sau anulează opţiunea de taxare a oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(3) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, optează pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(4) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, care nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa, conform normelor metodologice.

(5) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) sau anulează opţiunea de taxare, la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(6) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din

valoarea bunului imobil sau a părţii acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, prin excepţie de la prevederile art. 305, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform normelor metodologice.

(7) În situaţia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat înainte de data aderării, este transformat sau modernizat după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părţi a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e), la sau după data aderării, va ajusta taxa deductibilă aferentă, conform prevederilor art. 305.

(8) Persoana impozabilă care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care, la sau după data aderării, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă, în condiţiile prevăzute la art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(9) Persoana impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente unei construcţii sau unei părţi din aceasta, terenului pe care este situată sau oricărui altui teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, şi care optează la sau după data aderării, pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) va ajusta taxa deductibilă aferentă conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(10) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepţie de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(11) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, nu optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa dedusă înainte şi după data aderării, conform art. 305.

(12) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării nu depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul

la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f), la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(13) În situaţia în care o construcţie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situată sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, sunt transformate sau modernizate după data aderării, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări efectuate după data aderării depăşeşte 20% din valoarea construcţiei, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, prin excepţie de la prevederile art. 305, persoana impozabilă, care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente, optează pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) la sau după data aderării, va ajusta taxa nededusă înainte şi după data aderării, conform art. 305.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrării unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta, astfel cum este definită la art. 292 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se derulează şi după data aderării, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente după data aderării intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, şi care se derulează şi după data aderării, dobânzile aferente ratelor scadente după data aderării nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în ţară înainte de data aderării de societăţile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, şi care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată, dacă sunt achiziţionate după data aderării de către utilizatori, se vor aplica reglementările în vigoare la data intrării în vigoare a contractului.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110. (1) În sensul art. 332 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing se înţelege că bunurile respective vor fi importate din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor şi se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor.

---

(17) Obiectivele de investiţii finalizate printr-un bun de capital, al căror an următor celui de punere în funcţiune este anul aderării României la Uniunea Europeană, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevăzut la art. 305.

(18) Certificatele de scutire de taxă eliberate până la data aderării pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii finanţate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile acordate de guverne străine, de organisme internaţionale şi de organizaţii nonprofit şi de caritate din străinătate şi din ţară sau de persoane fizice îşi păstrează valabilitatea pe perioada derulării obiectivelor. Nu sunt admise suplimentări ale certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110.

(2) În sensul art. 332 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuşi, în situaţia în care în cadrul aceleiaşi sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii şi/sau subcontractorii, aceste corecţii pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.

---

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data intrării în vigoare a contractelor, pentru următoarele operaţiuni:

a) activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor şi proiectelor, precum şi a acţiunilor cuprinse în Planul naţional de cercetare-dezvoltare şi inovare, în programele-nucleu şi în planurile sectoriale prevăzute de Ordonanţa Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi activităţile de cercetare-dezvoltare şi inovare finanţate în parteneriat internaţional, regional şi bilateral;

b) lucrările de construcţii, amenajări, reparaţii şi întreţinere la monumentele care comemorează combatanţi, eroi, victime ale războiului şi ale Revoluţiei din decembrie 1989.

(20) Actelor adiţionale la contractele prevăzute la alin. (19), încheiate după data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare după data aderării.

(21) Pentru garanţiile de bună execuţie reţinute din contravaloarea lucrărilor de construcţii-montaj, evidenţiate ca atare în facturi fiscale până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplică prevederile legale în vigoare la data constituirii garanţiilor respective, în ceea ce priveşte exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată.

(22) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei să se efectueze la data livrării bunului imobil, se aplică prevederile legale în vigoare la data la care şi-au exprimat această opţiune.

(23) Asocierile în participaţiune dintre persoane impozabile române şi persoane impozabile stabilite în străinătate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în străinătate, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, până la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislaţiei în vigoare la data constituirii, se consideră persoane impozabile distincte şi rămân înregistrate în scopuri de TVA, până la data finalizării contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operaţiunile efectuate de la data aderării în baza unor contracte în derulare la această dată vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol şi de art. 333.

(25) În cazul bunurilor furate pentru care s-a ajustat taxa pe valoarea adăugată în cursul anului 2013, persoana impozabilă poate anula ajustarea efectuată la data la care furtul este dovedit prin hotărâre judecătorească definitivă.

ART. 333

Operaţiuni efectuate înainte şi de la data aderării

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderării, până la ieşirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spaţiul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării:

a) au intrat în România înaintea datei aderării; şi

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; şi

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderării.

(2) Apariţia oricăruia dintre evenimentele de mai jos la sau după data aderării se va considera ca import în România:

a) ieşirea bunurilor în România din regimul de admitere temporară în care au fost plasate înaintea datei aderării în condiţiile menţionate la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderării, în condiţiile prevăzute la alin. (1), chiar dacă nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit iniţiate în România înaintea datei aderării, în scopul livrării de bunuri cu plata în România înaintea datei aderării, de către o persoană impozabilă care acţionează ca atare. Livrarea de bunuri prin poştă va fi considerată în acest scop procedură internă de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern iniţiate înaintea datei aderării;

e) orice neregulă sau încălcare a legii, săvârşită în România în timpul unei proceduri interne de tranzit iniţiate în condiţiile prevăzute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevăzute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderării, de către orice persoană, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderării, din Bulgaria sau din teritoriul european, aşa cum era acesta înaintea datei aderării, dacă:

1. livrarea bunurilor a fost scutită sau era probabil că va fi scutită, în condiţiile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) şi b); şi

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderării, în Bulgaria sau în spaţiul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situaţiile menţionate la alin. (2), nu există niciun fapt generator de taxă dacă:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului european, astfel cum este acesta de la data aderării; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezintă mijloace de transport şi sunt reexpediate sau transportate către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat; sau

---

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110.

(3) În aplicarea art. 333 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată şi organele vamale nu percep plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat şi, după caz, dovada încheierii unui contract de transport şi/sau asigurare.

---

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezintă mijloacele de transport care au fost achiziţionate sau importate înaintea datei aderării, în condiţiile generale de impozitare din România, Republica Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul european, astfel cum era acesta înaintea datei aderării, şi/sau care nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când data primei utilizări a respectivelor mijloace de transport este anterioară datei de 1 ianuarie 1999 şi suma taxei datorate la import este nesemnificativă, conform prevederilor din normele metodologice.

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

110.

(4) În sensul art. 333 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 lei.

ART. 334

Directive transpuse

Prezentul titlu transpune Directiva 2006/112/CE a Consiliului Uniunii Europene din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 347 din 11 decembrie 2006, Directiva 2009/132/CE a Consiliului din 19 octombrie 2009 de stabilire a domeniului de aplicare a articolului 143 literele (b) şi (c) din Directiva 2006/112/CE în ceea ce priveşte scutirea de la taxa pe valoarea adăugată a anumitor importuri finale de bunuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 292/5 din 10 noiembrie 2009, Directiva 2007/74/CE a Consiliului din 20 decembrie 2007 privind scutirea de taxă pe valoarea adăugată şi de accize pentru bunurile importate de către persoanele care călătoresc din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 346 din 29 decembrie 2007, Directiva 2006/79/CE a Consiliului din 5 octombrie 2006 privind scutirea de impozit la import pentru loturile mici de bunuri cu caracter necomercial din ţări terţe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 286 din 17 octombrie 2006, Directiva 86/560/CEE - a treisprezecea directivă a Consiliului Comunităţilor Europene din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene (JOCE), seria L nr. 326 din 21 noiembrie 1986, Directiva 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul

membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L nr. 44 din 20 februarie 2008.

ANEXA 1

Declaraţie pe propria răspundere

Subsemnatul(a),

(Se bifează opţiunea corespunzătoare.)

[ ] Persoană fizică - .....(nume, prenume)....., identificată prin CI/BI seria ..... şi nr. .....

[ ] Persoană juridică - .....(nume, prenume)....., în calitate de administrator/reprezentant legal al .....,

cu sediul în localitatea ....., str. ..... nr. ....., judeţul ...../municipiul ....., sectorul ....., CIF/CUI nr. ....., identificat prin CI/BI seria ..... şi nr. ....., în calitate de beneficiar final,

cunoscând prevederile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere că achiziţionez/import cu cotă redusă de TVA, în conformitate cu prevederile art. 291 alin. (2) lit. n)-q) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, produsele şi/sau serviciile cuprinse în Factura nr. ..... din data ....., emisă de către ..... (Se completează datele de identificare ale furnizorului/prestatorului.)...../în Declaraţia vamală de import ....., astfel:

[ ] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. n) în vederea instalării;
[ ] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. o) în vederea instalării;
[ ] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. p) în vederea instalării;
[ ] produsele prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. q) în vederea instalării;
[ ] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. n);
[ ] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. o);
[ ] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. p);
[ ] serviciile de instalare a produselor prevăzute la art. 291 alin. (2) lit. q).

Se bifează situaţia/situaţiile în care se află beneficiarul final, corespunzătoare produselor sau serviciilor facturate de furnizor/prestator sau importate, după caz.

Produsele/Serviciile achiziţionate/importate sunt destinate pentru imobilul situat la adresa:

.....(adresa completă a imobilului).....

Destinaţia imobilului este:

(Se bifează opţiunea corespunzătoare beneficiarului.)

[ ] locuinţă [art. 291 alin. (2) lit. n)]

[ ] clădire destinată administraţiei publice centrale sau locale/clădire destinată entităţilor aflate în coordonarea/ subordonarea acestora, cu excepţia societăţilor [art. 291 alin. (2) lit. o)]

Numele şi prenumele în clar .....

Semnătură .....

Data .....

(la 01-01-2024 Capitolul XV, Titlul VII a fost completat de Punctul 52., Articolul III, Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

ANEXA 1

Abrogată

(la 01-01-2024 Anexa nr. 1, Titlul VII a fost abrogată de Punctul 51., Articolul III, Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

ANEXA 2

Abrogat.

(la 01-01-2024 Anexa nr. 2, Titlul VII a fost abrogată de Punctul 51., Articolul III, Capitolul II din LEGEA nr. 296 din 26 octombrie 2023, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 977 din 27 octombrie 2023)

Anexe la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

---

NORMĂ (A) 06/01/2016 din data 2016-01-06

ANEXA NR. 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Data de la care se optează pentru taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă, dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral, sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura

.....

ANEXA NR. 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor

prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

.....

3. Adresa .....

4. Data de la care se anulează opţiunea de taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se anulează opţiunea de taxare (adresa completă, dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura

.....

ANEXA NR. 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Bunurile imobile (construcţii, terenuri) pentru care se aplică opţiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafaţa terenului; în cazul în care opţiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil, se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)
.....
.....
.....
.....
Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

ANEXA NR. 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAŢIE-ANGAJAMENT
privind respectarea destinaţiei bunurilor pentru
care se solicită aplicarea cotei reduse de TVA 9%
*Subsemnatul (subsemnata)*1) [.....], în numele*2) [.....], cu sediul în*3) [.....], declar că bunurile clasificate la codul TARIC [.....], codul adiţional [.....] şi care fac obiectul [.....]*4):*

**1) Numele şi prenumele persoanei care angajează răspunderea legală a operatorului economic.*
**2) Denumirea operatorului economic.*
**3) Adresa completă a sediului operatorului economic.*
**4) Se vor indica numărul şi data facturii sau ale unui alt document comercial în care sunt indicate bunurile care fac obiectul importului ori numărul LRN al declaraţiei vamale de punere în liberă circulaţie.*

[] vor fi comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry;

[] vor fi utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

[] vor fi livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

Mă angajez să informez autoritatea vamală în cazul în care bunurile importate sunt comercializate/utilizate în alte scopuri decât cel declarat şi mă oblig să efectuez plata sumelor reprezentând diferenţe de TVA, precum şi a eventualelor dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere datorate ca urmare a regularizării situaţiei bunurilor respective, potrivit prevederilor legale în vigoare.

.....

[data şi semnătura]

Spaţiu destinat autorităţii vamale
Direcţia Generală a Vămilor
DGRFP .....
DRV .....
Biroul vamal .....
Documentul se anexează la declaraţia vamală cu MRN .....
.....

ANEXA NR. 5

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

CRITERII
pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal care au avut anulat codul de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA

1.	*SEDIU*
1.1	*Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului şi este utilizat în cadrul unui contract de asistenţă juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/secundare.*
	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale (exclusiv avocat), unei persoane fizice autorizate (PFA),

	unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi
1.2	*familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/ secundare.*
1.3	*Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată deţine sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an.*
1.4	*Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/ închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată deţine sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mare de 1 an.*
2.	*INSOLVENŢĂ/FALIMENT*
	Cel puţin unul dintre asociaţii^ 1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/ administrator^2)/titular^3)/

2.1	*membru^4) la cel puţin o persoană impozabilă^5) la care a fost declanşată procedura insolvenţei/ falimentului în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi şi persoana impozabilă înregistrează obligaţii fiscale principale restante.*
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/ 1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^ 5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de

	participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost declanşată procedura insolvenţei/falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost declanşată procedura insolvenţei/falimentului, conform Legii nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.
3.	*INACTIVATE FISCALĂ*
3.1	*Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) la cel puţin o persoană impozabilă^5) declarată inactivă fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, fără a fi reactivată.*
3.2	*Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate a deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) la cel puţin 3 persoane impozabile^5) declarate inactive fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi.*
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin

	participaţii.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală.
4.	*INACTIVITATE TEMPORARĂ LA REGISTRUL COMERŢULUI*
	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine calitatea de acţionar^1)/

	asociat^1)/administrator^2)/	
4.1	*titular^3)/membru^4) la cel puţin*	
	2 persoane impozabile^5) la care	
	a expirat termenul legal de	
	inactivitate temporară înscrisă	
	la registrul comerţului, fără ca	
	acestea să fie reactivate.	
	^1) Prin asociat/acţionar se	
	înţelege persoana fizică şi	
	persoana juridică înfiinţată în	
	baza Legii nr. 31/1990,	
	republicată, cu modificările şi	
	completările ulterioare, cu	
	excepţia societăţilor la care	
	statul sau unităţile	
	administrativ-teritoriale deţin	
	participaţii, a căror cotă de	
	participare la capitalul social	
	este ≥ 25%.	
	^2) Prin administrator se	
	înţelege persoana fizică şi	
	persoana juridică înfiinţată în	
	baza Legii nr. 31/1990,	
	republicată, cu modificările şi	
	completările ulterioare, cu	
	excepţia administratorilor	
	societăţilor la care statul sau	
	unităţile	
	administrativ-teritoriale deţin	
	participaţii, precum şi a	
	reprezentanţilor legali ai	
	persoanelor juridice.	
	^3) Prin titular se înţelege	
	persoana fizică titulară a unei	
	persoane fizice autorizate (PFA),	
	respectiv a unei întreprinderi	
	individuale (ÎI).	
	^4) Prin membru se înţelege	
	persoana fizică membră în cadrul	
	unei întreprinderi familiale	
	(IF).	
	^5) Prin persoană impozabilă se	
	înţelege:	
	- societăţile înfiinţate în baza	
	Legii nr. 31/1990, republicată,	
	cu modificările şi completările	
	ulterioare, cu excepţia	
	societăţilor la care statul sau	
	unităţile	
	administrativ-teritoriale deţin	
	participaţii, în cadrul cărora	
	asociaţii/administratorii	
	(persoane fizice sau juridice)	
	persoanei impozabile analizate	
	deţin calitatea de asociat/	
	acţionar (cota de participare la	
	capitalul social este ≥ 25%),	
	respectiv de administrator la	

	data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerţului; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerţului.
5.	*RESPINGERE/ANULARE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA*
5.1	*Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/ administrator^2)/titular^3)/ membru^4) la cel puţin o persoană impozabilă^5) la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. c)-e) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi.*
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25% .
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).

	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.
5.2	*Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/ administrator^2) la cel puţin o persoană impozabilă^3) pentru care începând cu 1.02.2015 a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în urma aplicării procedurii de evaluare, situaţie care se menţine în prezent.*
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de

	participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA. Din categoria persoanelor impozabile este exclusă persoana impozabilă analizată.
6.	*OBLIGAŢII FISCALE RESTANTE*
6.1	*Suma totală a obligaţiilor fiscale principale restante^6) înregistrate de persoanele impozabile^5) la care asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de acţionar^1)/ asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) şi de asociaţii^1) (persoane juridice) şi/sau administratorii^2) (persoane juridice) persoanei impozabile analizate este mai mare sau egală cu 50.000 lei.*
	Suma totală a obligaţiilor fiscale principale restante^7)

	înregistrate de persoanele impozabile^5) la care asociaţii^1) şi/sau administratorii^2)
6.2	*persoanei impozabile analizate au deţinut, în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) este mai mare sau egală cu 50.000 lei.*
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: *- societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de asociat/*

	acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru situaţia prevăzută la subpct. 6.1.
	^6) În categoria obligaţiilor fiscale principale restante sunt incluse obligaţiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi care nu au fost achitate până la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.
	^7) În categoria obligaţiilor fiscale principale restante sunt incluse obligaţiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi care nu au fost achitate până la sfârşitul perioadei în care asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate au deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) în cadrul persoanelor impozabile^5) respective.
7.	*CONTRAVENŢII*
7.1	*Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate şi/sau cel puţin una dintre persoanele impozabile^5) la care aceştia deţin sau au deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/administrator^2)/titular^3)/membru^4) au înscrise în prezent în cazierul fiscal fapte de natura contravenţiilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.000/2015 privind faptele pentru care*

	se înscriu informaţii în cazierul fiscal al contribuabililor, potrivit legislaţiei în vigoare.
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: *- societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator;* *- PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii*

		(persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Faptele de natură contravenţională înscrise în cazierul fiscal sunt cele constatate şi sancţionate înainte de data retragerii asociaţilor/ administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.
8.	*INFRACŢIUNI*	
8.1	*Cel puţin unul dintre asociaţii^ 1) persoanei impozabile analizate şi/sau cel puţin una dintre persoanele impozabile^6) la care asociaţii^2) şi/sau administratorii^3) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de acţionar^2)/ asociat^2)/administrator^3)/ titular^4)/membru^5) au înscrise în prezent în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare.*	
		^1) Prin asociat se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile analizate este < 50%.
		^2) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile

	administrativ-teritoriale deţin participaţii, indiferent de cota de participare la capitalul social al persoanei impozabile şi indiferent de forma de organizare a asociaţilor/acţionarilor.
	^3) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^4) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^5) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^6) Prin persoane impozabile se înţelege: *- societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (indiferent de cota de participare la capitalul social), respectiv de administrator;* *- PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri.* *Infracţiunile şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările*

	ulterioare, sunt cele constatate şi sancţionate înainte de data retragerii asociaţilor/ administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.
9.	*VENITURI*
9.1	*Administratorii^1) persoanei impozabile analizate nu au obţinut venituri în ultimele 12 luni anterioare celei în care se depune cererea de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv în anul fiscal precedent, după caz.*
9.2	*Administratorii^1) persoanei impozabile analizate au obţinut, în ultimele 12 luni anterioare solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, venituri exclusiv salariale preponderent ca valoare din ocupaţii corespunzătoare grupei majore 9 (conform COR ISCO08).*
	^1) Prin administrator se înţelege persoana fizică rezidentă.
10.	*REZIDENŢĂ FISCALĂ*
10.1	*Cel puţin unul dintre administratorii^1) persoanei impozabile analizate este cetăţean străin care nu deţine rezidenţă fiscală în România şi capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.*
	^1) Prin administrator se înţelege persoana fizică.
11.	*CONT BANCAR*
11.1	*Persoana impozabilă analizată nu deţine cont bancar sau cel puţin una dintre persoanele împuternicite^1) de persoana impozabilă analizată pentru a desfăşura operaţiuni pe conturile bancare ale acesteia nu are calitatea de administrator/ asociat/salariat.*
	^1) Prin împuternicit se înţelege persoana fizică care are dreptul de a desfăşura operaţiuni pe conturile bancare ale persoanei impozabile analizate.
12.	*ACTIVITATE DESFĂŞURATĂ*

12.1	*Persoana impozabilă analizată nu desfăşoară activităţi economice în spaţiul destinat sediului social şi/sau sediilor secundare şi nici în afara acestora.*
13.	*TERŢI*
13.1	*Persoana impozabilă analizată desfăşoară exclusiv activităţi economice în afara sediului social/profesional şi a sediilor secundare (punctelor de lucru).*
14.	*SERVICII CONTABILE*
14.1	*Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate sau are desemnată o persoană care nu îndeplineşte prevederile art. 10 alin. (2) din Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă în compartimente distincte, inclusiv situaţia în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări servicii cu persoane fizice/ juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilităţii.*
15.	*SALARIAŢI*
15.1	*Persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte individuale de muncă^1) la data efectuării analizei.*
	^1) Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcţia de director economic, contabil-şef.

NOTE:

În cazul în care persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscalse află în procedura insolvenţei prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare, se vor avea în vedere asociaţii şi/sau administratorii care deţineau această calitate la data declanşării procedurii insolvenţei.

ANEXA NR. 6

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

CRITERII

pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal,

precum şi pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile

care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal

care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal

în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal

1.	*SEDIU*
1.1	*Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului şi este utilizat în cadrul unui contract de asistenţă juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/secundare (puncte de lucru).*
1.2	*Sediul social al persoanei impozabile este utilizat în cadrul unui contract de comodat pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/secundare (puncte de lucru).*
2.	*SALARIAŢI*
2.1	*Media numărului de salariaţi este mai mică de 1 salariat^1).*
	^1) Prin salariat se înţelege persoana pentru care au fost declarate cel puţin 20 de ore efectiv lucrate în lună, indiferent de tipul de asigurat din punctul de vedere al contractului de muncă. Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcţia de director economic, contabil-şef.
3.	*SERVICII CONTABILE*
	Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să

	conducă compartimentul de contabilitate, inclusiv situaţia în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate
3.1	*contracte de prestări servicii cu persoane fizice/juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilităţii.*
4.	*NECONCORDANŢE*
4.1	*Persoana impozabilă analizată înregistrează neconcordanţe semnificative între informaţiile înscrise în declaraţiile fiscale/ informative/recapitulative proprii, respectiv între informaţiile înregistrate în declaraţiile fiscale/informative/ recapitulative proprii în relaţia cu partenerii săi (furnizori/ clienţi), inclusiv neconcordanţe semnificative constatate în urma analizării informaţiilor furnizate de terţi, altele decât cele care privesc declaraţiile fiscale/ informative/recapitulative.*
5.	*REZIDENŢĂ FISCALĂ*
5.1	*Cel puţin unul dintre administratorii^1) persoanei impozabile analizate este cetăţean străin care nu deţine rezidenţă fiscală în România şi capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.*
	^1) Prin administrator se înţelege persoana fizică.

NOTE:

Perioada ce face obiectul analizei pct. 2.1, 3.1, 4.1 şi 5.1, precum şi parametrii utilizaţi pentru determinarea neconcordanţelor şi pragurile de semnificaţie în cazul pct. 4.1 se aprobă de către preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscalîn baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, analiza pct. 1.1, 1.2, 2.1, 3.1 şi 5.1 se face la data solicitării înregistrării.